

BAN PHƯỚC LÀNH ĐẾN THẾ GIỚI TUYỆT VỜI NÀY! 3

CHI
ĐANG ĐƯỢC
GỌI ĐÂY,
DARKNESS

Natsume
Akatsuki

Minh họa
Kurone
Mishima

CHỊ
ĐANG ĐƯỢC
GỌI ĐÂY,
DARKNESS

BAN PHƯỚC
ĐANG ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 3

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD 3

You're Being Summoned, Darkness

CONTENTS

Prologue

Chapter 1

May I Be Saved from This Unfair Trial!

Chapter 2

May There Be a Friend for This Crimson Magic Girl!

Chapter 3

May There Be a Good Match for This Noble Daughter!

Chapter 4

May This Masked Knight Submit!

Epilogue

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD! You're Being Summoned, Darkness!

NATSUME AKATSUKI
ILLUSTRATION BY
KURONE MISHIMA

Character Profiles

Aqua

Unknown Arch-priest

Age
Job

Defense

Kazuma

Age 16
Job Adventurer

Just leave the lawyering to me, hikiNEET—I mean, Kazuma!

Please don't try to help me...

Heh! Simply trust me. The Crimson Magic Clan excels in Intelligence.

Seriously, just keep it to yourself!

Whatever proof they thrust at us, I shall meet it with my razor-sharp will and iron legal defense!

NEXT!

Megumin

13 Arch-wizard

Age
Job

Darkness

18 Crusader

Age
Job

Sena

20 Government Prosecutor

Age
Job

Prosecution

I am a government prosecutor. Adventurer Chris—I request you appear on the witness stand.

Umm...okay!

.....I request you as a witness as well.

Hey, why the awkward pause?

.....No reason.

Whoa, whoa! I don't have to show up just 'cause you said to!

Oh? I see ill-mannered punks like you have busy schedules, too. Very well.

...Fine, I'll go, I'll go!

Chris

15? Thief

Age
Job

Dust

17 Warrior

Age
Job

Yunyun

13 Arch-wizard

Age
Job

Eris

Unknown Goddess

Age
Job

Wiz

20 Shopkeeper

Age
Job

Chomusuke

Age ???
Job ???

Balter Barnes Alexei

21 Nobleman

Age
Job

Ignis Ford Dustiness

45 Important Nobleman

Age
Job

Other

Characters

Tập 3

Chị đang được gọi đấy, Darkness-san

Mục lục

Mở đầu	9
Chương 1: Yêu cầu trợ giúp để chống lại bản án bất công này!... 10	
Phần 1.....	10
Phần 2.....	17
Phần 3.....	23
Phần 4.....	26
Phần 5.....	32
Phần 6.....	36
Phần 7.....	44
Phần 8.....	53
Phần 9.....	56
Chương 2: Nỗi niềm của cô gái Hồng ma tộc!.....	63
Phần 1.....	63
Phần 2.....	72
Phần 3.....	83

.....	92
Phần 4.....	93
Phần 5.....	98
Phần 6.....	105
Phần 7.....	113
Phần 8.....	116
Chương 3: Phước lành cho thiếu nữ quyền quý trong hôn nhân	
.....	121
Phần 1.....	121
Phần 2.....	130
Phần 3.....	137
Phần 4.....	140
Phần 5.....	149
Phần 6.....	152
Phần 7.....	160
Phần 8.....	167
Phần 9.....	170
Phần 10.....	176
Phần 11.....	186
Phần 12.....	192
Chương 4: Hãy biến hiệp sĩ mặt nạ thành nô lệ nào!	196
Phần 1.....	196

Phần 2.....	200
Phần 3.....	212
Phần 4.....	217
Phần 5.....	227
Phần 6.....	231
Phần 7.....	235
Phần 8.....	238
Phần 9.....	249
Chương kết.....	258
Kết 1 — — Aqua — —	258
Kết 2 — — Megumin — —	259
Kết 3 — — Darkness — —	261
Kết 4 — — Kazuma — —	263
Short story 1: Explosion là nghệ thuật!	273
Short story 2: Đôi khi làm công việc như một nữ thần!	282
Short story 3: Crusader ngủ trong rừng!	291

Mở đầu

— Thân gửi. Thế giới bên kia trời chắc cũng trở lạnh rồi...

Ông già, mẹ, 2 người vẫn sống tốt chứ?

“Bị cáo Satou Kazuma. Xem xét những hành động vô nhân đạo có tính lặp đi lặp lại của bị cáo...”

Liệu bên đó tuyết đã bắt đầu tan chưa nhỉ?

Em trai con ở nhà vẫn khỏe chứ?

“... Rõ ràng nó đã làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự yên bình của thị trấn...”

Chắc là mọi người đều ổn cả thôi.

“Bồi thẩm đoàn chúng tôi đi đến kết luận rằng những lý lẽ mà công tố viên đưa ra là thỏa đáng.”

Ở đây con cũng sống ổn thôi....

“Vậy nên, tòa tuyên án...”

Vậy nên xin hai người hãy tha thứ cho con...

“...tử hình vì những tội ác mà bị cáo đã gây ra.”

Đứa con bất hiếu này đã phạm trọng tội mất rồi....

Chương 1:

Yêu cầu trợ giúp để chống lại bản án bất công này!

Phần 1

Đã từng có một thứ gây nên nỗi sợ hãi cho toàn thế giới, tuy nhiên sẽ có một phần thưởng cho ai hạ gục nó.

Mặc dù không biết ai đã đặt tên cho thứ này, đó chính là... "Cỗ Pháo Đài Hủy Diệt Di Động."

Thứ được treo giải thưởng ketchup trên đã bị đánh gục không lâu bởi sự chỉ huy tài tình của chính tôi đây.

Và bây giờ, để thu lấy tiền thưởng treo giải, tôi đã tới Hội thám hiểm, thế nhưng...

"Nhà thám hiểm Satou Kazuma, người bị bắt vì tội mưu phản, theo chúng ta mau."

Tình hình diễn biến có chút kỳ quái.

"Eh... Cho tôi hỏi cô là ai? Hay đúng hơn, hành vi phá hoại chính quyền quốc gia là sao? Tôi chỉ tới đây để nhận tiền thanh toán mà."

Tôi rụt rè hỏi cô gái với vẻ mặt nghiêm túc đứng trước mặt mình.

Hội thám hiểm vốn dĩ đang âm ỉ trở nên lặng như tờ trước câu nói của cô gái.

“Ta là công t tử viên của Vương Quốc, Sena. Tội mưu phản ở đây chính là người đang làm phá hoại chính quyền của quốc gia này. Người hiện đang bị nghi ngờ là phần tử khủng bố hoặc thủ hạ của quân đội Ma Vương.”

Cô gái với mái tóc dài màu hung đỏ tự gọi mình là Sena nói trong trong khi nhìn tôi với ánh mắt nghiêm nghị.

Mang ấn tượng của một nữ thư kí, mang một vẻ đẹp đến từ trí tuệ. Sau khi nghe Sena nói vậy, Aqua thét lên.

“Eeeh !? Này, Satou, anh đã làm gì để gây nên sự náo loạn này hả. Tội ác nào anh đã gây ra trong khi tôi không để mắt tới anh vậy! Xin lỗi ngay đi! Tôi cũng sẽ xin lỗi cùng với anh, nhanh lên nào!”

“Cô có bị ngu không! Không đòi nào tôi lại phạm tội đó cả! Chúng ta ở cùng nhau suốt mà, đáng lẽ cô nên biết tôi chẳng làm gì cả!”

Trong lúc tôi đang quát mắng Aqua, Megumin nói.

“Chờ chút đã, cậu đã hiểu sai về cậu ta rồi? Có thể Kazuma thỉnh thoảng phạm một số lỗi nhỏ như quấy rối tình dục, nhưng anh ta không đủ can đảm để phạm tội ác lớn hơn đâu.”

“Cô đang giúp tôi hay đang muốn đánh nhau hả?”

Trong khi tôi vặn lại Megumi, Darkness tiến tới nói.

“Yeah, tôi không nghĩ chàng trai này lại phạm một tội ác nghiêm trọng như vậy. Nếu anh ta có can đảm, anh ta sẽ làm nhiều điều hơn là liếc đôi mắt đáng sợ đó khi tôi đi quanh nhà với những bộ trang phục thiếu vải. Anh ta là một thằng thất bại kẻ thậm chí không dám thực hiện [một cuộc đột kích ban đêm].”

“Ai ai ai liếc cô hả? Không phải cô đang tỉnh táo quá thừa đấy chứ? Đừng kiêu ngạo chỉ vì cô có một cơ thể gợi cảm, tôi đứng ra cũng có quyền lựa chọn phải không?”

Khi nghe tôi nói vậy, mặt cô nàng đã đỏ bừng.

“Sau khi đòi hỏi tất cả ở trong phòng tắm, bây giờ anh lại nói như vậy sao...?”

“Lúc đó tôi đang bị thao túng bởi Succubus! Và chính cô mới là người có vấn đề đấy, cô cũng ngoan ngoãn chà lưng tôi và với tâm trạng đó, chẳng phải cô cũng có một chút mong chờ sao? Cô thật dễ dãi và tùy tiện!”

“Tôi...tôi...tôi biết là anh vẫn còn nhớ về nó...! Và với danh nghĩa một thập tự quân phụng sự cho nữ thần Eris, cơ thể tôi vẫn còn trong sạch. Nói rằng tôi tùy tiện ư? Tôi sẽ giết anh!”

Trong khi nói những từ ngữ nguy hiểm đó, chúng tôi đã lao vào một cuộc ẩu đả khi Darkness cố gắng để siết cổ tôi.

Một vài hiệp sĩ bên cạnh Sena đã ngăn cản cuộc chiến này. Sena người thậm chí không thềm di chuyển một cái chân mày sau khi chứng kiến sự hỗn loạn đó lạnh lùng nói.

“Hạt nhân của pháo đài, coronatite, đã bị dịch chuyển, dưới sự chỉ thị của anh ta. Và vị trí của nó đáp xuống lại là dinh thự của lãnh chúa.”

Sau khi cô ta nói vậy, toàn bộ Hội thám hiểm im lặng như chết. Trong suốt cuộc chiến với pháo đài, người ra lệnh dịch chuyển cái hạt nhân sắp phát nổ đó là tôi. Tôi nghĩ rằng thứ đó...

“Thật sao, vậy nên lãnh chúa đã chết trong vụ nổ đó...!”

“Ông ta chưa chết, đừng có giết ông ấy! Thật trùng hợp, lãnh chúa đã gửi tất cả gia nhân của mình xuống tầng hầm, nên không có thương vong nào xảy ra. Tuy nhiên, dinh thự đã bị phá hủy.”

Tôi thở phào nhẹ nhõm khi nghe rằng chưa có thương vong.

“Ồ, không có ai chết trong cuộc chiến với Pháo đài, điều đó thật tuyệt!”

“Nó không hề tuyệt tí nào cả! Người có biết tình hình bây giờ như thế nào không? Người đã đưa tới dinh thự của lãnh chúa một vụ nổ thổi bay hoàn toàn mọi thứ. Như ta đã nói, người bị nghi ngờ là phần tử khủng bố hoặc là thuộc hạ của ma vương. Mặc dù vậy, ta sẽ nghe người giải thích tại tòa án.”

Những từ ngữ Sena thốt ra lại một lần nữa khiến Hội thám hiểm trở nên im lặng. Đã có hy vọng hiện lên. Tất cả nhà thám hiểm ở trong Hội đều biết tôi là loại người nào. Cùng với đó, họ biết tôi đã làm những gì trong suốt cuộc chiến chống lại pháo đài.

“Hừ, tôi nghĩ rằng đang có một số chuyện khá là khủng khiếp đã diễn ra. Nhưng Kazuma là người có công lớn nhất trong cuộc chiến chống lại pháo đài. Có thể anh ta chính là người đã ra lệnh dịch chuyển, tuy

nhiên không có lựa chọn nào khác cho anh ta trong hoàn cảnh đó. Nếu không nhờ trí thông minh của Kazuma thì mọi người đã chết khi Coronatite phát nổ. Anh ta nên được khen thưởng, chứ không phải bị truy tố.”

Âm thanh đến từ sự quả quyết của mọi người vang lên khắp Hội thám hiểm.

“Mọi... Mọi người!”

Trong khi tôi đang cảm thấy xúc động, Sena lạnh lùng nói.

“Nhân tiện, trách nhiệm của những người giúp đỡ còn lớn hơn cả kẻ chủ mưu. Trước khi phiên tòa kết thúc, tôi sẽ khuyên mọi người nhớ lấy những lời này và làm theo. Nếu có bất cứ ai muốn đi tù cùng anh ta, tôi sẽ không quan tâm đâu.”

Hội thám hiểm lại trở nên im lặng một lần nữa sau bài phát biểu của cô ta.

“...”

“Đừng lo lắng! Thế giới rất rộng lớn! Cơ hội để nó kết thúc ở đâu đó không có ai so với một nơi có nhiều người ở thì cao hơn nhiều! Đừng lo lắng, tôi sẽ nhận lấy tất cả trách nhiệm. Tôi thấy theo cách này không tốt, nhưng chỉ số may mắn của tôi vô cùng cao đấy. Tôi nhớ đó là những gì Kazuma nói trong lúc đó...”

Aqua bất ngờ thốt lên. Tôi đã nói điều đó, tuy nhiên cô nàng này bình thường thực sự não phẳng, tại sao lúc đó cô ta có thể nhớ rõ ràng đến như vậy? Có lẽ nào...

“Aqua, lẽ nào, cô định đẩy hết trách nhiệm lên đầu tôi... đúng không hả”

Aqua không trả lời câu hỏi của tôi, và chỉ lúng túng tránh ánh mắt đi chỗ khác.

“Nhân tiện, tôi sẽ không bao giờ làm điều đó bên trong pháo đài. Nếu tôi có ở đó, tôi sẽ ngay lập tức ngăn cản quyết định của Kazuma. Thật không may, tôi không có ở đó, vì vậy tôi đã không thể giúp đỡ được. Đúng là thật xui xẻo.”

Không ai hỏi cô ấy điều gì, nhưng Megumi tự lẩm bầm.

“...Này, đợi đã, Aqua, Megumi, hai người, chẳng lẽ...Hai người này muốn...”

Đúng lúc đó, Darkness đã bảo vệ tôi, đứng trước Sena và nói.

“Đợi chút đã, kẻ chủ mưu là tôi, và người đã đưa ra những chỉ thị chính là tôi. Xin hãy tra khảo tôi bằng những trò biến thái trong tù. Không, ý tôi là nếu các người muốn bắt Kazuma, hãy đưa tôi theo và thẩm vấn cả tôi nữa...!”

“Tôi đã nghe nói rằng cô chỉ đứng trước pháo đài và hoàn toàn vô dụng đúng không?”

“!?”

Sena không do dự xát muối vào vết thương của Darkness, khiến cô ấy nhìn tôi với ánh mắt trào nước.

Nhưng thực tế là Darkness thực sự vô dụng, nên tôi phớt lờ cô ta bởi vì tôi không còn thời gian để nghĩ về điều đó nữa.

Trong tình huống này, Wiz người nãy giờ vẫn im lặng giơ cánh tay lên một cách rụt rè.

“Erm, một trong những người đánh đố sự dịch chuyển chính là tôi, nếu cô muốn bắt Kazuma, thì tôi...”

Ngay lúc đó Aqua nắm lấy cánh tay của Wiz.

“Đừng làm vậy Wiz! Nếu chỉ hy sinh một người là đủ, thì điều đó là tốt nhất!. Tôi biết cô đang cảm thấy thật tệ, nhưng cô phải chịu đựng điều này. Đúng thế, Kazuma sẽ không ra đi mãi mãi, chúng ta hãy cùng chờ đợi anh ấy lành lặn trở về, hiểu không?”

Đồ Bitch, đừng làm như thể án tù của tôi đã được khẳng định. Không, một trong những người chỉ đạo Wiz là tôi, ít nhất, tôi cần phải bảo vệ Wiz.

“Quên đi, ngay cả khi cô không đi với tôi, tôi vẫn có thể dựa vào mọi người trong Hội thám hiểm.”

Trong khi nói vậy, tôi đảo ánh mắt một vòng quanh Hội thám hiểm. Nhưng tất cả những nhà thám hiểm đều tránh đi sau khi họ nhìn thấy ánh nhìn tới từ tôi. Ev, ngay cả mấy người!

“Hey, loại trò đùa gì thế này! Hãy nỗ lực hơn chứ! Chí ít cũng phải chống cự đôi chút!”

Khi tôi đã kích họ, một nữ pháp sư nhẹ nhàng nói.

“Lần đầu tiên tôi gặp Kazuma-san...Đúng vậy, tôi đã thấy điều đó. Kazuma đã tước đi quần lót của cô gái đạo chích. Vâng, biểu hiện của anh ta đã ảnh hưởng sâu sắc đến tôi.”

Đợi đã...!

“Đúng thế, tôi đã luôn nghĩ rằng sẽ có một ngày anh ta gặp rắc rối lớn...”

“Yeah, tôi cũng vậy! Tôi đã nghe thấy tin đồn về việc anh ta nhốt nữ linh mục trong nhóm vào trong một cái cũi và sử dụng cô ấy làm mồi cho cá sấu.”

“Còn nữa cơ, tôi nghe nói một ai đó đã thách thức anh ta một cuộc đối đầu tay đôi. Anh ta đã đánh cắp thanh kiếm ma thuật của đối thủ và bán nó..”

“Ồ, bây giờ mấy người lại trở mặt với tôi ư?! Tôi sẽ nhớ mặt mấy người, đồ lớn miệng! Tốt hơn hết thì mấy người nên xem lại mình sau khi tôi chứng minh được mình vô tội...!”

Khi tôi nói với họ, hai hiệp sĩ nắm lấy cánh tay tôi một cách mạnh mẽ.

“Tôi sẽ không bao giờ quên điều này...”

Phần 2

Đồn cảnh sát nằm ở giữa thành phố.

Đó chỉ là một tòa nhà mà một nhà thám hiểm như tôi sẽ không lui tới thường xuyên.

Bây giờ, tôi bị dẫn vào sâu trong đồn cảnh sát.

“Được rồi, ngoan ngoãn mà đi đi. Cho tới khi phiên tòa kết thúc thì đây sẽ là phòng của ngươi.”

Sena, người đang đi trước tôi nói trước khi dừng lại trước một căn phòng nhỏ và tối.

“Này, tôi chính là người anh hùng đã cứu lấy thị trấn này đây? Cô nói thật sao? Cô thực sự sẽ nhốt tôi trong căn phòng giam này à? Nghiêm túc đấy chứ?”

Tôi trở nên run sợ sau khi nhìn thấy căn phòng giam. Tôi đang cố gắng để khơi dậy lòng tốt của cô ta nhưng...

“Ta sẽ tra hỏi ngươi vào ngày mai, cứ nghỉ ở đây hôm nay đi.”

Sena lờ luôn câu hỏi của tôi. Khi mấy hiệp sĩ nghe xong những gì cô ta nói, họ đẩy tôi vào phòng giam.

Sau đó, Sena xoay người và bỏ đi cùng với các hiệp sĩ.

“Này! Đợi đã! Này...!...Này...Thật sao trời...”

Bên trong căn phòng tối và lạnh, tôi nắm lấy chấn song bằng đôi bàn tay của mình.

Tôi đã đánh mất sự bình tĩnh bởi hàng loạt những biến cố bất ngờ.

“Mới sang nay thôi, tôi vẫn đang lang thang quanh biệt thự của mình. Tại sao mọi chuyện lại trở nên như thế này?”

Không biết phải làm gì lúc này, tôi xem xét phòng giam. Tất cả những gì tôi tìm thấy là vài tấm thảm trên sàn nhà lạnh giá, chỗ vệ sinh xếp xó ở góc phòng và khung cửa sổ với những chấn song bằng sắt.

Thật không công bằng.

Đối đãi với người đã cứu lấy cả thị trấn như thế này là quá mức chịu đựng. Tôi ôm lấy đôi chân mình và ngồi xuống, vùi mặt giữa hai đầu gối.

Tôi biết rằng những quy tắc của nơi này chả là cái đing gì và thế giới này rất nguy hiểm, nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mọi chuyện trở nên như thế này.

Bây giờ nghĩ lại thì, quãng thời gian Hikikomori của tôi trước đây thật tuyệt vời.

Tôi có thể ngủ nướng đến trưa trong căn phòng ấm áp, rồi sau đó thức dậy và dành cả ngày để chơi game.

Thường thức những bữa ăn do mẹ nấu, ngủ bất cứ khi nào mình muốn và có được bất cứ thứ gì tôi cần, một lối sống buông thả.

Thế nhưng sau khi đến thế giới này, tôi phải trải qua chuỗi ngày đây khó khăn gian khổ. Tôi không có bất cứ kiến thức gì về thế giới xa lạ

này, không thể tìm được công việc tốt và không thể làm tốt bất cứ nhiệm vụ gì được giao. Tôi đã phải làm những công việc nặng nhọc khi tới đây và tối thì phải ngủ trong chuồng ngựa.

Ngoài việc tôi phải giải quyết mớ hỗn độn này thì tôi còn phải gánh các khoản nợ nữa chứ...

Càng nghĩ về nó, tôi càng trở nên tức tối. Chỉ cần chờ tới khi tôi thoát khỏi đây thôi, tất cả mấy người! ...Nhưng.

“Tôi muốn trở về... Tôi chịu đựng quá đủ rồi... Tôi muốn trở về Nhật Bản...”

Tôi nhớ lại mục tiêu ban đầu của tôi là trở về Nhật Bản.

Đây là thế giới phong kiến và tôi đã bị buộc tội tại tòa án.

Tôi không được phép xúc phạm với bất cứ ai, chỉ cần một bước đi sai, tôi sẽ nhận ngay án tử. Hoàn cảnh bây giờ vô cùng nghiêm trọng, thêm vào đó việc bị tống vào ngục tối làm tôi cực kì khó chịu.

Đúng lúc đó... Ngay khi sắp bật khóc trong ngục giam, tôi nghe thấy tiếng bước chân đang tới gần từ phía xa.

“Này, tôi sẽ không chống cự nên không thể nhẹ nhàng hơn được à!”

“Im lặng, đồ cặn bã! Đi nhanh lên nào!”

Cùng với những âm thanh lách cách của áo giáp, một giọng nói khó nghe vang lên.

Có vẻ như một tù nhân khác đã được chuyển đến phòng giam khác gần chỗ tôi.

Từ từ đã. Ở đây chỉ có một phòng giam mà.

Ôi thôi nào, tôi không muốn phải chia sẻ phòng giam với một tên tội phạm lạ mặt đâu.

“Vào đi! Thật là, đã bao nhiêu lần người muốn tới đây rồi hả? Đây là nhà tù, không phải phòng trọ. Có một người đã tới đây từ trước rồi đấy, đừng đánh nhau đó.”

“Rồi rồi, xin lỗi vì đã làm phiền...Này, Kazuma đó có phải không? Anh làm gì ở đây vậy?”

Người bước vào căn phòng giam là một nhà thám hiểm tiếng xấu vang khắp thị trấn, Dust.

“Ê, thật trùng hợp khi gặp anh ở đây. Vậy, anh đã phạm tội gì vậy?”

Sau khi những hiệp sĩ đã bỏ đi, Dust vì một lý do nào đó trông rất hạnh phúc hỏi tôi.

“Chả nhiều nhận gì đâu, dường như họ nghĩ rằng tôi là một tên khủng bố. Trong cuộc chiến với pháo đài, tôi đã ra lệnh dịch chuyển hạt nhân trung tâm sắp phát nổ. Và cuối cùng, thứ đó đã được gửi tới dinh thự của lãnh chúa và thổi bay nhà ông ta.”

Nghe tôi nói vậy, Dust bật cười.

“Whahaha, tuyệt lắm Kazuma! Dù sao thì đó cũng là một tên quận chúa hôi thối và đáng ghét! Làm tốt lắm! Whahaha, hấn ta đã nhân được thứ đó!”

“Này, đợi đã, tôi không cố ý mà! Tôi không làm điều đó bởi vì tôi muốn chống lại quận chúa! Hơn nữa... Anh làm gì ở đây, Dust!”

Từ những gì nghe được từ những hiệp sĩ, có vẻ như anh ta thường xuyên ở đây.

“Tôi? Không có gì nhiều đâu. Tôi nghe tới việc nhận thưởng từ việc đánh bại pháo đài, vì vậy tôi đã phun ra tất cả những thứ tôi làm ở khắp mọi nơi khi nghĩ rằng sẽ xóa sạch khoản nợ với khoản tiền thưởng đó. Tôi nghĩ rằng phần thưởng sẽ rất tuyệt, vì vậy tôi đã vay nợ để đánh bạc. Cuối cùng thì phần thưởng bé hơn tôi nghĩ và tôi đã không có đủ tiền để trả. Không có tiền, tôi phải ngủ trong chuồng ngựa, nhưng thời tiết này có vẻ quá lạnh. Tôi thà tới đây hơn là bị đóng băng đến chết hay chết đói. Nên tôi đã lựa chọn nơi này, nơi mà mình không cần phải trả tiền. Mấy tên chủ nợ cũng không thể đuổi theo tới tận đây được.”

Tên này thực sự bản thủ hết như cái tên của hắn. Thấy rằng chả có tí ǎn nǎn nào trong lời xin lỗi của Dust, tôi cảm thấy việc bị nhốt ở đây đỡ hơn hắn.

Phần 3

Sau khi giết thời gian bằng cách tán gẫu với Dust và ǎn tối, tôi lại chìm đắm vào màn đêm.

— Tôi không biết mình đã ngủ bao lâu rồi.

Nghe thấy một vụ nổ cách đây khá xa, tôi cảm nhận được một chấn động nhẹ ngay sau đó và bất ngờ tỉnh dậy.

Đồng thời, tôi nghe thấy một giọng nói nhẹ nhàng:

“..Ka..Kazuma! Này, Kazuma, dậy đi!”

Ánh trăng chiếu xuyên qua những song sắt giữa cửa sổ. Có vẻ như đã trời đã khuya lắm rồi.

“Này, Kazuma, anh có nghe thấy tôi nói không, Kazuma—”

Giọng nói êm dịu từ bên ngoài cửa sổ nghe thật quen thuộc. Tôi nhìn xung quanh, chắc hẳn không có ai khác ngoài tên Dust đang ngáy này.

Căn phòng này đã nằm sâu bên trong đồn cảnh sát rồi, có lẽ họ nghĩ rằng chẳng cần ai phải bảo vệ nó cả.

Khung cửa sổ có chấn song nằm ở vị trí quá cao so với tôi.

Tôi bước tới phía bên dưới của cửa sổ, và có thể nghe rõ giọng nói của Aqua lúc này.

“Aqua! Cô muốn gì, chết tiệt!”

“Tất nhiên tôi tới đây là để cứu anh rồi. Megumin và Darkness đang đánh lạc hướng để thu hút sự chú ý của mấy tên bảo vệ. Megumi có lẽ đã tạo ra một vụ nổ phép thuật đầu đó gần thị trấn, hướng mấy tên cảnh sát ra xa. Darkness có lẽ đã đưa Megumi người đã cạn mana đi trốn.”

Vậy là chấn động tôi thấy trong giấc mơ tới từ vụ nổ phép thuật.

“Dù sao thì, tại sao bây giờ mấy người lại nghĩ tới việc cứu tôi? Nếu mấy người muốn giúp, thì mấy người phải hỗ trợ tôi suốt hôm nay chứ.”

“Nếu bọn tôi làm thế, thì chúng ta sẽ cùng nhau ở đây à! Chúng tôi không phải làm việc này bởi vì sợ những thứ anh sẽ làm với mọi người khi ra khỏi đây đâu đấy, chắc chắn không.”

Nghe thấy nửa sau của câu cô ta nói, tôi đã mừng tượng ra lý do tại sao họ lại đến để cứu tôi.

-Nhưng

“Nhưng liệu có ổn không khi thoát ra khỏi đây như thế này? Chẳng phải nó sẽ khiến vấn đề trở nên tồi tệ hơn sao?”

“Anh đang nói những điều vô nghĩa gì vậy? Lật đổ quốc gia sẽ bị trừng phạt bằng cái chết. Tôi nghe được từ Darkness rằng lãnh chúa là một tên hèn hạ và nhỏ nhen. Đối với một nhà thám hiểm vô danh như anh, ông ta sẽ sử dụng ảnh hưởng của mình để xoáy sâu vào sự việc đó tận diệt anh luôn đấy.”

Đúng như những dự đoán về thế giới khác cùng với nền văn minh trung cổ. Mạng sống được đối xử như cỏ rác.

“... Tôi sẽ thoát ra khỏi đây ngay, nhưng tôi ra bằng cách nào, cắt mấy thanh song sắt này chắc?”

Aqua cười đầy tự tin khi nghe tôi nói vậy, và quăng một thứ gì đó xuyên qua chấn song tới bên cạnh tôi.

Roi xuống đất với một âm thanh của kim loại là một đoạn dây thép.

Tôi nên làm gì với thứ này đây. Chẳng lẽ cô muốn bảo tôi...

“Đầu tiên, sử dụng thứ đó để mở khóa căn phòng này, như trong manga ấy. Anh có thể sử dụng kỹ năng “ẩn thân” của mình để chạy thoát khỏi đồn cảnh sát.

Sau đó quay lại biệt thự để chuẩn bị thoát khỏi đây trong đêm nay!

Xong rồi đó, tôi sẽ đợi anh ở phía trước đồn cảnh sát.

Aqua rời đi sau khi nói xong những lời đó. Tôi nhặt đoạn dây thép lên và nhìn vào ổ khóa trong phòng giam.

...Đó là ổ khóa dạng 8 số.

“...Mình sẽ ngủ tiếp vậy.”

Tôi tự nhủ với bản thân mình và chui vào chăn lần nữa.

Phần 4

“Dậy ngay! Đi với ta. Tới lúc thăm vấn ngươi rồi!”

Tôi vẫn còn quẩn mình trong chăn khi Sena xông vào buồng giam và bắt tôi dậy.

“Cái gì thế, vẫn còn sớm mà...”

“Đã trưa rồi đấy! Bình thường ngươi cũng như vậy đấy à?!”

Dưới cái nhìn cảnh giác của các vệ sĩ, tôi được đưa tới một căn phòng nào đó.

“Được rồi, vào đi! Ta sẽ nghe ngươi có thể nói những gì, rồi sau đó quyết định xem ta sẽ khởi tố ngươi hay không. Liệu mà suy nghĩ cẩn thận trước khi nói đấy!”

Sau khi nghe những lời đe dọa của Sena, tôi thận trọng tiến vào phòng.

Tại trung tâm căn phòng có một cái bàn và 2 chiếc ghế.

Một cái bàn nhỏ cùng một cái ghế nằm gần lối ra.

Cách thiết lập này giống như phòng thẩm vấn của cảnh sát mà bạn có thể thấy trên phim.

Một trong những hiệp sĩ áp giải tôi lặng lẽ ngồi vào cái ghế ở lối ra và đặt một mảnh giấy lên bàn.

Hành động này được xem như là dân làm nhiệm vụ ghi chép phải không nhỉ?

Một hiệp sĩ khác vội vã đưa tôi tới giữa phòng.

Sau đó, anh ta lặng lẽ đứng sau tôi, có lẽ là để sẵn sàng hạ gục nếu tôi

có hành vi bạo lực.

Hai hiệp sĩ giáp trụ đầy đủ trong một căn phòng nhỏ. Ngay khi tôi cảm nhận được một áp lực căng thẳng, Sena ngồi xuống ở phía bên kia bàn và đặt xuống đó một cái chuông nhỏ.

“Anh có biết thứ này là gì không? Đây là một dụng cụ ma thuật có thể nhận ra những lời nói dối, được sử dụng trong tòa án và những nơi như thế này.”

Ngay sau khi Sena nói vậy, khuôn mặt cô ta trở nên nghiêm túc và màn thăm vấn bắt đầu trong bầu không khí nặng nề này. Cô ta liền vỗ nhẹ ngón tay trở lên bàn, cố gắng gây sức ép tới tôi.

“Satou Kazuma. 16 tuổi, làm việc như một Nhà thám hiểm. Nghề nghiệp cũng là Nhà thám hiểm... Vậy thì, nói người tới từ đâu, và người đã làm những gì trước khi trở thành một Nhà thám hiểm.”

Một câu hỏi có độ khó cao bất ngờ. Tôi đến từ đâu, và tôi đã làm những gì, phải giải thích như thế nào đây. Cô ta nói rằng cái chuông sẽ reo lên nếu tôi nói dối—

“Tôi đến từ Nhật Bản, và tôi là một học sinh.”

—Ring. Lời nói của tôi đã làm cái chuông reo lên... Hey, tôi không nói dối okay. Sena ngừng gõ ngón tay lên bàn và cau mày.

“...Viết đi, khai man nơi sinh và tiểu sử công việc.”

Những hiệp sĩ phụ trách biên bản bắt đầu viết.

“Đội đã, tôi không nói dối.”

—Ring. Cái éo gì vậy. Tại sao nó lại reo lên!

Tôi tới từ Nhật Bản và là một học sinh...! Một...học sinh.

“...Tôi tới từ Nhật bản. Tôi dành cả ngày ở trong nhà, sống một cuộc sống hưởng thụ.”

Sau đó tôi trả lời lại một lần nữa và Sena nhìn chăm chăm vào cái chuông đó.

Tôi cũng nhìn chăm chăm vào cái chuông một cách cẩn thận. Lần này thì nó không đổ chuông.

“...Tại sao người nói hão vậy, dối trá về việc mình là một học sinh?!”

“Tôi không nói hão...Uhg...Quên nó đi...”

Chết tiệt, tôi ghét cái chuông ma thuật quý quái đó—!

“Từ trước đến nay ta chưa bao giờ nghe nói tới một nơi gọi là Nhật Bản... Nhưng thôi khỏi suy nghĩ đến nó. Tiếp, nêu lý do tại sao người lại muốn trở thành một Nhà thám hiểm?”

“Để cứu giúp những người dân đang bị khủng bố bởi quân đội Quý Vương và..”

—Ring.

“.....”

“Bởi vì trở thành một nhà thám hiểm có vẻ khá là ngẫu, và cảm giác như thế sẽ dễ dàng kiếm nhiều tiền. Tôi cũng muốn trở nên nổi tiếng với nhiều gái đẹp vây quanh.”

“...Râ,Rất tốt. Câu hỏi kế. Người có bất kì thù oán gì với lãnh chúa không? Ta đã nghe nói rằng người đã bị phàn nàn rất nhiều bởi mấy khoản nợ của mình.”

“Thật ra thì, bởi vì khoản thanh toán kếch xù nhờ việc đánh bại Dullahan không đủ để đền bù những thiệt hại của thị trấn mà tôi gây ra, đó là lý do tại sao nó đã biến thành một món nợ. Điều đó được thực hiện để bảo vệ thị trấn, nhưng sẽ vô ích nếu thị trấn bị phá hủy.

Không sao đâu, Tôi vẫn ổn dù mọi chuyện thế này.

–Ring.

“.....”

“Thằng thẩn mà nói, tôi dùng những lời này để thuyết phục con giận tót từ những bằng hữu của tôi. Nhưng thành thật thì, đối xử với người hùng đã cứu cả thị trấn như vậy, thật khiến tôi muốn giết hẳn ta.”

“Tôi hiểu rồi. Vậy tiếp...”

“Xin lỗi... Tôi có thể nói một số thứ không?”

Tôi ngắt lời Sena, người đang muốn tiếp tục màn tra hỏi kể cả khi cô ta không thích điều đó và nói:

“Cô có muốn đi thẳng vào vấn đề luôn không. Kiểu như ‘Ngươi có đang làm việc dưới trướng quân đội Quý Vương không?’, hoặc ‘Mục đích ngươi làm việc đó là bởi vì ngươi có mối thù đối với lãnh chúa?’. Tôi đã nói rất nhiều lần rồi, tôi chỉ yêu cầu vài người thực hiện việc dịch chuyển một cách ngẫu nhiên, tôi không nhắm mục tiêu vào lãnh chúa, tôi không bao giờ nghĩ rằng mọi chuyện lại trở nên như thế này. Tôi đưa ra mệnh lệnh đó chỉ vì tôi muốn cứu thị trấn. Tôi đang nói sự thật.”

Sena nhìn chăm chăm vào cái chuông khi cô ta nghe tôi nói vậy.

–Và tất nhiên, cái chuông đã không reo lên. Sau khi xác nhận điều này, Sena thở dài một cách nặng nề.

“Dường như tôi đã nhầm. Tất cả tin đồn tôi nghe về anh đều xấu cả, vậy nên... tôi rất xin lỗi...”

Sena đã thay đổi thái độ của mình, trở nên khiêm tốn và lịch sự hơn khi cô ấy cúi đầu trước tôi.

Tôi nghĩ giọng điệu trước kia của cô ấy là dành cho những tên phạm tội.

Còn đây là những lời nói thông thường mà cô ấy hay dùng. Từ khi đã giải quyết hết bất cứ mối nghi ngờ nào, tôi quyết định đây chính là cơ hội tốt và nói:

“Thật tình, chỉ nghe tin đồn mà không điều tra kỹ lưỡng trước, cô có biết cách làm công việc của mình như thế nào không vậy, công tố viên?”

“Ugh... Xin lỗi, tôi thành thật xin lỗi.”

Khi Sena cúi xuống trong lời xin lỗi của mình, tôi tiếp tục:

“Cô có biết những thành tích của tôi là gì không hả? Tôi không chỉ là một trong những người đóng góp công sức lớn nhất trong việc hạ gục đội quân quý của tên trùm Beldia, mà còn là một trong những người phụ trách chỉ huy cuộc chiến chống lại pháo đài. Màn thể hiện của tôi vô cùng xuất sắc đã phá hủy một Pháo đài Hủy diệt mà không một ai có thể đánh bại. Và cô thậm chí chẳng đưa ra một lời cảm ơn, mà chỉ là những lời buộc tội vô căn cứ!”

Tôi ngả người ra phía sau xa tới nỗi chiếc ghế dường như có thể bị gãy bất cứ lúc nào. Bị thúc đẩy bởi nỗi hận thù khi tôi bị giam giữ suốt một đêm. Tôi bắt đầu đẩy áp lực của mình ra xung quanh Sena.

“Tôi, tôi thành thật xin lỗi, đây là vì công việc của tôi...! Tôi biết những gì Kazuma-san đã làm cho thị trấn, nhưng...”

“Nhưng? Nhưng nhị cái gì? Dù sao thì, bây giờ những nghi ngờ về tôi

đã được giải tỏa, tại sao cô lại không phục vụ cho tôi một tách trà!
Chuyện gì xảy ra với cái đồn cảnh sát này vậy! Đưa ra một phần
Katsudon cũng ổn đấy!”

“Com thịt heo cốt lết? Xin lỗi, ở đây chúng tôi không có món đó... Tôi
sẽ phục vụ anh một ít trà ngay lập tức...”

Sena rời đi trong vội vã, và trở lại với một tách trà được pha.

Tôi nhấp một ngụm...!

“Quá nóng rồi đấy! Bộ mấy công tố viên ở đây còn không biết cách
pha trà như thế nào à. Và với cái thái độ hung dữ đó của cô thì rất có
thể cô chưa có bạn trai đúng không. Với cái chuông ma thuật này, đây
chính là lúc để tôi đặt câu hỏi. Cô có bất cứ người đàn ông nào gần
gũi không vậy?”

“Không.”

Sena nhìn tôi mọi cách lạnh lùng và kiên quyết nói:

“Không. Đúng thế đấy, với tính cách của tôi, thì tôi không hề có bất cứ
một bạn trai nào cho dù đã sống đến tuổi này rồi. Bây giờ anh vui rồi
chứ? Tôi khuyên anh không nên đi quá xa.”

“Xin lỗi.”

Nhìn vào chiếc chuông không hề reo lên, tôi kinh hãi xin lỗi. “

Dù sao thì, cô đã nghe những tin đồn nào về tôi vậy? Đó chỉ là những
thứ mà mấy tên thám hiểm nói hôm qua à?”

“Erm, vâng... ngoài những thứ đó ra, tôi còn nghe rằng anh đã lột
quần lót của cô gái thám hiểm cùng nhóm với anh ở nơi công cộng,
buộc một thập tự Quân ở cùng phòng tắm với anh và phải kì lưng cho

anh. Anh nghĩ rằng cô gái linh mục của nhóm cực kỳ rắc rối và muốn quăng cô ấy vào trong một dungeon, tất cả những tin đồn này làm cho anh trở thành một nhân vật đáng ngờ—”

.....

Thấy tôi trở nên cứng ngắc, Sena nhìn tôi với một ánh mắt nghi ngờ.

“...Thật sự tất cả chỉ là tin đồn?”

“ chỉ là tin đồn.”

—Ring. Mặt Sena lại trở nên lạnh lùng và nói:

“Đó chỉ là những vấn đề đối với nhóm của anh, nên tôi sẽ không có bất kỳ ý kiến nào cả. Nhưng anh có biết mấy người đi đường gọi anh là gì không, Kazujerk, Kazutrash—”

“ Làm, làm thế nào mà? Tên nào đã đặt cho tôi cái loại biệt danh đó vậy!”

Nhưng tôi biết về những điều mà cô ấy nói, tôi không thể phủ nhận nó! Thấy tôi như vậy, Sena thở dài và...

“Thật không. Để cho chắc ăn tôi sẽ hỏi anh một lần nữa. Anh không có mối quan hệ với bất cứ ai thuộc Quân đội quý vương phải không? Như là có quen với một tên Trùm thuộc Quân đội Quý Vương, bất cứ thể loại gì giống vậy...”

“ Không đâu, nhìn tôi có giống một gã—”

—Ring. Tôi chưa kịp nói hết câu ‘mà cô đã nói không’. Tôi nhận ra rằng mình đã mắc một sai lầm lớn.

Lắng nghe vọng âm của cái chuông vang khắp phòng khám thăm vấn. Tôi nhớ ra rằng Wiz là một vị tướng của quân đội ma vương.

Phần 5

“Hey, không đủ com này! Và đưa tôi món gì đó có thịt đi! Ai nấu thứ này vậy! Tôi muốn gặp nữ quản lý-!”

Tôi đã chán cái sai lầm của mình lắm rồi, khi mà tên phạm nhân bên cạnh cứ liên tục ồn ào.

Một tên bị bắt vì ăn quýt đang chỉ trích chất lượng bữa ăn của mình. Có lẽ tôi nên hành động trơ trẽn như anh ta.

...Dù vậy tôi không muốn làm cái hành động thảm hại đó.

“Hey Kazuma, phấn khởi lên. Tôi không thể đếm hết số lần mình bị bắt ra tòa với tất cả ngón tay của mình. Anh không thực sự là một nhà thám hiểm nếu chưa bị bắt vào tù một lần. Cả hai sẽ hầu tòa vào ngày mai, vì vậy phải ăn thứ gì đó tốt tốt, nghỉ ngơi đầy đủ. Tôi sẽ giúp anh có được đồ ăn ngon! Mấy tên cảnh sát ở đây không thích rắc rối, nên họ sẽ mang mấy thứ trên nếu anh phàn nàn một chút.”

Sau khi nói vậy, Dust bắt đầu bật Volume đủ lớn để khắp đồn cảnh sát có thể nghe thấy. Cuối cùng, Cảnh sát đến để cảnh báo Dust không được to tiếng và hạ gục anh ta. Dust trở nên yên tĩnh và tôi đi ngủ để chuẩn bị cho hôm sau.

— Khi trời đã khuya, tôi bị đánh thức bởi một con xung chấn từ phía xa, cũng giống như hôm qua vậy.

Tôi ngồi dậy ngay lập tức và nghe được giọng nói của Aqua

“Kazuma! Hey Kazuma, tỉnh dậy đi!”

Nghe được giọng cô ấy, Tôi men sát tường tới cửa sổ và nói:

“Cô lại tới đây rồi. Cuối cùng thì chuyện gì đã xảy ra đêm qua. Mọi người ổn chứ?”

“Megumi và Darkness đã chắc chắn rằng họ không bị nhìn thấy bởi bất cứ ai trên đường trở về, nhưng vì một số lý do họ vẫn bị tình nghi liên quan tới vụ nổ. Khả năng điều tra ở thế giới này thật phi thường. Nhưng đừng quên rằng, tôi đã bắt họ mang cái mũ trùm đầu mà họ cực kỳ ghét, nên chắc chắn họ không thể bị nhận ra vào lúc đó.”

Vấn đề không phải là cô nghĩ như thế nào, Cũng chẳng phải là họ bị nhìn thấy trong lúc thực hiện hành vi đó, Nhưng có rất ít người trong thị trấn này có thể sử dụng được pháp thuật nổ.

“Chuyện đó hãy để sau đi, tôi đã dành toàn bộ thời gian để chờ anh, Tại sao anh không chạy trốn đi, tôi đã đợi lâu đến nỗi tuyệt phủ kín đầu, thậm chí còn bị mấy tên cảnh sát thẩm vấn nhiều lần, thật khổ sở.”

“Đó không phải là loại ổ khóa dùng chìa, mà là loại khóa số. Và tôi không có bất kỳ skill phá khóa nào cả không có cách nào tôi có thể thoát chỉ với một sợi dây.”

Nghe tôi nói vậy, Aqua trở nên yên lặng một lúc.

“Bọn họ đã thắng tôi lần này rồi, Tôi đã không nghĩ rằng nhà tù này thật được canh giữ kĩ đến thế.”

“Đó chỉ là một ổ khóa số, quan trọng hơn kế hoạch mà cô chuẩn bị là gì. Nếu tôi không thoát ra khỏi đây trong đêm nay, tôi sẽ phải hầu tòa vào ngày mai.”

Nghe tôi nói vậy, Aqua khịt mũi vài cái, trông có vẻ cực kỳ tự tin. Cái sự tự tin bất thường này đâu ra vậy nhỉ?

“Phương pháp ngày hôm qua quá lòng vòng. Tôi đã chuẩn bị hai cái

cửa, tôi sẽ ném một trong số chúng đến bên cạnh anh.

“...Cửa?” có muốn tôi cửa mấy thanh sắt này và thoát ra?”

“VẬY là anh đã hiểu. Thời gian còn lại là cho đến sáng hôm sau. không còn nhiều thời gian đâu nên hãy nhanh lên!”

Sau khi nói vậy, Aqua luồn cái cửa qua những khoảng trống giữa mấy thanh sắt. Tôi hiểu rồi. Nếu cả hai làm việc cùng nhau, thì tốc độ cửa máy Thanh sắt sẽ nhanh gấp đôi. Nhưng vấn đề là—

“...Bên phía tôi cửa sổ cao quá, không với tới được.”

Khung cửa sổ nằm ở vị trí phía trên cao của bức tường nhằm ngăn chặn những tù nhân phá hủy nó để thoát ra, tôi không thể với tới nó ngay cả khi nhảy lên.

“ĐỪNG lo lắng, tôi không có ngốc đâu, tôi đã dự tính được điều đó sẽ xảy ra. Tôi đã chuẩn bị một cái ghế bậc thang, anh có thể thấy được tôi, nếu anh sử dụng thứ đó. Có lẽ không đủ thời gian nếu chỉ một người cửa, nhưng sẽ ổn thôi khi cả hai chúng ta làm việc cùng nhau.”

Tôi hiểu rồi.

“VẬY cô lên kế hoạch như thế nào để đưa cái ghế bậc thang vào trong này? Nhét nó vào giữa những khoảng trống của mấy thanh sắt?”

Aqua im lặng một chút khi tôi hỏi cô ấy câu hỏi đơn giản này.

“...ĐỢI tôi một chút.”

Sau khi Aqua nói vậy, cô ấy chạy đi. Một lúc sau—

“KHÔNG, thứ này... cực kỳ cần thiết với Kazuma-san, tôi phải đưa nó cho anh ta...”

“Tôi chưa từng nghe nói về việc ai đó gửi một thứ như vậy vào trong

phòng giam. Và tại sao cô lại ở đây vào giờ giấc này...”

Giọng nói của Aqua có thể nghe được từ phía xa.

Dường như cô ta đang cố gắng vượt qua mấy tên bảo vệ để đưa thứ đó cho tôi.

Có lẽ tôi nên học cách hành động một cách nghiêm túc như con ngốc ấy.

Đáng ngạc nhiên là, khi nghe Aqua và mấy tên bảo vệ cãi nhau từ khoảng cách ấy, tôi không còn cảm thấy khó chịu vì phải ra tòa vào ngày mai.

— Để tránh thêm tội, tôi ném cây chĩa ra ngoài cửa sổ và đánh một giấc trong bọc chăn của mình.

Phần 6

Hệ thống tư pháp trong thế giới này rất đơn giản. Công tố viên sẽ thu thập chứng cứ, và bị cáo sẽ được bảo vệ bởi một người đại diện. Nếu thẩm phán kết luận rằng những cáo buộc là đúng sự thật, anh ta sẽ phải chịu xét xử. Không có luật sư ở thế giới này, bị cáo sẽ được bảo vệ bởi chính bạn bè anh ta. Cấu trúc của tòa nhà cũng giống như những tòa án ở Nhật Bản, bị cáo bị còng tay và người đại diện đứng tại trung tâm của tòa án. Thẩm phán, công tố viên và nguyên đơn đứng ở một khoảng cách khá xa.

Ngay bây giờ—

“Không cần phải quá căng thẳng đâu, đừng lo lắng, chúng tôi sẽ đứng về phía anh.”

Megumin nói, cố gắng làm tôi bình tĩnh lại khi tôi đang cực kỳ run sợ bởi cả cơ thể tôi đã bị đông cứng.

Đúng vậy—

Những người bên cạnh tôi cũng như những người đại diện bảo vệ tôi là những thành viên trong nhóm. Tại sao mọi thứ lại trở nên như thế này? Ngồi ở hàng ghế các công tố viên là Sena, người đang nhìn chăm chăm vào tôi người không thể giấu đi sự lo lắng của mình, với một đôi mắt lạnh lùng.

“Không vấn đề gì đâu, cứ để đó cho tôi. Dòng dõi Hồng Ma tộc có trí thông minh rất cao, tôi sẽ làm cho ả công tố viên đó khóc thét bởi bài tranh luận của mình.”

Người đứng bên phải tự tin thốt ra những lời có vẻ đáng tin cậy là “luật sư” bảo vệ của tôi-Megumin.

“Đừng lo lắng, nếu mọi việc đi quá xa, tôi sẽ nghĩ ra cách để giúp anh. Anh không có lỗi gì về việc này cả.”

Darkness đứng bên trái tôi nói. Thật đáng tin cậy, tôi cảm thấy khá thoải mái...

Nhưng—

“Cứ để đó cho tôi! Khi một người phụ nữ diện một trang phục đắt tiền, lời nói của tôi sẽ vô cùng thuyết phục! Chỉ cần để tất cả mọi thứ tôi lo!”

Đúng vậy. Vấn đề nằm ở cô gái này. Tôi kêu Aqua tới đây và thì thầm vào tai:

“Hãy nghe cho cẩn thận Aqua. Tôi cầu xin cô, làm ơn đừng nói bất cứ điều gì. Nếu cô ngoan ngoãn giữ im lặng suốt cuộc xét xử, tôi sẽ mua của tuyệt cho cô.”

“Anh nói gì vậy, tôi không hiểu gì cả? Nếu như Kazuma bị kết án tù hoặc tử hình, anh sẽ không thể mua mấy con cua cho tôi được. Người quen thuộc nhất với việc trở thành một luật sư là tôi. Kazuma thích chơi game phải không. Anh chưa từng nghe nói về việc người Nhật chơi trò ‘Based Attorney’ và ‘Manganronpa’ à? Tôi đã chơi trước cả họ đấy.”

“Okay, tôi hiểu rồi. Làm ơn, đừng nói một lời nào cả.”

Aqua đáp lại lời yêu cầu của tôi bằng cách bực bội ngoảnh đầu đi.

Con nhỏ này—! Một người đàn ông trung niên xuất hiện và đập vào bàn thẩm phán với một cây búa nhỏ.

“Yêu cầu yên lặng trong tòa án! Bây giờ chúng ta bắt đầu xét xử Satou Kazuma cho hành vi phá hoại chính quyền quốc gia! Nguyên đơn là Alexei Barnes Alderp!”

Trước lời nói của thẩm phán, một người đàn ông mập ú đứng lên.

Ông ta cao to và cồng kềnh, với một quả đầu hói sáng bóng. Một người đàn ông trung niên với cơ thể rậm rạp.

Vậy đó chính là người lãnh chúa kiện tôi. Lãnh chúa trừng mắt nhìn tôi, cứ như thể ông ta đang thẩm định giá trị của tôi, sau đó ông ta dùng đôi mắt dâm đãng để tầm tia ba người phụ nữ đứng bên cạnh tôi. Sau khi nhìn vào từng inch trên cơ thể Aqua và Megumin, ông ta di chuyển ánh mắt sang Darkness...

Và ông ta trở nên đờ người với một cái nhìn đầy bất ngờ.

“Này, lão già mập ú đó cứ liên tục nhìn vào chúng ta. Tôi cảm thấy hiện diện của sự tà ác và bị thúc giục cần phải chọc mắt ông ta ra.”

“Tôi cầu xin cô đừng có làm điều đó... Và chẳng phải ông ta chỉ nhìn chăm chăm vào mỗi Darkness thôi sao?”

“Ông ta đang nhìn cô ấy trong này giờ rồi. Đôi mắt của ông ta cũng giống Kazuma khi anh nhìn vào Darkness khi cô ấy dạo quanh biệt thự với tràn phục hở hang.”

“Ừ, này, cô nhầm rồi. Tôi, tôi không bao giờ nhìn Darkness với đôi mắt như vậy...”

Khi tôi đang biện minh cho bản thân một cách hoảng loạn và nhìn vào Darkness, tôi nhận ra cô ấy cũng đang nhìn chăm chăm vào lãnh chúa.

“...Có vấn đề gì vậy Darkness? Cô đang bận tâm bởi cái nhìn của lão già này à?”

“... Nah, Tôi ổn, không phải vậy... Tôi sẽ nói anh nghe sau.”

Darkness trông có vẻ không ổn, nhưng tôi không có thời gian để hỏi cô ấy khi tiếng búa gõ lại vang lên lần nữa.

“Yên lặng. Tôi cần trật tự trong tòa án. Công tố viên, bước lên! Chúng ta có dụng cụ ma thuật ở đây, nên bất kì lời nói dối nào cũng sẽ bị phát giác trong tòa án này. Hãy nhớ lấy điều này trong khi anh nói.” Thẩm phán đập lên cái bần một lần nữa, và Sena đứng lên theo lời chỉ dẫn của thẩm phán.

“Tôi sẽ đọc ra những lời cáo buộc... Bị cáo, Satou Kazuma, tham gia cùng với những nhà thám hiểm khác chống lại Cổ pháo đài hủy diệt di động khi nó tấn công. Anh ta đã ra lệnh trong trận chiến để gửi một viên Coronatite sắp nổ tung, đi qua cổng dịch chuyển. Viên Coronatite được dịch chuyển đã phát nổ sau khi xuất hiện tại dinh thự của nguyên đơn. Căn biệt thự của nguyên đơn, Alderp đã biến mất hoàn toàn. Bây giờ, lãnh chúa buộc phải sống trong phòng trọ ở thị trấn này.”

Sau khi Sena đọc xong lời cáo buộc, vị nguyên đơn lãnh chúa vẫn nhìn chăm chăm vào Darkness.

“Khi vận chuyển quái vật, thuốc men và những mặt hàng nguy hiểm như thuốc nổ, việc sử dụng dịch chuyển ngẫu nhiên đều bị cấm. Điều đó được ghi rõ trong luật pháp, và những chỉ thị đưa ra bởi bị cáo hoàn toàn làm trái pháp luật. Ngoài ra, đe dọa mạng sống của lãnh chúa có thể làm lung lay nền tảng của quốc gia. Do đó, yêu cầu khởi tố bị cáo với tội danh phá hoại chính quyền quốc gia!”

“Phản đối!”

PHẢN ĐỐI!

AQUA

TÔI MUỐN TRỞ VỀ... TÔI CHỊU ĐỤNG QUÁ ĐỦ RỒI... TÔI MUỐN TRỞ VỀ NHẬT BẢN...

KHÔNG VẤN ĐỀ GÌ ĐÂU, CỨ ĐỂ ĐÓ CHO TÔI.

MEGUMIN

DARKNESS

KAZUMA

YÊU CẦU KHỎI TỔ BỊ CẢO VỚI TỘI DANH PHÁ HOẠI CHÍNH QUYỀN QUỐC GIA!

SENA

AHAHAHA... TỰ DUNG ĐƯỢC GỌI RA TRƯỚC TÒA...

CHRIS

BỊ CẢO! HÃY LỰA CHON NGƯỜI BẢO CHỮA CHO CẢN THẬN!

THẨM PHÁN

Một tiếng nói vang lên sau khi Sena đọc xong những lời cáo buộc. Aqua người đang đứng cạnh tôi di chuyển lên phía trước, giơ cao một cánh tay và hét lên.

“Đây không phải lúc để người bào chữa nói. Hãy xin phép trước khi cô nói bất kì điều gì... Ừm, đây là lần đầu tiên cô tới tòa án, tôi sẽ cho qua lần này... Người bào chữa có thể nói.”

Vị thẩm phán nhắc nhở Aqua, nhưng cô chỉ đơn giản lắc đầu với vẻ hài lòng:

“Tôi chỉ muốn thử nói câu “Phản đối” thôi. Không có gì đâu.”

“Bào chữa viên chỉ được nói khi bào chữa cho bị cáo!”

Con ngốc này, tôi thực sự cảm thấy như muốn đập vào mặt cô ta. Aqua người bị mắng bởi thẩm phán ngay sau khi phiên tòa bắt đầu có vẻ hài lòng và quay trở lại bên cạnh tôi.

Sena người đã bị ném ra khỏi cuộc chơi của mình có vẻ như bị hoảng loạn đôi chút.

“...Eh, đó là tất cả những gì tôi có thể nói. Ngắn gọn là, chúng tôi đang yêu cầu Kazuma bị kết án với tội danh phá hoại chính quyền quốc gia...”

Sau khi Sena kết thúc và trở về chỗ ngồi của mình, vị Thẩm phán nói:

“Tiếp theo, tôi cho phép bị cáo và những người bào chữa có thể nói. Anh có thể biện hộ cho trường hợp của mình!”

“— VẬY THÌ, TRÙM CỦA QUỶ VƯƠNG BELDIA VÀ CỖ PHÁO ĐÀI HỦY DIỆT DI ĐỘNG CHỈ CÓ THỂ BỊ ĐÁNH BẠI NHỜ VÀO NỖ LỰC CỦA TÔI. THẬT QUÁ KỶ CỤC KHI CÁO BUỘC TÔI TỘI DANH PHÁ HOẠI CHÍNH QUYỀN QUỐC GIA VỚI NHỮNG ĐÓNG GÓP CỦA TÔI ĐỐI VỚI THỊ TRẤN. THỰC TẾ THÌ, TÔI NGHĨ THAY VÀO ĐÓ MỌI

người nên khen ngợi tôi mới đúng chứ.”

Với sự cho phép của thẩm phán, tôi đã phát biểu phần của mình tại trung tâm tòa án.

Tôi đã miêu tả mình “cool” như thế nào trong trận chiến với Beldia. Nhấn mạnh rằng tôi đã bố trí tuyệt vời như thế nào trong trận chiến với Cổ pháo đài hủy diệt di động.

Thẩm phán nhiều lần tìm lời nói dối lộ ra bằng chiếc chuông phép trong suốt bản tường trình, nhưng tôi không quan tâm. Tôi có thể đã phóng đại một chút, nhưng tôi không làm quá bất cứ thứ gì lên.

“Đủ, Đủ rồi, tôi hiểu những gì bị cáo đang cố gắng để nói. Bước lên trên, công tố viên. Hãy trình bày những bằng chứng cho thấy lý do vì sao bị cáo nên bị kết tội âm mưu phá hoại chính quyền quốc gia.”

Thẩm phán thúc giục Sena trình ra những chứng cứ với một khuôn mặt giận giữ. Sena đưa ra ra ám hiệu với một hiệp sĩ đứng bên cạnh cô. Thấy vậy, hiệp sĩ tiến tới phòng chờ của tòa án khi Sena lấy một tờ giấy và đọc.

“Công tố viên sẽ trình bày các bằng chứng, chứng minh bị cáo là một tên khùng bố tìm cách phá hoại chính quyền quốc gia, hoặc là anh ta có liên quan đến quân đội quý vương. Nhân chứng, xin hãy bước lên!”

Với sự chỉ dẫn của Sena, vị hiệp sĩ mang nhân chứng vào trong tòa án. Họ chủ yếu là những nhà thám hiểm. Hay đúng hơn—

“Ahahaha... Tôi đã được gọi ra hầu tòa...”

Nhân chứng đầu tiên là Chris, người đang nhìn tôi với vẻ nhăn nhó trông như có vài vết sẹo trên khuôn mặt vậy. Bao gồm Chris, những

người được triệu tập tới tòa án để làm chứng đều là những gương mặt quen thuộc cả.

Phần 7

Tình hình diễn ra rất tồi tệ.

“Điều đó có nghĩa là, bị cáo đã sử dụng ‘Tước Đoạt’ dưới ánh mắt cảnh giác của công chúng để lột quần lót của cô. Đây có phải là sự thật không?”

“Erm—Đúng là sự thật! Nhưng đó chỉ là một tai nạn!”

“Cô chỉ cần xác nhận điều đó là đúng sự thật, cảm ơn cô cho lời làm chứng của mình.”

“Hmm? Đợi đã! Tôi không còn bị quấy rầy bởi sự tình đó nữa đâu...!”

Sena kết luận các câu hỏi trong một vệt vàng và đuổi Chris ra ngoài tòa án.

Các nhân chứng khác cũng phiền phức không kém ... Một trong những người đến từ Nhật Bản cũng như tôi, có thanh gươm phép đã bị đánh cắp bởi tôi và bán, Swordmaster Mitsurugi.

Anh bước đến phía trước với hai thuộc hạ của mình ngay sau lưng anh.

“Mitsurugi-san. Tôi nghe thấy thanh gươm thần của bạn đã bị đánh cắp bởi các bị cáo và bán. Và hai cô gái đã bị đe dọa bởi những cáo buộc rằng cậu ta sẽ ăn cắp quần lót của họ nếu họ đã cố gắng để có được thanh gươm thần lại. Đây có phải là sự thật? ”

“Vâng, đúng vậy. Nhưng sự cố đã được bắt đầu từ tôi”

“Đúng vậy, hắn ta đã đe dọa chúng tôi và hắn ta nói ‘Tôi có một niềm tin vào bình đẳng giới, một người đàn ông phải dám sử dụng cú đá

đít để chống lại những cô gái!”

“Vâng! Anh ta còn nói ‘bởi vì hai người là con gái, tôi có thể sử dụng kỹ năng ‘Tước Đoạt’ để làm nhục mấy người ở nơi công cộng!’”

Hai phụ tá của Mitsurugi cứ liên tục ngắt lời anh ta, bằng cách sử dụng cơ hội này để trả thù tôi đã đe dọa họ lúc đó.

Hai cô gái này có lẽ đã ghét tôi cực kỳ sâu sắc đây, họ cứ lè lưỡi ra mỗi khi ánh mắt hai bên chạm nhau.

Ừ... Những ánh mắt của vị thẩm phán và tất cả mọi người khác đang tổn thương tôi đây...

Sau khi Mitsurugi và những người khác rời khỏi tòa án, Dust đã được triệu tập làm nhân chứng vì một số lý do nào đó.

Tôi không nhớ mình đã làm điều gì xấu với gã này.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì, Dust là người đã đề ra cuộc trao đổi thành viên.

Sau khi Dust chào đón tôi một cách nồng nhiệt, Sena nói:

“Người đàn ông này là bị cáo của phiên tòa tiếp theo. Tôi nghĩ rằng tòa án đã quen thuộc với anh ta. Anh ta là một tên tội phạm chuyên gây rắc rối và liên tục bị thưa kiện.”

“Này cô đang xoắn cái gì thế, cô chính là người đã yêu cầu tôi khi tôi đứng chờ tới lượt mình ở quan tòa đấy. Tôi chỉ mới tới đây thôi, nên hãy ngừng bêu xấu về tôi đi! Hay là cô đang thầm yêu cầu tôi xoa bóp bộ ngực vĩ đại của cô chăng?”

Những lời của Sena khiến Dust trở nên cáu kỉnh và công kích lại.

Khi vị thẩm phán cau mày bởi những lời nói thô tục của Dust, Sena chỉ vào tôi và nói:

“Dust-san, tôi nghe nói rằng anh khá thân thiết với Satou Kazuma-san. Điều đó có đúng không?”

“Làm sao có thể nghi ngờ bất kỳ điều gì về nó chứ. Chúng tôi giống như anh em ruột thịt, và nhậ nhệ với nhau thường xuyên.”

Sau khi nghe nói thế, Sena quay sang tôi và hỏi:

“Satou Kazuma-san, anh có phải là người bạn thân nhất của tên côn đồ ngang ngược này không?”

“Chỉ là một người quen thôi.”

“Này—! Kazuma!”

Dust hét lên, nhưng cái chuông chẳng hề rung lên dưới con mắt thận trọng của Sena và vị thẩm phán.

“Tôi, tôi hiểu rồi. Hãy tha thứ cho sự thô lỗ của tôi. Tôi muốn mang đến một luận chứng rằng bạn bè của anh là một tên tội phạm, đó là lý do tại sao...”

“Không sao, thực tế thì tôi có quen với anh ta.”

“Kazuma—! Tình bạn của chúng ta đã cạn rồi sao—!”

Khi người hiệp sĩ kéo tên côn đồ đang la hét ra khỏi tòa án, Sena quay sang vị thẩm phán.

“Nhân chứng cuối cùng thật đáng thất vọng, nhưng những nhân chứng khác đủ để chứng minh rằng bị cáo có một nhân cách đã mục rữa. Và bị cáo đang có một mối hận thù đối với nguyên đơn. Dựa trên những sự kiện này, rất có thể bị cáo không sử dụng lệnh dịch chuyển một cách ngẫu nhiên, và chỉ thị dịch chuyển một cách có chủ ý viên đá tới dinh thự của nguyên đơn, và nguy trạng nó như một vụ tai nạn—”

“Những thứ đó không chứng tỏ được điều gì cả! Tôi thừa nhận tính

cách Kazuma hơi quái dị tí, nhưng tôi không thể chấp nhận lời buộc tội gián tiếp đó! Mang đến cho tôi cái gì đó cụ thể hơn đi! Và vụ xử án này thật quá sức kì quặc! Mọi thứ đều cực kì miễn cưỡng, mấy người không thấy như vậy à?”

“Người bào chữa hãy xem xét lại lời nói của mình, chỉ được lên tiếng khi có sự cho phép!”

“Mấy người muốn bằng chứng ư! Tốt thôi, tôi sẽ mang đến một bằng chứng không thể chối cãi. Họ sẽ cho thấy rằng không có bất kì nghi ngờ gì khi nói người này là một tên khủng bố quyết định sẽ phá hủy thị trấn, hoặc là một tay sai thuộc quân đội quý vương!”

Thấy Megumin trở nên kích động, Sena lấy ra một tờ giấy và đọc to nó lên.

“Thứ nhất! Nhóm được dẫn dắt bởi Kazuma có thể đánh bại được tên trùm của quý vương trong cuộc chiến với Beldia, nhưng thiệt hại gây ra khiến thị trấn phải gánh chịu một lượng nước khổng lồ được gọi ra—“

Aqua run lên.

“Thứ hai! Thiết lập một rào cản khổng lồ tại nghĩa trang công cộng, khiến những linh hồn phải đi lang thang, gây nên sự tàn phá bên trong thị trấn—“

Tôi nắm lấy tay của Aqua người đang bịt tai mình và quay lưng lại, kéo chúng ra để cô ta có thể nghe thấy công tố viên đang nói gì, và...

“Thực hiện phép cầu nổ ở khu vực bên ngoài thị trấn ngày này qua ngày khác, làm thay đổi cảnh quan của vùng đất này. Gần đây, còn có

thể nghe được nó vào ban đêm, phá tan giấc ngủ của người dân ngay giữa đêm—“

Đến lượt Megumin bịt lỗ tai của mình và quay người lại. Đội bảo vệ của tôi thật quá vô dụng!

“Này, đợi đã, điều này quá kỳ lạ! Sự kì quái ở đây là cái cách cô nghĩ về điều đó! Những gì cô nêu ra chả liên quan gì tới tôi cả! Vâng, những rắc rối đó gây ra bởi những thành viên trong nhóm của tôi! Nhưng cô nên đưa ra những bằng chứng chỉ ra được có việc để làm đối với tôi!”

Trong lời đáp trả chột thốt lên bởi tôi,

“Và ngoài ra, chúng tôi có những cáo buộc về việc anh sử dụng những kỹ năng chỉ sẵn có trong Undead, ‘Drain touch’. Nếu như anh không có liên quan tới quân đội quý vương, hãy giải thích lý do tại sao anh có thể sử dụng ‘Drain touch’ — Máy người không thể lờ đi vấn đề này chỉ bằng cách bịt tai lại!”

Sena chỉ vào tôi và những người che tai mình như Aqua và Megumin và hét lên.

Im thin thít! Tôi muốn sử dụng quyền duy nhất của mình là giữ im lặng.

“Cuối cùng, bằng chứng xác đáng nhất... Trong quá trình thẩm vấn ở đồn cảnh sát, tôi có hỏi rằng anh có bất kỳ liên hệ nào với một thành viên thuộc quân đội quý vương không. Sau đó anh đã trả lời là không hề, và dụng cụ ma thuật đã phát hiện ra lời nói dối. Đó chính là bằng chứng tốt nhất!”

Ôi không ôi không ôi không–! Những ý tưởng của tôi đã tuột hết ra khỏi đầu và chẳng thể thốt nên lời, tại thời điểm này.

“–Đội đã!”

Giọng nói tự tin này bất ngờ thay lại tới từ Aqua. Để nghĩ được rằng cô nàng đó còn giữ lại con át chủ bài ngay thời điểm này...!

“Aqua, hãy nói với họ đi! Chỉ cho họ bằng chứng chứng minh được sự vô tội của tôi!”

“Hử? Sao tôi có được cái thứ anh nói chứ, tôi chỉ muốn thử nói điều đó thôi.”

“Hãy loại bỏ người đó ra khỏi tòa án đi!”

“Xin lỗi! Tôi muốn nói lời xin lỗi thay mặt cho cái con bào chữa này!”

“Ahhh đau quá!”

Tôi nắm lấy đầu của Aqua và siết chặt thay cho lời xin lỗi. Chết tiệt, con ngốc này—! Lúc này, mọi người có vẻ đã mệt mỏi với mấy trò của chúng tôi.

“Đủ rồi! Gã đó chắc chắn có liên quan tới quân đội quý vương! Hẳn ta là tay sai của chúng! Hẳn ta đã đưa vụ nổ đó tới dinh thự của tôi! Giết hẳn! Hãy tuyên án hẳn ta tội chết đi!”

Nguyên đơn đã giữ im lặng trong suốt thời gian vừa rồi, lãnh chúa Alderp đột nhiên đứng dậy và găm lên giận giữ vào tôi. Tốt lắm ông già, giờ là cơ hội của tôi!

“Không, tôi không hề liên quan tới quân đội quý vương! Tôi không phải là một tên khùng bố! Tôi có một mối hận thù với ông bởi vì ông đã làm tôi phải gánh chịu khoản nợ đó, nhưng tôi đã không gửi viên Coronatite với mục đích đó! Nghe cho rõ đây, nhìn vào đồ vật ma thuật đấy một cách cẩn thận đi! Tôi sẽ nói điều này một lần nữa! Tôi không phải là tay sai của quân đội quý vương, tôi chả có gì để làm với chúng cả!”

Lời nói của tôi đã không làm cho cái chuông rung lên, làm cho tên lãnh chúa không nói nên lời. Sena cau mày và cắn môi khi cô ta nhìn thấy cảnh này.

Nếu như một lời khai được nêu ra với sự có mặt của đồ vật ma thuật có thể lấy làm chứng cứ, thì những lời nói của tôi không kích hoạt báo động của chuông cũng có thể xem như là bằng chứng.

Những lời nói của lãnh chúa đã giúp tôi thoát khỏi tình cảnh này. Vị thẩm phán chậm rãi lắc đầu.

“Điều đó luôn xảy ra như thế khi chúng ta sử dụng đồ vật ma thuật để phát hiện lời nói dối, kết quả không hề rõ ràng. Việc truy tố có thể lấy những phản ứng của đồ vật ma thuật để được xác nhận làm bằng chứng. Nhưng với những kết quả nêu ra ngay lúc này, tôi không thể chấp nhận điều đó như một bằng chứng hợp pháp. Những bằng chứng hiện giờ không đủ mạnh. Và như vậy, bằng cách này tôi sẽ quyết định rằng, bị cáo, Satou Kazuma vô tội từ việc thiếu bằng—“

Ngay tại thời điểm này khi thẩm phán đã nói ra phán quyết của mình. “Tôi sẽ nói điều này một lần nữa, gã đó chắc chắn có liên quan tới quân đội quý vương, một trong những tay sai của chúng. Hãy phạt hẳn ta tội chết đi.”

Lãnh chúa người vẫn còn đang đứng nói vậy. Để đáp lại, Sena nói: “Không, không có ai bị thương trong vụ việc này, điều đó không thể dẫn tới án tử hình...”

Khi cô ta ấy nói vậy với lãnh chúa, ông ta chỉ nhìn chằm chằm vào cô. “... Không, ông nói đúng. Án tử hình là thích hợp nhất... đúng không?”

–Hửm!?

“Này này, đợi chút đã! Thật quá kỳ quặc, quá kỳ quặc!”

“ Ôây, chuyện gì vừa mới xảy ra vậy! Tại sao lập luận của công tố viên lại thay đổi?!”

Khi Megumin và tôi phản đối, Sena đã phản ứng một cách kì lạ. Cô ấy là người đã nói vậy, nhưng gương mặt của cô trở nên bối rối khi nghiêng đầu mình. Aqua đột nhiên chỉ vào thẩm phán, Sena và tên lãnh chúa và nói:

“Tôi cảm thấy có một sự hiện diện xấu xa ở đây! Ai đó trong số tất cả mọi người ở đây đã cố gắng thay đổi thực tế bằng sức mạnh của ác quỷ!”

Lời phát biểu bất ngờ của Aqua khiến phiên tòa rơi vào yên lặng.

Có thể là do những lời lẽ ngu ngốc Aqua thốt ra trước đó, tất cả mọi ánh mắt đều nhìn Aqua một cách nghi ngờ.

Tất cả mọi người đều nhìn vào đồ vật ma thuật, và bầu không khí đã thay đổi khi chiếc chuông chẳng hề rung lên. Aqua là một linh mục, nghề nghiệp có liên quan tới thần thánh.

Điều này khiến những lời nói của cô trở nên thuyết phục hơn, khiến cho những biểu hiện của vị thẩm phán trở nên thay đổi.

“Sức mạnh của ác quỷ... Vậy cô đang nói rằng có một ai đó đã sử dụng những biện pháp bất chính làm ảnh hưởng tới phiên tòa thiêng liêng này?”

“Vâng, đúng vậy. Đôi mắt của tôi còn chính xác hơn cả đồ vật ma thuật đó. Nói một cách chính xác, tôi là một nữ thần của nước với hơn 10 triệu tín đồ trên thế giới này! Nữ thần Aqua!”

–Ring.

Lời khai của Aqua khiến cho tiếng chuông vang rõ trong phiên tòa yên lặng này.

“Tại sao–? Đợi đã, tôi không nói dối–!”

“Người bào chữa, xin hãy vui lòng lựa chọn lời nói của mình một cách cẩn thận.”

“ Là lỗi của tôi, tôi sẽ suy nghĩ về điều này một cách cẩn thận.”

Aqua người đã đánh mất niềm tin của mọi người vẫn đang ồn ào khi Megumin an ủi cô.

Vì một lý do nào đó, lãnh chúa căn môi, nhìn chăm chăm vào Aqua với một khuôn mặt nhợt nhạt.

“Tôi nhận ra rồi, nó xảy ra như vậy là bởi vì tôi đã hành động quá kiêu căng. Đồ vật ma thuật này đã nghĩ rằng tôi nói dối về số lượng tín đồ! 10 Triệu là một sự phóng đại nho nhỏ, tôi nên nói mấy thứ như là 9,8 triệu trên một khu vực.”

Nghe thấy những gì Aqua đang lầm bầm phía sau, tôi muốn đáp lại rằng số lượng tín đồ còn ít hơn 1000 người. Nhưng tôi không thể làm điều đó bây giờ bởi vì thẩm phán có thể đưa ra phán quyết của mình bất cứ lúc nào. Thẩm phán hần giọng.

“... Bị cáo Satou Kazuma. Tính đến những hành vi vô nhân tính của anh và sự phá vỡ những trật tự xã hội...”

Ông ta bắt đầu nói thứ gì đó cực kỳ mâu thuẫn với những phán quyết của mình trước đây.

“Tôi đã tìm ra lời tuyên cáo rõ ràng đúng với những lời của công tố viên. Bị cáo bị kết tội và—”

Hửm!?

“— Bị kết án tử hình.”

Phần 8

“Điều này thật kỳ quái—! Không chờ đã, đợi một chút! Lời tuyên án đột ngột quái gì thế! Dem ra chứng cứ nào thuyết phục hơn đi! Kết án tử hình nghe sao nhẹ nhàng quá vậy, đầu của ông có vấn đề gì rồi!”

“Bị cáo! Căn thận cách cư xử của mình!”

“Kazuma nói đúng đấy, điều này rất kì lạ, chắc chắn có gì đó không ổn. Đúng vậy, Kazuma đang mang trong mình mối hận thù khi phải

nai lưng gánh vác khoản phí sửa chữa của trận lũ, thích phàn nàn về lãnh chúa và ghét lão, có thể một ngày nào đó điều đó sẽ gây khó khăn cho cậu ta. Nhưng dù thế nào đi nữa, anh ta chẳng thể nào đủ can đảm để gửi viên Coronatite đó đi đâu.”

Này, cô đang bảo vệ tôi hay đang cản trở tôi vậy, làm cho rõ ràng coi! Khi tôi đang nghĩ cách để đóng mồm Aqua lại, Megumin lộ miệng che mắt ra và nói:

“Tốt lắm, kể từ khi ông nghĩ Kazuma là một tên khủng bố, tôi sẽ cho ông thấy một tên khủng bố thực sự là như thế nào... Này, mấy người làm gì vậy! Buông tôi ra!”

Thấy được đôi mắt đỏ thẫm của Megumin rục lên, các vệ sĩ xông vào để áp chế cô.

“Nah—! Điều này thật kỳ quái! Quá kỳ quái! Đôi mắt của tôi có thể thấy được cái ác đang hiện diện ở bầu không khí bên trong phiên tòa này! Chỉ cần đợi một chút tôi sẽ thanh lọc bầu không khí ngay bây giờ... Ah! Tôi không thể lén sử dụng được bất cứ ma thuật nào cả, đừng có cản trở tôi!”

“Sử dụng bất kỳ ma thuật nào cũng đều bị nghiêm cấm trong tòa án! Điều đó có thể can thiệp tới thiết bị phát hiện nói dối!”

“Đủ rồi, mang hai người đó ra khỏi đây ngay!”

Sena đứng lên, chỉ thị cho các bảo vệ mang Aqua và Megumin đi.

“Trật tự! Trật tự! ... Tôi nói Trật tự trong tòa án!”

Thẩm phán cuối cùng cũng đã mất bình tĩnh, gầm lên trong khi ném cây búa gỗ đi. Những bảo vệ đang kéo lê Aqua và Megumin đi thì đột nhiên,

“—Trên danh dự của ông, xin hãy nhìn vào thứ này.”

Darkness người vẫn giữ im lặng không nói bất cứ điều gì vừa lấy một thứ gì đó ra khỏi ngực cô. Đó là một mặt dây chuyền trông có vẻ giá trị với một ký hiệu ở trên đó Tôi không biết đó là thứ gì, nhưng tất cả mọi người bên trong tòa án đều biết tới thứ đó.

“Đó, đó là... Cô, cô là...”

Thẩm phán đứng dậy trong sự ngạc nhiên, mở to mắt nhìn chăm chăm vào mặt dây chuyền. Dưới cái nhìn chòng chọc của tất cả mọi người, Darkness nhẹ nhàng nói.

“Thứ lỗi cho tôi, ông có thể tạm hoãn cuộc xét xử cho tôi được không? Tôi không định bảo công tố viên hãy bỏ qua vụ việc này đi. Tôi chỉ cần thêm thời gian để chứng minh chàng trai này không phải là tay sai của quân đội quý vương, và hoàn toàn vô tội. Đồng thời, tôi sẽ yêu cầu anh ta phải bồi thường cho căn biệt thự của lãnh chúa.”

Sena và thẩm phán cứng người đứng dậy khi họ nhìn chăm chăm vào huy hiệu được đưa ra bởi Darkness. Trong hoàn cảnh đó, chỉ có duy nhất chủ nhà có thể ổn định lại và phản đối một cách yếu ớt.

“Điều này... Nhưng, ngay cả khi cô yêu cầu việc này...!”

“Alderp. Là nạn nhân trọng sự việc này, ông có thể xem như tôi nợ ông một đặc ân không. Nếu nó không quá sức đối với tôi, tôi có thể làm bất cứ điều gì cho ông. Tôi không yêu cầu ông phải rút ra lời cáo buộc của mình, tôi chỉ hy vọng ông có thể đợi thêm một thời gian nữa.”

Nghe những gì Darkness nói, Lãnh chúa chỉ có thể đứng yên một chỗ và nuốt nước bọt. “

Bất cứ điều gì! Bất, bất cứ điều gì...!”

“Đúng vậy, bất cứ điều gì.”

Nghe thấy Darkness nói vậy, đôi mắt của lãnh chúa sáng lên khi ông nhìn vào cơ thể gợi cảm của Darkness. Sau đó ông ta ngồi xuống ghế:

“Được thôi, khi cô đã thỉnh cầu như vậy, tôi sẽ cấp cho tên này một chút thời gian nữa.”

–Sau khi được cho phép rời khỏi tòa án, tôi hỏi Darkness người đang bước theo sau:

“Chuyện gì vừa mới xảy ra vậy? Hay đúng hơn là, cô biết lão già Alderp à?”

“...Anh có thể nói như vậy. Kể từ khi tôi còn trẻ, ông ta đã muốn ám tôi rồi. Kể từ khi vợ ông ta qua đời, ông ta đã yêu cầu tôi tổ chức một cuộc hôn nhân rất nhiều lần rồi. Nhưng cha tôi đã từ chối ông ta bởi vì sự khác biệt tuổi tác của cả hai.”

Thật đáng sợ, sao ông ta có thể dai dẳng như vậy?

“Cô, cô có sao không, liệu có ổn khi hứa hẹn sẽ làm bất cứ điều gì với loại người như lão già đó? Từ cái cách mà ông ta tia hàng cô, ông ta có thể sẽ yêu cầu một thứ gì đó kinh khủng.”

“...Một, một thứ gì đó kinh khủng...cậu...cậu đang thương hại cho tôi sao”

Khi tôi trở nên thất vọng bởi một tên biến thái đang tỏ hờn hển với một khuôn mặt đỏ bừng, tôi đi cùng Darkness tới chỗ Aqua và Megumin đang bị giữ.

Phần 9

Sau cuộc đàm phán của Darkness, tòa án giao cho chúng tôi hai nhiệm vụ.

Thứ nhất là chứng minh rằng tôi không phải là quân đội của quý vương.

Thứ hai là phải bồi thường cho tòa dinh thự của lãnh chúa. Để có thể kiếm đủ tiền, tôi đã mang Aqua theo cùng tới cửa hàng của Wiz.

Tôi muốn đi một mình, nhưng Aqua cứ bám theo.

“Tôi biết Kazuma đang nghĩ gì! Anh đã gánh phải tất cả rắc rối này vì con Undead đó. Nên anh có kế hoạch cướp lấy cửa hàng của con ả đó để trả hết các khoản nợ đúng không?”

Aqua người chả hiểu bất cứ điều gì nói đây khí thế trước cửa hàng:

“Hãy bước ra đây con quái vật Undead kia! Ta sẽ tiễn cô về thế giới bên kia!”

Cô ta hét lên một thứ gì đó ngớ ngẩn trong khi đá bay cánh cửa của Wiz.

“Cái, Cái gì vậy? Cướp ư? Mafia! ... Eck-! Là, là Aqua-sama!”

Vì một số lý do, Wiz còn sợ Aqua hơn cả cướp và mafia.

Tôi bước vào trong cửa hàng, đi tới Wiz người đang cực kì sợ hãi bởi Aqua và nói với cô ấy phán quyết trong trường hợp của tôi.

“Tôi hiểu rồi... Đầu tiên, chúc mừng anh vì đã được ra khỏi chỗ đó! Tôi thực sự xin lỗi, Kazuma-san. Tất cả là vì tôi đã dịch chuyển viên đá đó...”

“Đúng vậy, nếu cô hiểu rồi thì ugh...!”

“Đừng lo lắng về việc đó. Nếu như Wiz không ở vào lúc đó, chúng tôi không thể đánh bại nó mà không chịu tổn thất được. Nó đã thổi bay tòa dinh thự của lãnh chúa, nhưng ko có ai bị thương cả. Tôi chỉ cần chứng minh với Sena rằng tôi không phải là tay sai của quý vương để

là có thể tự do rồi. Nhưng vấn đề sau đó là phải gây quỹ để xây dựng lại tòa dinh thự của lãnh chúa.”

Tôi không biết được Aqua còn thốt lên được những điều vô nghĩa gì nữa, nên tôi bịt miệng cô ta và nói vậy với Wiz, Wiz cảm thấy nhẹ nhõm hẳn khi cô ấy nghe thấy thế.

“Tôi hiểu rồi, anh đang phải xoay sở để kiếm việc làm. Nhưng còn về tiền nong thì... Tôi thực sự muốn giúp anh, nhưng cửa hàng của tôi đã mất hết tiền, giờ chẳng còn đồng nào nữa trong tay. Tôi từng có một người bạn trong những ngày tôi còn trong quân đội quý vương, anh ta cực kỳ giỏi trong khoản kiếm tiền nhưng là một gã khó lường, tôi không thể biết được anh ta đang nghĩ gì... Thật tuyệt nếu như có bất cứ điều gì tôi có thể giúp được anh với...”

Wiz nói với vẻ lo lắng và bắt đầu suy nghĩ phía sau quầy hàng.

“Không, tôi ở đây bởi vì cô có thể giúp tôi một số thứ.”

“Đúng vậy. Điều cô cần để giúp đỡ chúng tôi, là biến khỏi thế giới này!”

Tôi bỏ qua những lời nói bậy bạ của Aqua và thảo luận với Wiz. Có thể thấy đơn giản, với khoản nợ hiện tại của tôi cùng với tình trạng túng thiếu tiền bạc trên tay, thật quá khó khăn để có thể gây quỹ xây dựng lại dinh thự cho lãnh chúa.

Trong trường hợp này, có lẽ tôi nên thực hiện kế hoạch trong quá khứ mà tôi đã nghĩ tới... Nền văn minh ở đây lạc hậu hơn nhiều so với trái đất, con người không thể sử dụng được ‘mồi lửa’ mà phải dựa vào những viên đá lửa.

Nếu tôi bắt đầu bán bột lửa trong thế giới này, đó chắc chắn sẽ là một

cú hit lớn.

Nhưng tôi không biết cần bao nhiêu kỹ năng để tạo nên một đồ vật tinh xảo như vậy.

Kể cả khi tôi có thể tạo ra được nó, thì cũng không thể có cửa hàng nào đột nhiên đồng ý bán sản phẩm của tôi.

Đó là lý do tại sao tôi thảo luận với Wiz để xem xét sao cho tôi có thể trưng bày mặt hàng của mình trong cửa hàng của cô ấy trong một thời gian.

–Tôi giải thích toàn bộ những gì mình nghĩ với Wiz. Tôi nói với cô ấy tôi sẽ làm ra một số đồ vật thuận tiện, và xin phép trưng bày nó trong cửa hàng của cô.

Nếu như nó bán được giá, tôi sẽ chia sẻ một phần lợi nhuận cho Wiz. Tôi nói với cô ấy rằng cô ấy có thể muốn nhìn thấy thứ mà tôi tạo ra trước khi đưa ra sự quyết định của riêng mình.

“Thật không dễ dàng để có thể kiếm sống với nghề Nhà thám hiểm. Do đó, tôi phải dựa vào công việc kinh doanh để làm như thế... và người duy nhất tôi có thể dựa vào trước chỉ thị ngăn ngui đó là Wiz.”
“Nói cách khác, Kazuma đang nói rằng chúng ta sẽ tiếp quản cửa hàng này, nhanh lên và chuyển nhượng cho chúng tôi... Đau quá!”

Tôi chấn vào phía sau đầu Aqua bằng chuôi dao găm. Rồi cúi đầu và hỏi Wiz một cách chân thành. Mặc dù cô ấy đang sợ hãi Aqua người đang chăm sóc cho cái đầu của mình trong khi lăn lộn trên sàn nhà. Wiz vẫn trả lời với một nụ cười dịu dàng:

“Nếu là một thứ như thế, thì sẽ không có vấn đề gì đâu. Tôi sẽ rất vui nếu việc buôn bán của mình trở nên đa dạng hơn. Dù sao thì cửa hàng

của tôi cũng không nổi tiếng... Và nếu anh đang thực hiện việc đền bù thiệt hại cho dinh thự lãnh chúa thì tôi cũng có liên quan đến chuyện đó... Tôi không biết anh có kế hoạch gì để kinh doanh, nhưng tôi đang mong chờ nó, Kazuma-san."

Thấy Wiz đồng ý với một nụ cười, tôi cũng mỉm cười theo. Nếu không có cái thứ đang lăn lộn trên sàn nhà, bầu không khí sẽ trở nên tốt hơn rất nhiều. ...

Đột nhiên, biểu hiện của Wiz có vẻ hơi ảm đạm một chút. Khuôn mặt của cô đầy âu lo, như thể cô ấy đã tự hỏi liệu có nên cho tôi biết về một việc gì đó không.

"...? Chuyện gì vậy? Nếu có thứ gì đang làm phiền cô, cứ nói cho tôi. Tôi không lên kế hoạch để ép buộc cô, vì vậy nếu cô đang lo lắng về điều đó thì..."

Wiz vẫy tay, ra hiệu rằng mọi việc vẫn ổn.

"Không, tôi không lo lắng về điều đó! Erm, thật tuyệt vời nếu Kazuma-san đặt mặt hàng của anh vào trong tiệm của tôi. Nó không liên quan tới việc đó, nó liên quan... tới Aqua-sama..."

Wiz bắt đầu lưỡng lự với một vẻ mặt gập phải rắc rối.

"...? Có vấn đề gì với con bé này? Ồ, nếu tôi đặt đồ ở đây, Aqua có thể tới đây liên tục và khiến cô gập rắc rối? Nếu cô sợ con bé đó, tôi sẽ yêu cầu cô ta tránh xa khỏi nơi này."

Aqua trông thì như vậy, nhưng rốt cuộc cô ta vẫn là một nữ thần. Là một Undead, Wiz có thể cảm thấy khó chịu với sự hiện diện của cô ta.

"...Không, không phải việc đó... Sẽ ổn thôi khi Aqua tới ghé thăm, nhưng cô ấy sẽ nói chuyện với khách hàng khi cô ấy tới đây, nói rằng

những mặt hàng ở đây được làm ra bằng cách sử dụng những phương pháp không thể kể ra được bởi người phụ nữ bên trong cửa hàng này, và tốt hơn hết không nên mua chúng...”

“Này, tất cả những chuyện này là sao hả?”

Nghe thấy câu hỏi với thanh âm trầm của tôi, Aqua người đang nằm trên sàn nhà chăm sóc cho cái đầu của cô ta run lên một lúc.

“Tốt, tốt thôi! Bây giờ tất cả đã là quá khứ rồi! Điều đáng ngạc nhiên là, những thứ như nước thánh ở bên trong cửa hàng lại rất phổ biến với những nhà thám hiểm nam giới, nên không sao rồi...”

Tôi có nên nói là thực sự ổn khi những thứ đó bán chạy...

Nhưng một Lich lại đi bán nước thánh liệu có ổn không?

Với lại, những loại dụng cụ thế này thì liệu có ổn không khi các nhà thám hiểm ở đây sử dụng?

“Quan trọng hơn là... Aqua-sama chạm vào tất cả những mặt hàng trong tiệm của tôi, khiến tất cả những đồ vật nguyên rửa và gọi hồn bị thanh tẩy hết, nhiều thứ đã không thể sử dụng được nữa...”

“Cô đang nghĩ cái quái gì thế cái con nữ thần chết tiệt này!”

Có vẻ như cô ta tới cửa hàng của Wiz thường xuyên và gây phiền toại cho cô ấy từ đó tới giờ. Tôi kéo Aqua lên và nhấn đầu Aqua xuống để xin lỗi Wiz.

“Tôi thành thực xin lỗi Wiz! Đối với những mặt hàng đã bị hư hỏng, tôi sẽ chịu trách nhiệm và thanh toán bằng tiền của mình! Con kia, đừng có chống cự và xin lỗi cho đúng cách đi!”

“Đội đã Kazuma! Tôi không muốn! Và nguồn nước bị thanh tẩy sau khi tiếp xúc là do hào quang thánh của tôi, nó sẽ không chịu được!

Cũng chỉ giống như việc thực vật quang hợp khi mặt trời chiếu sáng lên chúng, việc đó là tự động diễn ra! Tôi thực sự không thể kiểm soát điều đó!”

Không, việc đầu tiên là cô không nên chạm vào những hàng hóa đó. Aqua vẫn cố chống cự với cái cổ của mình và không chấp nhận cúi đầu xuống, nên tôi đè cổ cô ta xuống.

Gần đây tôi đã buộc phải cúi đầu trước rất nhiều người bởi cô ta.

“Làm, Làm ơn hãy ngẩng đầu lên đi ạ! Không sao đâu, bây giờ tất cả đã là quá khứ rồi! Tôi chỉ hy vọng từ giờ trở đi cô ấy sẽ không thanh tẩy hàng hóa nữa. Tôi cũng gây ra cho Aqua-sama rất nhiều rắc rối, như việc gửi đi những linh hồn lạc lõng trong nghĩa trang đến thế giới khác và yếm bùa căn dinh thự đó...”

Wiz vội vàng cúi đầu trong khi nói vậy.

Nhưng thủ phạm thực sự gây nên những thảm họa tinh linh trong lâu đài là Aqua. ...Chỉ vì sự lười biếng của cô ta khi ngoảnh mắt làm ngo trong việc thanh tẩy khu mộ ấy...

Cô nên đổi nghề của mình với Wiz đi.

Chương 2:

Nỗi niềm của cô gái Hồng ma tộc!

Phần 1

“Nè— Kazuma— Darkness đâu rồi? Không phải cô ấy trở lại rồi à?”

Phía trước lò sưởi trong phòng khách, Aqua, người đang nằm thườn trên ghế dài, nơi mà cô ấy tự cho là khu vực riêng tư của mình, hỏi một cách chán chường trong khi ôm lấy hai đầu gối.

-Đã được vài ngày kể từ khi bản án được thông qua. Để thực hiện lời hứa của mình, Darkness đã đến để gặp mặt lãnh chúa...

Nhưng sau khi đã sắp đặt xong hết vào tối hôm qua, cô ấy đã không trở lại.

Tôi nhớ lại cái ánh nhìn dâm dăng của tên lãnh chúa chăm chăm vào Darkness, và cảm thấy khó thở bên trong lồng ngực.

Dù sao, Darkness cũng đã đi theo tiếng gọi con tim và ham muốn cháy bỏng ngay cả khi đối mặt với tên trùm của quý vương, và muốn theo chân hắn ta về lâu đài.

Tình hình bây giờ có lẽ đã quá phù hợp với sở thích của cô ta.

Tôi không thích một Darkness như thế này, và không chứa đựng bất kỳ xúc cảm yêu thương gì đối với cô ta. Nếu cô ta có muốn đi với ai, thì tôi cũng chả có quyền gì để ngăn cản.

Nhưng cô ta sẽ qua đêm sau khi tới để thực hiện lời hứa của mình, điều đó có nghĩa là cô ta sẽ ở trong khách sạn được thuê bởi tên lãnh chúa đó và chắc chắn sẽ là...

“... Ahhhhhhhhhhh—!”

“Hya—vấn đề gì thế? Này, có chuyện gì xảy ra với anh à, tại sao anh lại la hét trong khi ôm đầu mình! Kazuma, bình thường anh cũng hay kỳ quái đấy, nhưng anh đang có những hành động cực kỳ lạ lùng hôm nay!”

Khi tôi la hét và Aqua kêu lên một cách sợ hãi.

—Megumin tới bên cạnh chúng tôi khi đang ôm lấy một thứ.

Megumin không nói bất cứ thứ gì với chúng tôi, đang vô cùng ồn ào, và chỉ lặng lẽ ôm thứ đó đi vào.

—Và hơn nữa, tôi đã thấy tò mò về thứ đó từ lâu rồi.

“Meow.”

Một con mèo... Đang nằm trong lòng bàn tay của Megumin.

Megumin không nói gì cả, mà chỉ nhìn chăm chăm vào chúng tôi.

“... Em muốn giữ thứ này trong căn biệt thự à?”

“... Vâng. Đây là đứa trẻ ngoan ngoãn, và sẽ không gây rắc rối gì cho mọi người đâu... Ổn chứ nhỉ?”

Tôi không biết con mèo đã nấp ở đâu, nhưng luôn thấy nó bên cạnh Megumin mọi lúc từ đó tới giờ.

Con mèo cho phép Megumin ôm mình, và uể oải lim dim mắt mình.

“Chắc sẽ ổn thôi! Anh không nghĩ có ai ở đây bị dị ứng với mèo đâu...
Ồ, có chuyện gì với cô mèo này đây, cô ấy thân thiện với mọi người quá.”

Tôi đưa tay tới bé mèo đang nằm trong tay của Megumin, và em ấy sử dụng những bàn chân để chơi với tay tôi.

...Đây là một thế giới đầy hiểm nguy.

Ở trong một nhóm mà toàn các vấn đề vớ vẩn gây ra cho tôi rất nhiều sự căng thẳng.

Có lẽ tôi cần một thú cưng để chữa lành cơ thể và tâm hồn mình.

“Đau quá! Tại sao con mèo này chỉ cào có mình tôi vậy! Chuyện gì đang diễn ra thế này, có thể là do bộ lông đen sì và cái thái độ đầy kiêu ngạo đó... Tôi có thể cảm nhận được ngọn lửa quý dữ phát ra từ cơ thể con mèo này!”

Aqua sau khi bị trầy xước do quấy rối bé mèo gào lên đây tức giận.

Để bảo vệ khỏi con quái thú điên cuồng tóc màu lam này, tôi đã đưa bé mèo ra khỏi vòng tay của Megumin.

Tôi nhanh chóng quay lưng lại với Aqua và đặt con mèo lên tấm thảm, nhằm bảo vệ nó khỏi bàn tay quý dữ.

...Có thể nói rằng, chúng tôi đã không hoàn tất được món cá cho bữa sáng.

“Này, Megumin. Tên của con quái thú này là gì vậy?”

“Chomusuke.”

Tôi nhặt cái đĩa với những miếng cá còn sót lại trên bàn ăn...

“... Cô nói tên con mèo lại lần nữa được không?”

“Nó tên là Chomusuke.”

...Tôi giữ miếng cá còn sót lại và ngồi xồm phía trước con mèo đen...
Chomusuke. Thật khó khăn khi bạn phải sở hữu một con vật kỳ lạ như vậy...

Tôi đặt con cá trước mặt Chomusuke, nhưng em ấy không ăn nó ngay lập tức, mà chỉ ngửi một chút.

“Này, Megumin. Con mèo đó giống cái đúng không? Tôi không nghĩ cái tên đó phù hợp với nó.”

“Không. Tên nó là Chomusuke.”

Khi tôi lắng nghe cuộc trò chuyện ở sau lưng và nhìn Chomusuke.

–Chomusuke khạc ra một ngọn lửa nhỏ để nướng sơ con cá.

...Cái éo gì thế này.

Bun

!!!

Tôi co đầu gối mình và ngồi phịch trên thảm, xem Chomusuke ăn miếng cá dư thừa...

“...Này, Aqua, con mèo này có thể phun lửa đấy.”

Tôi nhẹ nhàng nói với Aqua.

Kể từ khi cái bấp ở thế giới này cũng có thể bay, thì chuyện mèo phun ra lửa chả có gì lạ thường cả.

“Anh đang nói chuyện ngớ ngẩn gì thế?Kazuma, anh không bị gì chứ?”

“Mèo không thể khạc ra lửa đâu.Mèo là loài động vật chỉ gừ nhẹ và kêu meo meo thôi.”

“Đúng vậy đó. Và cái cách chúng ăn những con cá trông thật dễ thương nữa.”

Tôi biết điều đó.

“Không, cái thứ này không chỉ phun ra lửa, mà còn nướng con cá trước khi ăn nó đấy.”

“...Kazuma, anh mệt rồi.”

“Dù sao anh đã bị giam tại nhà tù, và rất nhiều chuyện đã xảy ra.”

“Chuyện đó là sự thật!Tôi không có điên đâu!”

Tôi hét lên trong khi chỉ vào Chomusuke. Megumin nói:

“Dù sao thì, nãy giờ hai người đang cãi nhau chuyện gì vậy? Nếu là về Darkness, cô ấy không còn là đứa trẻ nữa, sẽ ổn thôi ngay cả khi cô

ấy không quay trở lại đây trong vài ngày nữa. Làm ơn bình tĩnh lại đi.”

Megumin chả tin tôi tí nào cả.

“...Em quá bình tĩnh rồi đấy. Em có biết lãnh chúa đang làm những gì với Darkness bây giờ không hả? Hẳn là một thứ gì đó khủng khiếp.”

Megumin chế giễu lời nói của tôi:

“Rốt cuộc ông ta vẫn là một lãnh chúa, trong tình trạng hiện nay thì ông ta có thể làm được gì với Darkness đây... Đợi đã, em có nghe được một ít tin đồn tiêu cực liên quan đến lãnh chúa, nhưng Darkness là một nhà thám hiểm. Em không nghĩ rằng cô ấy sẽ chỉ để cho ông ta làm những gì ông ta muốn với bản thân đâu.”

Đồ ngốc này! Chẳng hiểu Darkness gì cả!

“Mấy cô gái bây giờ thực sự quá ngây thơ đấy! Em đã dành rất nhiều thời gian ở cùng Darkness mà vẫn không hiểu nổi cái con biến thái đó ư? Cô ta chắc chắn sẽ nói những điều thế này với khuôn mặt ửng đỏ, ‘Ugh, dù cho ông có làm cách nào với cơ thể tôi, ông cũng không có được trái tim tôi đâu! Tôi sẽ không bao giờ đầu hàng!’”

“!”

Sau khi Megumin cuối cùng cũng nhận ra được chuyện gì sẽ xảy đến, em ấy ôm Chomusuke đang cắn con cá vào lòng.

“Ch...chúng...chúng ta nên làm gì đây? Darkness, Darkness đang gặp nguy hiểm! Chúng ta nên làm gì đây Kazuma?”

“Cô ấy rời đi vào ngày hôm qua và cũng đã được một đêm, nên đã quá muộn rồi. Nghe này, khi Darkness trở lại, hãy đối xử với cô ấy nhẹ nhàng như bình thường.”

“Đ, Được! Khi Darkness đã trở thành người lớn, chúng ta không thể hỏi được chuyện gì đã xảy ra, phải không?”

“Ahwahah...! Darkness... Darkness, cô ấy...!”

Aqua nắm chặt tay mình để thể hiện rằng chúng tôi có thể dựa vào cô ta trong khi mặt của Megumin trở nên tái nhợt đi vì sự bất lực của mình.

Nếu không nhờ hành động của Darkness, tôi đã bị thi hành bản án. Tôi rất biết ơn những gì Darkness đã làm cho mình và không có lý lẽ gì để cãi lại, nhưng...

...Ah, chết tiệt!

Tôi nhấn mạnh lại một lần nữa, tôi không hề thích một Darkness như thế và không hề có bất kỳ tình cảm gì đối với cô ấy. Mặc dù không có xúc cảm gì về tình yêu, tôi cũng không thể chịu đựng cho bản thân mình không cảm thấy thất vọng vì một số lý do không rõ ràng.

Khi một người bạn gái của mình bị giật đi bởi một gã khác, đó là một xúc cảm phức tạp mà tôi cảm giác được. Đúng lúc đó—

“Satou Kazuma! Có Satou Kazuma ở đây không—!”

Với một tiếng hét giận dữ, ai đó đã đẩy cánh cửa của căn biệt thự một cách đột ngột.

Người đẩy cánh cửa một cách thô bạo là Sena đang thở hổn hển.
Gương mặt cô ấy đỏ lên và đôi vai run nhẹ.

“Này này, cô đang làm gì ở đây vậy, vẫn còn một chút thời gian trước hạn định để tôi chứng minh được sự vô tội của mình phải không? Xin lỗi, tôi không có thì giờ dành cho cô lúc này đâu, đồng chí...”

“Anh nói anh không có thì giờ dành cho tôi? Đừng có nhảm nhí! Vậy thì anh thực sự là một tên tay sai của quân đội Quý vương! Anh có đủ can đảm để gây nên sự hỗn loạn này!”

Đó là một lời buộc tội sai lầm, nhưng thấy Sena hành động một cách lo lắng làm tôi có cảm giác đáng ngại, nên tôi hỏi trong thận trọng:

“Cô, cô nói sự hỗn loạn này nghĩa là gì...?”

“Đó là những con cóc! Những con cóc đáng lẽ ra đang ở chế độ ngủ đông lại đi ra ngoài và di chuyển khắp mọi nơi trong thị trấn!”

Cô ấy hẳn là đang đề cập đến những con cóc khổng lồ cũng có thể hiểu ở đây là những con quái vật đó. (Trans: ở vol 1 có đoạn bị ăn hành bởi mấy con cóc đấy.) Nhưng tại sao cái đồ đó lại phải làm vậy với chúng ta...

“Đừng có khép tội chúng tôi cho việc này. Hay là cô đang bóng gió rằng chúng tôi đang kiểm soát tâm trí mấy con cóc và đánh thức chúng khỏi chế độ ngủ đông hả? Thử đưa ra những chứng cứ cho việc đó xem nào!”

Megumin sẵn tới phía trước, sẵn sàng để cãi lộn.

“Theo báo cáo từ những nhân viên của Công hội, những con cóc dường như đang lo sợ một điều gì đó khi chúng trồi lên từ mặt đất...”

Nhắc đến sự sợ hãi, khiến tôi liên tưởng tới một ai đó đang niệm phép Explosion không xa ngoài thị trấn, khủng bố người dân.”

Aqua và Megumin thầm chuẩn bị để chạy khỏi căn biệt thự, nhưng tôi túm lấy đai lưng của cả hai trước khi họ kịp thoát đi.

“Đội đã, hãy để em giải thích, em cũng chỉ làm vậy bởi vì Aqua đã yêu cầu thôi! Em chính là người đã làm điều đó, nhưng kẻ chủ mưu là Aqua!”

“Sao cô lại gian xảo như vậy Megumin? Chẳng phải cô đã rất vui mừng khi thảo luận với tôi về việc đó sao? Cô thậm chí còn nói ‘Hãy để tôi thể hiện sức mạnh của mình!’”

Nắm lấy cổ áo của hai người đã được dí sát vào nhau, tôi nói:

“Bây giờ không phải là lúc để làm cái việc đổ thừa đầy hồ thẹn đó đâu! Đi và dọn sạch sự hỗn loạn mấy người đã gây ra nhanh!”

Nhìn ra bên ngoài, thị trấn đã được bao phủ trong tuyết.

Phần 2

“Không—! Đủ rồi—! Tôi không muốn bị ăn thịt bởi mấy con cóc đó nữa đâu—!”

Tiếng thét âm ỉ của Aqua vang lên.

“Nhưng xem nào, những con cóc vẫn còn rất nhanh nhẹn kể cả trong thời tiết lạnh giá thế này. Chúng di chuyển nhanh như bình thường. Động thực vật quanh đây thật mạnh mẽ.”

Tôi xem những con cóc đang đuổi Aqua quanh vùng đất phủ tuyết và suy xét một cách cẩn thận.

“Bởi vì sự khắc nghiệt của môi trường trong thế giới này, tất cả mọi sinh vật đang cố gắng hết sức mình trong từng khoảnh khắc. Chúng ta không được để thua chúng, chúng ta cần phải trở nên mạnh mẽ hơn để tồn tại trong thế giới này.”

Megumin đáp lại những lời của tôi với vẻ nghiêm trọng.

–Trong khi cơ thể của bản thân bị chìm xuống đến vai bên trong miệng con cóc.

Có thể là do đã có kinh nghiệm bị nuốt bởi mấy con cóc từ trước nên Megumin vẫn bình tĩnh trong tình huống như vậy mà không hề kháng cự lại, để cho con cóc nuốt mình.

Trước đó, Megumin đã niệm phép Explosion và đánh bại được rất nhiều cóc.

Megumin không thể di chuyển được sau khi đã cạn mana. Những con cóc không tiếp tục nuốt vào nữa và ngừng chuyển động.

Có vẻ như cây trượng của Megumin đã bị mắc kẹt bên trong miệng nó.

“Cứ bình tĩnh, anh sẽ cứu em.”

Tôi nâng thanh kiếm lên và đối mặt với con cóc đang ăn Megumin.

“Không, tốt hơn là anh nên hạ gục con cóc đang đuổi Aqua trước tiên đi. Bên ngoài lạnh lắm, em thích sự ấm áp bên trong miệng con cóc hơn.”

Tôi đã từng nghĩ rằng cô gái này bình thường đã bị ảnh hưởng bởi những vụ nổ và không hề mong đợi cô ấy có được sự khoan dung lớn đến thế.

“Tại sao anh... Một trong những đồng đội bị nuốt chửng bởi một con cóc trong khi người khác đang bị truy đuổi xung quanh, làm cách nào mà anh vẫn có thể bình tĩnh đến như vậy?”

Sena người đang ở đây như một nhân chứng nhận ra sự kỳ lạ này và hỏi trong bàng hoàng.

Có thể nhóm khác thì như vậy, nhưng đối với nhóm của tôi thì quá là điều bình thường.

Tôi quyết định cứu Megumin sau. Tôi cầm thanh kiếm của mình xuống dưới đất và lấy ra cây cung và mũi tên tôi đã mua trước đó.

Trong cuộc chiến với Pháo đài hủy diệt, tôi đã đánh bại được vài con Golem và lên được hai Levels.

Sau khi nhận được điểm kỹ năng, tôi đã gặp khó khăn trong việc phải học skill nào. Sau khi xem xét một cách cẩn thận, mặc dù có một bức tường thép cứng rắn là Darkness, chúng tôi thiếu một người có thể tấn công tầm xa.

Megumin cũng có thể được tính là một người, nhưng con bé chỉ có thể tấn công được một lần duy nhất, và có thể kéo theo cả Darkness vào bên trong vụ nổ.

Và vì thế, vai trò đó sẽ là của tôi. Tôi có lẽ là khá yếu ớt, nhưng tôi có thể học được tất cả skill của bất cứ class nào.

Sử dụng được sự độc đáo của nghề nghiệp này, tôi nhận Keith làm người dạy mình những skill là ‘bowmanship’ và ‘snipe’.

Như tên gọi mà nó đã đề cập đến, ‘bowmanship’ là kỹ năng cho phép người mới như tôi có thể hiểu được sử dụng cung tên như thế nào.

Đối với ‘Snipe’, nó cải thiện tầm đánh của vật phóng ra, nâng cao sự chính xác tương ứng với chỉ số may mắn, và đó là một kỹ năng rất phù hợp cho tôi.

Tôi tra một mũi tên lên dây cung và nhắm vào con cóc đang đuổi Aqua...!

“Kazuma—! Nhanh—! Nhanh lên—!”

Thấy tôi kéo dây cung, Aqua hét lên trong khi rớt rít chạy trốn.

... Tôi cảm thấy nên để con cóc truy đuổi cô ta lâu thêm tí nữa.

Vì thấy vậy nên Aqua chạy về phía tôi. Điều đó làm tôi cảm nhận được tôi cũng có thể làm vào nguy hiểm, vì vậy tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc bắn mũi tên vào đầu con cóc.

Mũi tên bay ngang qua đầu của Aqua và đâm xuyên vào đầu con cóc.

Aqua đang ngập tràn nước mắt tiếp tục đẩy gánh nặng về phía tôi.

“Giờ thì anh sẽ cứu em đây, Megumin.”

“Này, Kazuma, có phải anh chỉ đang đợi cho tôi bị nuốt ngay bây giờ phải không? Này, anh đang định để cho con cóc ăn tôi phải không?! Và mũi tên của anh đang hướng mục tiêu lên trên đầu tôi đấy!”

Tôi lò đi Aqua người đang gây sức ép cho mình và rút thanh kiếm ra khỏi mặt đất.

“... Có phải mấy người luôn chiến đấu một cách nguy hiểm như vậy không hả? Đám...đám người này có thực sự liên quan đến quân đội quý vương không đây...?”

Sena lâm bầm điều gì đó khi cô ấy ghi lại những gì cuộc chiến đang diễn ra.

Tôi nâng thanh niêm của mình lên con cóc đang bất động để giải cứu Megumin—

“Đợi đã, bọn cóc...!”

Nét mặt Aqua và tôi người đang đối mặt với Megumin trở nên thay đổi khi chúng tôi nghe những gì con bé nói.

“... Ah.” x2

Không biết từ đâu xuất hiện ra ba con cóc khổng lồ khác.

Trước đó tôi vẫn còn ‘cool’ và bình tĩnh, nhưng ngay lúc này tôi có thể cảm thấy mồ hôi lạnh đang chảy trên lưng mình.

tình hình giờ quá tệ, có đến tận 4 con cóc.

Trong trường hợp này, mỗi như...Không, không đủ lượng người để thu hút bọn cóc.

Tôi có thể tĩa được một con một lúc nếu giữ được khoảng cách, nhưng...

“Aqua, chúng ta sẽ chia nhau ra! Tôi sẽ kéo ra và cố gắng để xử lý được một con, còn cô tiếp tục lừa chúng đi chỗ khác!”

“Tôi không muốn thế—! Tôi không muốn bị truy đuổi bởi mấy con cóc thêm nữa đâu—! Anh phải là người như chúng—!”

“Sức mạnh của tôi không đủ để đánh bại mấy con cóc, đồ ngốc! Nếu chúng ta có thể hạ gục một con, sẽ chỉ còn có hai con thôi! Chúng ta có thể ngăn chặn chúng với cô và Sena!”

“Ehh!? Tôi, tôi chỉ ở đây để giám sát anh, tôi không nên tham gia vào cuộc chiến...! Và anh đang lên kế hoạch để sử dụng tôi như là mồi nhử ư?”

Khi Aqua đang khóc lóc còn Sena thì đang la hét, Megumin nói:

“Xin lỗi, bây giờ em đang dần dần bị nuốt đấy, anh có thể cứu em ngay bây giờ không.”

“Đủ lắm rồi, nếu Darkness còn ở đây! Cô gái bọc giáp đó sẽ không bị nuốt chừng bởi mấy con cóc! Khi cô ấy quay lại—!”

Khi tôi nâng thanh kiếm mình lên trước con cóc đang chuẩn bị nuốt Megumin—!

“Light of Saber—!”

Một giọng nói trong trẻo vang lên trong cánh đồng tuyết trắng.

Đúng lúc đó, một chùm ánh sáng chiếu lên khắp cơ thể con cóc.

Một lúc sau khi ánh sáng mờ dần, con cóc bị chia thành hai nửa.

Khi tôi đang bận rộn kéo Megumin ra khỏi miệng của con cóc—

“Energy Ignition!”

Giọng nói trong trẻo đó một lần nữa phát ra.

Đồng thời, ba con cóc gằn chúng tôi đột nhiên bốc lửa, lửa cháy ra khỏi miệng của chúng như thể chúng đang bị thiêu đốt từ bên trong, biến dạng thành một quả cầu lửa màu trắng xanh.

Khi tôi ngửi thấy mùi thơm của thịt cóc được nấu chín, tôi sử dụng 'Drain touch' để chia sẻ một ít mana cho Megumin vì tôi không muốn phải gánh Megumin được bao bọc bởi chất nhờn sau lưng về nữa.

...Và như vậy, Megumin chính đốn để tự đứng lên, mặc dù cô ấy vẫn còn một chút không ổn định. Trong ánh nhìn của Megumin là một cô gái trẻ trong bộ áo choàng màu đen.

Cô ấy trông có vẻ trẻ hơn tôi một đến hai tuổi.

Cô gái mà tôi chưa từng gặp đang nhìn chăm chăm vào Megumin.

"Vừa rồi là một ma thuật cao cấp...! Trong thị trấn đầy những tân binh, hóa ra cũng có một người có thể sử dụng được ma thuật cấp cao..."

Khi Sena đứng đằng sau tôi đang la hét trong sự ngạc nhiên, tôi cúi đầu với cô gái trước mặt.

"Tôi không biết cô là ai, nhưng cảm ơn cô đã cứu chúng tôi."

Sau khi tôi cảm ơn cô ấy, cô gái đó liếc trộm tôi, và trông có vẻ hơi nhút nhát khi má cô ửng đỏ.

"Tôi, tôi không lên kế hoạch để cứu anh đâu. Chỉ là đối thủ và cũng là bạn của tôi mà bị ăn thịt bởi một con cóc sẽ để lại hương vị xấu trong miệng tôi, đó là tất cả..."

Cô ấy cúi gầm mặt và lẩm bẩm.

“Sao? Cô và Megumin biết nhau à?”

Sau khi những con cóc bị đánh bại, Aqua đã lấy lại sự bình tĩnh và hỏi cô gái đó một cách hào hứng.

“Thay vì được biết đến như người quen, chúng tôi giống như đối thủ nhiều hơn... –Đã lâu không gặp, Megumin! Tôi đã trở lại sau khi hoàn thành khóa đào tạo của mình! Như cô có thể thấy, bây giờ tôi có thể sử dụng được phép thuật cấp cao một cách tự do! Tôi sẽ giải quyết sự ganh đua bấy lâu nay giữa chúng ta trong ngày hôm nay!”

Cô gái đó nói vậy trong khi chỉ vào Megumin, cô ấy dường như thực sự hạnh phúc.

Cái thể loại tiến triển đầy nhiệt huyết này là gì đây.

Cô ấy thậm chí chưa nói tên nữa—!

“..? Cô là ai vậy?”

“Ehh?!”

Megumin đang bị bao phủ bởi dịch nhờn nói một cách thờ ơ, làm cô gái đó la lên.

Xem xét một cách kỹ càng, cô gái này dường như có cách ăn mặc tương tự với Megumin.

Chiếc áo choàng đen quấn quanh người cô gái cũng có thiết kế tương tự như của Megumin.

Cô ấy giữ cây trượng bạc trên tay, và có thanh kiếm ngắn thắt ngang eo.

Cô ấy mảnh mai và cao hơn Megumin, và có thân người gầy và vóc dáng tương xứng.

Cô ấy có một vẻ mặt quyết tâm và trông thật danh giá. Hơn nữa còn có một vẻ đẹp tuyệt trần.

Nếu cô ấy ở Nhật Bản, cô ấy chắc sẽ trở thành lớp trưởng hoặc Chủ tịch hội học sinh; mang lại cảm giác của một học sinh gương mẫu điển hình.

Mái tóc đen của cô được gắn lại với nhau bằng một dải ruy băng, và điều ấn tượng nhất chính là con ngươi màu đỏ sẫm của cô ấy.

Đúng vậy, màu mắt của cô ấy giống với Megumin.

“Là, là tôi! Cô nhớ đúng không, chúng ta là bạn học trong học viện Hồng ma tộc! Megumin luôn luôn là học sinh đứng đầu, còn tôi thì thứ hai! Và tôi đã nói rằng tôi sẽ đi một hành trình dài để rèn luyện bản thân cho tới khi tôi có thể sử dụng được ma thuật cao cấp...!”

Cô gái Hồng ma tộc chỉ vào mặt mình trong khi điên cuồng giải thích với đôi mắt đắm lệ.

Không, những điều cô ấy vừa mới chỉ đề cập đến lúc này thật đáng kinh ngạc.

“...Này, cô ấy có nói một điều mà chúng ta không thể bỏ qua đấy, về việc em đứng đầu trong trường.”

Nghe tôi nói vậy, Megumin nhẹ nhàng mỉm cười.

“Cũng đã lâu lắm rồi, tại sao anh vẫn còn nói tới việc này? Lần đầu em gặp Kazuma, em đã nói với anh rằng em là pháp sư giỏi nhất trong dòng dõi Hồng ma tộc. Kazuma chỉ là quá ngốc khi tới giờ mới nhận ra thôi. Nhưng sau khi biết em đã lâu, khoảng thời gian đó đủ để anh tin em rồi phải không?”

“Nếu có ai tin được những gì em nói sau khi thấy em đang bị bao phủ bởi lớp chất nhầy, anh sẽ muốn xem xem đó là loại người nào.”

“Tại, tại sao anh?”

“Làm, làm ơn chờ chút!”

Thấy tôi và Megumin đang cãi cọ nhau, cô gái Hồng ma tộc cắt ngang:

“Nè, là tôi đấy Megumin! Cô thực sự quên tôi mất tiêu rồi à? Hãy cố gắng nhớ lại tôi đã luôn thách thức cô trong mọi lĩnh vực trong trường như thế nào đi! Và cô luôn nói rằng tôi phải đặt cược tương xứng, và sẽ chấp nhận nếu tôi đặt cược bữa ăn trưa của mình. Và lần nào cô cũng bắt tôi trả tiền bữa trưa cả!”

Việc này đã lâu lắm rồi.

Tôi nhìn vào Megumin, và cô ấy tránh mắt đi chỗ khác.

“Nè, tôi nghĩ là họ sẽ mất khá nhiều thời gian đấy, tôi có thể quay về Công hội trước được không? Nếu không thì, thịt của con cóc sẽ tệ hơn đấy. Tôi có thể đưa mấy người từ công hội để chở những con cóc này về được không?”

Aqua nói trong khi cô chỉ vào phần thịt của những con cóc đó.

Nhưng thành thực mà nói, sẽ khá là đau cho tôi khi phải ở lại đây một mình.

Nhưng với tình hình hiện tại của chúng tôi, chúng tôi có thể làm bất cứ việc gì để giúp cho việc kiếm tiền, sẽ tốt hơn khi đưa Aqua về để giải quyết việc này.

Và theo cách đó, Megumin và tôi có thể quay về căn biệt thự ngay tức khắc, và tôi có thể khử hết mùi hôi cho Megumin trong phòng tắm.

“...Hmm, có vẻ như mấy người vẫn còn rất nhiều điều để nói. Vậy thì, tôi xin cáo từ hôm nay... Kazuma-san, cuộc phiêu lưu của anh hôm nay thật thảm hại, nhưng tôi sẽ không chừa bất cứ khả năng nào dù chỉ một hành động lừa dối tôi... Dù sao thì tôi cũng không tin anh đâu.”

Sau khi nhìn tôi bằng ánh mắt nghiêm nghị, Sena trở về thị trấn cùng với Aqua.

Phần 3

Sau khi bị bỏ lại trên mảnh đất phủ tuyết, tôi hỏi Megumin một lần nữa:

“Vậy thì, tại sao cô ấy cứ tiếp tục nói rằng cô ấy biết em vậy? Cô ấy có vẻ biết về em rất nhiều, nên hãy nhanh chóng nhớ lại cô ấy nhé!”

“Em không biết cô ta. Và cô ta thậm chí còn không đề cập đến tên của mình, điều đó thật đáng nghi ngờ. Hẳn là trò lừa đảo mà Kazuma đã nói với Aqua rằng đừng nên tin, cái trò ‘Là tôi là tôi đây’ (Trans: Đây là cái trò lừa đảo trên điện thoại, người gọi sẽ nói ‘là tôi là tôi đây’ để người nghe tưởng rằng đó là người quen, để lừa người đó chuyển tiền vào tài khoản của mình hay trò gì đó tương tự.) Anh hoàn toàn không nên tin tưởng cô ta.”

Megumin kéo tay tôi sau khi nói điều đó và muốn rời khỏi đây.

Thấy chúng tôi đang lên kế hoạch rời khỏi đây để trở về thị trấn, cô gái đó vội vàng nói:

“Đợi, đợi đã—! Tôi, tôi biết, thật ngại ngùng khi giới thiệu bản thân trước mặt người khác, nhưng tôi sẽ giới thiệu bản thân mình!... Tôi là Yunyun, một pháp sư và là một pháp sư cấp cao. Người sẽ trở thành thủ lĩnh của Hồng ma thuật trong tương lai...!”

Sau khi Yunyun giới thiệu với khuôn mặt ửng đỏ, cô hất áo choàng của mình ra.

Có phải Hồng ma thuật có truyền thống làm màu khi giới thiệu về bản thân mình không vậy?

Khi Megumin nhìn vào Yunyun và nói với tôi.

“Chuyện là thế này. Cô ta tên là Yunyun, con gái của trưởng làng Hồng ma. Cô ấy từng tuyên bố trở thành đối thủ của tôi trong những ngày cả hai cùng học chung và sẽ kế thừa vị trí của trưởng làng trong tương lai.”

“Okay. Tôi là Kazuma đồng đội cùng phiêu lưu với cô gái này. Rất vui được gặp cô, Yunyun.”

“Vậy là cô còn nhớ tới tôi!... Hmm, thật kỳ lạ. Kazuma... san? Erm, tại sao anh không cười lên sau khi nghe thấy tên tôi?”

Yunyun bối rối và rụt rè hỏi tôi.

Sau khi quen với tên Megumin, tôi không còn nghĩ nhiều về những cái tên lạ lùng của Hồng ma thuật nữa.

“Tên của cô đúng là có chút lạ lùng, nhưng không ảnh hưởng gì đến tính cách của cô đúng chứ? Trong thế giới này, cũng có một người có cái tên lạ lùng như thế và để lại ấn tượng sâu sắc, nhưng lại được bóng gió bằng biệt danh khét tiếng ‘Cô gái tàn phá lập dị’.”

“Là em đấy à? Có phải anh đang nói về em không vậy? Cái biệt danh đó đã dính vào người trước khi em biết về nó đấy!”

Nghe thấy tôi nói vậy, gương mặt Yunyun trở nên lạ lẫm và ngạc nhiên.

“...Tôi hiểu rồi, quả đúng là Megumin, cô ấy đã tìm cho mình một đồng đội tốt. Cô thực sự là đối thủ của tôi đấy.”

Vì lý do nào đó, ấn tượng của tôi về cô ấy dường như được cải thiện.

“Dù sao thì, cô có muốn nói chuyện với nhau ở nơi khác không? Khá là bất tiện để chuyện trò khi đứng quanh đây đấy.”

Nghe tôi nói thế, Yunyun nhớ ra được điều gì đó, ngẩng đầu lên và đi ra xa Megumin và tôi.

“Tất cả là bởi vì Megumin giả vờ như không nhớ tới tôi, đó là lý do tại sao mọi thứ dường như rất kỳ lạ...! Megumin, tôi tới đây để giải

quyết mọi thứ với cô! Tôi là người sẽ trở thành kẻ đứng đầu Hồng ma tộc! Nếu tôi không đánh bại được cô, tôi sẽ cảm thấy hổ thẹn như thế nào khi nhận lấy vị trí trưởng tộc trong tương lai đây! Và đó là chuyện quan trọng nhất!”

Yunyun giơ tay mình lên và nói trong khi chỉ vào Megumin:

“Như đã hứa, tôi đã học được những phép thuật cấp cao. Tiếp đến tôi sẽ đánh bại cô và nhận lấy danh hiệu người mạnh nhất của Hồng ma tộc. Bằng cách đó, không ai có thể chê bai khi tôi nhận lấy vị trí thủ lĩnh. Tôi sẽ không cho phép bất cứ ai nói rằng tôi dựa vào mối quan hệ gia đình! Tới đây Megumin, hãy đấu tay đôi nào!”

Với quyết tâm rực cháy trong đôi mắt, Yunyun tuyên bố trước mặt Megumin:

“Tôi không muốn thế. Bên ngoài trời đã đóng băng rồi, và nhiệt độ cơ thể tôi đã bắt đầu giảm xuống.”

Nghe Megumin thản nhiên nói lên vấn đề không liên quan, Yunyun nói “Hmmm—” và đứng cứng người.

“VẬY ĐỂ SAU ĐI, HÃY QUAY VỀ NÀO. TÔI SẼ LÀM NÓNG NƯỚC LÊN, NÊN GỘI RỬA TRƯỚC ĐÃ. SAU BỮA TẮM, CHÚNG TA SẼ ĂN CÙNG VỚI NHAU.”

Sau khi tôi nói vậy và chuẩn bị để về cùng với Megumin...

“ĐỢI, ĐỢI, ĐỢI ĐÃ! NÈ, TẠI SAO? CHÚNG TA KHÔNG GẶP NHAU ĐÃ LÂU, SAO CÔ ĐỐI XỬ VỚI TÔI LẠNH LÙNG THẾ? MEGUMIN, LÀM ON HÃY ĐẤU VỚI TÔI OKAY—!”

Thấy chúng tôi ra về, Yunyun vội vàng ngăn chúng tôi lại.

Megumin thở dài:

“...Nhưng tôi không thể sử dụng phép thuật vào ngày hôm nay được nữa, mana của tôi đã cạn kiệt rồi. Và cô đang lên kế hoạch để đấu với tôi bằng cách sử dụng ma thuật? Kukuku... Cô đánh giá quá thấp sức mạnh của tôi rồi đấy. Với chỉ mình sức mạnh của tôi, tôi đã làm bốc hơi tám con cóc ngu ngốc chỉ trong một phát bắn. Yunyun, cô có thể làm được điều đó không?”

Megumin hạ thấp tông giọng, nói điều này giống phong thái Chuunibyou. Yunyun nhìn tôi với vẻ mặt ngạc nhiên.

Cô ấy có lẽ đang hỏi tôi rằng điều đó có đúng sự thật không.

“Ừ, cô ấy đã làm bốc hơi tám con cóc chỉ với một câu thần chú.”

Nhưng sau đó cô ta không thể di chuyển và để mặc cho mình bị ăn.

Nghe thấy lời xác nhận của tôi, Yunyun trở nên tái nhợt và nuốt nước bọt cùng với đầu cúi thấp.

“Cô không ở trong thị trấn này nên cô có thể không biết... Nhưng cô đã từng nghe về những tin đồn này chưa? Một tên trùm của quân đội Quý vương đã ăn quả lừa bởi tôi và bị lừa đến thị trấn này bởi những vụ nổ liên tục đe dọa đến pháo đài của hắn ta, và đã bị đánh bại. Cổ Pháo Đài Hủy Diệt Di Động được tuyên bố là bất khả xâm phạm đã bị thổi bay bởi ma thuật “Explosion” khỏi thị trấn này.”

Sau khi nghe thấy tất cả, Yunyun liên tục đảo ánh mắt giữa Megumin và tôi với sự sợ hãi hiện rõ trong đôi mắt.

...Cô ta không nói dối.

“Vâng, tên trùm của quân đội quý vương tới thị trấn này vì Megumin đã niệm phép “Explosion” mỗi ngày, và người đã ra đòn cuối cùng để kết liễu pháo đài chắc chắn là Megumin.”

Đó là một cách để nhìn nhận sự thật...

Sau khi tôi nói vậy, khuôn mặt Yunyun trở nên nhợt nhạt mất hết sức sống.

“Kê, kê, kê cả như vậy, tôi vẫn muốn chiến đấu! Tôi phải chiến đấu! Mặc cho cơ hội của tôi mỏng manh như thế nào, tôi sẽ tiếp tục thách đấu cô!”

Mặc dù cô ấy đầm nước mắt, những điều đó cô ấy sẽ không bao giờ rút lại. Yunyun rất sợ hãi, nhưng cô vẫn kiên cường tuyên bố.

Thấy vậy, Megumin lại thở dài lần nữa.

“...Cô thực sự phiền phức đấy. Vậy còn thế này thì sao, bởi vì tôi không thể sử dụng phép thuật lần nào nữa vào hôm nay, vậy đấu tay đôi thì sao? Bây giờ cô là một nhà thám hiểm, cạnh tranh trong những bài kiểm tra ở trường hẳn là không thể chấp nhận được đối với cô đúng chứ? Không vũ khí, chúng ta sẽ chiến đấu cho tới khi một bên đầu hàng... Điều đó ổn với cô chưa?”

Yunyun nói với vẻ mặt ngạc nhiên:

“...Thật sự ổn chứ? Một Megumin đã bỏ qua hầu hết những lớp học giáo dục thể chất... Lẽ nào... Cô muốn tôi chiến thắng? Một Megumin luôn đi trước tôi trong những bữa trưa, và cướp bữa trưa của tôi khi tôi thách đấu cô ấy?”

“...Em thực sự là một kẻ vô tích sự đấy.”

“...Đấy là vấn đề sống còn đối với em. Bởi vì hoàn cảnh gia đình mình, bữa trưa của cô ta chính là đường sinh mệnh của em. Nếu em chủ động và thách đấu cô ta, chẳng phải sẽ giống như thể đang moi tiền cô ta à?”

Yunyun nhắm mắt lại.

Cô ấy hít một hơi thật sâu và cười tươi.

“Tôi hiểu, vậy thì chúng ta sẽ tay đôi... Tôi biết cô sẽ nói điều gì tiếp theo. ‘Nếu cô muốn thách đấu tôi, cô phải đặt cược xứng đáng! ‘Vật cược lần này là viên tinh thể Manatite này. Vật này có độ tinh khiết tuyệt vời và có chất lượng cực cao! Một Item và tất cả pháp sư đều khao khát!’”

Yunyun lấy ra một viên đá nhỏ.

Với cái tên mana, nó hẳn là một viên đá quý có chứa Mana.

Megumin nhìn vào thứ đó và hài lòng gật đầu.

“Rất tốt, tôi sẽ chấp nhận lời thách thức của cô! Vậy thì, tới đây nào cô gái!”

Megumin mở rộng hai tay với tư thế khiêu khích và tuyên bố.

Đối diện với cô ấy, Yunyun hạ thấp tư thế và nắm chặt bàn tay mình.

Nhìn một cách khách quan, Yunyun có lợi thế về kích thước.

Yunyun cao hơn, lớn hơn và có tay chân dài hơn với cơ bắp tương xứng. Ngược lại, Megumin chỉ có vẻ gì của một tay cận chiến tốt dù có nhìn theo bất cứ tiêu chuẩn nào đi chăng nữa.

Ấn tượng về Megumin là cô gái nhỏ nhắn mà bạn có thể tìm thấy ở bất cứ nơi nào, một pháp sư yêu đuối. Yunyun từ từ thu hẹp khoảng cách.

Megumin duy trì tư thế hai bàn tay dang ra, chuẩn bị để vồ lấy Yunyun bất cứ lúc nào...

“...Nè, Megumin. Đợi đã... Erm, em có vẻ như hơi ướt át và bóng nhót đấy, đó có phải là...”

“Đúng vậy~~ Đó chính là chất nhờn từ mấy con cóc.”

Megumin trả lời câu hỏi ngay lập tức khiến Yunyun trở nên khó chịu.

Gương mặt Yunyun nhanh chóng nhăn lại, nhưng Megumin lờ cô ta và tiếp tục:

“Cảm ơn cô vì vừa mới cứu tôi xong. Tất cả những thứ nhày nhụa trên người tôi là chất dịch tiết từ da dầy của con cóc... Thế là đủ rồi đấy, cứ tấn công tôi đi. Khoảnh khắc mà cô tới gần tôi, tôi sẽ không ngại phải ôm lấy cô đâu, và vật lộn với cô.”

Megumin tuyên bố với hai tay dang rộng, chậm chạp tiến tới từng chút một trong khi Yunyun quay lưng lại với một vẻ mặt chán ghét.

“Me, Megumin? Đừng có đùa như thế này nữa, cô không hề nghiêm túc phải không nào? Đây chỉ là một chiến lược để làm giảm ý chí chiến đấu của tôi và đánh lừa tôi phải đầu hàng đúng không? Đúng không? Cô luôn làm điều đó khi ở trường. Tôi, tôi sẽ không mắc lừa lần nào nữa đâu!”

Yunyun thể hiện một vẻ mặt mạnh mẽ khi cô bước lùi lại, nhưng Megumin cứ chầm rãi tiến gần, đôi mắt đỏ sẫm của cô ấy sáng lên.

Mặt Megumin nhìn như thể một đứa trẻ muốn chơi khăm đứa bạn của mình.

“Chúng ta là bạn bè đúng không nào? Bạn bè thực sự thì phải thân thiết và gắn bó với nhau.”

Khi nghe được nhưng gì Megumin nói, Yunyun quay lưng và bỏ chạy.

Megumin đuổi theo sát nút.

“Đầu hàng! Tôi đầu hàng! Tôi sẽ đưa cho cô viên pha lê mana, nên làm ơn đừng có qua đây!”

ME, MEGUMIN?
CÓ THỂ DỪNG
TRÒ ĐUA
NHẠT NHỄO
NÀY KHÔNG?
ĐỪNG LẠI
GẦN MÌNH!

THỨ NHẦY
NHỰA TRÊN
NGƯỜI TÔI LÀ
CHẮT DỊCH
CỦA CON
CÓC ĐÓ...
TÔI SẼ DẠY
CÔ BIẾT THỂ
NÀO LÀ MỘT
ĐỒN VẬT!

YUNYUN

Phần 4

Megumin bôi chất nhờn lên khắp Yunyun, khiến cô ấy rời đi trong nước mắt. Chúng tôi đi tới con đường để trở về căn biệt thự.

“À, Kazuma, lấy thứ này đi. Nó sẽ bán được với một mức giá tốt đấy. Trừ đi một khoản nợ với thứ này đi.”

Trên đường trở về, Megumin đưa cho tôi viên tinh thể Manatite.

Tôi nhớ lại Yunyun từng nói rằng đây là thứ mà bất cứ pháp sư nào cũng đều mong muốn.

“Ồn không đấy? Tại sao không giữ lại và sử dụng chúng? Mặc dù anh không biết làm cách nào để sử dụng nó.”

Megumin cười nhẹ khi nghe câu hỏi của tôi.

“Manatite là một đồ dùng khá thuận lợi khi có thể thay thế mana lúc niệm phép. Nhưng nó cũng có giới hạn. Từ sự thuần khiết và kích cỡ của viên tinh thể, nó không đủ để thay thế được lượng mana đủ lớn để dùng cho phép ‘Explosion’. Thứ này chỉ đáng giá đối với những pháp sư hạng trung thôi, nhưng vô dụng đối với một Đại pháp sư như em, người có thể sử dụng phép tấn công trên diện rộng lớn.”

Cái cách cô ấy nói thật kiêu ngạo...

“...Không phải là đồ tốt à? Nè, anh đã nói điều này biết bao nhiêu lần rồi, em không muốn học những skill khác hơn là Explosion à...”

“Em không có ý định đó.”

“Anh cũng nghĩ vậy.”

Thấy câu trả lời ngay tức khắc của Megumin, tôi thở dài một cách nặng nề.

Thôi không sao, tôi sẽ không ép buộc cô ấy. Và cũng có những lúc cô ấy đáng tin cậy...

.....Đã từng có lần nào như vậy chưa nhỉ?

Cô gái tên là Yunyun đã sử dụng phép thuật cao cấp.

Cô ấy hạ gục những con cóc một cách đầy nhẹ nhàng mà không mất chút thời gian nào.

Và bên cạnh ma thuật, cô ấy trông rất xinh nữa. Một khuôn mặt xinh xắn cùng một cơ thể ngon lành.

So với pháp sư tuyệt vời đó...

“...Chuyện gì vậy? Tại sao anh lại thở dài... Ngoài khả năng phép thuật mạnh mẽ, Hồng ma tộc còn có trí thông minh cao nữa. Em có thể nói được Kazuma đang suy nghĩ về điều gì.”

Thấy tôi thở dài trong khi cuốc bộ, Megumin hỏi với một vẻ mặt đầy nghi ngờ.

.....

“...Anh đang nghĩ rằng... so với cô gái đó, Megumin tuyệt hơn rất nhiều.”

“Cảm ơn vì lời khen của anh! Thay cho lời cảm ơn, em sẽ cho anh một cái ôm thật chặt!”

“Dừng lại, dừng Lại! Dừng có lại gần anh, em bốc mùi như một con cóc vậy á!”

–Tôi mở cánh cửa căn biệt thự và nhận ra Aqua vẫn chưa về.

Tôi đã hy vọng rằng tìm thấy Darkness ở đây, nhưng vẫn không có dấu hiệu nào của cô ấy.

Cái lưng tôi nhót nhọt vì vậy tôi phải chạy thẳng nhanh tới phòng tắm.

“Ugh... Hôi quá... Đây là lần đầu tiên mình không cảm thấy hài lòng vì một cái ôm.”

“Anh nên hạnh phúc hơn về điều đó đấy. Một số người sẵn sàng trả tiền để được một cô gái bao phủ bởi chất nhầy ôm mình đấy.”

Megumin đang theo sau tôi nói một cách bình thản.

–Khi tôi hướng vào phòng thay đồ, Megumin kéo kéo chiếc áo sơ mi của tôi.

“Chất nhầy làm em cảm thấy khó chịu, để em tắm trước nhé.”

“Anh cũng cảm thấy khó chịu nữa, và đây là lỗi của em. Và nếu anh không vào trước, thì không có cách nào để làm nóng nước lên được. Bình nước nóng của chúng ta cần mana để làm việc, nên em không thể sử dụng chúng vì mana của em cạn kiệt rồi. Mana anh chia cho em chỉ đủ để tạo nước ấm thôi. Nếu như em hiểu rồi, thì ngoan ngoãn chờ ở phía trước lò sưởi để anh làm xong đã.”

Tôi vẫy tay, ra hiệu cho Megumin rời đi. Cô ấy nói với một gương mặt không hài lòng:

“Nếu như em không rửa chất nhầy đi và ngồi trước lò sưởi, áo choàng của em sẽ bốc mùi ngay sau khi khô. Anh chưa từng nghe nói về câu ‘ladies first’ à? Đàn ông nên chăm sóc cho phụ nữ chứ.”

“Anh là người rất mong muốn ủng hộ cho sự bình đẳng giới. Anh ghét những người lợi dụng cử chỉ hào hiệp khi tình hình có lợi cho họ, và than vãn về đàn ông khi tình hình bất lợi. Và dù sao thì em cũng không đủ tuổi để trở thành quý cô đâu.”

“Ah! Anh đang đối xử với em như một đứa trẻ đấy! Chúng ta cách nhau có ba năm thôi okay! Mười năm nữa, chúng ta sẽ là 23 và 26, sẽ không còn nhiều khác biệt nữa đâu...”

“Tương lai là tương lai, quá khứ đã là quá khứ. Anh là người đàn ông sống trong thực tế. Trong mắt anh bây giờ, em là một đứa trẻ. Rồi nhá — Anh sẽ là người vào tắm đầu tiên!”

Sau khi nói vậy, tôi hướng vào phòng tắm và thấp sáng bình nước nóng ma thuật. Sau đó tôi cởi áo sơ mi đã dính đầy chất nhờn của mình.

“Anh thực sự đang ở trần đấy!”

Megumin đã rất ngạc nhiên bởi hành động của tôi, nhưng tôi chẳng có cảm giác gì khi cơ thể bị nhìn thấy bởi một con nhóc cả.

“Anh sẽ tính phí nếu em muốn xem thêm nữa đấy. Anh sẽ không quay lại đâu. Không bao giờ.”

Megumin bực tức cắn môi mình, và sau đó bật cười khi cô nhớ ra điều gì đó.

Với một nụ cười tự tin chiến thắng, cô chế giễu:

“...Em biết. Em hiểu rồi, lúc này Kazuma không xem em là phụ nữ. Vậy tắm cùng nhau thì như thế nào nhỉ. Khi mà anh không xem em như phụ nữ, thì hẳn là không có vấn đề gì phải không?”

“Em nói đúng, sẽ không có bất cứ vấn đề gì nếu chúng ta tắm cùng nhau. Anh sẽ vào trước.”

“Eh!?”

Thấy tôi bình thản đáp lại, Megumin người đã gợi ý trước trở nên ngạc nhiên.

“Xin, xin lỗi, không phải tiến triển tiếp theo là anh nói thứ gì đó then thúng như ‘Ồ, ồ ồ, sẽ quá tốt nếu chúng ta có thể làm được điều đó’, và rồi miễn cưỡng cho phép em vào trước à?”

“Tại sao anh lại phải làm theo một kịch bản sáo rỗng vậy? Để anh nói em nghe trước này, anh sẽ không dừng lại bởi những trò thử tâm thường như vậy. Để anh cho em một ví dụ. Cứ cho rằng Megumin đã đổ anh. Và vài cô gái khác bắt đầu tán tỉnh anh và Megumin trở nên ghen tuông. Nếu em sử dụng bạo lực lên anh một cách vô lý, anh sẽ không ngần ngại chống trả lại. Anh sẽ làm đúng những điều đó khi khoảnh khắc ấy tới, em tốt hơn hết nên nhớ điều này.”

“...Em đã đánh giá thấp Kazuma rồi. Đừng lo lắng, em sẽ không bao giờ đổ anh đâu. Và đó không phải là cách để anh sử dụng cụm từ ‘làm những điều đúng đắn trong thời gian đúng đắn’. Nhưng thôi đừng bận tâm nữa.”

Sau khi đưa ra lời tuyên bố đó, Megumin có vẻ như đã bỏ cuộc và bước ra khỏi phòng tắm. Vậy nên tôi...

“Ồ? Sau khi trêu chọc anh về điều đó, không phải em sẽ đi tắm cùng với anh sao? Đúng là Cô bé nhút nhát. Đó là lý do vì sao anh xem em như một đứa con nít đấy.”

“Anh nói rằng em không có can đảm ư? Sao anh dám, chỉ là tắm cùng nhau thôi, anh nghĩ em mà sợ à? Đừng có che lại với khăn tắm của mình nữa và nhanh lên!”

“Này con ngốc, đi đi, đừng có kéo khăn của anh đồ biến thái! Tại sao em lại cởi mở đến như vậy vào lúc này? Cô gái Yunyun đã từng nói với em rằng em giống như con trai chưa? Lúc này em quá vô tư rồi đấy, xem lại bản thân đi!”

Megumin không chút do dự trút bỏ áo choàng, quấn quanh người bằng một cái khăn và tiến vào phòng tắm.

— Quái lạ?

Trong một khoảnh khắc, tôi nghĩ tôi đã nhìn thấy một số hình xăm ở trên hông Megumin thông qua những khoảng trống của chiếc khăn.

“Nước không đủ ấm bom nhiều mana vào, nhiều mana! Lại đây, nhanh lên!”

Megumin la lên sau khi đặt tay cô ấy vào trong bồn tắm.

Có lẽ tôi nhìn nhầm chăng? ... Thôi kệ, quên nó đi.

Phần 5

“Fu...”

“Fu... Thật tuyệt vời khi tắm vào thời gian này trong ngày... Mình nghĩ rằng mình có thể ngủ ở đây...”

Tôi ngâm vai mình xuống dưới nước trong bồn tắm rộng rãi, và duỗi tay chân ra để thư giãn.

Một bồn tắm lớn là điểm tốt nhất để nói về dinh thự này.

“Nhân tiện, em định lờ đi cô gái tên Yunyun đó à? Không phải đã lâu rồi kể từ lần cuối cùng hai người gặp nhau sao?”

“Dù sao thì bọn em cũng gặp lại nhau sớm thôi. Cô gái đó tự nhận mình là đối thủ thích thú với việc đuổi sau em.”

Megumin ngâm vai mình xuống nước và giữ mặt mình gần bề mặt của bồn tắm. Đôi mắt cô ấy khép lại và trông như thể cô ấy đang tận hưởng khoảnh khắc này.

“Cái tên Yunyun có thể có chút kỳ dị, nhưng cô ấy trông thật dễ thương. Đối với một người quen của em, thì cô ấy trông có vẻ tốt hơn và hành xử bình thường nữa.”

“Có phải anh đang bóng gió rằng em thiếu cách hành xử bình thường không? Và cô ấy bằng tuổi em, tại sao anh không đối xử như một đứa trẻ đi?”

Trong khi vẫn giữ cằm của mình cạnh mặt nước, Megumin hé một mắt và liếc trộm tôi.

Megumin bằng tuổi với cô gái đó. Tôi tìm một góc nhìn tốt về Megumin đang ngâm mình trong bồn tắm.

“...Này, nói em biết anh đang nghĩ gì khi cứ nhìn vào cơ thể em vậy?”

“...Anh đang nghĩ rằng mọi người đều có cách phát triển thể chất khác nhau... Này, dừng lại đi, đừng có niệm phép Explosion! Anh

biết em đã cạn mana rồi, nhưng điều này chẳng tốt lành gì cho tim của anh cả!”

Khi tôi nói vậy, tôi nhái theo tư thế của Megumin và đưa cằm mình tới rìa mặt nước.

“Nhưng điều đó đồng nghĩa với việc cô ấy chỉ mới mười ba tuổi. Strike zone của anh là trẻ hơn anh 2 tuổi, nên 13 là không được. (Trans: Strike zone là thuật ngữ bóng chày, chỉ vùng ăn điểm. Ở đây có thể hiểu là vùng phát triển của phụ nữ, ý là dậy thì ấy. Vì là thuật ngữ nên cứ để nguyên thì hay hơn.) Nếu cô ta 14 tuổi, sẽ làm cho anh và cô ấy thành một người năm 2 sơ trung và một người năm một cao trung, lần ranh đó có thể chấp nhận được đối với anh.”

Tôi bất chợt lảm bảm.

“... Em không chắc ý anh là gì, nhưng em sẽ lên mười bốn vào tháng tới. Anh sẽ không đối xử với em như đứa con nít nữa chứ?”

Megumin người đang thư giãn trong bồn tắm nói với đôi mắt nhắm nghiền...

“... Hử, em nghiêm túc chứ? Sinh nhật của em là vào tháng tới à? Eh, mười bốn? Em sẽ tốt nghiệp và trở thành loli luôn ư?”

“Ai là Loli hả! Em không hề nhắc tới việc biến thành một kiểu người như vậy! Và... Chuyện gì với anh vậy? Tại sao anh cứ đột ngột hành động kì lạ...”

Một người mà tôi nghĩ rằng như một cô em gái vô dụng đang dần dần hiện ra trong tâm trí tôi là một học sinh năm nhất cao trung và vẫn vô dụng.

“Chúng ta, ừ thì, anh đột nhiên nghĩ rằng tình huống này có chút xấu hổ.”

“Này, đừng có đột nhiên nói vậy, điều đó cũng làm cho em cảm thấy xấu hổ đấy! Có vấn đề gì xảy ra với anh vậy? Chỉ là lớn hơn một tuổi mà khác biệt nhiều thế à? Và anh có thể dừng ngay cái việc liếc trộm em một cách ngại ngùng được không!?”

Tại sao? Thật kỳ lạ, trái tim tôi bắt đầu dao động.

Đúng lúc đó, tôi chợt nhận ra mình đang ở trong tình huống thật không thể tin được, không thể tin nổi.

“...Nè, Tại sao anh lại tâm cùng với Megumin nhỉ? Cẩn thận nghĩ lại thì, không phải tình hình này rất tệ sao?”

“Tại sao giờ anh lại nói điều đó? Đừng có đột nhiên trở nên bình tĩnh như vậy!”

Megumin bắt đầu nhích xa tôi ra trong bồn tắm.

Tôi cũng lùi về ra sau từ phía bên kia và nói với Megumin:

“Không phải thế, ý anh là nếu có ai đó thấy chúng ta như thế này, thì cả hai không thể coi nhẹ chuyện đó được đúng không? Hẳn là phải có một điều luật hoặc quy tắc về việc này. Đặc biệt là một cô gái không có khả năng hiểu được cảm xúc sẽ có xu hướng...”

Trước khi tôi kết thúc câu nói của mình.

“Về nhà rồi đây-!”

Từ khoảng cách tới cô gái không thể hiểu được tâm trạng đó.

“Tất cả là lỗi của anh Kazuma, nói điều đó sẽ kích hoạt lên flag này!”

“Giờ không phải là thời gian để bàn về chuyện này! Dù sao thì, một trong số chúng ta cần phải ra ngoài ngay!”

Megumin và tôi ra khỏi bồn tắm cùng một lúc, và trở lại bồn tắm ngay lập tức.

“Tại sao em lại ra ngoài cùng với anh! Khăn tắm ướt rồi, anh vừa nghĩa được rất nhiều từ người em, và em cũng đã tia được rất nhiều từ cơ thể anh rồi đấy!”

“Anh mới là người cuối cùng có thể nói điều đó đấy! Em sẽ ra đầu tiên, còn anh ở lại đây! Anh đã khóa cửa rồi phải không? Có phải anh đã khóa cánh cửa dẫn tới phòng thay đồ rồi không?”

“Không, không anh không hề khóa nó! Aqua chắc chắn sẽ tới vào thời điểm như thế này! Chúng ta phải làm gì đây! Nghĩ gì đó nhanh lên!”

Nghĩ ra được cái gì đây, chỉ cần một người trong bọn tôi thoát ra được phòng tắm và mọi chuyện sẽ ổn thôi!

Nếu Aqua thấy chúng tôi như thế này, cô ấy chắc chắn sẽ không để cho tôi ra, và quăng cho tôi một nick name như LoliNEET, Lolima và rêu rao khắp thành phố.”

“Kazuma—! Megumin—! Tôi về rồi đây—! Ai sẽ là người chào đón tôi quay trở lại đây?! Tôi đã bán mấy con cóc và đưa tiền về rồi này—!” Giọng nói Aqua ngày càng gần hơn.

Tôi vội vàng bước ra khỏi phòng tắm và xông tới phòng thay đồ.

Khi tôi chạy, tiếng bước chân đập mạnh đang tới gần...

“Kazuma—!...Gì thế, vậy là anh đang tắm à?”

Aqua dường như đã nhận ra tôi ở đây.

Khoảnh khắc cánh cửa phòng thay đồ sắp mở ra, tôi sử dụng tất cả lượng mana bên trong bản thân và đưa cánh tay phải lên, tập trung hơn bao giờ hết!”

“Freeze—!”

Sử dụng tất cả mana của mình, tôi đặt cược tất cả mọi thứ lên tay cầm của cánh cửa phòng thay đồ ngay lập tức bằng chiêu ‘Freeze’. Một mỏi và suy nhược ập đến sau khi tôi cạn kiệt tất cả mana của mình, và tôi gục người xuống sàn nhà.

“Kazuma—Tôi để phần tiền của cả hai chúng ta trên bàn trong phòng khách! Hãy chụp lấy một ít sau khi anh tắm xong nhé!”

Sau đó, Aqua rời đi mà không mở cánh cửa.

... Có thể đoán rằng. Nếu như cô ấy biết có ai đó ở bên trong, tại sao không mở ra và nghía vào cơ thể tôi, đây không phải manga.

“Anh... Anh ỏn không Kazuma? Anh đã cạn mana rồi à? Em phải nói rằng mém tí thì... Nhưng nếu cứ để anh như...”

“Anh sẽ được gắn mác là Lolicon. Gần quá... À, Megumin, xin lỗi vì đã làm phiền em, nhưng có thể giúp anh lau người được không? Anh đã hoàn toàn hết mana và không thể di chuyển. Anh sẽ bị cảm lạnh nếu cứ nằm nguyên chỗ này.”

Tôi úp mặt xuống sàn nhà, nhờ cô ấy giúp đỡ mà không nhìn vào mặt Megumin, nhưng...

“...Này, tại sao anh lại bị gắn mác Lolicon nếu anh tắm với em, giải thích rõ ràng đi. Anh thật là can đảm để nói thứ như thế trong khi không thể di chuyển đấy.”

“Này, dừng lại đi con nhóc đê tiện! Tại sao em lại rút khăn của anh! Em muốn gắn mác một kẻ biến thái à?! Này...! A, Aqua-! Aqua-! Có một đứa loli đang gạ gẫm tôi này-!”

Phần 6

Aqua xông vào phòng sau khi thấy tiếng kêu cứu xin giúp đỡ của tôi, sau đó đặt cho tôi biệt danh LoliNEET.

Bữa ăn tối thứ hai không có Darkness, tôi thấy có chút cô đơn nhưng cũng đã trôi qua mà không sự việc bất ngờ gì xảy đến.

-Sáng hôm sau.

“... Hai người họ đã ra ngoài sớm rồi.”

Tôi thì thăm với bản thân khi tiến tới phòng khách.

Say khi thảo luận với bọn họ đêm qua, chúng tôi đã nhất trí rằng làm nhiệm vụ mà không có Darkness là quá nguy hiểm.

Vì vậy chúng tôi quyết định sẽ tự làm việc của mình vào ngày hôm nay.

— Darkness đã không quay trở lại vào tối qua.

Tôi nghe nói rằng tên lãnh chúa rất mê muội bởi cô ấy. Liệu cô ấy có bị giam giữ không đây?

Hay cô ấy đã gặp phải tai nạn nào đó...?

Nếu cô ấy không quay trở lại tối nay, tôi sẽ cần phải hành động.

Quá phiền hà khi phải tự làm bữa sáng cho bản thân, tôi quyết định ra ngoài ăn. Khi tôi đang lang thang quanh thị trấn, tôi thấy một cô gái Hồng ma tộc quen thuộc.

Cô gái đó đi dạo dọc quanh thị trấn trong khi nhìn chăm chăm vào các quầy bán thức ăn. Trông như thể cô ấy rất muốn ăn chúng.

Cuối cùng, cô ấy bị giữ lại tại gian hàng Kebab, ngắm nhìn nó.

Không lâu sau, một người khách tới gian hàng, trò chuyện với chủ quán một lúc, và rời đi sau khi đã mua ba miếng kebab.

Sau khi thấy thế, cô gái hạ quyết tâm, và mua ba miếng Kebab giống như khách hàng trước đó.

... Có vẻ như đây là lần đầu tiên cô ấy mua hàng ở đây, và không chắc chắn về việc làm cách nào để đặt hàng.

Tôi hơi do dự về việc có nên tiếp tới gần cô ấy không, nhưng khi nhìn thấy cô ấy đã ăn miếng kebab hạnh phúc như thế nào, tôi quyết định để cho cô yên.

“—Những con quái vật kì lạ đang xuất hiện ở gần thị trấn, chúng không quá khỏe, nhưng...”

“Đúng rồi, tôi cũng nghe thấy về điều đó. Thứ đấy có một hình thù kỳ quái, và sẽ bám vào bất cứ vật chuyển động nào và phát nổ, đúng không?”

Tôi dùng bữa sáng tại một cửa hàng nào đó, và nghe thấy hai nhà thám hiểm đang tám về chủ đề này trong khi dạo quanh thị trấn.

...Quái vật kì lạ?

Đối với tôi, con quái vật nào trong thế giới này cũng đều kì lạ cả.

Dù sao thì tôi cũng sẽ cảnh giác về nó.

Khi tôi đang suy nghĩ về thứ ấy trong khi tản bộ, cô gái tôi đã thấy trước đó xuất hiện trước mặt tôi một lần nữa, lần này là đi loanh quanh mấy gian hàng game bắn súng.

Những game bắn súng ở đây khác với Nhật Bản. Chúng sử dụng cung tên thật, và mũi tên có vòng gắn phía sau. Hầu hết những người chơi là các cặp đôi, với những chàng trai bắn tên, và tặng giải thưởng cho các quý cô.

Tôi hiểu rồi, những cặp đôi thường hay thăm quan con đường này, chúng là một thứ gì đó giống như là vùng đất thánh của những buổi hẹn hò.

Có thể quan sát thấy giải thưởng trưng ra trước cửa hàng.

Cô gái đó hình như quá nhút nhát để có thể tự mình chơi game bắn súng. Cô ấy đợi cho tất cả các cặp đôi hoàn toàn rời đi trước khi bắt đầu thách thức tựa game.

Có lẽ cô ấy không thành thạo lắm với cây cung và mũi tên, nhưng cô ấy không thể bắn trúng chạm tới những giải thưởng mình mong muốn dù đã cố gắng biết bao nhiêu lần rồi.

Sau khi cô ấy thách đấu rất nhiều lần, một cặp đôi khác tiến tới để chơi game đó. Cô ấy trả cây cung cho chủ quầy hàng và sắp rời đi trong xấu hổ.

...Hmm...

Nói đúng ra, mối quan hệ của cô ấy với chúng tôi hẳn khá là xấu từ khi đối thủ của cô ấy ở bên nhóm tôi, nhưng...

Tôi bước về phía cô gái đó và nói một cách tình cờ.

“...À! Erm, xin chào...!”

–Tôi thậm chí không nhìn vào Yunyun người đã chào hỏi tôi, trực tiếp đưa tiền cho chủ gian hàng game bắn súng.

“Snipe!”

Sự dụng kỹ năng bắn tỉa của mình, tôi xử lý giải thưởng của Yunyun chỉ trong một phát bắn.

Giải thưởng bị bắn trúng là một con búp bê Samurai nhìn giống như là Tướng Quân Mùa Đông.

“Đây, cô muốn thứ này phải không?”

Tôi hơi có chút tự mãn nắm lấy giải thưởng và trao nó cho Yunyun.

Nếu tôi đặt mình vào trường hợp của Yunyun, tôi sẽ không hề bất ngờ việc bản thân có tự do vì điều đó.

Má Yunyun trở nên đỏ ửng và do dự một lúc, không chắc chắn cô ấy có nên nhấp nhận hay không.

Một lúc sau, cô ấy mỉm cười rục rỏ và nói:

“Cảm... Cảm ơn anh...”

“Khách hàng, anh không thể làm thế. Anh không đọc biển hiệu à. Không cung thủ và không cho phép sử dụng kỹ năng ‘snipe’. Anh có thể giữ giải thưởng, nhưng anh phải trả phí gấp ba lần.”

–Tôi trông chả còn gì ngẫu lòi nữa khi phải xin lỗi chủ quầy hàng và trả phí.

“Ừm thì, tôi vẫn đang tìm kiếm những đồng đội của mình, và nhìn thấy cô.”

Tôi có chút bối rối, nên đưa cánh tay mình lên như để nói với Yunyun rằng mình chuẩn bị rời đi...

“Hmm? À... Erm...”

Yunyun trông có vẻ như muốn ngăn tôi lại, vươn cánh tay mình tới tôi...

Nhưng tới nửa chừng thì cô ấy dừng lại, giữ con búp bê trên tay và cúi chào.

“Erm, cảm ơn anh, cảm ơn anh vì đã tặng Tướng Quân Mùa Đông cho tôi!”

Vậy con búp bê đó thực sự là Tướng Quân Mùa Đông.

Bởi vì những thương tổn do việc bị đồ sát bởi gã đó, tôi bị thúc giục phải bán con búp bê bằng mũi tên thật. Nhưng khi trông cô ấy thật hạnh phúc, tôi sẽ để nó đi.

— Sau khi chia tay với Yunyun, tôi bắt đầu dạo quanh thị trấn một lần nữa.

Với độ nổi bật của những thành viên trong nhóm, việc tìm thấy họ hẳn là nhanh như gió.

“Được rồi, người thách đấu kế tiếp—!Còn ai nữa không—?”

Bước theo nguồn gốc của tiếng ồn, tôi thấy một đám đông tụ tập quanh một chỗ.

Tôi bị điều này gây chú ý và tới gần, những người tôi tìm thấy ở đây toàn những tên to con và khỏe mạnh, những gã đó chắc chắn đang nhắc thứ gì đó lên.

Tôi quan sát tình hình...

“Được rồi!Tới lượt tôi!”

Người bước lên là một gã với cơ bắp căng phồng, trông như một nhà thám hiểm.

Khá khó để đánh giá được công việc của anh ta là gì, nhưng từ vóc người, anh ta có lẽ là một người tiên phong.

Người đàn ông nhặt cây búa đã được chuẩn bị bởi chủ cửa hàng.

“Warrgghhhh!”

Và mãnh liệt vung xuống.

Cây búa đập lên một tảng đá nào đó.

Khi cây búa tác động vào tảng đá, chúng tạo ra rất nhiều tia lửa.

Sau khi đã bị bổ xuống bằng cây búa, tảng đá đó...

“Chết tiệt, vẫn chưa đủ...”

Đúng như người đàn ông đó nói, viên đá vẫn tốt như mới.

Khi người chủ quầy hàng thấy vậy, ông ta la lớn:

“Anh bạn cũng đã không thành công rồi! Giải thưởng bây giờ là 125,000 Eris! Mức phí tham gia là 10,000 Eris! Đối với mỗi người thách đấu thua cuộc, giải thưởng sẽ tăng lên 5,000 Eris! Liệu có bất cứ ai tự tin vào sức mạnh của cánh tay mình nữa không! Magic cũng được chấp nhận! Thứ này là Adamantite, nếu các bạn phá hủy được thứ này, bạn sẽ được biết đến như một nhà thám hiểm hàng đầu! Tới đây nào, có ai muốn kiểm tra sức mạnh của mình nữa không?”

Tôi hiểu rồi—Việc kinh doanh luôn đi kèm trong tất cả mọi hình thức.

Nếu như tôi bắt đầu dự liệu về việc kinh doanh của bản thân, thì đây chính là nơi tốt để học hỏi.

Nhưng với kỹ năng và sức mạnh của mình, thì thách thức thứ này thật vô nghĩa đối với tôi.

... Khi tôi tình cờ nhìn về một hướng, tôi nói với bóng hình đó mà tôi đã gặp nhau ba lần vào ngày hôm nay:

“... Chúng ta lại gặp nhau rồi, Yunyun.”

Thấy Yunyun siết chặt nắm tay mình khi nhìn những người vung búa, tôi chào hỏi cô ấy theo phản xạ.

Cô ấy tuyên bố rằng mình là đối thủ của Megumin, nên tôi đã nghĩ rằng cô ấy sẽ hướng sự thù địch về phía tôi. Nhưng từ phản ứng của cô ấy, tôi không nghĩ cô ấy ghét tôi.

Yunyun nhìn thấy tôi...

“À! Cảm ơn vì đã giúp đỡ tôi vừa nãy! Nhìn kìa! Tất cả mọi người bị thu hút để thách thức đập vỡ tảng đá Adamantite!”

Cô ấy nói với ánh mắt lấp lánh.

Ở trong ngôi làng Hồng ma tộc, không có những trò chơi như thế này sao?

“Yunyun có thể sử dụng được những ma thuật cấp cao phải không? Cô có muốn thử một lần không? Chủ quầy hàng nói rằng phép thuật cũng được cho phép đấy.”

Sau khi nghe vậy, Yunyun nói:

“Tôi không thể phá vỡ Adamantite với sức mạnh của mình... Thứ đó đòi hỏi một quả cầu ma thuật mạnh mẽ. Bỏ qua mức độ phá hoại của vụ nổ ma thuật sang một bên, phép cầu nổ ma thuật có vẻ ổn. Nhưng đặt cược vào phép Explosion là an toàn nhất...”

Cô ấy nói với một nụ cười gượng gạo.

Trong khi chúng tôi đang chuyện trò, nhiều người đã bước lên để thách thức và thất bại.

Giải thưởng tiền mặt đã vượt qua 200,000 Eris trước khi chúng tôi kịp nhận ra.

Đám đông đang ngày càng lớn hơn, và chủ quầy hàng hét lên để nâng sự căng thẳng lên cao độ:

“Liệu tảng Adamantite quá khó cho người dân trong thị trấn này? Tôi tới đây bởi vì nghe tin rằng thị trấn này đã đánh hạ được Cỗ Pháo Đài Hủy Diệt Di Động? Vậy là ở đây không có ai có thể phá vỡ tảng đá này à! Hey hey hey! Chẳng có người nào dám thách thức nữa ư?”

Khi người chủ quầy hàng đưa ra lời xia xói, những nhà thám hiểm đùn đẩy nhau, ra hiệu cho nhau để đưa ra lời thách thức.

Ai cũng hiểu được chiến lược của chủ gian hàng là gì, nhưng vẫn có cảm giác bực tức nếu không người nào có thể phá vỡ được tảng đá.

–Khi những nhà thám hiểm đang nhìn nhau chăm chăm.

Một cô gái trẻ bước ra khỏi đám đông.

Cô ấy không diện chiếc áo choàng thường mặc, mà là một bộ váy đen dùng để đi lại trong thị trấn. Người đồng hành cùng nhóm tôi tiến tới phía trước và thở hốt hên.

Cô ấy có khuôn mặt kiêu ngạo và đây quyết tâm cứ như một lần nữa phải đối mặt với Pháo đài.

“–Tới lượt của nhân vật chính rồi.”

Lúc Megumin nói thế, tất cả những nhà thám hiểm trong đó có tôi ào vào để ngăn cản cô ta.

Phần 7

“Này, tôi chỉ là một cô gái ngây thơ, đối xử với tôi như vậy là quá quắt lắm đấy.”

Tôi khóa tay và cổ của Megumin từ phía sau, sẵn sàng để che miệng lại nếu cô ta bắt đầu niệm phép.

Ở hai bên cũng được những nhà du hành giả lực lưỡng nắm chặt lấy tay cô ta.

“Này ông già, dừng ngay việc kinh doanh này đi trước khi cô gái này để ý đến ông! Cô ấy là con cuồng Explosion khét tiếng trong thị trấn này đây. Việc kinh doanh của ông quá kích thích cô ấy rồi!”

Nghe tôi nói vậy, gương mặt chủ quầy hàng tái nhợt đi và bắt đầu đóng gói đồ đạc trong sự hoảng loạn.

Megumin bắt đầu rúng sức khi cô thấy cảnh tượng đó.

“Ahhhh! Tôi có thể phá vỡ nó! Tôi chắc chắn có thể phá vỡ tảng đá đó với phép Explosion của mình!”

“Chạy đi! Nhanh lên ông già!”

“Yick—!”

Sau khi đóng gói xong xuôi, chủ quầy hàng bắt đầu chạy nước rút với tốc độ tối đa.

Megumin nhìn ông ta bỏ đi với một khuôn mặt tiếc nuối.

Sau khi xác nhận rằng người đàn ông đã trốn thoát thành công, chúng tôi thả những cánh tay đang giữ Megumin và để cô ấy lấy lại được sự tự do.

Khi đám đông giải tán hết, tôi nói vào mặt Megumin:

“...Thiệt tình, với mấy người cứ thích gây rắc rối khi tôi không để ý, Aqua đã quá đủ rồi. Dù sao thì, không phải em đi cùng với Aqua sao?”

“Không, cô ấy muốn tới một nơi khác nên bọn em chia nhau ra.

Khoản thanh toán từ việc đánh bại Pháo đài là một cú thúc đẩy lớn cho tình hình kinh tế của chúng ta đây, dần dần thu hút được đủ loại người tới đây. Có ai đó đang biểu diễn trên đường phố để kiếm thêm

tiền, nhưng anh ta đã khóc ra nước mắt khi Aqua biểu diễn miễn phí và còn tuyệt vời hơn trò của anh ta ở bên cạnh.”

Thật, thật đáng thương...

Tôi nghĩ ra một số thứ phải làm với con nhỏ đó, nhưng sẽ bị quấy rầy nếu vướng vào cuộc tranh cãi của bọn họ.

Anh ta có thể khá là đáng thương, nhưng tôi quyết định để mặc cho Aqua tự biểu diễn...

Megumin kéo mạnh tay áo của tôi.

“Khi tình cờ gặp nhau thì phải đi cùng nhau đó. Có ai đó quanh đây cũng làm thứ gì đó tương tự như gã đã chạy đi này. Em muốn lai vãng xung quanh và dọa唬 ta.”

“Anh nghĩ rằng em là một cô gái đã vượt xa khỏi ý thức bình thường từ cái tính cách quái gở yêu Explosion của mình.”

Khi Megumin và tôi đang tán nhảm trong khi chuẩn bị để rời đi, chúng tôi nghe thấy tiếng ai đó gọi từ phía sau:

“Ah ...”

Tôi quay lại và thấy Yunyun nhìn bọn tôi với vẻ cô đơn.

“...Muốn đi cùng với chúng tôi à?”

Yunyun làm một biểu hiện vô cùng hạnh phúc khi tôi nói vậy, nhưng cô ấy quay trở lại khi thấy Megumin và lắc đầu.

“Tôi, tôi tới thị trấn này để đánh bại Megumin! Tôi không ở đây để xây dựng tình bạn với cô ấy! Tôi rất biết ơn anh về trò chơi bắn súng

hồi nãy, cảm ơn rất nhiều! Nhưng... Tôi không thể đi chung với hai người!”

Yunyun ôm con búp bê tôi ghét trước ngực và bước một bước lớn ra xa bọn tôi.

“Khi mà cô ấy đã không muốn rồi, thì chúng ta đi thôi Kazuma.”

“Ồ, được thôi...”

Khi chúng tôi rời đi, Yunyun trông như thể bị chúng tôi từ chối, quay lưng ra đằng sau bọn tôi.

“...Thờ dài...”

Cuối cùng, Yunyun bật ra một tiếng thờ dài chán nản, tròng vai xuống và bỏ đi với những bước chân nặng nề.

Sau đó cô ấy luyến tiếc nhìn lại.

...Và dán mắt vào hai người bọn tôi đang tản bước phía sau sau khi mua thứ gì đó giống như những chiếc bánh crepe từ những gian hàng ở gần.

“...Erm, tại sao hai người lại đi theo tôi?”

“Tôi nghĩ rằng mình có thể nhìn thấy khuôn mặt cô đơn và hờn giận của cô nếu như theo sau Yunyun luôn ở một mình.”

Khi nghe thấy vậy, Yunyun lao vào Megumin.

Phần 8

“Trong số những thành viên Hồng ma tộc, Yunyun nổi tiếng bởi sự xấu hổ từ cái tên lập dị của cô ấy. Ở trường, cô ấy dành phần lớn thời gian để ăn một mình. Nếu tôi lai vãng xung quanh một Yunyun ăn

một mình, cô ấy sẽ vui vẻ thách đấu tôi, lần nào cũng làm thế...”

“Đội đã! Không, không tệ thế đâu... Hả là... đúng vậy... ổn thôi, đó là sự thật, tôi thách đấu cô ấy mỗi ngày, nhưng rốt cuộc tôi cũng không cô đơn đâu, tôi cũng có bạn nữa đấy.”

Ba chúng tôi trò chuyện với nhau khi bước ra khỏi thị trấn.

Sau khi chuyện trò nửa ngày, hai người đi đến quyết định sẽ có trận đấu khác.

Megumin dừng lại khi cô nghe thấy Yunyun nói vậy.

“Tôi không thể chỉ việc bỏ qua những gì cô vừa nói được...”

Yunyun... có bạn sao...?”

“Tại, tại sao cô lại phản ứng như vậy! Tôi cũng có bạn bè nữa đấy! Megumin hẳn là cũng biết mà. Như blah và blah, họ nói chúng ta là bạn bè, tôi thậm chí còn mời họ tới bữa trưa trước khi...”

Này, dừng lại đi, tôi không thể chịu đựng việc phải nghe thêm nữa đâu.

...Tình hình dường như là thế này. Gia tộc Hồng ma đây những kẻ lập dị, và đứa trẻ này là người duy nhất hành xử bình thường, nên cô bị cho ra rìa bởi tất cả mọi người.

Tội cho cô ấy thật.

“Vậy thì, chúng ta sẽ chiến đấu về thứ gì vào ngày hôm nay? Tôi chỉ có thể sử dụng phép Explosion, nên tôi không thực sự muốn đánh nhau bằng phép thuật.”

“...Đúng vậy. Cô cũng nên học thêm vài phép khác đi. Bây giờ cô nên giữ lại một ít điểm kỹ năng.”

“Tôi đã làm thế đấy. Tôi sử dụng tất cả chúng cho ‘tăng sức mạnh Explosion’ và ‘tốc độ niệm phép’...”

“Ồngốc! Tại sao cô lại ám ảnh bởi ma thuật Explosion đến như vậy!”
Tốt, mắng cô ấy nhiều hơn nữa đi.

“Nhưng điều đó thật phiền hà... Tại sao chúng ta không chiến đấu bằng cách...”

Khi Yunyun đan phàn nàn về điều đó, Megumin nói:

“Sao cũng được, tôi không còn là một đứa trẻ bị ảnh hưởng bởi chiến thắng hoặc thất bại nữa.”

Nghe thấy cô gái loli tình cờ nói như vậy, Yunyun nhẹ nhàng mỉm cười.

“Không còn là con nít nữa? Tôi nhớ rằng chúng ta có cạnh tranh nhau về tốc độ tăng trưởng trước đây. Khi mà cô nói rằng mình không còn là con nít nữa, thì có muốn thử lại một lần nữa không?”

Đối mặt với sự khiêu khích từ Yunyun, Megumin chỉ đơn giản nói:

“Không, ý tôi là tôi không còn là con nít theo một cách khác. Mỗi quan hệ của tôi và Kazuma thậm chí còn phát triển xa tới mức tầm chung cùng với nhau trước đây nữa cơ.”

“!”

“Này! Im lặng đi, đừng có rêu rao với người khác về việc đó!”

“!?!”

Sau khi nghe thấy cuộc chuyện trò của tôi và Megumin, gương mặt Yunyun trở nên đỏ ửng, miệng cô ấy mở ra đóng lại liên hồi và toàn bộ cơ thể cô trở nên căng cứng.

“...Hôm, hôm nay là thất bại của tôi—“

Sau khi nói vậy, Yunyun chạy đi trong nước mắt.

Megumin và tôi đứng tại chỗ đó một lúc lâu.

Sau đó Megumin lấy ra một thứ gì đó và bắt đầu viết.

Nhìn kỹ, nó trông giống như là một quyển sổ tay.

Cô ấy viết ngay giờ vào và khoanh một dấu tròn nhỏ bên cạnh.

“Hôm nay mình lại thắng nữa rồi.”

“Em, em... Thực sự ổn chứ...?”

—Sau khi thấy Yunyun khóc lóc chạy đi, Megumin và tôi quyết định quay về căn biệt thự.

“Ara, anh về rồi à. Nè, nhìn đi nhìn đi. Có một gã hát rong trên đường phố, anh ta nói rằng không cần đến chúng nữa và đưa cho tôi. Anh ta dường như đang lên kế hoạch để kế thừa trang trại ở quê nhà. Tôi không biết vì sao, nhưng mà may mắn thật!”

Khi chúng tôi về nhà, Aqua đang ngồi trong phòng khách, vui vẻ đùa giỡn với một số đồ biểu diễn rẻ tiền.

Sau khi làm tan nát trái tim của người hát rong, cô ta còn lấy đi công cụ biểu diễn của anh ấy.

Tôi muốn nói với cô ta rằng đừng có làm gián đoạn cuộc sống của người khác nữa, nhưng...

“Darkness vẫn chưa trở về... Cô ấy lẽ ra phải quay lại đây vào tối nay đúng không...”

Nhìn Aqua khéo léo nghịch mấy món đồ, Megumin lẩm bẩm.

—Cuối cùng, hôm nay Darkness đã không trở về.

Chương 3:

Phước lành cho thiếu nữ quyền quý trong hôn nhân

Phần 1

“Này Aqua, đừng có lần nào cũng bắt tôi phải phí lời nữa và ra khỏi cái ghế đó đi. Từ lúc Darkness chưa về, chúng ta cũng không nhận làm thêm nhiệm vụ nào với nhau nữa. Tôi còn phải thiết kế chỗ để trưng bày mấy mặt hàng ở shop của Wiz nữa, tránh đường.”

Nghe tôi nói thế, Aqua vẫn cuộn mình lại một chỗ trên ghế dài trước lò sưởi như bình thường, nheo mắt mình trong khi ngáp và nói:

“Sao anh cáu kỉnh dữ vậy? Sao anh kích động thế, đúng là Darkness vẫn chưa về nhưng cũng không cần phải hành động như vậy ok? Đủ rồi đấy... Tôi nghe nói rằng con nhóc Yunyun có nói cái gì đó với Megumin. Chuyện gì cũng có cái giá của nó, nếu anh muốn tôi nhường chỗ ấm áp này, thì phải đưa một thứ gì đó làm thỏa mãn được tôi kìa. Nghĩ xem nào, nói một cách cụ thể thì...”

Aqua dừng lại và suy nghĩ một lát.

“...Nếu người muốn nơi cư trú của một nữ thần... hãy đưa cho tôi rượu vang hảo hạng nào. Sau đó ánh sáng ấm áp sẽ soi rọi con đường

cho một tên NEET lạc lối như ngươi.”

Tôi nên quăng cho cô ta một chưởng vào mặt.

Megumin cũng vậy, tại sao cô ta luôn dạy cho con bé những điều không cần thiết nhỉ.

“Này, nữ thần trụ lạc, nếu còn thời gian để hỏi xin tôi rượu vào sáng sớm, cô nên nghĩ cách để kiếm ra tiền ấy. Thiệt tình, tại sao tôi phải làm việc vất vả như thế này. Tôi sẽ làm việc để trả nợ cho căn nhà đã bị thổi bay của tên lãnh chúa, còn cô thì phải lo việc giải quyết vấn đề lũ lụt đấy. Nếu cô cảm thấy tội lỗi thì hãy nhắc mộng lên và tránh ra đi nào.”

Nghe thấy tôi gán cho biệt danh Nữ thần trụ lạc, Aqua nhìn tôi với ánh mắt không hài lòng:

“Này, ngừng ngay cái việc quăng cho tôi mấy cái biệt danh lạ hoắc nhé? Nữ thần vô dụng, nữ thần trụ lạc hay bất cứ thứ gì tựa tựa thế. Nếu cứ tiếp tục gọi tôi là nữ thần trụ lạc, anh sẽ phải chịu sự trừng phạt của thánh thần okey? Vụ việc của lãnh chúa cũng thế đấy, có thể đó là hình phạt cho việc không chăm sóc cho tôi tốt, một nữ thần. Kazuma, nếu anh cảm thấy tệ hại về cái cách đối xử với tôi, thì hãy ‘Xin lỗi, Aqua-sama xinh đẹp’, và cung cấp cho tôi thứ rượu vang hảo hạng. Đi mua một ít đi, nhanh lên...”

Thấy Aqua vẫn tiếp tục cuộn mình lại trên ghế và ôm đầu gối của mình, tôi vươn tay tới cô ta và nói.

“Steal.”

Với âm thanh xào xạc của tiền xu, ví của Aqua đã nằm gọn trên tay tôi.

“... Anh đang làm cái quái gì thế, tên ăn cắp! Anh đang làm tội ác tày trời gì thế này, nếu tôi gửi anh đến đồn cảnh sát, lệnh tạm hoãn của tòa án sẽ bị hủy bỏ. Hí—Kazuma là tên tội phạm—! Anh định mua rượu bằng tiền tôi sao? Có lẽ anh hiểu nhầm rồi ý của tôi là tiền của anh ấy...”

Trước khi Aqua kết thúc, tôi sử dụng ‘Steal’ lên cô ta.

Trong tay tôi là một trong hai chiếc vó của Aqua.

Aqua tiếp tục ôm lấy đầu gối, di chuyển những ngón chân trần của mình và cố gắng biểu tình.

“... Anh đang làm gì thế. Tôi sẽ cảm thấy lạnh đấy. Trả vó lại cho tôi đi, tên biến thái. Nếu anh không chịu trả vó lại, tôi sẽ báo với cảnh sát là có một tên biến thái đang thờ hờn hển sau khi ăn cắp vó của tôi. Nếu anh đã hiểu rồi thì...”

Tôi không hiểu tại sao Aqua vẫn còn giữ thứ này.

Sau khi sử dụng ‘Steal’, một số loại hạt giống xuất hiện trên tay tôi.

Aqua trông có vẻ không thoải mái khi thấy thứ này.

“Nah, nah Kazuma. Cái thể loại đùa hoặc là giỡn này chả buồn cười tí nào đâu, không tốt tí nào cả. Tôi cũng đã đi quá xa rồi, tôi sẽ ngẫm lại về việc đó. Hay là chúng ta hãy xin lỗi và bù đắp cho nhau nhỉ?”

“Steal”

Tôi quăng chiếc vó khác vừa xuất hiện trên tay mình lên thảm.

Sau đó tôi chậm rãi nói với Aqua:

“... Tôi sẽ gây dựng nên một khoản tiền lớn ngay bây giờ. Không phải cô nói với tôi Hagaromo của cô là một thánh tích à? Hãy cho tôi

mượn nó đi, tôi sẽ bán nó cho cô. Nếu cô không muốn tôi đoạt lấy nó bằng vũ lực thì hãy qua căn phòng khác và tự lôi nó ra đi... Nhưng có thể cô sẽ nói không, thì tôi đơn giản chỉ cần lột nó ra ngay tại đây.”
Tôi ngo ngoậy ngón tay trước mặt Aqua để nhấn mạnh việc này, và cô ta vẫn bướng bỉnh nói:

“Anh đang nói về chuyện gì thế? Hagaromo là thứ chứng minh cho sự thần thánh của tôi, làm sao anh có thể bán nó đi được, thật ngớ ngẩn. Kiểu đùa này chả vui tí nào đâu...”

“Steal”

“Ahhhh Kazuma-sama ahhhhh! Tôi sai rồi, đây là lỗi của tôi, đừng, đừng lại đi-!”

— Vài phút sau.

“Woo ... Sniff ... Boohoo ... Wahh ...”

Aqua vẫn cuộn tròn mình lên chiếc ghế dài như một quả bóng, vùi mặt mình giữa hai đùi.

Đúng như lúc cô ta xuất hiện.

—Ngoài đôi chân trần ra, lúc đó cô ta vẫn trông như bây giờ.

“Chết tiệt, tại sao chỉ số may mắn của anh lại cao bất ngờ vào đúng lúc này cơ chứ... Hay đúng hơn là, anh định làm gì với đám này...”
Mớ đồ vật tôi đánh cắp được từ Aqua nằm rải rác quanh chân mình.

Chúng trông giống mấy món vớ vẩn trong bữa tiệc, như những hạt đậu, chiếc ly, viên bi...

Trên tấm thảm đây mấy thứ bạn có thể tìm thấy bằng cách lấy ra từ túi của mấy thằng nhóc.

Vì cô gái này mà tôi đã lãng phí rất nhiều mana.

“Tại sao mới sáng sớm mà mấy người ồn ào vậy, chuyện gì xảy ra à?”
Tôi vẫn đứng trước Aqua nước mắt nước mũi tèm lem khi Megumin bước xuống cầu thang trong trang phục thám hiểm.

“Hic... Kazuma anh ta... để trả mấy khoản nợ... anh ta nói anh ta sẽ bán nó đi... và thô bạo trấn đồ tôi...”

“Này, im coi, đừng có gây nên sự hiểu nhầm bằng bài phát biểu mang đậm tính chia rẽ nội bộ nữa! Đúng, là lỗi của tôi, tôi xin lỗi, và đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt như vậy, Megumin! Tôi chỉ muốn bán trang bị của cô ta thôi!”

Aqua đang sục sục, còn Megumin nhìn tôi với ánh mắt khinh bỉ, đây vẫn là một buổi sáng bình thường

“Tin xấu, tệ rồi đây! Kazuma, tin xấu!”

Đột nhiên, một cô nàng xinh đẹp xông vào và phá tan bầu không khí yên bình này.

Cách ăn mặc của cô ta mang đến ấn tượng thuần khiết, trang phục trông có vẻ đắt tiền, giày cao gót màu trắng, mái tóc bện dài chảy xuống ngực từ bên vai. Cô ấy trông giống như một tiểu thư của một gia đình quý tộc.

Nhưng bộ đồ tinh tế không thể dấu đi được vóc người quyền rũ của cô.

“... Cô là ai?”

“Hmmm...? Eh...! Kazuma! Bây giờ không phải lúc để đùa giỡn đâu! Thay vào đó chúng ta có thể chơi trò này vào lần tới được không!”

Cô gái thuần khiết vừa mới nói ra khỏi miệng điều đó với khuôn mặt đỏ bừng, làm tôi nhận ra được cô ấy là ai.

“Cái gì, cô là Darkness à? Cô làm tôi lo lắng lắm đấy, cuối cùng cô cũng sẵn sàng trở về rồi à!”

Nghe tôi nói vậy, Aqua người vẫn đang sục sục ngay lập tức thốt nên:

“Wahhh! Darkness, Kazuma anh ta—! Anh ta muốn lột đồ tôi, và bán đi thứ quý giá trong tôi...!”

“Này! Đừng có đem mấy thứ dễ dàng gây nên sự hiểu lầm ra, nên im lặng cái coi!”

Khi Aqua và tôi đang cãi nhau, Megumin nói với Darkness:

“Chị đã về rồi Darkness, không cần phải giải thích đã xảy ra chuyện gì đâu. Đây, hãy làm dịu cơ thể và tâm hồn mình bằng bồn tắm lớn này.”

“...? Bồn tắm? Em đang nói gì vậy Megumin? Dù sao thì, chị đang quan tâm nhiều hơn đến trò chơi đặc biệt Aqua vừa đề cập tới ấy...”

Darkness vẫn đang diện chiếc váy nhìn vào tôi và Aqua với sự mong mỏi và đợi chờ.

“Cô vẫn còn đang mơ ngủ à? Dừng cuộc trò chuyện trong mơ đi, hôm nay chỉ cần nghỉ ngơi thôi.”

Cô trở về là tuyệt vời lắm rồi. Nghe tôi này, hãy tới bồn tắm ấm áp và để cho con tim mình khóc òa đi.”

“Anh đang nói về cái gì vào lúc này thế! Tại sao tôi phải khóc? Và tại sao lại là bồn tắm... Cái gì vậy, Aqua? Tại sao cô lại kéo váy của tôi thế?”

Aqua người đã thôi khóc và kéo thật mạnh vào bộ váy trắng tinh của Darkness, xác nhận nguyên vật liệu và nói:

“...Thứ này chắc chắn là vật liệu chất lượng cao. Đây chắc hẳn là phần thưởng bo thêm mà tên lãnh chúa đã đưa cho cô.”

“Darkness... Cô đã làm việc vất vả rồi... Để cứu tôi, ắt hẳn cô đã phải nhận lấy rất nhiều khó khăn...”

Tôi xúc động nói với Darkness.

“Đồ ngốc! Mọi người đang hiểu lầm cái gì thế! Tên lãnh chúa không làm bất cứ điều gì kỳ quặc với tôi đâu, bộ váy này là của tôi! Tại sao? Máy người nghĩ tôi không trở lại sớm bởi vì bị tên lãnh chúa lợi dụng à!?”

“Còn có thể là chuyện gì khác nữa? Chúng tôi đã suy nghĩ về những trò khủng khiếp họ có thể làm với cô... Nhưng nếu như nó không được bo thêm bởi tên lãnh chúa, thì bộ đồ đắt tiền này là cái gì? Cô nói thứ này là của cô, bộ đang cosplay quý bà à? Cô đang nghiên cứu trò gì mới vậy?”

“Không! Đây, đây không phải là cosplay! Xin lỗi, đã làm anh phải lo lắng rồi. Nhưng tên lãnh chúa chẳng có đủ can đảm để yêu cầu bất cứ điều gì thô lỗ từ tôi... Quên việc đó đi, nhìn đây này!”

Sau đó Darkness đưa một quyển Album mỏng cho tôi.

Thay vì là một tập sách Album nhỏ, thứ này nhìn giống như...

“...Gì thế này? Ồ, Một gã đẹp zai? Thật ngứa mắt.”

Nhìn vào một bức ảnh của một người đàn ông tươi sáng và vui vẻ, tôi vô tình xé...

“Ahhh! Xem anh đã làm gì với bức ảnh xem mặt này đi. Nếu anh xé nó đi như thế này, thì tôi từ chối lần mai mối này như thế nào bây giờ!”

Hya!

“Ồ, xin lỗi, tôi bất cẩn quá! Tôi không biết lý do vì sao, nhưng tay tôi vô thức chuyển động, tôi không thể điều khiển được nó... Đợi đã, mai mối cái éo gì vậy?”

Tôi nghiêng đầu ngo ngác trước bức ảnh trên tay mình.

“Đúng vậy đấy, tên Alexei chết tiệt, sử dụng thủ đoạn rẻ tiền như vậy! Tôi đã hứa sẽ làm bất cứ điều gì, nhưng cha tôi sẽ từ chối hẳn ta nếu chúng quá xúc phạm. Tôi biết việc này, đó là lý do tại sao tôi đã hứa với hẳn ta trước đó, nhưng...” Darkness hoảng loạn nói.

“Đợi đã, bình tĩnh lại và nói cho rõ ràng xem nào. Gã đẹp zai này là ai vậy? Và buộc cô kết hôn với người mình không thích là một yêu cầu bất hợp lý đúng chứ? Ngoài ra, tên lãnh chúa thì liên quan kiểu gì đến anh chàng đẹp trai trên bức ảnh này? Darkness, nếu cô không muốn, tại sao không bảo với cha mình từ chối là được? Tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa bức ảnh này. Aqua, đưa một ít gạo cho tôi được không?”

“Okay—”

Aqua chạy đi, để cho Darkness người sắp khóc bình tĩnh lại, tôi dẫn cô ấy đến chiếc ghế dài.

“Người trong bức ảnh này là con trai của Axelei. Tên chết tiệt Axelei, hẳn ta chắc chắn nếu chính mình là người đề xuất, chắc chắn hẳn sẽ bị từ chối. Nhưng điểm tốt duy nhất cha tôi thấy được ở Axelei là con trai hẳn ta. Tôi phải qua ải này bằng cách nào đây... Người nhiệt tình nhất về cuộc hôn nhân này lại chính là cha tôi.

Nhưng tôi không hiểu tại sao Axelei lại muốn con trai hắn cưới tôi.” Darkness nói trong khi ngồi xuống ghế dài và nhìn chăm chăm vào bàn cà phê lộn xộn.

Aqua trở lại với một ít gạo và ngồi xuống bên cạnh Darkness, đặt bức ảnh trên bàn và chỉnh sửa nó.

Aqua sử dụng một góc của cái bàn trong khi bản thiết kế của tôi về việc trưng bày mặt hàng ở trong shop của Wiz nằm rải rác trên những phần khác của mặt bàn. Darkness nhặt một cái lên và tò mò hỏi.

“...Thứ này là? Bản phác họa trông thật kì lạ. Cái gì vậy?”
Megumin người đang đặt giày mình gần cửa ra vào trả lời:

“Thực ra thì, khi Darkness đi bonton em đã suy nghĩ về việc kiếm thêm tiền bằng cách nào. Đây là những công cụ tiện lợi mà Kazuma nghĩ đến. Anh ấy lên kế hoạch bán nó trong cửa hàng của Wiz.”

“Ồ? Thì đúng là, Kazuma có chỉ số may mắn rất cao, anh ta ắt hẳn sẽ thích hợp làm thương nhân.”

“Nói về may mắn của mình, tôi thực sự nghi ngờ về điều đó đấy. Nếu chỉ số may mắn của tôi tuyệt như vậy, tôi kiểu gì cũng phải gặp những đồng đội hữu dụng hơn chứ. Tôi sẽ không phải gánh những khoản nợ, bị vướng vào những rắc rối phiền hà, và sống một cuộc đời tươi đẹp.”

Ba người họ run lên khi nghe tôi nói vậy.

“Tôi, tôi gặp rắc rối bởi vì tôi phải nói giúp cho Kazuma! Không, tôi không yêu cầu Kazuma phải trả nợ cho tôi hay bất cứ chuyện gì khác! Rốt cuộc chúng ta vẫn là đồng đội mà, điều quan trọng nhất là phải

giúp đỡ lẫn nhau chứ! Tôi đã gặp rắc rối bởi anh, nên đương nhiên anh phải giúp lại tôi rồi!”

Darkness giải thích, nhưng một giọt mồ hôi chảy xuống từ má cô.

“Em, em có cuộc hẹn với Yunyun rồi! Đúng, đúng vậy! Để có thể chứng minh cho sự vô tội của Kazuma, em chuẩn bị lên kế hoạch cùng với Yunyun đây...!”

Megumin ngoảnh mắt đi và nói như vậy trước cửa vào.

Vậy là cô ấy tính chuồn.

“Để tôi xóa sạch thanh danh bản thù của Kazuma từ mọi người và lau sạch bồn cầu! Tôi không nghĩ việc đó như bản, nhưng tôi đang quan ngại sâu sắc đến nhà vệ sinh! Nhà bếp và phòng tắm, hãy để tất cả cho tôi lo!”

Dùng công việc đang làm với bức ảnh, nữ thần của toa-lét sử dụng việc dọn vệ sinh như một cái cớ để chạy trốn.

–Khi mọi người đang lên kế hoạch để chạy làng.

Darkness vẫy tay, ra hiệu cho mọi người ở lại, thể hiện một nét mặt buồn bã trước chúng tôi và nói:

“Tôi, tôi nên làm gì đây. Thực ra... Mấy ngày gần đây tôi không trở về là để ngăn chặn sự tiến triển của công việc mai mối này... Tôi ở đây vì chúng quá... Buổi mai mối sẽ diễn ra vào chiều nay. Không còn thời gian nữa đâu. Thứ lỗi cho tôi, nhưng có ai sẵn sàng quay trở lại với tôi để thuyết phục cha không?”

Phần 2

“... Ngắn gọn là thế này, cha Darkness muốn cô từ bỏ công việc đầy nguy hiểm của những nhà thám hiểm, nên ông ấy sẽ gửi cô đến những buổi xem mắt bất cứ khi nào có cơ hội, nhưng Darkness chưa lên kế hoạch kết hôn và từ chối tất cả những nỗ lực trước đó.”
Megumin đặt chiếc giày xuống nói trong khi ngồi xuống gần cửa chính.

Aqua tiếp tục chỉnh sửa bức ảnh trên bàn.

Tôi sửa lại bức ảnh mình đã xé, nhưng từ lúc Aqua thấy vui khi làm việc này và có vẻ đang làm rất tốt, tôi quyết định để mặc cô ấy.

Cô nàng này có tài năng về những thứ không cần thiết.

“...Ừ, em nói đúng. Thẳng thắn mà nói, tôi rất hài lòng với cuộc sống hiện tại của mình. Nếu tôi tiếp tục sự nghiệp, một tên ác ma pháp sư hay tay sai của quân đội quý vương có thể nhắm mục tiêu tới tôi. Tôi sẽ chống cự cho tới giây phút cuối cùng, nhưng vẫn chịu khuất phục bởi chúng trong sự đau khổ, tôi sẽ bị kẹp chặt trong ổ khóa và giây xích, quần áo của tôi tất cả sẽ bị tả tơi...! Ugh...! Dừng...! Dừng...!”

“Tôi nghĩ cô nên nghỉ hưu và sớm kết hôn.”

Darkness đã lạc lối trong trí tưởng tượng của riêng mình, vắn vẹo thân mình với khuôn mặt đỏ lựng, làm tôi phải đưa cô ấy về mặt đất.

Megumin nắm cây trượng trong tay và hồ nghi nói:

“Em hiểu rồi, sự gấp gáp về việc mai mối trước đó là do yêu cầu của cha Darkness, vậy nên chị có thể từ chối. Nhưng cuộc mai mối lần này là đề xuất của lãnh chúa, và chị đã hứa với ông ta là sẽ cho một đặc ân. Cha Darkness thì háo hức, lãnh chúa cũng mong muốn, nên chị

không thể từ chối trong hoàn cảnh như vậy, nhưng lãnh chúa muốn chị bằng mọi giá, tại sao ông ta lại mê muội về chị đến như vậy? Em không hiểu tại sao ông ta lại muốn chị như một con-dâu-trên-danh-nghĩa. Với gia cảnh của lãnh chúa, nếu ông ta muốn, ông ta có thể buộc Darkness làm vợ lẽ bằng vũ lực.”

Nghe Megumin nói vậy, Darkness cúi gầm mặt:

Cô ấy chụm hai bàn tay phía trước ngực, xoa xoa những ngón tay một lúc và cuối cùng nói:

“... Tên, tên thật của tôi là Dustiness Ford Lalatina. Tôi là... đứa con gái của một gia tộc khá giả và quyền quý được mọi người yêu mến...”

“Ehhh!” x3

Thấy vẻ mặt ngạc nhiên của chúng tôi, gương mặt Darkness thoảng chốc lóe lên sự cô đơn, và trông có vẻ buồn bã.

Cô hẳn là đã ngạc nhiên trước nhiều người khi cô tự giới thiệu về bản thân mình.

“Dustiness... ! Gia tộc đó không chỉ được yêu quý thôi đâu, đó là một gia tộc siêu quyền lực và danh giá! Cố vấn hàng đầu của quốc gia này, Dustiness đó ư? Trong thị trấn này?”

Darkness trả lời cho tiếng la hét khê khàng của Megumin:

“...Vâng.”

Tiếp theo, Aqua hỏi:

“Cái gì! Vậy nếu tôi trở thành một đứa trẻ trong gia đình Dustiness, tôi có thể sống buông thả cả ngày và sống một cuộc sống xa hoa à?”

Đối với Aqua người đã trượt xa vấn đề cốt yếu, Darkness trả lời với giọng hơi bối rối:

“Vâng... Nhưng, gia đình tôi không hề muốn nhận nuôi...”

Tôi lập tức nhận ra thứ quan trọng nhất ở cô gái Darkness đang gặp khó khăn này.

“Darkness, cô...! Cô luôn nói nhưng điều như ‘vâng’, ‘chắc chắn’ hoạt động như một hiệp sĩ thực thụ! Nhưng tên thật của cô, Lalatina thật là dễ thương!”

“Đừng, đừng gọi tôi là Lalatina...!”

Gương mặt Darkness chuyển sang màu đỏ, và cô ấy hét lên trong khi nước mắt tràn mi.

Megumin người đã bật dậy bởi vì quá ngạc nhiên lại ngồi xuống trên tấm thảm gần cửa chính và nói:

“Ừ thì... Điều này có thể gây ngạc nhiên, nhưng Darkness là Darkness. Đối với em, Darkness là một Thập tự quân mạnh mẽ, một đồng đội quan trọng. Tất cả chỉ có thế.”

Khi cô nghe Megumin nói vậy, Darkness nói với vẻ mặt hạnh phúc:

“...Vâng, làm ơn hãy chăm sóc cho tôi kể từ giờ trở đi...” Sau đó cô ấy mỉm cười nhẹ nhõm.

Thấy cuộc đối thoại của họ, Aqua vui vẻ chỉ vào bản thân:

“...Nah nah, tôi đã từng kể cho mọi người một chuyện gây sốc phải không? Vâng, tôi đã từng nói trước đây, nhưng mấy người chẳng tin... Thực ra, tôi là một nữ thần!”

“Wow, thật tuyệt vời!” x2

“Tại sao mấy người không chịu tin tôi-!”

Aqua càu nhàu trong khi trở lại việc sửa tấm ảnh bằng cơm nguội một lần nữa.

Thấy ba người họ như thế này, tôi bắt đầu suy nghĩ về một điều.

Tôi hiểu rồi, có cảm giác như bây giờ mình đã hiểu ra được rất nhiều điều.

Như là tại sao Darkness lại biết về thế giới này còn ít hơn tôi và tại sao cô ấy lại ăn mặc như cosplay trông thật lạc lõng này.

Lãnh chúa muốn con trai mình kết hôn với cô ấy có lẽ vì lý do chính trị.

Họ là những người ít nhất cũng phải sống trong cùng một ngôi nhà, kể cả khi nếu họ không thể chiếm lấy cô gái đó.

Nếu tôi cứ để mặc việc này, một thành viên quan trọng trong nhóm có thể đã kết hôn rồi .

Thành viên...quan trọng... hmmm?Hmmmmm?

“Chúng ta phải mang bức ảnh này trở lại và thuyết phục cha Darkness.Đây, nhìn này.Thế nào?Có phải là một pha chữa cháy quá hoàn hảo không?”

Trong lúc tôi đang chìm sâu vào suy nghĩ, Aqua đưa tấm ảnh cho tôi với vẻ mặt tự mãn.Tấm ảnh giống y như mới, nhìn cách nào cũng không biết được nó từng bị rách cả.

...Đội đã, Darkness chuẩn bị cưới rồi sao?

Điều này có nghĩa là một Thập tự quân không thể đánh đấm gì mấy con quái sẽ phải rời khỏi nhóm vì chuyện hôn nhân đại sự.

Nghĩ việc do hôn nhân... Đúng vậy, quả là một dịp tuyệt vời.

Tôi không đối xử với Darkness như một đứa trẻ vô dụng và đuổi cô ấy đi.

Tôi không ghét Darkness.

Cô ấy có một số điểm kỳ quặc, nhưng không phải là hạng người xấu xa.

Nhưng viễn cảnh của nhóm chúng tôi không được tốt và Darkness lại là một tiểu thư quyền quý, vậy liệu có ổn không khi buộc chặt cô ấy vào cái nghề thám hiểm.

–Không, không hề ổn.

Nếu Darkness kết hôn, cha mẹ cô sẽ cảm thấy thoải mái.

Thực ra thì, tôi cũng lo lắng về Aqua nữa.

Nếu chúng tôi có cơ hội đến được lâu đài Quý vương và dẫn thân vào nguy hiểm, cô gái này chắc chắn sẽ nhiệt tình hét vào tai chúng tôi câu nào đó đại loại như là ‘Đừng lo cho tôi, chỉ cần để tôi lại đây và tiến lên thôi.’

Nếu như bị bắt, cô ấy sẽ vui mừng khôn xiết, nói ‘Ừ... Hãy giết ta đi...!’ hay cái quái gì tương tự trong niềm mong ước được ngược đãi của cô.

Đúng vậy, nói cách khác, đây là ý tưởng tuyệt vời có thể mang đến niềm vui cho tất cả mọi người!

“Thở dài... Tôi đành phải nói ra bằng một lý do nào đó và trả lại tấm ảnh cho nhóm kia. Sau đó tôi sẽ xin lỗi và sử dụng cái có này để thuyết phục cha... ĐÓ là lý do tại sao, tôi hy vọng có ai đó đi cùng mình để làm việc này...”

Darkness nhìn vào bức ảnh xem mặt trên tay và xoa dịu mọi người trong khi cầu xin sự giúp đỡ. Và sau đó...

“Chính là nó đâyyyyyyy!”

“Ahhhh” x3

Tôi xé bức ảnh thành hai nửa.

Phần 3

“Em phải gặp Yunyun, nên đi ngay đây. Em có cảm giác đáng quan ngại về những gì Kazuma đang suy nghĩ đấy?...Em sẽ để Darkness

cho anh lo đấy, được chứ?”

Megumin nhìn tôi với ánh mắt khó chịu trong thoáng chốc, và rời đi với vẻ mặt lo lắng.

Đối với tôi, việc Megumin rời đi là rất tốt

Vì trong số Megumin, Aqua và Darkness, khó xử lý và nắm bắt nhất có lẽ là Megumin.

“Ughh... Tôi đã làm việc mệt mỏi... để sửa chữa nó...”

Aqua ngồi trên ghế dài, quăng con giận vào tôi bởi vì tấm ảnh cô đã mất công sửa chữa lại bị xé đôi một lần nữa.

–Khi đang nhìn Megumin rời đi, tôi cảm thấy một ánh mắt hằn học nhìn tôi từ phía sau.

Ánh mắt tới từ Darkness, cô ấy lặng lẽ nhìn chăm chăm vào tôi với nước mắt đọng trên mi.

Aqua cũng đang ngập tràn nước mắt nhìn chăm chăm tôi.

Thật, thật đáng sợ.

“Bình, bình tĩnh. Việc này sẽ làm tương lai trở nên tốt đẹp đấy.”

Nghe tôi vẫn còn bật ra mấy câu ngụy biện tại chỗ này, Darkness với đôi mắt vẫn còn đăm lẹ hỏi:

“... Bằng..bằng cách nào?”

Tôi giải thích chi tiết cho Darkness và Aqua.

Chỉ đơn giản nói rằng, để cô ấy có thể tiếp tục sự nghiệp nhà thám hiểm, tốt hơn hết là tham dự buổi mai mỗi ngay bây giờ.

Lần này có thể là với con trai lãnh chúa, nhưng thậm chí nếu từ chối người này, cha Darkness cũng sẽ sắp xếp với người nữa vào lúc khác.

Liệu Darkness có từ chối hết tất cả cùng một lúc không?

Nếu cha Darkness không thể chịu đựng thêm được nữa, ông ấy có thể sẽ áp dụng những biện pháp cứng rắn hơn.

Trong trường hợp đó, lần này Darkness nên chấp nhận lời đề nghị đó, và hoàn toàn phá hỏng sự kiện lần này. Đây là ý kiến của tôi.

Mặc dù tôi có đề nghị là hoàn toàn hủy diệt, cũng không cần phải đi xa tới mức hủy diệt tên tuổi gia đình Darkness, cô chỉ cần buộc cho nhóm bên kia phải tự mình bỏ chạy.

Bằng cách đó, cha mẹ Darkness sẽ thận trọng hơn trong việc sắp xếp những buổi xem mắt tiếp theo.

Rốt cuộc, hẳn là gia đình cô cũng cảm thấy xấu hổ khi lần nào cũng bị nhóm bên kia từ chối.

Và tất nhiên, Aqua và tôi sẽ theo cô dưới vỏ bọc là người giúp việc trong gia đình.

Chúng tôi sẽ bí mật hỗ trợ Darkness làm cho nhóm kia trở nên không thích cô.

Và rốt cuộc mục tiêu lần này vẫn là gia đình có tiếng xấu vang dội của tên lãnh chúa.

Mặc dù gây lên mớ lộn xộn này để ngăn cản cha Darkness sẽ có tác dụng tiêu cực tới tên tuổi gia đình cô, thiệt hại gây ra sẽ ít hơn so với việc mai mối với gia đình quý tộc danh tiếng khác.

–Sau khi hai người họ nghe lời giải thích của tôi.

“Quả, quả là Kazuma! Hãy sử dụng kế hoạch này đi! Nếu hiệu quả, tôi sẽ không cần phải về nhà và đánh cha mình mỗi lần ông sắp xếp một buổi xem mắt.”

Cha, cha cô ấy thật đáng thương.

“Tôi nhận ra rồi, đây quả là một kế hoạch tuyệt vời! Tôi cứ tưởng anh sẽ nói ‘Nếu một trong những đứa trẻ phiên hà này kết hôn rồi, mình có thể tìm một thành viên mới và xả hơi, yahoo–!’ hay cái gì đó tương tự vậy!”

Những từ ngữ Aqua thốt lên làm tôi giật thót.

“Không, không thể nào! Sao tôi có thể để cho một thập tự chinh tuyệt vời như Darkness đi được?... Đừng làm vậy, đừng nhìn tôi bằng ánh mắt như thế, tôi nghiêm túc một nửa trong sự việc lần này có phải không...”

Phần 4

Dinh thự nhà Dustinest.

Tòa nhà này nằm ở đường cái của thị trấn, sự xuất hiện này càng chắc chắn thêm việc đây là một gia tộc cao sang quyền quý.

“Thật không đây? Chúng ta thực sự có thể làm được điều này chứ, Lalatina? Con sẽ sẵn sàng nghiêm túc xem xét buổi mai mối này chưa vậy?”

Lalatina... ý tôi là, cha Darkness hào hứng nắm tay cô.

Đây chính là căn nhà của Darkness, nằm ngay trong thị trấn, và chúng tôi đang có mặt bên trong tòa nhà.

Darkness vừa mới nói với cha mình là cô đã sẵn sàng cho buổi mai mỗi lần này.

“Thật đấy, cha yêu của con.Lần này Lalatina muốn thử việc đó.”
Khi nghe Darkness nói vậy, Aqua và tôi cùng cúi đầu mình.

“Nah nah, Kazuma-san, Kazuma-san, cô ấy vừa mới nói ‘cha yêu của con’.”

“Cô, cô bị ngu à, Lalatina chỉ đang đùa vui hơi quá thôi, cô ấy tự gọi mình là ‘Lalatina’.”

Nhìn quý cô Lalatina đang nói chuyện quá khác biệt so với bình thường, vai chúng tôi run rẩy khi phải cố gắng nén cười, bắt gặp ánh sáng đỏ bừng tới từ khuôn mặt của quý cô.”

Khi cha Darkness thấy chúng tôi như vậy, ông ấy cảm thấy có chút nghi ngờ.

“Lalatina, hai vị khách này là?”

Nghe ông ấy hỏi, Darkness chìa tay về phía tôi và Aqua.

“Hai người này là đồng đội thám hiểm cùng với con.Đối với buổi mai mỗi lần này, con muốn mượn họ làm quản gia và giúp việc tạm thời để tham gia cùng trong sự kiện này.”

Cha cô ấy cau mày và có vẻ khó chịu với việc này.

“Erm... và việc đó...”

Sẽ không ổn rồi.

Tôi tiến lên trước một bước, đặt một tay lên ngực và đứng thẳng người lên.

“Hân hạnh được gặp ngài. Tôi là nhà thám hiểm Satou Kazuma , tôi đã nhận được sự chăm sóc giúp đỡ từ quý cô Lalatina. Nếu buổi mai mỗi lần này thành công, chúng tôi có thể sẽ không được gặp lại quý cô Lalatina nữa bởi sự chênh lệch về đẳng cấp. Tôi biết chúng tôi có hơi khoa trương về những điều này, nhưng đối với những giây phút cuối cùng, chúng tôi muốn được ở bên quý cô Lalatina, và tự mình nhìn nhận xem chúng tôi có thể giao người đồng đội quan trọng cho chú rết được không.”

Một cách trôi chảy, tôi hoàn thành bài thuyết trình ngắn một cách lưu loát và cúi đầu.

Bây giờ trông tôi thật ngẫu vãi cả ra.

Bằng một cách nào đó nếu tôi có thể kết hôn với một quý cô, tôi cảm giác rằng tôi có thể làm mọi thứ đấy.

Thấy tôi hành động quá khác thường, Darkness và Aqua trở nên choáng váng.

–Những hầu gái đưa chúng tôi đến phòng khách.

“Vui lòng đợi trong giây lát.Chúng tôi sẽ chuẩn bị trang phục cho những vị khách danh dự của mình.”

Cô hầu gái phụ giúp chúng tôi ngồi xuống ghế dài và phục vụ trà. Sau khi nói với chúng tôi ‘mời thưởng thức tách trà’, họ rời khỏi căn phòng.

Đúng như dự đoán từ trước về một đại gia tộc.

Trông qua thì có vẻ giản dị, nhưng rõ ràng là đã tốn rất nhiều tiền của để giữ gìn sự thịnh vượng của gia tộc này.

Chúng tôi ngoan ngoãn đợi một lúc, nhưng dễ dàng trở nên chán nản.

Không thể cứ ngồi yên một chỗ, chúng tôi dạo quanh phòng khách, táy máy một số vật trang trí.

Tôi không hề có đôi mắt thẩm định chuyên nghiệp, những mỗi món trong số chúng đều là vật đắt tiền.

Ví dụ như, bức tranh treo tường này.

Lướt qua, trông như thể những nét vẽ nguệch ngoạc của mấy đứa trẻ, nhưng thứ này hẳn phải được ca ngợi bởi những chuyên gia phê bình nghệ thuật hiện đại.

Tôi dí cảm mình sát bức tranh, lầm bầm một chút, hành động như thể tôi đang đánh giá cao bức tranh này.

“Kazuma, anh thực sự thích bức graffiti đó hử?”

—Graffiti là dạng nghệ thuật viết chữ đầy màu sắc lên tường. Thường thấy ở giới trẻ đường phố—

Aqua người chả biết tí gì về nghệ thuật nói khi cô thấy tôi trầm trồ tấm tắc tác phẩm nghệ thuật đó.

“Này, thật là thiếu hiểu biết về nghệ thuật. Đây là thứ mà người ta gọi là nghệ thuật hiện đại, những người am hiểu sẽ biết được nó tuyệt vời như thế nào. Hẳn là tác phẩm của một họa sĩ bậc thầy.”

Nghe những lời nhảm nhí của tôi, Aqua ngẫu nhiên thốt lên từ phía chiếc ghế dài:

“Nhưng trong mắt tôi người đã từng học qua hội họa, đó chỉ là một bức graffiti bình thường.”

Tôi nhún vai và lắc đầu về phía Aqua:

“Ừ thì, có thể vẽ và khả năng thẩm định là hai phạm trù khác nhau. Nhìn phần này đi, ban đầu trông nó như những nét vẽ nguệch ngoạc, nhưng nếu cô...”

Khi tôi đang tự đặt ra những sơ hở trong lời giải thích của mình cho Aqua, Darkness bước vào phòng khách.

“Đã để mọi người phải chờ rồi, anh... Đây Kazuma, đó là bức tranh được vẽ bởi cha tôi khi tôi còn nhỏ. Ông ấy thực sự thích bức tranh này, nên treo nó ở đây để trưng bày cho những vị khách chiêm ngưỡng. Đừng nhìn chăm chăm vào nó, sẽ khiến tôi cảm thấy xấu hổ đấy... Đây, anh đang làm gì thế! Đừng có kéo tóc tôi!”

Trong khi Aqua đang cười đểu mình, tôi kéo mạnh mái tóc tết của Darkness. Đúng lúc đó, người hầu gái bước vào phòng mang theo quần áo quần gia và bộ váy của hầu gái.

“Kazuma-san, đây là trang phục cho quán gia. Kịch cỡ chắc hẳn đã vừa rồi, xin hãy mặc thử.”

Tôi nhận bộ quần áo từ người hầu gái và đi theo cô vào phòng thay đồ bên cạnh.

...Quả nhiên, nó hoàn toàn vừa khít.

“Trông khá ổn.”

Nghe tôi nói thế, người hầu gái cúi đầu và lui về góc phòng.

-Tôi đã thành công trong việc khiến cha Darkness thuê tôi như một quản gia tạm thời và quay lại chỗ Darkness sau khi nhận trang phục quản gia.

Aqua đã sẵn sàng trong trang phục hầu gái của mình.

Thật bất ngờ, sự thuần khiết của bộ đồ hầu gái lại hợp với cô ấy.

A blue-haired anime girl with a white maid outfit and a dark blue apron. She has a white headband with a blue gem and a white flower. The background is a light blue sky with white raindrops and a black and white dot pattern on the left. The text is glowing blue and white.

ĐÃ ĐẾN
CHỦ NHÂN
PHẢI
ĐỔI RỒI.

“Aqua, trông cô khá xinh với nó đấy. Bây giờ, cô nhìn như một cô hầu gái hàng top vậy.”

“Anh cũng thế Kazuma à, trông anh một tên quản gia học việc cần mẫn vậy, tuyệt lắm. Và sau đó anh bị bắt nạt bởi mấy đàn anh khóa trên rồi tự thu mình vào một góc xong khóc lóc ấy, thực sự rất tuyệt.”

“Ara, đúng là một cách bật lại thú vị đấy. Nếu bây giờ chúng ta không ở trong gia tộc danh tiếng này; tôi đã có thể lưu giữ hình ảnh cô vào một góc trong tâm trí mình rồi... Rồi ok, sẵn sàng chưa, tiểu thư Lalatina?”

“Đừng, đừng gọi tôi là tiểu thư Lalatina! Hãy chỉ gọi tôi là tiểu thư khi có người khác đứng xung quanh!”

Darkness đỏ mặt mắng tôi.

Buổi xem mắt sẽ diễn ra trong dinh thự này.

Và cha Darkness hỏi xin sự giúp đỡ của tôi.

Ông ấy thực sự đã cầu xin tôi.

Ông ấy cần sự trợ giúp để ngăn chặn con gái mình làm điều gì thô lỗ trong buổi xem mắt.

Không chỉ vậy.

Ông ấy cũng sẵn sàng trả tiền cho những nỗ lực của tôi nếu buổi xem mắt diễn ra suôn sẻ.

Không chỉ cùng chung mục tiêu, ông ấy thậm chí còn trao tặng phần thưởng như khoản thưởng thêm.

Hắn sẽ khá khó khăn cho tôi nếu không trở nên nhiệt lên.

Nếu con trai của lãnh chúa là tên vô dụng, tôi sẽ tham gia vào việc phá hoại buổi xem mắt. Nhưng nếu anh ta chỉ hơi khó chịu một chút, tôi sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua chuyện.

“Hai người, lối này! Nghe cho rõ này! Biết phải làm gì rồi đúng không? Tôi trông cậy vào mấy người!”

Darkness có một nét mặt không được dễ chịu cho lắm khi cô dẫn chúng tôi tới cửa chính để gặp gỡ nhóm bên kia trong buổi mai mối.

Với những hầu gái nhà Dustinest hàng ngũ chỉnh tề ở hai bên cô, Darkness trông phần nào giống với những cô nàng quý tộc.

Trên đường tới cửa chính, Aqua đảo đôi mắt sắc bén của mình và tìm kiếm những tang vật có giá trị.

“Ồ, có một thứ trông khá là...”

Aqua nhìn vào chiếc bình cầm trên tay cứ như thể cô ấy trông thấy một thứ cực kỳ đặc sắc.

Có thể nhận ra giá trị của chiếc bình này hay là sự vô giá trị của bức graffiti vừa nãy, cô gái này có khả năng cảm nhận nghệ thuật tuyệt vời.

Tôi tò mò về chiếc bình Aqua đang nhìn vào và nhắc nó lên.

Nặng quá.

“Đắt không thế? Thứ này có giá trị bao nhiêu vậy?”

“Này... Đừng sờ mó lung tung, đó là chiếc bình đắt tiền của cha tôi đấy...”

“Xét theo sự đánh giá tài tình của tôi, chiếc bình này...” Phụt!

“Ah!” x2

Với một tiếng cò rách rở rành, cùng với tiếng la hét của chúng tôi, chỉ còn phần quai nằm trên tay Darkness.

“... Chiếc bình giờ đã trở thành một mớ rác rùi.”

“Ta, ta nên làm gì đây? Đây là bộ sưu tập quý giá của cha tôi, chúng ta nên làm gì đây!”

Darkness bắt đầu trở nên sợ hãi cùng với cái quai vẫn còn nằm trên tay mình.

“Bình, bình tĩnh! Lúc này cha cô không có ở đây! Có hai giải pháp! Đầu tiên là thừa nhận tai nạn lần này khi những người mai mối vẫn còn ở đây. Bằng cách đó, cha cô sẽ không thể giận dữ trước mặt khách được! Cách thứ hai! Dùng gạo hay cái gì đó tương tự để chữa cháy tạm thời đã, và đặt nó ở vị trí sẽ dễ dàng rơi xuống nếu cha cô nhắc nó lên!”

“Tôi, tôi hiểu rồi, chúng ta sẽ làm điều đó! Quả đúng như kỳ vọng ở Kazuma, thật nhanh nhạy! Ngay cả khi tôi chủ động nhận lỗi trước mặt khách, ông ấy cũng sẽ ca cho tôi một bài sau khi họ rời đi! Chúng ta sẽ tạm thời sửa chữa, đặt nó ở nơi dễ dàng làm rơi nhất, và chỉ thị cho những gia nhân không chạm vào, đó chính là cách tốt nhất!”

Khi cô nghe thấy được cuộc nói chuyện của tôi với Darkness, hầu gái nhà Dustiness nói:

“... Xin thứ lỗi, những vị khách danh dự... Đừng dạy cho tiểu thư nhà chúng tôi những điều như vậy...”

Phần 5

-Những người hầu tạo thành một hàng trước công chính với Darkness và cha cô đứng ngay giữa.

Aqua và tôi ở hai bên Darkness.

Tôi đột nhiên nhận ra rằng mình chưa được gặp mặt mẹ Darkness. Nhưng giờ không phải là lúc để nghĩ tới chuyện đó.

Nhóm bên kia sẽ tới sớm thôi.

“Nhưng... Để có thể tưởng tượng ra việc con đồng ý cho buổi mai mối này, cha thực sự rất hạnh phúc... khi Alexei nói rằng muốn nói với cha một điều, cha đã nghĩ ra đó là chuyện gì rồi. Hẳn ta tự tin rằng con sẽ không từ chối nữa. Chẳng Alexei sang một bên đi, con trai hẳn ta lại là một người đàn ông tốt. Con sẽ có một cuộc sống tuyệt vời với anh ta, Lalatina.”

Cha Darkness hạnh phúc nói với cô.

Nhưng Darkness đáp lại:

“Đâu phải ý nghĩ đó, thưa cha. Lalatina chỉ nói rằng cô ấy sẽ nghiêm túc xem xét về cuộc hôn nhân này, fufufu... Sau khi đã suy nghĩ cẩn thận, con nghĩ rằng mình vẫn còn quá sớm để kết hôn. Giờ thì đã quá muộn rồi. Con chấp thuận với buổi mai mối này, nhưng con không hề nói rằng mình sẽ kết hôn! Con sẽ phá rối buổi xem mắt này. Con sẽ hoàn toàn hủy diệt buổi mai mối. Hmm hahahaha!”

Darkness cảm thấy không cần phải giả vờ hành động như vậy nữa và bộc lộ bản chất thật của mình!

Cha Darkness trở nên tái nhợt khi nhận ra âm mưu của chúng tôi...

“Lẽ, lẽ nào lý do hai người này ở đây là để...!”

Cha cô sợ hãi nhìn chúng tôi.

Ôi không, Darkness vui mừng đến nỗi cô quên bém việc giữ cho thanh danh gia đình cô không bị vấy bẩn.

Có lẽ đến phút cuối, cô ấy không còn quan tâm nữa.

Nếu thật sự như vậy, tôi cũng không cần phải tiếp tục diễn xuất nữa.

“... Ôi tiểu thư của tôi ơi, cách lựa lời của cô khá thô lỗ đấy, xin đừng nói những điều như vậy.”

Khi họ nghe tôi nói vậy, Darkness và cha cô ngạc nhiên nhìn chúng tôi.

Aqua dường như rất thích bộ trang phục hầu gái, hạnh phúc xòe chiếc váy của mình xoay vòng quanh trong khi lơ lửng bầu không khí căng thẳng xung quanh.

Sau khi hiểu ra được ý định thật sự của tôi, nét mặt Darkness trở nên chua chát. Còn cha cô thì rom róm nước mắt trong niềm vui sướng, nhìn tôi như thể mình được thấy đấng cứu thế.

“Kazuma, anh, anh...! Chuyện này là gì vậy, anh đang lên kế hoạch để phản bội tôi ư?”

“Đây không phải lúc để nói về việc có phản bội hay không, tiểu thư của tôi. Ngay lúc này, tôi là quản gia nhà Dustiness, và mong ước lớn nhất của tôi dành cho tiểu thư của mình là muốn cô được hạnh phúc.”

Cha cô thở phào nhẹ nhõm và đáp lại:

“Cậu, cậu là Kazuma đúng không? Kể cả khi buổi mai mỗi này thất bại... ít nhất thì, đừng để cho Lalatina làm bất cứ điều gì đáng hổ thẹn trước nhóm bên kia! Ta sẽ thưởng lớn cho cậu! Nên, nên...!”

Thậm chí trước khi cha cô có thể kết thúc, tôi cúi đầu thật sâu:
“Xin hãy để tôi lo, thưa ngài. Tôi sẽ trợ giúp cho tiểu thư của mình bằng tất cả những việc mình có thể làm...”

–Đúng lúc đó.

Cánh cửa căn biệt thự mở ra với một tiếng lách cách, và người đàn ông tôi từng nhìn thấy trên bức ảnh xuất hiện tại cánh cửa.

Anh ta có đoàn tùy tùng đi cùng.

Darkness định đánh phủ đầu, quanh tay lại, hướng mắt về phía nhóm bên kia và hét lớn!

“Nhóc là người muốn xem mắt với ta phải không? Ta là Dustiness Ford Lalatina! Nhóc có thể gọi ta là nữ hoàng Dustiness...”

“Ara, cẩn thận chứ tiểu thư! Có vấn đề nhỏ phía sau đầu của người này!”

Tôi thô bạo cốc đầu Darkness.

Phần 6

Sau đó tôi ngăn Darkness lại bằng cánh cửa vừa rồi.

Chúng tôi viện cớ bằng cách nói rằng muốn kiểm tra rắc rối làm tiểu thư nhức nhối và di chuyển sang phòng bên cạnh. Cha Darkness trì hoãn thời gian bằng cách tiếp chuyện với khách.

“Này, anh đang nghĩ cái gì thế! Chẳng phải anh tới đây để giúp đỡ tôi à?”

Aqua người vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra bám theo Darkness. Trông cô có vẻ rất khoái búi tóc của Darkness, đùa giỡn với nó trên tay mình.

–Ngay bây giờ, Darkness đang tra khảo tôi.

“Dù sao thì, bình tĩnh lại tiểu thư của tôi. Cô đã quên điều quan trọng rồi.”

“Đừng có gọi tôi là tiểu thư khi chỉ có ba chúng ta!...Điều quan trọng đó là gì?”

Darkness lấy lại bình tĩnh, thái độ của cô dịu lại đủ để lắng nghe tôi nói.

“Cô đã quên mất cái phần là không làm xấu đi danh tiếng gia đình mình. Nếu cô định gây ra một vụ hỗn loạn lớn, một trong những người chịu tổn thương nhiều nhất là cô đấy.”

Darkness cau mày khi nghe tôi nói vậy.

“Tôi thì bị tổn thương bằng cách nào được? Nếu tin đồn thất thiệt lan truyền ra, tôi cũng không cần kết hôn nữa và tiếp tục sự nghiệp phiêu lưu của mình mà không phải lo lắng nữa! Trường hợp nặng hơn là cha sẽ từ mặt tôi luôn, tôi đã chuẩn bị sẵn sàng cho chuyện đó rồi... Sau khi bị từ mặt, tôi sẽ cảm thấy không mấy dễ chịu cho tương lai vô định của mình... Mặc dù vậy, tôi vẫn sẽ cố hết sức để tồn tại và chọn những công việc quá khó khăn đối với bản thân. Cuối cùng, cơ thể của tôi sẽ không thể chịu đựng thêm được nữa và tôi sẽ bị bắt giữ bởi mấy tên đệ của quý vương, và bị xâm hại...! .....Tôi muốn một cuộc sống như thế!”

“Vậy là cuối cùng cô cũng thừa nhận việc đó.”

Sau khi bày tỏ mong muốn của mình theo nhiều cách hết sức hư cấu, quý cô trẻ tiếp tục:

“Và gã đó không phải mẫu người của tôi. Tất cả những gã cha muốn gả cho tôi đều tòi tệ hết.”

Tôi đã nhầm lẫn khi cô ấy nói thế.

Nhưng gã đó là một kẻ điên trai mà.

“Liệu gã đó có tệ như cô nói không? Theo miêu tả của cha cô, nghe như thế anh ta là một gã rất ôn mà. Nhưng dù sao tôi cũng chỉ biết anh ta trông như vậy.”

Darkness đáp lại câu hỏi của tôi:

“Gã đó là Alexei Barnes Walther. Hẳn ta tài năng và trông chả có gì giống với tên lãnh chúa cả. Những người dân thị trấn luôn có cái nhìn tốt khi đánh giá hẳn ta, hẳn ta là một gã luôn tươi cười.”

Aqua cũng đưa ra nhận xét của mình:

“Nghe nói Walther của nhà Axelei, những người trong thị trấn của Axel chả có gì khác ngoài những lời khen ngợi cho anh ta. Anh ta phân phối những mặt hàng rẻ tiền để giúp đỡ người nghèo, cũng có vài lần tôi được nhận chúng đấy.”

Cô, cô...

Nghe Aqua nói vậy, Darkness cau có:

“Chẳng tốt tí nào cả! Cha tôi làm cũng quá đủ rồi! Một tên quý tộc muốn cưới tôi làm những việc như vậy để làm gì?”

“Thật, thật vậy không? À, có thể ngoài mặt hẳn ta làm những việc từ thiện, nhưng lại thực hiện những hành vi tàn ác bên trong bóng tối? Nếu thật như thế, tôi cảm thấy thật tệ ngay cả khi mình chẳng biết tí nào về điều đó cả...”

Rốt cuộc, hắn ta vẫn là con trai của tên lãnh chúa. Khi tôi đã cảm thấy có chút hối hận rồi, Darkness nói:

“Không phải như vậy đâu? Trước hết, tôi nghe nói hắn ta có tính cách vô cùng tuyệt vời. Hắn ta không hề nổi nóng với bất kì ai, và không mắng mỏ nhân viên khi họ mắc sai lầm. Hắn ta sẽ suy nghĩ lý do vì sao những lỗi đó lại xảy ra, một gã thật kì lạ...”

...? Hình như đó là một chàng trai tốt.

“Và hắn ta rất chăm chỉ, ngày nào cũng học để có thể giúp đỡ mọi người với kiến thức của mình. Hắn ta rất thông minh và có khả năng kiếm thuật tuyệt vời, là hiệp sĩ trẻ tuổi nhất trong lịch sử. Tôi chưa từng nghe bất cứ điều gì tiêu cực về hắn ta cả, một người đàn ông thực sự hoàn hảo. Hắn ta cũng thường xuyên can ngăn cha mình nữa, cầu xin cha thay đổi những chính sách cay nghiệt.”

.....

“Nah, từ những gì tôi nghe được, chẳng phải hắn ta là gã đàn ông hoàn hảo ư? Cô cảm thấy không hài lòng ở phần nào vậy, Darkness?”
Aqua bối rối hỏi.

“Phần mà tôi không hài lòng à? Mọi thứ! Đầu tiên, quý tộc thì nên có hành vi của những quý tộc, lúc nào cũng phải trưng ra nụ cười nham hiểm! Khi chúng ta vừa gặp hắn lúc nãy, đôi mắt trong sáng và lạc quan của hắn là cái thứ gì thế? Đáng lẽ là phải giống... giống như ánh mắt dâm tà của Kazuma khi tôi lượn lờ quanh biệt thự với mấy bộ trang phục hở hang, ánh mắt cứ như muốn hấp diêm từng inch trên cơ thể tôi chứ!”

“Không, không, không, tôi không hề! Tôi, tôi, tôi nhìn cô với ánh mắt như thế!”

Khi tôi đang bị lương tâm cắn rứt, Darkness tiếp tục:

“Hắn không hề nổi giận khi nhân viên của mình làm hỏng việc ư? Bộ hắn đàn chắc? Nếu như một hầu gái mắc lỗi, thì hắn ta phải làm thế này và thế nọ và lấy lý do rằng, đó chính là phương pháp thích hợp của một quý tộc! Gã đó chả biết tí gì cả, nhân viên của hắn cố ý mắc lỗi bởi vì họ muốn được mắng mỏ!

Là một quý tộc, hắn cần phải có can đảm làm cho tất cả những hầu gái mang thai!”

“Chỉ có cô mới nghĩ vậy thôi.”

Nhưng Darkness lờ đi lời vặn lại của tôi và nắm chặt tay như thể cô không chịu đựng thêm được nữa, và say sưa nói:

“Đại khái là, mẫu người tôi thích trái ngược hoàn toàn với cái gã đàn ông vẫn cứ sẽ làm những điều tốt đẹp nếu tôi để hắn ta ở mình mình! Hắn ta không quá bắt mắt, cũng chẳng quá béo hay quá gầy. Tốt nhất là hắn yêu tôi nhưng có một ý chí yếu ớt, thèm khát những cô gái khác ngay cả khi họ chỉ có một chút điểm hắn thích. Tiêu chí bắt buộc là phải có ánh mắt dâm đãng và mọc sừng quanh năm. Nếu hắn nhìn xuống những thử thách của cuộc sống và chỉ muốn cuộc sống của hắn đơn giản như mớ rác thì thật là tuyệt. Nếu hắn ta nợ nần ngập đầu, lại càng tuyệt vời hơn nữa. Hắn ta cũng nhậu nhẹt cả ngày và chẳng chịu làm việc, luôn luôn hứng lên là phán ‘đây chính là hiện thực xã hội bất công :v’. Rồi hắn ta sẽ dùng chai bia rỗng đánh tôi và nói: ‘Ôây Darkness, dùng thân hình lẳng lơ của mày để kiếm về cho tao ít tiền coi!’ ... Hmmm...!”

Sau khi tự nói chuyện trong đầu mình, tiểu thư ‘Depravetina’ của chúng ta đỏ mặt lên và run rẩy.

Chết tiệt, người phụ nữ này hết thuốc chữa rồi.

Trong bầu không khí không mấy dễ chịu này, Aqua và tôi lặng lẽ đứng im một chỗ:

“... Đủ rồi! Tôi sẽ phá hủy buổi xem mắt của mình, cứ chuẩn bị sẵn hậu quả đi nếu anh muốn cản đường tôi!”

Sau khi nói vậy, Darkness giận dữ bước ra khỏi phòng.

Aqua và tôi bị bỏ lại vẫn tiếp tục im lặng thêm một lúc.

Cuối cùng, Aqua nói với tôi với vẻ ‘anh đã làm sai rồi đấy’:

“... Kazuma, anh đang lên kế hoạch gì vậy?”

Tôi đáp lại Aqua:

“Cô cũng thấy được khuôn mặt bố cô ta rồi đúng không, ông ấy thực sự lo lắng cho tương lai của con gái mình. Cô cũng nghe về tiếng tốt từ nhóm bên kia rồi đúng không? Đây không phải là một cuộc hôn nhân chính trị, tuy vậy người cha cũng đã mong muốn con gái mình được hạnh phúc, một buổi xem mắt được lên kế hoạch chu đáo.”

“Rồi sao nữa? Ngay cả cha Darkness, ông ta cũng không có quyền quyết định cuộc sống con gái mình...”

Aqua mạnh mẽ nói.

Nhưng tôi không để cô ấy kết thúc.

“Darkness là một quý tộc. Đối với cô ta chẳng phải quá là điều bình thường khi không thể tự quyết định được cuộc hôn nhân của chính mình sao? Đối với tầng lớp quý tộc, họ sống một cuộc sống xa hoa và nhận được một nền giáo dục tiên tiến... mặc dù cũng khó để nói vậy từ cách nhìn của Darkness. Khi mà họ phụ thuộc vào các loại thuế của

dân chúng để kiếm sống, cũng khá bình thường đối với cuộc sống ngày càng ít đi sự tự do của họ. Sống cuộc sống cao quý ngay từ khi sinh ra và còn muốn tự do quyết định cuộc sống của chính mình, điều đó chỉ là sự bướng bỉnh. Cô ấy đã có một cuộc sống vô lo vô nghĩ như vậy trong thời gian qua rồi. Và người cô ấy cưới là một gã hoàn hảo. Nếu cô vẫn còn kén cá chọn canh về điều đó, thì sẽ phải nhận lấy con thịnh nộ của người dân.”

Sau khi nghe bài phát biểu dài dòng của tôi, Aqua trông có vẻ hoài nghi.

“...Nhưng! Như thế vẫn quá đáng quá!”

“Đó chưa phải là tất cả đâu.”

Aqua ngừng lại khi nghe tôi nói vậy.

“...Eh?”

Tôi ra hiệu cho Aqua ngồi xồm xuống.

Rồi tôi hỏi cô ấy với vẻ mặt nghiêm túc:

“Aqua. Nhiệm vụ của chúng ta là đánh bại quỷ vương và trở về nhà. Nhưng mong muốn của Darkness là gì?”

Aqua ngồi xồm xuống như tôi, cô ấy không nghĩ câu hỏi của tôi quá nghiêm túc, khiến cô ấy nhăm lẩn.

“Vâng. Erm... Để không kết hôn và tiếp tục cuộc hành trình cùng với chúng ta...”

Aqua đưa ra một câu trả lời vô hại khiến tôi phải hét lên:

“Sai! Tôi không muốn nghe những điều khôi hài như vậy! Cô biết sự thật! Nhanh lên! Đừng e ngại, nói, cứ nói to lên! Tôi muốn cô nói điều

đó.Để tôi xem xem vẻ mặt của cô sẽ như thế nào khi tự mình nói ra!”
“Để...để được bắt cóc bởi một con quái vật mạnh mẽ mà cô ấy không thể chiến thắng, và để cho kẻ địch làm những điều erotic với cô ấy!...Ka, Kazuma, đây là quấy rối tình dục có phải không?Nah, có phải đây chính là quấy rối tình dục?”

Tôi tiếp tục nói với một Aqua đã nước mắt tràn mi:

“Đây không phải là quấy rối tình dục! Nghe cho rõ đây, nếu cô là một con ngốc, thì cô gái đó còn ngốc đến nỗi không thể cứu chữa được nữa! Giấc mơ của cô ta là bị bắt giữ bởi những con quái vật và chịu đựng những điều biến thái chúng làm đối với mình? Ngốc quá! Đi, nói với cha cô ấy về điều này! Nếu cô có thể, thì hãy làm đi! Nói với ông ấy rằng con gái mình có một giấc mơ vĩ đại, vậy nên quên chuyện cưới xin đi và để cô ta thực hiện tham vọng của bản thân. Giải thích cho ông ấy ngay bây giờ!”

“Tôi xin lỗi! Tôi không thể nói được! Xin lỗi!”

Aqua xin lỗi trong sự hoảng sợ và nói một cách rụt rè:

“Nhưng... nhưng anh có chắc chắn là để cô ấy kết hôn với gã như thế là lựa chọn đúng đắn không?Darkness hẳn là cũng có tuýp người mà cô ấy thích.” “Có phải cô đang nói những điều ngu ngốc như là nhóm bên kia thật đáng thương bởi vì hẳn ta không phải là mẫu người cô ấy thích? Darkness đã nói về mẫu người cô ta thích rồi, cô cũng đã nghe thấy điều đó.Nếu như Darkness tìm ra được đối tác lý tưởng của mình và hẳn ta chính xác như những gì cô ta miêu tả, cô sẽ định làm gì cho chuyện đó đây? Nghe này, chỉ cần buộc chặt cô ta với gã Walther đó... Dù gì thì hẳn ta vẫn là người đàn ông tốt, vậy nên chúng ta có thể gây chút rắc rối cho anh ta.Darkness lần này có thể sẽ hành động liều lĩnh, nên chúng ta phải để gã đó trời cô ta lại và canh

chừng. Từ những gì tôi vừa nghe được, Walther hoàn toàn khác với cha mình, là một người ấm áp và nhẹ nhàng. Nếu như vậy, hẳn ta có thể sẽ thỉnh thoảng để Darkness ra ngoài cho những chuyến phiêu lưu. Và rồi chúng ta đôi khi có thể đồng hành cùng cô ấy và làm nhiệm vụ. Cha Darkness sẽ có thể thoải mái, và tôi có thể thư giãn, Darkness sẽ không tham gia vào những chuyện phiêu lưu nào quá nguy hiểm; quan trọng hơn là, tôi có thể thoát khỏi một trong ba đứa trẻ phiền toái.”

“Ba đứa trẻ phiền toái anh vừa đề cập, trong đó có tôi phải không?”

Tôi nắm chặt tay mình và đứng dậy.

“Cuối cùng, Nhà thám hiểm không phải là một nghề cô có thể mãi mãi theo đuổi! Công việc này luôn giáp với ranh giới bóng tối, nếu tôi có thể thoát khỏi thì hẳn là tôi đã thoát rồi! Hay đúng hơn là, tôi sẵn sàng để từ bỏ bất cứ lúc nào! Hãy làm chuyện này cho rõ ràng nào, cô gái đó là một con ngốc! Tôi vẫn sẽ ủng hộ nếu cô ấy muốn tiếp tục trở thành nhà thám hiểm, nhưng tôi cần phải nhấn mạnh rằng cô ta là một con ngốc! Người ngoài thì không nên can thiệp vào công việc nội bộ của gia đình, nhưng đích đến của tôi là khiến cho Darkness kết hôn thành công! Nếu điều đó không xảy ra, ít nhất tôi cũng phải đặt mục tiêu là bảo vệ danh dự của gia tộc Dustiness, để cô ấy có thể kết hôn và thôi việc bất cứ lúc nào!”

“Đợi đã Kazuma! Hãy trả lời cho câu hỏi của tôi!”

Phần 7

“Đã để mọi người phải đợi lâu rồi.”

“Chúng tôi đã trở lại.”

Khi Aqua và tôi quay lại công chính, Darkness và cha cô vẫn còn đang chuyện trò vui vẻ với Walther. Darkness liếc nhìn về phía chúng tôi những người đang đứng cạnh cô một cách khó khăn.

“Tôi hiểu Kazuma cảm thấy như thế nào về chuyện này. Tôi cũng muốn để Darkness lấy người mà cô ấy thích, nhưng sau khi nghe anh nói vậy, tôi nghĩ rằng hẳn sẽ có những chuyện khủng khiếp nếu điều đó xảy ra.”

“Tôi rất vui vì cô đã hiểu. Nghe này, cô chỉ cần hành động theo sự phán đoán của riêng mình. Cố gắng ở bên cạnh giúp cho Darkness để lại được ấn tượng tốt đẹp cho nhóm bên kia, được không?”

Tôi không chắc Darkness có nghe thấy những gì bọn tôi đang nói hay không, cô hạ thấp giọng và thì thầm vào tai tôi:

“...Này, đối với anh thì điều tốt nhất là, hãy bỏ cuộc đi. Nếu không, anh sẽ được trải nghiệm cảm giác tệt hại như thế chỉ còn muốn mình được chết.”

Những gì cô ta đang nói, đáng sợ quá.

Nhưng những lời đe dọa đó bây giờ không hiệu quả với tôi đâu.

Bởi vì tôi có được sự ủng hộ từ một kẻ còn mạnh mẽ hơn cả Darkness.

Đúng vậy...

“Xin lỗi đã làm gián đoạn, thưa ngài. Chúng ta có thể bắt đầu buổi xem mặt giữa tiểu thư và ngài Walther được không? Tiểu thư trông có vẻ cũng khá sốt ruột được một lúc rồi.”

Nghe tôi nói vậy, Darkness nghiêng rằng để phản đối lời đề nghị đó.

Cha Darkness không nhận ra được phản ứng của cô, chấp thuận lời đề nghị của tôi một cách dễ dàng.

Cha Darkness có vẻ cũng không nhận ra được việc tôi chấn vào phía sau đầu Darkness để khiến cô ta im lặng.

Ông ấy hẳn đang nghĩ rằng tôi đã làm tốt công việc và thở phào nhẹ nhõm.

Có nghĩa là tôi đã có được sự chấp thuận từ phía cha cô, và sẽ không mắng nhiếc nếu tôi có hơi đi xa một chút.

“Vậy thì, cậu Walther, đường này, xin mời. Lalatana, đi cùng với chúng ta nào, hãy tới phòng khách.”

Darkness cúi người xuống khi nghe thấy cha cô nói vậy.

“Gót giày của tôi hình như đã bị gãy rồi... Ngài Walther, có thể giúp tôi một tay không?”

Darkness đã tìm đến Walther khi cô ấy nói vậy.

Cô ấy hẳn là muốn tránh việc tôi đánh vào sau đầu khi Darkness nói bằng giọng điệu thông thường của một quý cô.

Nhưng điều này thật kỳ lạ, cô ta chắc là muốn nhặt lên một thứ gì đó.

Tôi với tay ra ngay lập tức.

“Tiểu thư, xin hãy cho phép tôi. Cho dù cô có ngưỡng mộ quý ngài Walther như thế nào, dẫu sao cô cũng chưa bận rộn lắm, vậy nên đừng quấy rầy ngài ấy như vậy nữa. Cho tôi được gửi lời xin lỗi đến ngài Walther, tiểu thư thực sự hạnh phúc nên ahhh Owww owww owww nó đang gãy đang gãy làm ơn đừng đùa giỡn với tôi, đợi đã, dừng lại, tôi nói là cô hãy thôi ngay thưa tiểu thư!”

Tôi chớp mắt để loại bỏ những giọt nước mắt sau đó kéo cánh tay đang bị nghiền nát bởi tất cả sức mạnh bởi Darkness ra.

Cô, cô gái này, nếu tôi không ngăn chặn cô ta, có lẽ cô ta sẽ làm điều đó với Walther!

“Vấn đề gì thế? Anh ổn không?”

Thấy tôi ngồi sụp xuống trong khi cánh tay phải yêu quý của tôi đầy đau đớn, Walther lo lắng hỏi.

“Fufufu, không có chuyện gì đâu. Đi thôi nào, ngài Walther.”

Darknes nhanh nhẹn rời đi chỗ khác, tôi có thể nhìn thấy cô ta bước ra ngoài trong lúc đang ngồi xổm xuống, đợi Aqua dùng ma thuật chữa lành cho mình.

Khi cha cô nhìn thấy chúng tôi, ông ấy chấp tay lại và cúi đầu xin lỗi, ông cảm thấy rất xấu hổ về việc này.

“Vậy thì, hãy để tôi tự giới thiệu về bản thân mình một lần nữa. Tôi là Alexei Barnes Walther, con trai nhà Alexei, công việc của tôi là giúp đỡ cha mình trong việc quản lý lãnh thổ.”

Darkness và Walther ngồi đối diện nhau với chiếc bàn uống cà phê màu trắng đặt trong phòng khách ở giữa hai người.

Walther là một gã ngầu lòi và có phong cách.

Anh ta còn cao hơn tôi một cái đầu.

Anh ta hẳn là đã được rèn luyện thường xuyên, những múi cơ có thể nhìn thấy xuyên qua lớp trang phục, và anh ta có cơ thể cân đối tương xứng.

Aqua và tôi đứng hai bên Darkness, có hơi gần cô ấy một chút.

Walther dường như hơi bận tâm về chúng tôi, nhưng khi mà cha Darkness chẳng hề nói năng gì, anh ta cũng không nói bất cứ điều gì về việc đó nữa.

“Tôi là Dustiness Ford Lalatina. Tôi không nghĩ rằng mình cần phải giới thiệu về gia đình mình nữa. Ngay cả con trai của một tên lãnh chúa mới nổi cũng nên biết ahhhh!”

Darkness vừa định báng bổ đã trở nên run rẩy với khuôn mặt đỏ chót.

“Cô, cô ổn không?”

Walther hỏi trong sự quan tâm, nhưng Darkness tiếp tục:

“Tôi, tôi ổn... chỉ là thấy cái mặt của ngài Walther đã khiến tôi cảm thấy khó chịu nnnnnhhhh—!”

Trước khi kịp nói xong, Darkness cúi đầu xuống bàn với đôi tai đỏ rực.

“Bao tử của tiểu thư đã có vấn đề kể từ hồi sáng rồi. Có ổn không vậy, Darkness?! Đừng tự ép buộc mình quá nếu dạ dày vẫn còn đau.”

“Hử? Không, tôi không hề...!”

Darkness chối phắt trong khi Aqua cố gắng kiểm soát cho cô ấy.

Bỏ Aqua người đang khiến cho vấn đề trở nên tồi tệ hơn sang một bên, tôi nói:

“Tiểu thư đã háo hức được gặp ngài Walther ngày từ sáng sớm rồi, cô ấy có hơi vui mừng thái quá. Như ngài có thể thấy, tiểu thư rất nhút nhát với gương mặt ửng đỏ đó.

“Er, vâng, gương mặt cô ấy thực sự đỏ... đúng là có chút xấu hổ...”
Tôi đè bàn chân mình một cách mạnh bạo, và thì thầm với âm lượng chỉ Darkness có thể nghe thấy.

–Tôi siết bàn chân mình lên Darkness bên dưới bàn.

“...Này, tiểu thư, tôi sẽ đè mạnh hơn nếu cô cứ tiếp tục nói thêm những điều vô nghĩa đấy.”

Tôi không chắc chắn cô ấy có nghe được những gì tôi nói không, nhưng gương mặt Darkness trở nên ửng đỏ trong khi cô nhẹ nhàng nói:

“...Thật, thật là một phần thưởng tuyệt vời...”

Tiểu thư của chúng ta lại làm như vậy nữa rồi.

Khi ông nhìn thấy con gái mình hành động như vậy, cha Darkness dường như đã hiểu được tình huống đang diễn ra dưới gầm bàn là như thế nào rồi.

Khi mà ông ấy có thể nắm bắt tình hình, thì cũng có nghĩa là ông đã hiểu rõ về sở thích của con gái mình rồi.

Tôi muốn hét lên rằng ông ấy đã để cho con gái mình lạc lối rồi, nhưng không có thời gian để làm điều đó.

Để hậu thuẫn cho tôi và Darkness, cha cô đưa ra một chủ đề để trò chuyện với Walther.

“Cậu Walther, ta nghe nói rằng dinh thự của cậu đã bị phá hủy cách đây không lâu. Bây giờ cậu đang sống ở đâu? Vậy thì cậu có thể ngủ tại đây? Tất nhiên, cậu phải ngủ trong căn phòng khác với phòng của con

gái ta.”

Cha Darkness nửa đùa nửa thật, và Walther đáp lại với một nụ cười:

“Hahaha! Không, nếu cháu sống cùng một mái nhà với với tiểu thư xinh đẹp Lalatina, hẳn sẽ cần đến sự kiềm chế phi thường mới có thể ngăn chặn được bản thân...”

Và như vậy, khi Darkness đang run rẩy với khuôn mặt ửng đỏ, hai người họ tiếp tục trò chuyện vu vơ...

Phần 8

Sau khi nói rằng ‘Có lão già này ở xung quanh sẽ chỉ là một trở ngại thôi.’, cha Darkness định rời đi.

Sau khi rời khỏi đây, ông ấy thì thầm vào tai tôi ‘Tôi trông cậy ở cậu.’.

Ngay bây giờ, Darkness và Walther đang đi dạo trong khuôn viên nhà Dustiness với Aqua và tôi phò trợ... Và nó thật rộng lớn, đúng như mong đợi từ một gia tộc danh tiếng.

Khuôn viên rộng lớn có một ao nước, và những bông hoa rực rỡ đủ màu mặc dù đang là mùa đông. Chúng hẳn là những giống loài có chất lượng cao cấp.

Aqua và Darkness huýt sáo và vỗ tay khi cô nhìn thấy bầy cá trong ao.

Tôi rất tò mò về những gì Aqua đang làm và nhìn xem, và thấy những con cá được điều khiển bơi về phía Aqua...

...Thật tuyệt vời, sau này tôi sẽ bắt cô ấy dạy mình.

“Tiểu thư Lalatina, sở thích của cô là gì?”

Khi tôi đang tập trung vào cái ao, Walther hỏi một điều gì đó cứ như là bị ép buộc và vô thường vô phạt trong thời gian xem mặt.

“Tôi sẵn lữ Golbin những lúc rảnh rỗi... Ughhh!”

Khi Darkness bắt đầu nói những điều thiếu suy nghĩ, tôi huých khuỷu tay mình vào vào bên eo cô.

Walther cười nhăn nhó, nghiêng đầu mình khi anh đang hỏi tôi người đang sát Darkness đến mức thiếu tự nhiên:

“...Hai người hình như thực sự gần gũi nhau nhỉ.”

Khuôn mặt tôi trở nên tái nhợt đi khi tôi nhận ra điều đó có nghĩa là gì.

Ôi không, tôi đã làm hơi quá, tôi đã trở thành yếu tố kéo hình ảnh Darkness xuống rồi.

Hẳn là sẽ thấy khó xử khi thấy quản gia và tiểu thư quá gần gũi với nhau trong suốt buổi xem mặt.

Khi tôi đang suy nghĩ phải làm cách nào để vượt qua được chuyện này, Darkness lơ luôn việc này và cười đều tôi.

Cô gái này đang có âm mưu gì đây...?

“Tôi rất thân thiết với quản gia Kazuma, mỗi ngày chúng tôi đều dành hết thời gian ở bên nhau.

Cả ăn uống và tắm rửa, thậm chí ngủ vào ban đêm cũng...cũng....Ugh.....”

Darkness người vừa nói một điều ngốc ngếch bị thúc vào bên sườn không thể tiếp tục được nữa và đỏ mặt.

Thật là, chuyện gì xảy ra với định mức cho sự xấu hổ của cô rồi hả?

“Tiểu thư rất thích đùa. Đó là cách mà cô ấy, một cô gái dễ thương bị xấu hổ bởi chính những điều mình nói. Phải không, tiểu thư Lalatina. Có gì không ổn à, tiểu thư Lalatina? Mặt của cô trở nên đỏ chót đấy, tiểu thư Lalatina.”

“Ugh... Anh, tôi sẽ bắt anh phải gánh chịu lấy việc này....”

Nghe tôi lặp đi lặp lại cái tên dễ thương Lalatina, Darkness nghiêng rặng cùng những giọt nước trên khóe mắt.

Tốt, cô ta sẽ không thể hành động xốc nổi được thêm một lúc.

Nhìn thấy mối quan hệ của chúng tôi, Walther nở nụ cười nhẹ nhàng có chút cô đơn:

“...Hai người tạt găng gũ... điều đó khiến tôi thật ganh tị.”

“Làm ơn đừng đùa với chúng tôi như vậy, ngài Walther. Đây chỉ là một cô chủ và quản gia của cô ấy đang đùa giỡn một chút thôi...”

Darkness đột nhiên tránh xa tôi khi nghe tôi nói vậy.

Ồ?

“Tôi không muốn vòng vo thêm nữa! Tôi không thể làm được việc này!”

Tôi không hiểu cô ta đang nghĩ cái gì khi Darkness xé rách bộ váy mình đang mặc.

Cặp đùi trắng nõn nà có thể được nhìn thấy thông qua phần bị rách, trưng ra một thân hình quyến rũ trước một góc nhìn rõ ràng.

Biển-thái-ness (Chơi chữ Dustiness ấy mà :v) dễ dàng xé rách theo chiều dài chiếc váy, sau đó cô ấy xé hai đường bên hông.

Walther không thể giúp cho mắt mình quay đi chỗ khác trong khi Darkness hét lớn vào anh ta:

“Này, anh được gọi là Walther có phải không? Vì anh là một hiệp sĩ, hẳn là anh biết cách để sử dụng một thanh kiếm! Chức vụ của tôi là Thập tự quân, hãy đến võ đường nào, tôi sẽ đánh giá khả năng của anh tại đó. Nào, theo tôi!”

Darkness đột nhiên hành động bốc đồng và tôi không thể ngăn cản được cô ta.

“...Walther, nhìn gã đó cho rõ vào. Là một quý tộc, anh phải học được đôi mắt dâm dăng đó từ Kazuma, và sử dụng chúng mỗi ngày! Tôi tôi tôi, tôi không hề nhìn!

Tôi chỉ liếc qua có chút vì sự tò mò thôi!

Phần 9

“Chúng ta sẽ chiến đấu cho tới khi có một bên đầu hàng. Chỉ cần cố gắng khiến tôi nói câu ‘Tôi không thể chiến đấu thêm được nữa’, hoặc là ‘làm ơn đừng đánh tôi nữa!’ Nếu anh có thể làm điều đó, tôi có thể lấy anh hoặc theo anh tới bất cứ đâu!” Darkness đưa chúng tôi tới võ đường.

Trong trung tâm võ đường, Darkness ném một thanh kiếm gỗ về phía Walther.

Walther bắt lấy thanh kiếm gỗ và vung nó lên với một vẻ mặt bối rối, nói rằng:

“Erm... Tiểu thư Lalatina, tôi là một hiệp sĩ. Ngay cả khi đây chỉ là luyện tập, tôi không thể hướng thanh kiếm của mình tới một quý cô được...”

Nghe Walther nói vậy, Darkness cau mày và bực bội nói:

“Thật là một tên đồng môn nhu nhược. Kazuma đang đứng ngay đây từng tuyên bố rằng mình là người ủng hộ bình đẳng giới, anh ta thậm chí còn không ngần ngại ném đá vào phụ nữ, anh nên học hỏi từ gã đó.”

Walther nhìn vào tôi khi Darkness nói vậy. Có thể cảm nhận được ánh mắt đau đớn từ anh ta.

Tiếp theo, Walther có lẽ đã tự động viên trong tâm trí mình, và nói với một tiếng thở dài:

“...Tôi hiểu. Thành thật mà nói, cha buộc tôi phải tới, và tôi ở đây để từ chối cuộc hôn nhân này... Nhưng sau khi thấy cô như vậy, tôi đã tự thay đổi cách nhìn nhận của mình. Cô hoàn toàn khác biệt so với những người con gái quý tộc khác, đúng như mong đợi từ đứa con gái duy nhất của trưởng ban cố vấn quốc gia. Cô dường như có một tính cách táo bạo, nhưng lại bị xấu hổ bởi chính những lời nói của mình, điều đó thật sự rất dễ thương. Cách ăn nói của cô thật ngay thẳng, và không hề tỏ ra kiêu căng đối với người quản gia phục vụ mình, đối xử với anh ta như một người ngang hàng... Tôi thực sự thấy cô rất thú vị đấy... Tới đây, tiểu thư Lalatina!”

Sau lời thú nhận đột ngột đó, anh ta chém về phía Darkness!

Hai nhát chém chéo nhau nhanh chóng tước đi vũ khí của Darkness và đánh vào vai cô.

Thấy được lần tấn công này đã thành công, Walther thở phào nhẹ nhõm, nghĩ rằng chiến thắng này đã là một điều chắc chắn rồi.

Nhưng Darkness nhặt thanh kiếm gỗ của mình lên và thờ ơ nói: “Rất tốt, tiếp theo. Cứ tới đây đi chàng trai.” – Sau hơn 30 phút.

“Đủ rồi! Trận đấu này đã quá rõ ràng! Sao cô còn chưa chịu bỏ cuộc nữa!”

Mặc dù Walther đang có lợi thế, nhưng trông như thể anh ta bị ép lại vào một góc.

Kể từ khi bắt đầu, thanh kiếm gỗ của Darkness không thể chạm được vào Walther. Darkness đã bị đánh trúng rất nhiều lần và chịu thương tổn nhẹ ở khắp người.

Nhưng không có gì khác ngoài việc bật ra những tiếng thở dốc, Darkness trông vẫn ổn và ánh mắt cô đang tràn đầy sức sống.

Đôi má đỏ ửng của cô bắt đầu ướm mồ hôi, Darkness hét lên: “Có vấn đề gì sao? Đừng có e ngại, cứ tấn công hết sức đi! Hãy cho tôi thấy được quyết tâm kiên trì đến tận cùng của anh đi!”

Thấy Darkness hành động như vậy, Walther ném thanh kiếm gỗ của mình đi.

Sau đó anh ta giơ hai cánh tay của mình lên thể hiện sự đầu hàng.

“...Tôi bỏ cuộc, tiểu thư Lalatina. Đây là thất bại của tôi. Kể cả khi kỹ năng của tôi tốt hơn cô, tinh thần của tôi không thể nào mạnh mẽ như cô được... Tôi không thể tấn công thêm được nữa. Cô... là một người rất mạnh mẽ.”

Walther nhìn Darkness với ánh mắt ngỡ ngàng và mỉm cười.

Darkness trông có vẻ không hài lòng và nhún vai.

“...Cái gì thế? Chán thật đấy.Cứ trở lại đây sau khi anh đã luyện tập thêm.”Nghe thấy Darkness nói vậy, Walther cười rõ to.

Anh ta vui vẻ cười và không còn gì để hồi tiếc nữa.

Sau đó Walther nói với âm lượng Darkness không thể nghe được...

“...Tôi thực sự, đã đổ cô rồi...”

Anh ta thì thầm.

–Ngoài mặt thì, đó là câu chuyện đẹp đẽ về việc Darkness chiến thắng Walther bằng quyết tâm của mình.

Nhưng tôi biết Darkness thực sự là dạng người nào, nên tôi không thể cảm thấy ổn về việc này được...

Theo quan điểm của Walther, Darkness thờ dốc và đôi má đỏ chót trông như một chiến sĩ thập tự quan phải chịu đựng những cơn đau đốn khủng khiếp.

Darkness vẫn còn thờ hớn hển đến bên cạnh Aqua để chữa lành vết thương của mình.

Tôi thờ dài, nhưng Darkness nhặt thanh kiếm gỗ lên và ném về phía...

“Tới đây, Kazuma.Hãy cho Walther thấy được sự tàn nhẫn và đê hèn của anh đi, để anh ta có thể học hỏi.”

Sau khi nói vài điều ngu học như vậy, cô ta đưa thanh kiếm gỗ về phía tôi người đang ngồi một góc của võ đường.

...Cô gái này đang nói cái éo gì thế này.

Không, cô ta vừa mới có một trận chiến với Walther, có lẽ lượng adrenaline đang dâng cao.

Trò đùa gì thế này, tôi không muốn đấu với cô ta.

“... Tôi cũng muốn thấy điều đó. Làm cách nào mà một quý cô như Lalatina lại một mực tin tưởng vào trận chiến đó như vậy?”

Walther còn thêm vào những điều không cần thiết.

Aqua người vừa mới chữa lành vết thương cho Darkness lâm bầm ‘Ồ’, và rất quan tâm đến những diễn biến của sự kiện này.

... Chuyện gì đang diễn ra thế này?

“Tiếng thở dài... đừng bận tâm, tôi sẽ chấp nhận. Dù sao thì buổi mai mỗi cũng đã là một thất bại rồi. Và dù sao đi nữa anh cũng sẽ không lan truyền những tin đồn thất thiệt về cô gái này.”

Tôi dừng lại trước Walther, nói bằng ngữ điệu mình thường dùng và đứng dậy.

“Tuyệt vời, đấy chính là tinh thần của Kazuma! Tôi đã luôn muốn đánh nhau với anh! Một gã hèn hạ dám ăn cắp đồ lót con gái ngay khi vừa gặp mặt! Một tên vô liêm sỉ, sử dụng đủ trò thủ đoạn! Tới đi, đừng chần chừ điều gì nữa!”

Sau khi nghe Darkness nói vậy, ánh mắt tới từ phía Walther có cảm giác càng trở nên đau đớn hơn.

Tôi không hề có ý định ngu ngốc hào hứng chiến đấu trong thời tiết lạnh giá như vậy. – Tôi vươn đôi tay không nắm lấy thứ gì của mình ra...

“Tạo nước!”

Và đổ lên trên đầu Darkness.

“Eh?”

Walther trông có vẻ bất ngờ, và tôi chẳng hề xấu hổ hỏi lại:

“?...Có vấn đề gì à?”

Walther đáp lại trong sự hoảng sợ:

“...Không, không có gì, chỉ là một trận đấu bằng kiếm gỗ thông thường sẽ không cho chấp nhận sử dụng phép thuật...”

Hử? Tôi hiểu rồi.

Dù sao thì...

Khi Aqua thấy Darkness xuất hiện, cô nói:

“...Thật mạnh mẽ– đúng như mong đợi về một Kazuma người xuất sắc nhất trong khoản quấy rối tình dục, anh ta quá tuyệt vời—”

Từ câu đá xoáy của cô ta, tôi nhìn về phía Darkness. Quần lót của cô ấy đã có thể nhìn thấy rõ xuyên qua lớp quần áo ướt, kết hợp với chiếc váy rách nát, điều này thực sự... rất bổ mắt.

Còn Walther thì, anh ta không thể nhìn vào Darkness thêm được nữa. Anh ta cúi gằm mặt, không dám ngẩng đầu lên.

“Fu, fufu... Quan sát đi, Walther! Trong một cuộc chiến với những thanh kiếm gỗ, anh ta sẽ đột ngột làm bẽ mặt tôi bằng những thủ

đoạn như vậy. Mục kích cho rõ ràng gã này thực sự là hạng người như thế nào đi!”

Darkness đang đắm mình trong nước nói ra một điều dễ gây nên sự hiểu lầm.

“Tôi, tôi không có ý định làm điều đó...! Ah—Tôi không thèm quan tâm nữa!”

Cô ta muốn tôi không còn đường lùi ư, vậy thì tôi sẽ chơi tới bến luôn.

Tôi chuẩn bị sử dụng phép thuật, làm lại một lần nữa có lẽ cũng ổn thôi!

“Đóng băng!”

“Ugh...!”

Tôi dùng phép hệ băng, làm cho Darkness trở nên tái nhợt và ôm lấy vai cô.

“Ác, ác quỷ...! Ngay cả trong mùa đông giá rét, anh không chỉ sử dụng mỗi phép thuật hệ nước để làm ướt cô ấy, mà còn dùng phép đóng băng nữa ư...?!”

“Thường thôi!—Mọi người trong thị trấn đều gọi anh ta bằng biệt danh là scumzuma hay là Trashzuma cũng vì lý do đó.”

Im đi, mấy tên khán giả!

“Fu, fuhahahaha! Phong cách tàn nhẫn này! Đây, đây chính là...!”

Trước khi cô ta kết thúc, Darkness chém vào tôi!

Phần 10

Tệ rồi đây. Chuyện này sẽ trở nên tồi tệ nếu cứ tiếp tục kéo dài.

Đối mặt với tôi người đang mang cái nhìn đầy lo lắng, Darkness trông như là đang chế nhạo khi cô nâng cao thanh kiếm của mình.

Những cuộc tấn công của cô ta thực sự mạnh mẽ, nhưng lại vướng phải những cách thức thiếu chính xác hoặc là phán đoán sai lầm về khoảng cách. Cô ta chỉ có thể tấn công theo một đường thẳng, nên quá dễ dàng để có thể né tránh.

“Có vấn đề gì thế Kazuma. Hơi thở của anh đã bắt đầu không đồng đều rồi!”

Ban đầu Darkness run lên vì lạnh, nhưng giờ, làn da cô ta chuyển thành màu đỏ bởi mồ hôi và vui vẻ cười.

Tôi đã đánh vào Darkness rất nhiều lần, nhưng cô ta thậm chí không bật ra một tiếng kêu nào.

“Darkness, chính nó đấy! Cái tên da bọc xương Kazuma không còn bất kỳ khả năng chống chịu nào nữa đâu, anh ta không thích hợp trong những trận chiến kéo dài!”

Chết tiệt, mấy tên khán giả ồn ào quá!

“Fufu, chuyển động của anh bắt đầu trở nên chậm chạp hơn! Vậy thì, đây chính là lúc để quyết định trận đấu!”

Sau khi nghe thấy Aqua nói vậy, Darkness mỉm cười ngạo mạn, ném thanh kiếm vô dụng của mình đi và vồ về phía tôi.

Tệ thật, tôi sẽ thua trong một trận đấu thuần sức người!

“Được rồi Darkness! Bắt lấy anh ta, siết cổ vào! Cái tên yếu ớt Kazuma sẽ không bao giờ đánh bại cô trong một trận đấu vật đâu!”

Shit, tại sao cô ta lại cố vũ cho Darkness vậy! Tôi sẽ vạ cô con ngốc đó sau khi trận đấu này kết thúc!

Trong khi tôi đang chòng chểnh nổi hận thù đối với Aqua, Darkness dang rộng cánh tay và chạy về phía tôi với ý chí kiên cường ôm lấy tôi theo kiểu gấu.

Tôi quăng thanh kiếm của mình đi, giữ cho tay mình gio lên, dùng một thế đứng có thể chặn được đầu Darkness.

“Anh nghĩ anh có thể thắng tôi chỉ với sức mạnh thôi ư? Anh đang đánh giá tôi quá thấp rồi đấy!”

Darkness hét lên trong khi hào hứng nắm lấy bàn tay tôi.

“Tôi không biết anh đang lên kế hoạch gì, nhưng sự khác biệt về thể chất giữa một thập tự quân như tôi và một nhà thám hiểm như anh quá ahhhhhhhhhhhh!”

Darkness người đang kẹp lấy cánh tay tôi đột nhiên hét lên.

Cô ta muốn kéo tay mình lại, nhưng tôi giữ chúng thật chặt và nói:

“Có vấn đề gì thế? Không phải cô thực sự tự tin à? Này Darkness, nói gì đi chứ! Whahaha, không đời nào tôi sẽ đối đầu trực diện với cô đâu, cô còn không hiểu điều đó sau khi đã gia nhập nhóm trong aahhhhh!”

Tôi từng đã tin chắc vào chiến thắng của bản thân trong khi tôi đang hét lên bởi vì tay mình đang bị bóp chặt.

Darkness người đang ép chặt cánh tay tôi cười bằng tông giọng the thé.

“Fu, fufufu... Đây chính là ‘Drain touch’ có đúng không...! Nhưng, trước khi anh có thể hút hết sức lực của tôi, thì tôi đầu tiên tôi sẽ bẻ gãy cánh tay của anh!”

“Kukukuku... Cô có thể cố gắng nếu cô có thể ahhhhhh!
Đauuuuuuuuu!”

Tôi đang hấp thụ thể lực của Darkness với ‘Drain touch’, trong khi cô ta đang lên kế hoạch để khống chế tôi bằng sức mạnh phi thường.

Không ai trong chúng tôi chịu bỏ cuộc.

Darkness đang áp đảo tôi bằng sức mạnh từng chút một, nhưng cùng lúc đó cô ta mang theo vẻ mặt ngày càng đau đớn.

Chết tiệt, tôi đang bòn rút sức chống chịu của cô ta với ‘Drain touch’, nhưng sức sống của cô ta cứ như là vô tận ấy...!

‘Ugh, này Darkness! Hãy đánh cược đi! Cô muốn chiến đấu với tôi bởi vì tôi đã làm nhiều điều khiến cô bực tức. Hãy thực hiện một thỏa thuận đi, người chiến thắng có thể yêu cầu người thua làm bất cứ điều gì...’

Tôi nghiêng rằng mình để chịu đựng đau đớn trong khi Darkness ép chặt toàn bộ trọng lượng của mình và nói:

“Anh, anh muốn đánh cược ư...? Fu, fufu, đang câu giờ à...? Anh đấy, nếu tôi chiến thắng, anh sẽ phải trườn bò...”

–Cơ hội đây rồi!

“Giao kèo...! Không, không được chạy lòng...!”

“Đúng, tất nhiên rồi...! Anh xác định rồi đấy! Đầu hàng đi! Hoặc là

cánh tay của anh thực sự sẽ...!”

Tôi đang bị đè nén từng chút một, nhưng vẫn nói với vẻ tự tin:

“Tôi nghiêm túc đấy! Đừng có hối tiếc! Hứa đi! Sau khi tôi chiến thắng, tôi sẽ không chùn bước kể cả khi cô tới khóc lóc với tôi!”

Mặc dù đang ở thế bất lợi, tôi mỉm cười ngạo mạn trước Darkness.

Cô ta hẳn là sẽ bị bối rối và suy giảm sức lực của mình.

“...? Anh, anh định làm gì nếu tôi thất bại?”

“Tôi sẽ khiến cô đỏ mặt đến tận mang tai, một điều gì đó sẽ khiến cô phải khóc lóc và cầu xin...! Hehehe, đây là một vụ đặt cược! Hãy xác định trận đấu này đi! Tôi đã có thể nhìn thấy cảnh cô cầu xin sự tha thứ sau chiến thắng của tôi...! Cô chỉ cần đợi tới lúc số phận của mình chỉ là la hét cho sự thương xót từ tôi!”

Darkness rùng mình khi nghe thấy thế.

Sức lực của cô ấy trở nên yếu đi.

“Ugh...! Anh, anh đang âm mưu điều gì vậy...! Nói với tôi! Nhanh lên!”

“Fuhehehe, một điều gì đó thậm chí cô còn không thể tưởng tượng ra, một điều còn đáng sợ hơn thế nữa...!”

“Cái...! Dừng...! Ugh...! Thậm chí tôi có chống cự, sức mạnh của tôi đang bị suy kiệt...! Tại sao chuyện này lại xảy ra, nếu cứ tiếp diễn...!”

‘Drain touch’ chỉ có thể hấp thụ sức sống, nhưng sức mạnh của Darkness ngày một yếu hơn và cô ấy sụm một đầu gối xuống.

“Hah... Hah...! Anh, anh muốn làm điều gì với tôi...! Hah, hah...!
Ahhh...tôi sẽ mất hết sức mạnh nếu cứ tiếp tục như thế này...!”

I ASSUME YOU KNOW WHAT HAPPENS NEXT.

WELL, NOW!

JARA CLATTER

SOMETHING AWFUL...?

HEH HEH HEH!

HAVE YOUR WAY WITH THIS BODY ALL DAY LONG—
—BUT YOU WILL NOT BREAK MY SPIRIT!

KUI CRRIP

クイ

Hơi thở của Darkness đang đổ mặt ngày một trở nên nặng nề hơn trong khi từng giọt mồ hôi rơi từ gáy xuống xương đòn của cô.

“Tôi sẽ tiếp tục hút lấy sức chịu đựng của cô cho tới khi cô ngất xỉu! Thật là trong mong cái cảnh khổ sở của cô khi cô thức dậy đấy!

“Ahhh! Anh...! Ugh...Tôi có thể thất bại trong cuộc chiến này, nhưng dù cho bất cứ sự sỉ nhục nào khiến tôi phải chịu đựng, trái tim tôi cũng sẽ không bỏ cuộc...! Và... anh đang lên kế hoạch làm những điều khủng khiếp gì với tôi thế...?”

NITA (SMIRKS)

RAA...

WHO SAID...

...IT WOULD JUST BE A DAY?

GUAWA (VWAH)

NOW!

NOW, YOUNG LADY...

CALL ME "MASTER"!

...I SHALL MAKE YOU MY PET.

MASTER-
RRRRR-
RRRRR!

M-

Darkness vẫn còn nắm chặt lấy tay tôi trong khi cô ta quỳ xuống nền võ đường, gương mặt cô ta ửng đỏ bởi sự trông mong, sức mạnh của cô ta đang bị hút lấy.

Walther hét lên trong sự ngạc nhiên:

“Chiến thắng mong manh của trận đánh cuộc đã được xác định, thật tàn nhẫn... Cái tên Trashzuma thực sự quá phù hợp...!”

Thấy Darkness đã đổ sụp xuống, Aqua ào tới để chăm sóc cho cô ấy. – Trong khi đó.

“Ta nghe nói rằng các cô cậu đang ở trong võ đường, nên đã mang một số đồ uống...”

Cha Darkness xuất hiện thật đúng lúc.

Và làm rơi chiếc giỏ đầy thức uống xuống mặt đất.

Trong khi tôi đang suy nghĩ về chuyện gì đang diễn ra, những gia nhân phía sau ông ấy cũng trở nên chết lặng.

Tôi nương theo ánh mắt của họ và...

Họ đang nhìn vào Darkness đang thương tích đầy mình cùng với bộ váy rách nát. Cô ấy ướt sũng, và khiến cho nhiều chỗ có thể bị nhìn xuyên qua. Darkness vẫn đang trong tình trạng đáng thương và được điều trị bởi Aqua.

...Walther và tôi nhìn nhau.

Và Aqua chỉ vào cả hai chúng tôi rồi nói:

“...Chính họ đã làm đấy.”

“Được rồi, lôi chúng ra và chặt đầu cả hai đi.”

“Không, đây là một sự hiểu nhầm!” x2

Walther và tôi hét lên cùng một lúc.

Phần 11

Sau khi Walther và tôi nỗ lực hết sức để giải thích, chúng tôi phải sắp xếp để làm cho mọi chuyện trở nên rõ ràng vượt qua được mớ rắc rối này.

Nhưng kết quả là, danh tính thực sự của Aqua và tôi bị phát hiện bởi Walther.

Nhưng hình như ngay từ đầu Walther đã nhận ra được tôi không phải là quản gia rồi.

Darkness thủ phạm cuộc khủng hoảng của chúng tôi vẫn còn đang ngủ bởi kỹ năng ‘Drain touch’.

Sau khi đưa đến phòng họp, chúng tôi đứng cạnh cô gái Darkness đang ngủ say. Các hầu gái đã giúp cô thay quần áo thành những bộ trang phục thường mặc cho những chuyến thám hiểm, chính là chiếc váy đen bó sát và áo sơ mi.

Cuối cùng, cha Darkness nói trong khi mắt nhìn vào con gái mình:

“Con gái ta không phải là đứa tốt đẹp gì cho cam... thậm chí là với cả những người gần gũi với nó. Kazuma, cậu ở cùng nhóm với con gái ta đúng không? Con bé tránh kể về bản thân mình đúng chứ?”

Nghe thấy ông ấy nói vậy, tôi cúi đầu suy nghĩ.

–Thật khó để nói ra.

Tôi không nhớ rõ ràng lắm, nhưng giờ khi mà ông ấy đề cập đến chuyện đó, tôi thực sự không biết gì nhiều về Darkness cả.

Hay đúng hơn là, cô ấy không thích nói về việc đó, và cô ấy không nói bất kì điều gì tốt đẹp về mình ngay cả khi cô ấy có thể làm vậy.

“Thậm chí là một thập tự quân, con gái ta luôn luôn ở một mình... Con bé hàng ngày đều đi tới nhà thờ nữ thần Eris, cầu nguyện cho nữ thần, mong ước được phiêu lưu cùng những người đồng đội của mình. . Rồi một ngày, con bé trở về từ nhà thờ và nói với ta rằng nó đã gặp được những người đồng đội và đã trở thành bạn bè. Con bé trông thật hạnh phúc khi kể về cô bạn gái đạo chích của nó...”

...Ồ, đúng như mong đợi của một nữ thần thực thụ. Hiệu quả công việc của nữ thần Eris thật tuyệt vời.

“Còn gia đình bọn ta, mẹ Darkness qua đời khi nó còn nhỏ... Sau việc đó ta cũng không tính đến chuyện tái hôn, chăm sóc con bé như một ông gà trống nuôi con. Ta luôn luôn bị lú lẫn bởi con bé, và luôn để đầu óc con bé được tự do...Có lẽ ta đã làm hư nó rồi...”

Cha Darkness hối hận nói.

Ông ấy hẳn là đang đề cập đến sở thích của Darkness.

Bởi vì cô ấy ngày càng tự do hơn, đó là lý do vì sao cô ấy lại ao ước mình bị ràng buộc lại?

Không, cháu nghĩ đó chỉ là bản tính của cô ta thôi, cha Darkness ơi.

“Cháu nghĩ Lalatina là một cô gái duyên dáng cùng với đó là sự tài giỏi không thua kém bất cứ người đàn ông nào. Nếu không phải vì

Kazuma, cháu chắc chắn sẽ mong ước được lấy cô ấy làm vợ mình.”
Walther bất ngờ nói lên một điều không thể tin được.

Gã này vừa đột ngột nói ra điều gì vậy.

Darkness chỉ là đồng đội của tôi thôi.

Cũng có vài lần cô ấy đột nhiên trở nên quyến rũ lạ thường, nhưng đó lại là vấn đề khác rồi.

Tôi sẽ không thể ngồi yên nếu tên nào đó như lãnh chúa xâm hại đến cô ấy, nhưng nếu là một chàng trai tốt sẵn sàng trân trọng cô, tôi chắc chắn sẽ gửi đến những món quà tượng trưng cho hạnh phúc đôi lứa. Mọi quan hệ của bọn tôi chính là như vậy đấy.

“...Xin lỗi. Tôi không thực sự hiểu được anh đang nói cái gì.”

Nghe tôi nói vậy, Walther chấp nhận với điệu bộ “tôi biết cả mà, không cần phải che giấu đâu” và nói:

“Không sao. Anh có thể làm những điều khiến cho tiểu thư Lalatina hạnh phúc hơn những việc tôi có thể làm. Tôi có thể nhận ra cả hai người hiểu ý lẫn nhau như thế nào mà, cảm giác mà hai người dành cho nhau là thật, đúng không?”

“Được rồi, nhắc mộng anh ra khỏi đây đi. Tôi chẳng thèm quan tâm anh có phải là con trai lãnh chúa hay không, tôi cần phải cho anh một đấm mới được.”

“Đừng, Kazuma-san! Hoặc là làm việc đó ở nơi nào tôi không thấy được ấy! Không thì tôi cũng ngăn cả hai lại mất!”

Aqua đang khống chế tôi từ phía sau, trong khi tôi đang vùng vẫy để thoát khỏi cô ấy, cố gắng sử dụng ‘Drain touch’ lên Walther.

“Keke, hahaha!”

Cha Darkness đột nhiên cười to.

Chuyện gì đang diễn ra thế này? Nhiều chuyện xảy ra hôm nay lắm rồi, tôi sắp chạm tới ngưỡng giới hạn của mình.

Làm ơn đừng có gây thêm rắc rối nữa được không?

“Được, ta hiểu rồi! Cậu Walther, nếu không còn ai muốn cưới con gái ta, thì cậu có bằng lòng chăm sóc cho nó không?”

Đối mặt với câu hỏi bất ngờ từ cha Darkness, Walther nói với khuôn mặt lo lắng:

“Vâng... Cháu ổn với việc này, nhưng....”

Walther dường như đang có điều gì đó để nói với tôi, nhưng cha Darkness cắt ngang lời nói của anh ta và tiếp tục:

“Còn cậu nữa, Kazuma.”

“Eh? Cháu ư? Vâng, có điều gì cháu có thể làm cho bác không?”

Chủ đề câu chuyện đột ngột thay đổi làm tôi lú lẫn.

“Làm ơn hãy chăm sóc tốt cho con gái ta. Xin hãy trông chừng con bé, và đừng để nó làm điều gì đó dại dột. Ta trông cậy cả vào cậu đấy.”

Ông già này đang nói về chuyện gì đây?

Ý ông ấy là như một nhà thám hiểm, đúng không nhỉ?

Điều đó cũng ổn thôi, dù sao thì tôi cũng đã và đang làm điều đó rồi.

“...Hmmm? Ugh...? Phòng khách? ...Ahhhh... Đúng rồi...”

Darkness đang dần lấy lại ý thức.

Cô ấy dường như đang nhớ lại những chuyện xảy ra trước khi mình ngất đi và nói:

“...Ugh, đã qua rồi sao? Sau khi mất đi ý thức, anh đã làm những điều bản thủ gì đối với tôi rồi...!”

“Không, tôi không làm điều gì cả! Đừng có nói bất kì điều gì để gây nên sự hiểu lầm được không hả! Tình hình đã đủ căng thẳng ngay cả khi cô ngủ rồi!”

Nghe tôi nói vậy, cô ấy quan sát xung quanh và nở nụ cười láu cá vào tôi.

...Cô ấy đang nghĩ gì vậy?

Tôi nhớ lại những gì Darkness đã nói trước khi buổi xem mặt bắt đầu.

Anh sẽ được trải nghiệm một cảm giác tệ như thể anh ước rằng mình được chết.

Hãy thư giãn, không sao cả đâu.

Dù Darkness có nói điều gì, thì cũng chẳng có vấn đề gì cả.

Bình tĩnh, hôm nay tôi siêu ngẫu lòi rồi.

Tôi có thể vượt qua được bất cứ chuyện gì nếu giữ được cái đầu lạnh.

“Thưa cha, và cả ngài Walther nữa. Xin hãy vờ như buổi gặp mặt này chưa bao giờ diễn ra. Tôi đã giữ kín chuyện này không cho mọi người biết, nhưng thật ra... Tôi đã mang thai đứa con của Kazuma rồi...”

“Cô đang nói cái éo gì về một tên trai tân như tôi ahhhh! Tôi chả làm được điều gì cả và cô có con? Cô nghĩ cô là mẹ Mary à? Cô cũng còn trinh đấy! Cứ bình tĩnh, để tôi đâm vào bụng bầu của cô!”

Sau khi thấy màn đối thoại giữa tôi và Darkness, người chẳng thể nào nói ra được bất kì lời nào tốt đẹp về tôi, Walther bật cười.

“Tôi hiểu rồi, từ khi cô đang mang thai đứa con của Kazuma, tôi chẳng còn lựa chọn nào khác ngoài từ bỏ.”

Sau khi nói xong, Walther đứng lên.

Chết tiệt, con khốn Darkness đó.

Cô chả biết được chuyện gì đang diễn ra khi mình đang ngủ, nhưng cũng đừng có chêm thêm mấy lời vô nghĩa nữa chứ.

“Tôi sẽ nói với cha cô rằng mình từ chối cuộc hôn nhân này. Đó là điều tốt đẹp nhất cho cả hai chúng ta.”

Sau khi kết thúc, Walther đưa cánh tay ra để từ biệt với một nụ cười rồi rời đi.

...Thật là một chàng trai tuyệt vời.

Xin hãy mang Darkness theo anh đi.

Tôi đoán rằng mình sẽ phải phiêu lưu cùng cô gái này thêm một thời gian nữa rồi...

Darkness và tôi chợt nhận ra rằng bây giờ cả hai đang hành xử rất lạ lùng.

“Cháu ngoại... Đứa cháu ngoại đầu tiên... Cháu, cháuuuuuuuu ngoại dễ thương của ông ơi...!”

“Ahhwahwahh... vậy là Kazuma và Darkness đã ăn cơm trước keng trước cả khi tôi kịp nhận ra...! Tôi...tôi cần phải nói với tất cả mọi người...! Tôi phải nói với tất cả mọi người trong thị trấn...!”

Chúng tôi phải dành ra ba mươi phút để xóa bỏ tất cả hiểu lầm với cha Darkness đang khóc ròng và một con ngốc Aqua bị lú lẫn.

Phần 12

Thiệt tình, nếu tôi biết chuyện này sẽ xảy ra thì đã từ chối buổi mai mỗi này rồi.

“Đó cũng chính là những gì tôi muốn nói đấy. Tôi rất biết ơn cô khi bảo vệ tôi khỏi những lời phỉ báng của tên lãnh chúa. Nhưng từ giờ trở đi làm ơn đừng bao giờ chọn cách hy sinh chính bản thân mình nữa. Chúng tôi đã lo lắng cho cô rất nhiều khi cô đi vắng đấy.”

“Anh đang nói cái gì vậy Kazuma? Anh đã định đẩy Darkness tới gã Walther, và giờ thì giả vờ như chưa hề có chuyện gì xảy ra và vẽ nên bức tranh về một kết thúc có hậu hả? Bản tính của anh đã đòi bại quá rồi!”

“Đúng vậy, sao anh dám nói rằng mình có lo lắng cho tôi? Chẳng phải anh định quẳng tôi lại phía sau trong mớ lộn xộn này à...! Aqua cũng vậy đấy, cô trông có vẻ háo hức trong việc kết hôn của tôi, có phải không?”

Nghe Darkness nói vậy, Aqua và tôi bịt tai cùng lúc.

Darkness bật tiếng thở dài nặng nề, dường như đã nhớ lại chuyện gì đó và nói:

“Đúng rồi, Kazuma! Trận vừa nãy anh đã dành chiến thắng! Vậy thì, anh định làm gì với tôi vậy? Anh nói rằng đó là những điều còn khủng khiếp hơn cả những gì tôi có thể tưởng tượng ra...!”

Darkness nhìn tôi với gương mặt ửng hồng tràn đầy sự nghi hoặc.

Ừm, đúng là tôi có nói vậy.

Vậy tôi nên làm gì với cô ta bây giờ đây?
Không, chẳng phải đây là một cơ hội trời cho sao?
Tôi có thể...

“A, Aqua-san, sao cô đứng gần tôi vậy?”

“...Tôi chỉ đang suy nghĩ, anh có thể nghĩ ra loại mệnh lệnh nào đây?
Có phải anh định bắt Darkness làm điều gì đó khủng khiếp
không?Nah, tôi biết rằng anh đã rất thất vọng bởi Darkness làm
chúng ta lo lắng quá nhiều, nhưng đừng làm điều gì quá đáng với cô
ấy có được không?”

Với cuộc tấn công gọng kìm từ sự chờ đợi của Darkness và ánh mắt
trách móc của Aqua...

“Đôi, đối với việc này, hãy cùng thảo luận sau khi chúng ta trở về căn
biệt thự...”

Tôi định câu giờ và mở cánh cửa căn biệt thự.

“Boo....! Sniff....! Chơi xấu quá–! Megumin đúng là kẻ hèn nhát mà–!”

“Tối lúc thôi khóc rồi đấy! Kazuma và những người khác sẽ về sớm
thôi, họ sẽ nghĩ rằng đó là lỗi của tôi nếu thấy cảnh tượng này... Ah?”
–Cảnh tượng chúng tôi thấy được là một Yunyun đang sụt sịt gần cửa
căn biệt thự.

Tôi đang liếc xéo Megumin, người đang an ủi cô ấy, rồi đóng cánh
cửa lại nhẹ nhàng.

Ai đó đã mạnh bạo mở cửa ra.

“Đừng có giả vờ rằng anh chả thấy cái gì cả, em có thể giải thích
chuyện này!”

“Không, ớn cả mà, anh đã biết em là người thích bắt nạt kẻ khác rồi.”
Tôi bình tĩnh nói với Megumin đang hoảng loạn chạy ra ngoài cửa.

“Sai rồi! Thành thật mà nói, hồi Yunyun và em là bạn cùng lớp...!
Không, ngay bây giờ đó không phải là điều quan trọng! Không phải lúc để chọc tức Yunyun thêm nữa...!”

Megumin nói trong khi hoảng loạn vẩy cây trượng của mình.

“Không quan trọng! Cô, cô nói rằng tôi không quan trọng...! Không cần chọc tôi tức thêm nữa đâu...! Wah, wahhhhh-!”

“Ahhh! Đủ rồi, cô phiền hà quá đấy...! Chờ chút, bọn em cần nói chuyện!”

Megumin nói trong khi đóng cánh cửa lại, và con bé nói gì đó với Yunyun bên trong căn biệt thự.

“Xin, xin lỗi vì đã làm phiền mọi người...”

Yunyun cúi gằm mặt và bước đi.

...Chuyện gì xảy ra vậy trời.

Chúng tôi nhìn nhau, và chỉ có thể dõi theo khi Yunyun rầu rĩ rời khỏi đây.

Bước vào căn biệt thự lần nữa, chúng tôi thấy Megumin đang một mình ngồi trên tấm thảm.

Khi Megumin thấy chúng tôi, cô ấy ngay lập tức đứng lên.

“Kazuma, tin xấu! Có tin xấu!”

“Biết rồi, từ những gì anh vừa thấy, hẳn là có rất nhiều tin xấu.”

“Không phải! Giờ không phải là lúc để bận tâm tới Yunyun đâu! Chỉ là một cuộc tranh cãi nhỏ giữa bọn em thôi, đừng để ý chuyện đó làm

gì! Rãnh rồi em sẽ nói với anh sau!”

Không, tôi thực sự quan ngại sâu sắc về những gì vừa mới diễn ra đây.

Nhưng Megumin vẫn cứ làm như thể không phải lúc để động tới chuyện này.

“Thực sự không có thời gian để nói tới chuyện đó nữa đâu! Tình hình thật sự tệ hại đấy, cái cô công tở viên đó đấy! Cái người được gọi là Sena đang trên đường tới đây! Cô ta tuyên bố rằng lần này chắc chắn sẽ bắt giữ Kazuma!”

Con bé nói với tôi bằng sự nhợt nhạt và hoảng loạn trên gương mặt.

Chương 4:

Hãy biến hiệp sĩ mặt nạ thành nô lệ nào!

Phần 1

“Satou Kazuma! Có Satou Kazuma ở đây không?”

Y chang lời Megumin nói, Sena giận giữ cáo buộc tôi:

“Lại nữa, lại nữa, lần này là chuyện gì? Cóc à? Hay là cái éo gì khác xảy ra chuyện rồi?!”

Tôi hơi ngạc nhiên bởi Aura của Sena, nhưng vẫn tự sắp xếp lại để hỏi cô ấy. (Trans: Tôi nghĩ nên để Aura luôn bởi vì xem xét mấy bản tập 1 bác Vinky cũng dùng từ Aura, và lại đây cũng là thuật ngữ game cho nên ok nhé :v)

“Là dungeon! Mấy người đã làm gì với cái Dugeon đó rồi! Dungeon tên là Keele xuất hiện gần thị trấn! Tôi nghe nói rằng lượng lớn quái vật bí ẩn tràn ra từ chỗ đó.”

Sena cực kỳ tức giận với đôi tai đôi tai đỏ chót nói như vậy.

Quái vật bí ẩn? Đó hẳn là điều tôi nghe được từ thị trấn đạo gần đây.

“Không, đợi đã, chuyện đó chả liên quan gì đến chúng tôi cả! Đúng là chúng tôi có xâm nhập vào Dungeon bữa trước, nhưng đừng có đẩy tất cả trách nhiệm về phía chúng tôi khi chuyện đó bắt đầu xảy ra quá nhiều rắc rối!”

Nghe thấy tôi nói thế, những người còn lại gật gật đầu.

...Tốt, từ phản ứng của bọn họ, chắc là họ không gây ra bất kỳ rắc rối nào sau lưng tôi đâu..

Nhưng Sena vẫn nhìn vào tôi bằng ánh mắt nghi ngờ.

“Có thể là như vậy, nhưng tôi nghe nói rằng anh chính là người cuối cùng tiến vào Dungeon đó. Từ quá khứ hào hùng của anh, thì tỉ lệ anh không tham gia vào chuyện này thực sự là...”

“Cô đang đá xoáy tôi đấy à! Và lần này chúng tôi không có manh mối nào đâu.

Phải không? Tôi đúng chứ? Lần này thì chẳng có vấn đề gì cả đâu đúng không?”

Nghe tôi nói thế, cả ba cô nàng mạnh mẽ lắc đầu.

Khi Sena thấy điều đó, lúc đầu cô ấy có nghi ngờ một chút, nhưng giờ thì đã tin tưởng chúng tôi rồi.

“Nhưng đây chính là điều đáng lo ngại... Tôi không hề nghĩ ra được chuyện gì khác ngoài việc chính anh là người sẽ gây nên những rắc rối như thế này. Rồi sau đó tôi phải thuê người đi điều tra...”

Sena liếc mắt vào chúng tôi trong khi nói.

Cô ấy đang cố gắng để tìm ra 'Ai chính là người rảnh rỗi gây ra chuyện này' bằng ánh nhìn sắc bén lên chúng tôi.

"Ara, bà công tố viên, có thể nêu ra những nghi ngờ hỗ trợ cho việc điều tra của cô được không? Ngay từ đầu chúng tôi đã có những chứng cứ chắc như đinh đóng cột để chứng minh cho sự vô tội của mình."

Megumin nhận ra ý của Sena là gì và ra đòn đánh đầu tiên.

Sena cắn môi, nhưng cô bơ luôn Megumin và nhìn thẳng vào tôi.

"...Tôi không có thì giờ cho chuyện này, xin lỗi nhưng tôi phải phụ định ý kiến của cô rồi."

Nghe thấy lời bác bỏ của tôi, Sena thở dài và vai cô chùng xuống.

"Anh nói đúng, tôi chẳng thể ép buộc khi mà anh không hề liên quan đến chuyện này. Nhưng nếu anh đổi ý, làm ơn hãy giúp tôi một tay. Tôi sẽ làm một chuyến tới Công hội của những nhà thám hiểm."

Sau khi Sena kết thúc, cô ấy quay lưng và rời khỏi căn biệt thự.

Khi Sena đã đi rồi, tôi thở dài nặng nề.

Tôi rất tệ với những kiểu người như vậy.

Có lẽ vì cô ta rất trung thực và là một trong số ít người có lương tâm trong sáng ở thị trấn này.

"Ừ thì, tôi cũng rất tò mò về những con quái vật bí ẩn tràn ra từ Dungeon... nhưng chúng ta có việc cần phải làm. Đầu tiên là xóa sạch sự nghi ngờ cho Kazuma, tiếp đến là đền bù thiệt hại cho dinh thự của tên lãnh chúa. Cuối cùng, chưa có giải pháp nào cho hai vấn đề vừa nêu."

Đó chính là những điều cần làm.

“...Nah, Darkness. Chúng ta có thể thảo luận về...”

“Quên ngay chuyện hỏi mượn tiền đi, tôi đã giúp mấy người quá nhiều rồi. Và tất nhiên, tôi muốn thấy Kazuma rốt cuộc sẽ thể hiện trí thông minh của mình như thế nào.” Darkness mỉm cười nói với tôi.

Ugh... Cô nàng này vẫn còn thù hằn tôi về chuyện trước đó.

.... Nhưng, mấy con quái vật bí ẩn hử.

“Để cho chắc ăn, tôi sẽ hỏi lại mấy người một lần nữa. Các cô thực sự không có bất kỳ ý tưởng nào về sự việc lần này à? Có thực sự là không sao cả không vậy?”

Khi nghe tôi nói vậy, cả ba đều có biểu hiện là chả biết mô tê chuyện gì đang diễn ra cả.

“Vói em, nếu chuyện đó chả liên quan gì đến ma thuật Explosion, thì em chẳng có mấy hứng thú.”

“Vói tôi cũng thế, tôi cần phải nói rằng mình khác biệt hoàn toàn với hai người kia và chẳng gây ra rắc rối gì nhiều cả.”

“Ah...! Đúng là Darkness không gây ra bất kỳ rắc rối nào lớn cả, nhưng mặt khác, chị thiếu đi những màn trình diễn ngoạn mục, như là trận chiến với Pháo đài hủy diệt ấy!”

“Cái...! Tôi ư, Megumin em...”

Bỏ trận chiến giữa hai người kia qua một bên, tôi hỏi người đáng nghi ngờ nhất.

“Còn cô thì sao? Có ý tưởng nào không?”

Aqua đáp lại mấy lời khó chịu từ tôi:

“Tất nhiên là không rồi. Thiệt tình, anh nghi ngờ tôi hơi bị nhiều rồi đấy.”

Nghe thấy được sự bực bội trong lời nói của cô ấy, tôi thở phào nhẹ nhõm.

“Quả nhiên là thế. Kể cả khi mấy người không quấy phá tôi cả ngày! Xin lỗi, là tôi sai. Tất cả là vì phiên tòa lần này, chúng khiến tôi hơi đa nghi...”

Tôi xin lỗi Aqua và ngẫm lại về hành động đổ tất cả trách nhiệm lên đầu cô ấy của mình.

“Thiệt tình, anh nên tin tưởng tôi chút chứ. Anh phải nói rằng nhờ có tôi, mấy con quái vật sẽ không thể tiếp cận được Dungeon đó. Không phải là có một căn phòng Lich ở à? Những vòng tròn tôi sử dụng để thanh tẩy Lich chính là thành quả của siêu nỗ lực và nghiêm túc tới từ tôi. Và ngay lúc này vòng tròn ma thuật vẫn còn ở đó, ngăn chặn sự tà ác thoát khỏi căn phòng!” ..... Tôi nắm lấy vai Aqua.

“Này, cô vừa mới nói cái gì xong vậy?”

“? Sao, sao anh lại tóm lấy tôi? Như tôi nói á, đó chính là vòng tròn ma thuật tôi đã tạo ra một cách nghiêm túc, nó vẫn còn tiếp tục hoạt động tới bây giờ và khiến mấy con quái...”

“Đồ đàn-!”

Tôi ôm đầu hét lên.

Phần 2

–Đi trên con đường trải đầy tuyết phủ, chúng tôi hướng tới Dungeon đó.

“...Sniff... Đây không phải là lỗi của tôi... Chắc chắn không...!”
Cùng đi với tôi là một Aqua vẫn còn đang khóc lóc.

Tôi dẫn đầu với Aqua phía sau, tiếp theo là Megumin và Darkness.

Tôi quay lại và nói với Aqua:

“Tại sao lần nào cũng là cô; gây ra rắc rối sau khi làm xong vài việc tốt? Đó có phải là một căn bệnh buộc cô phải loại bỏ thành quả của mình bằng mấy sai lầm đó không?”

Để bây giờ, phần xấu đã hoàn toàn áp đảo phần tốt.

“Đợi đã! Lần này chắc chắn không phải là lỗi của tôi! Làm ơn hãy tin tôi được không?! Tôi chỉ thiết lập những vòng tròn ma thuật tại hang ổ của tên boss, chuyện đó sẽ không thể sinh ra được mấy con quái đó! Chuyện này khác hẳn với sự cố những linh hồn lang thang trước đó!”
Aqua nắm lấy tay tôi và lắc lắc trong khi nói.

“Này, dừng lại đi, đi bộ như thế này đã khó khăn lắm rồi! Và cho dù cô có là nguyên nhân của chuyện này hay không cũng chả quan trọng! Nếu Sena tìm ra được những vòng tròn ma thuật trong quá trình điều tra thì mới là rắc rối thật sự đấy!”

Những vòng tròn ma thuật nằm sâu bên trong Dungeon.

Chúng tôi cần phải phi tang chứng cứ, nếu không bọn họ sẽ nghĩ rằng chúng ta có điều gì đó liên quan đến chuyện này.

Tôi mang theo Item có thể xóa được vòng tròn ma thuật theo bên mình, nhưng nếu có thể, tôi muốn giải quyết chuyện này mà không cần phải tiến vào bên trong.

Ngoài việc Aqua cứ liên tục khóc lóc ra, chúng tôi không gặp phải bất kỳ rắc rối nào trên đường đi và đến được lối vào Dungeon.

“...Tôi thấy rồi, nó thực sự là một con quái vật bí ẩn.”

Khi chúng tôi tiến tới Dungeon, chúng tôi quan sát những con quái vật cứ tiếp tục trào ra từ cửa hang.

Đại khái, chúng là những con búp bê đeo mặt nạ.

Đeo mặt nạ, chúng cao tầm khoảng giữa đầu gối hai chân tôi. “Thứ gì thế? Thật kì dị. Trước giờ em chưa từng thấy hay nghe nói về chúng.” Megumin nghiêng đầu và thấy thú vị khi nhìn mấy con búp bê.

“Trông thoáng qua, có vẻ như sức chiến của chúng không mạnh lắm.” Darkness nói với bộ giáp kêu lèng kèng.

“Chúng ta xử nó bằng cách nào đây? Tôi không thể chấp nhận nỗi sự tồn tại của con búp bê này trên góc độ sinh học. Sao lại thế nhỉ? Chỉ cần nhìn thấy chúng thôi cũng đủ khiến tôi cảm thấy tức giận rồi.” Aqua nhặt một hòn đá lên trong khi nói.

–Đúng lúc đó.

“Satou-san...! Anh đang làm gì ở đây thế? Có phải anh đã đổi ý và sẵn sàng để điều tra lũ quái vật này rồi không?”

Nghe thấy ai đó gọi mình từ phía sau, tôi thấy Sena cùng với một nhóm lớn những nhà thám hiểm trong thị trấn.

Sema ăn mặc rất mỏng manh, không hề mang giáp và giữ một lá bùa, ở trên đó có những bản vẽ kì lạ.

Vậy là cô ấy đã tới đây từ trước.

Không còn cách nào khác, tôi cần phải tạm hòa hoãn với cô ấy.

“Giờ tôi đã nghĩ lại về chuyện đó, sự xuất hiện của những con quái vật bí ẩn cũng sẽ ảnh hưởng tới bọn tôi. Và bảo vệ thị trấn khỏi những con quái vật là nghĩa vụ của một nhà thám hiểm.”

“Chưa bao giờ niềm mong ước mình có được một thiết bị phát hiện nói dối lại mạnh mẽ như lúc này... Nhưng tôi có lời cảm ơn sâu sắc tới sự hỗ trợ của anh.” Sena nói và cúi đầu thật sâu.

Ôi không, lương tâm của tôi đang cắn rứt bởi chuyện này.

Người này không có bất kỳ thành kiến nào xấu đối với tôi, cô ấy chỉ hơi cứng nhắc và bảo thủ trong việc điều tra tôi như là một kẻ tình nghi thôi.

“Nếu đúng như thế, xin hãy nhận lấy thứ này, Satou-san. Chưa biết được lý do tại sao những con quái vật đó lại được sinh ra, nhưng có thể là do chúng được triệu hồi bởi một ai đó, xin hãy hạ gục triệu hồi sư và dán thứ này lên những vòng tròn ma thuật.”

Sena đưa cho tôi một lá bùa trong khi nói vậy.

“...Thứ này là?”

“Một lá bùa với ma thuật niêm phong mạnh mẽ. Bằng cách gắn thứ này vào, chúng sẽ vô hiệu hóa được những vòng tròn ma thuật, dù chúng có mạnh mẽ tới đâu. Trong số những vòng tròn ma thuật triệu hồi ra mấy con quái, một số có thể vẫn còn triệu hồi quái vật sau khi

ma thuật sư đã bị hạ gục, nên hãy mang thứ này theo anh.”

Tôi hiểu rồi, một item thuận tiện như vậy—Nhưng chúng tôi không cần đến nó.

“Không, tôi không cần đến thứ đó. Đừng lo, tôi có một sáng kiến. Với nhiều quái vật bên trong Dungeon như vậy, không cần phải gánh thêm rắc rối cho chúng ta bằng việc tiến vào bên trong nữa...Megumin! Em sẵn sàng chưa?”

“Em sẵn sàng rồi, cứ để đó em lo.”

Đáp lại lời kêu gọi của tôi, Megumin nâng cây trượng của mình và bước lên.

Khi Sena thấy điều này, cô ấy hoảng sợ nói:

“Chuyện, chuyện gì vậy? Anh đang nghĩ gì thế? Lẽ nào...!”

“Ara, cô nhận ra rồi à? Đúng vậy, bằng cách sử dụng phép Explosion lên lối vào của Dungeon này và niêm phong nó...”

Không, đừng làm thế! Làm ơn hãy tìm hiểu lý do đã! Dù có nhìn kiểu gì, mấy con quái cũng không tự dưng mà hiện ra đâu. Kẻ ẩn nấp hẳn phải rất nguy hiểm khi hắn có thể triệu hồi được nhiều quái vật đến thế. Ngay cả khi niêm phong được Dungeon, bọn chúng vẫn có thể trốn thoát nếu có công dịch chuyển. Vì vậy đích đến của chúng ta chính là tìm ra kẻ đã gây ra cơn khủng hoảng nghiêm trọng này và đánh bại chúng.”

Chết tiệt, lại thêm phiền phức rồi.

Tệ quá, dẫu sao tôi vẫn không muốn tiến vào Dungeon đó.

Và Megumin không thể xài được skill Explosion trong Dungeon.

Đúng lúc đó Aqua, con mắt éo thèm quan tâm đến việc gây rắc rối cho tôi, chọi đá vào đầu mấy con quái mang mặt nạ.

Cô ta bảo là không thể chấp nhận được loài sinh vật đó dưới góc độ sinh học, nên cực kỳ ghét chúng.

Những con quái vật này giờ chưa hề bộc lộ thái độ thù địch với chúng tôi đột nhiên hướng tới kẻ đã lên kế hoạch chọi đá chúng, Aqua.

“Eh! Đợi xiu! Cái, cái gì vội! ...Ara?”

Và rồi, mấy con quái không hề tấn công Aqua, nhưng thay vào đó là bám lấy cô ta dai như đĩa.

“Hử, chúng muốn thân mật à? Cái mặt nạ khiến tôi nổi sùng, nhưng nghĩ lại thì chúng cũng khá dễ thương khi thân mật như vậy đấy chứ... Nah nah, Kazuma, tôi nghĩ con búp bê này đang dần trở nên ấm hơn. Có gì đó không ổn!”

Aqua vừa chạy về phía tôi vừa hét toáng. Tôi cũng có cảm giác quan ngại sâu sắc và vội vã tránh xa khỏi Aqua.

Và rồi—

Với âm thanh của một vụ nổ bom, con búp bê ôm lấy Aqua biến mất không còn mảnh xác.

Và những gì còn sót lại từ vụ nổ là một Aqua nằm sấp mặt xuống đất với quần áo tả tơi.

“...Như anh có thể nhận ra, những con quái này bám lấy những người đang di chuyển và phát nổ. Những nhà thám hiểm ở Công hội cũng không chắc chắn phải xử lý chúng như thế nào.”

“Đã hiểu, rắc rối rồi đây.”

“Sao mấy người tỉnh như ruồi thế! Không thèm quan tâm lấy tôi chút nào à?! Chí ít cũng phải hỏi thăm xem tôi có bị gì không chứ!”

Trong lúc tôi đang bình tĩnh tán chuyện với Sena, Aqua nhảy dựng lên với khuôn mặt tràn ngập nước mắt.

Nhưng dường như cô ta vẫn còn sống nhăn răng.

“Nhưng rắc rối là... Những con quái này chỉ xài được skill ôm bom cảm tử, và sẽ phát nổ ngay cả khi chúng ta chỉ gây thương tổn nhẹ; thậm chí kể cả khi không đụng chạm gì, chúng vẫn cứ bám dính lấy khi chúng ta không đề phòng. Từ tình hình hiện tại, chúng ta chỉ có thể giữ khoảng cách và tĩa từng con một.”

Sena nói trong khi quan sát Megumin an ủi con mắt Aqua đang thụi mặt vào hai đầu gối.

Aqua trông vậy thôi, nhưng Hagaromo của cô ta là thánh trang mạnh nhất.

Nếu không phải thế, cô ta có thể sẽ phải chịu thương tích không hề nhẹ từ vụ nổ khủng khiếp đó.

Mấy con quái này phiền phức thật.

Liệu chúng ta có buộc phải ném đá vào chúng trong khi du hành không nhỉ?

Nhưng chỉ nhìn sơ sơ trên mặt đất đã có cả đống quái rồi, ai biết được chúng còn tụ tập thêm bao nhiêu nữa ở bên trong Dugeon.

Tĩa từng con một có chút...

Hơn nữa, tôi không hiểu được mục tiêu của mấy con quái vật bí ẩn này là gì.

Rốt cuộc, ai là kẻ đã thả mấy con quái đó ra, và với mục đích gì.

–Trong khi tôi đang gặp phải rắc rối với những vấn đề đó, Darkness đột nhiên tiếp cận mấy con búp bê và chẳng nói chẳng rằng thụi một cú.

“Hmmm? Bỗng dưng cô làm cái gì thế?!”

Trong khi những nhà thám hiểm xung quanh và tôi bị hoảng loạn bởi hành động của Darkness, con búp bê lĩnh phải cú đấm bám luôn vào Darkness. Ngay sau đó, con búp bê phát nổ một cách ảo lòi y chang cái con vừa mới bám vào Aqua xong.

Sau vụ nổ đó–

“...Hmmm, tôi có thể chịu được mà. Không xi-nê đâu.”

Darkness nói thế trong khi vẫn còn tràn đầy sức sống.

Trong khi Sena và mấy nhà thám hiểm khác vẫn còn bị sốc bởi sự kiên cường của Darkness.

“Tôi sẽ dọn đường cho, cứ theo sau tôi, Kazuma.” Darkness thốt ra một câu đầy men lỳ.

Dungeon cần phải thám hiểm lần này không giống như nhiệm vụ lén lút của lần trước.

Kế hoạch tấn công lần này là trực tiếp xộc thẳng vào cùng với những nhà thám hiểm khác.

Đúng lúc đó, Megumin giật mạnh góc áo tôi và bảo:

“Kazuma, Kazuma, nếu cùng tiến vào phía trong thì em sẽ chả có tác dụng gì cả, nên em đứng ngoài thôi có được không? Em sẽ chuẩn bị sẵn sàng để xài phép ở trước lối vào hang động, nên chỉ thoát ra khi anh đụng phải một con quái vật quá mạnh nhé.”

Đúng vậy, kẻ triệu hồi quái vật có lẽ đang ở bên trong Dugeon.

Và chắc hẳn hẳn rất mạnh.

Tốt hơn hết nên cho Megumin đứng đây chờ để con bé có thể trở thành con át chủ bài nếu một con quái vật mạnh mẽ đuổi theo chúng tôi ra khỏi Dugeon.

“Nếu là vậy, thì tôi sẽ chờ các anh ở đây cùng với Megumin. Tôi sẽ niệm buff lên trước khi các anh tiến vào, nên hãy bảo trọng.”

Aqua nói trong khi phủi bụi khỏi quần áo mình...

“Này, đợi chút đã! Cô cũng phải vào cùng tôi! Cô hoàn toàn khác với Megumin và cô có thể xài được phép ở bên trong Dugeon đấy!”

“Tôi không muốn đâu—! Tôi không muốn bước vào Dugeon lần nào nữa! Tôi sẽ bị bỏ lại phía sau nếu như tiến vào Dugeon! Đúng thế, và cả đồng undead sẽ đuổi theo sau tôi—!”

Aqua bịt tai lại và ngồi thụp xuống, lẹo nhẹo từ chối trong khi lắc đầu ngoàng ngoạy.

Có vẻ như cô ta vẫn còn bị chấn thương tâm lý cái lúc tôi dọa sẽ bỏ cô ta lại từ lần ghé thăm Dugeon trước đó.

Tôi cân nhắc lại chuyện này, và quyết định cũng để Aqua ở bên ngoài luôn.

Với con mắt này ở quanh, tỉ lệ gặp phải Undead sẽ tăng vọt.

Và những nhà thám hiểm khác cũng sẽ tiến vào bên trong nữa, nếu chúng tôi chạm trán phải bất kì loài undead nào không tồn tại dưới dạng vật lý, chẳng ai có thể tấn công được chúng. (Trans: Đoạn này dịch không sát được phải chém thế cho xuôi)

“Những người trong nhóm chúng ta tiến vào dugeon sẽ chỉ có tôi và Darkness.”

“Yeah... Trong hang động đen tối chỉ có hai chúng ta. Tôi nghĩ Kazuma còn nguy hiểm hơn mấy con quái vật đó nhiều.”

“Cứ chờ đấy, bằng mọi cách tôi sẽ bỏ cô lại sâu trong Dugeon và khiến cô phải chịu những tổn thương tinh thần y như Aqua.”

Trong lúc chúng tôi đang cãi cọ, các nhà thám hiểm khác dường như đã quyết định được những thành viên sẽ tiến vào Dungeon.

Một vài nhà thám hiểm sẽ đứng ở tuyến đầu để bảo vệ Sena và tiêu diệt những con quái vật.

Có khoảng hai mươi người cả nam lẫn nữ sẽ tiến vào Dungeon cùng với chúng tôi.

Kế hoạch là sẽ để Darkness dẫn đầu và những nhà thám hiểm khác bám theo sau—

—Đèn dầu trong tay tôi soi rọi hành lang mịt mờ bên trong Dungeon.

Darkness, người có thể bị tấn công bởi những kẻ đánh bom cảm tử, cầm lấy một thanh gươm lớn thay cho ngọn đèn dầu.

Tôi bước theo sau Darkness và nâng ngọn đèn dầu lên cao, để cho Darkness đang di chuyển phía trước có thể thấy được đường đi.

Đây có lẽ là một Dungeon tối tăm và ẩm ướt, nhưng chẳng có gì phải sợ với cả đồng người ở xung quanh.

Hắn là như vậy, nhưng mục tiêu của chúng tôi khác với bọn họ.

Những nhà thám hiểm khác ở đây để điều tra lý do tại sao những con quái vật lại được sinh ra, nhưng mục tiêu của chúng tôi lại là xóa sạch những vòng tròn bên trong căn phòng của Lich và phi tang chúng có.

Và như vậy, để cho họ theo sau sẽ gây rắc rối cho tôi.

–Nhưng mặt khác.

“Fufufufu, hahaha! Kazuma nhìn đi! Tôi đánh trúng rồi, tôi đánh trúng rồi! Thậm chí tôi có thể đánh trúng mục tiêu hai lần liên tiếp!” Darkness đang đi phía trước tôi hạnh phúc vung vẩy thanh kiếm của mình, chém những con búp bê chẳng hề cố gắng để né tránh.

Và y như rằng, những con búp bê phản lại đòn tấn công bằng cách đánh bom cảm tử, nhưng chúng chỉ phủ lên bề mặt bộ giáp Darkness có chút bụi, và cô ấy cứ tiếp tục tấn công dữ dội trong niềm vui sướng cứ như thể chẳng có chuyện gì xảy ra cả.

Ừ thì, cô ấy chắc hẳn có chút lo lắng về việc không thể bỏ một hit lên đối thủ.

Nếu đã như thế, đừng có bướng bỉnh nữa và chịu khó học skill ‘Kiếm dài’ có được không ạ?

Có lẽ những cuộc tấn công thành công khiến cô vui vẻ bởi vì mình đã trở nên có ích. Darkness cày nát khắp Dungeon như một chiếc xe tăng.

Dungeon được tạo ra bởi một Lich trú danh thực sự rất kiên cố, cho chúng ta thấy được không có bất kì dấu hiệu nào của sự sụp đổ bất chấp hàng loạt những vụ nổ xảy ra liên tiếp.

“Này– Đợi đã, chờ chúng tôi với! Từ từ thôi...!”

Tôi có thể nghe thấy tiếng của những nhà thám hiểm tới từ phía sau.

Tôi quay lưng lại và nhận ra chúng tôi đã bị tách ra xa khỏi những người khác bởi cơn kích động của Darkness.

Và những con quái cứ tiếp tục nhảy ra từ hai bên Dungeon.

“Đợi đã...! Ahhh, nó bám lấy tôi! Này, ai đó hãy kéo nó ra đi!”

“Wahh, đừng có tới đây! Đừng có tới–!”

Cuộc đánh bom của mấy con quái quả thực cực kỳ mạnh mẽ.

Họ có thể không cứng cáp như Darkness hoặc không có thánh trang như Aqua, nhưng một nhà thám hiểm giáp trụ đầy đủ sẽ không thể chết dễ dàng như thế được.

Dù có hơi xấu hổ chút, nhưng tôi nên tận dụng cơ hội này...

“Cố lên Darkness! Thẳng tiến xuống hành lang! Cứ tiếp tục đột kích về phía trước đi!”

“Okey, cứ để đó cho tôi! Ahhh, thật là một trải nghiệm đáng kinh ngạc! Tôi nghĩ đây là lần đầu tiên mình được thực hiện đúng vai trò của mình như một Thập tự quân!”

Một Darkness đang bị kích động không hề cảm nhận được tình hình đang diễn ra như thế nào phía sau lưng mình.

Cứ tiếp tục một phát thẳng tiến và chúng tôi sớm có thể chào tạm biệt với Dungeon này.

Phần 3

Chúng tôi tới được phần sâu nhất trong Dungeon hơi dễ một chút, chỗ đó nằm gần phòng của Lich.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì, đây hẳn là tận cùng của hành lang này.

“...Chuyện gì với chỗ này vậy? Dù có nhìn kiểu gì, đáng lẽ nơi này phải có boss của mấy con quái đó chứ.”

Trước mặt tôi và Darkness là một bóng người ngồi chân vắt chéo trong phòng của Lich, chăm chỉ tạo ra mấy con búp bê.

Bộ đồ hẳn ta mang chẳng hề phù hợp với một Dungeon chút nào cả, và hẳn đeo hai chiếc găng tay màu trắng. Mặt nạ hẳn mang trên mặt có thiết kế tương tự với mấy con búp bê tấn công chúng tôi.

Mặt nạ không che tới tận miệng đem lại một cảm giác đáng lo ngại.

Hắn hình như không nhìn thấy chúng tôi dù tôi có mang theo một ngọn đèn dầu, hoặc có thể hẳn ta quá tập trung vào công việc chế tạo búp bê của mình, nhưng gã này thậm chí còn không thèm liếc chúng tôi.

Tôi không thể thấy được khuôn mặt bởi chiếc mặt nạ hắn đang mang, nhưng từ cách ăn mặc, có lẽ gã đó là đàn ông.

Trong lúc tôi đang phân vân không biết phải làm gì, Darkness tiến dài bước chân về phía người đàn ông mang mặt nạ.

“Này... Người đang làm gì ở đây vậy? Bằng việc người đang chế tạo mấy con búp bê, thì đồng nghĩa với việc người chính là kẻ chủ mưu đằng sau vụ hỗn loạn này có phải không?” Rồi Darkness rút thanh kiếm ra và thủ thế.

Tận bây giờ hẳn ta mới ngược mặt lên nhìn chúng tôi, như thế hẳn chỉ vừa mới để ý chúng tôi sau khi nghe Darkness nói.

Xem xét kỹ càng thì, gã đó khá cao.

Hắn không có một thứ gì tương tự vũ khí trên tay mình, nhưng rõ ràng hắn ta không đơn thuần chỉ là một con tốt thí.

Phần mắt của chiếc mặt nạ toát ra ánh sáng màu đỏ, và miệng lộ ra một điệu cười giả dối.

“Ồ... Ta không hề trông mong bất cứ ai tới được tận nơi này. Những nhà thám hiểm, chào mừng đến với Dungeon của ta! Các người đứng rồi đấy, ta chính là nguyên nhân và là nguồn gốc của tất cả những điều xấu xa! Ta chính là Boss của quân đội Quý vương, Công tước của địa ngục – kẻ chỉ huy của quý dữ! Ác quỷ cấp cao có thể nhìn thấu được bất cứ điều gì trên thế giới, Vanir!”

Kẻ địch mạnh mẽ sợ bất thành linh xuất hiện!

— Bên trong Dungeon mịt mù, tôi từ từ lùi lại.

Darkness thận trọng nâng thanh kiếm của mình lên chĩa vào Vanir. Cô ấy đang rất căng thẳng bởi xét cho cùng tên này vẫn là Boss của quân đội Quý vương.

Thôi rồi, tôi không hề mong đợi về việc gặp phải đúng con Boss của quân đội Quý vương chỉ với Darkness và bản thân mình.

Không, điều cần nghĩ tới bây giờ là, có rất nhiều manh mối.

Ví dụ như, những con cóc trời lên khỏi mặt đất như thể chúng đang sợ hãi một thứ gì đó.

Thứ khiến chúng hoảng sợ không phải là phép Explosion.

Cũng giống lần Beldia xuất hiện ở đây, mấy con quái yếu đều bỏ trốn hết.

“Darkness. Này, Darkness, chúng ta không thể tự mình xử lý được chuyện này đâu, nghĩ cách để chuồn thôi!”

“Anh đang nói cái quái gì thế? Là một tín đồ của nữ thần Eris, làm thế nào mà tôi có thể rút lui khi đối mặt với quý dữ chứ, chưa kể đây lại là một con boss của quân đội Quý vương nữa! Ngay cả khi hắn sẽ giết chết tôi, tôi cũng phải hạ gục được hắn!” Con này bướng bỉnh vãi!

Sau khi nghe Darkness nói vậy, Vanir phân khởi cười đều:

“Ồ, ngươi muốn đánh bại ta ư? Đánh bại Vanir kẻ được một số người cho rằng còn mạnh hơn cả Quý vương? Nhưng... Cái con nhóc vẫn còn lo lắng về việc gã đó đã thấy cơ bụng sáu múi của mình khi ngươi trần truồng ở phòng tắm. Ta không hiểu được tại sao ngươi lại giận dữ đến như vậy, nhưng ta nghe nói rằng ăn một xương dăm sẽ giúp cơn giận dữ của ngươi tự nhiên nhanh chóng giảm đi. Thành phần mặt nạ của ta được lấy từ xương của những con rồng ma thuật, ta không ngại để ngươi cắn một ít đâu.”

“Sáu múi, sáu múi...! Ngươi, đừng có phun ra mấy câu vớ vẩn nữa tên tay sai của quân đội Quý vương! Kazuma, gã này nói láo đấy! Tôi không hề có sáu múi nào cả đâu, và tôi không lo lắng về điều đó!”

“Eh, đừng trở nên kích động chứ, Darkness. Bình tĩnh đi!”

Tôi không chế bà cô Darkness đang vung vẩy thanh kiếm của mình để tấn công.

Vanir bỏ luôn cơn điên tiết của Darkness, vẫn duy trì tư thế ngồi vắt chéo chân và nói:

“Làm ơn bình tĩnh lại nào. Ta không tới đây để làm một trận với ngươi đâu. Là bởi vì thằng bạn của ta, chúa quý nhờ ta điều tra thứ gì đó. Ngoài ra, ta còn một ít công chuyện kinh doanh với tên boss vô

dụng ở Axel, kẻ càng làm việc chăm chỉ thì lại càng trở nên nghèo khó.”

Darkness và tôi nhìn nhau khi nghe Vanir nói vậy.

Phần 4

Darkness đứng một bên tiếp tục nâng thanh kiếm của mình lên và cảnh báo, sẵn sàng để tấn công bất cứ khi nào. Tôi ngồi trên nền Dungeon và lắng nghe Vanir nói.

“Đầu tiên, mặc dù ta đúng là boss của đội quân Quỷ vương, ta cũng chỉ duy trì những rào chắn của pháo đài theo yêu cầu của ông, nên ta chỉ là boss trên danh nghĩa thôi. Ta được biết tới bởi con mắt người đời như một tên ác quỷ. Nhưng món ăn tuyệt hảo nhất của ác quỷ chính là những cảm xúc tiêu cực được sinh ra bởi sự thù ghét của loài người. Trong mắt ta, con người chính là kẻ tạo nên những món ăn tinh tế, nên ta sẽ không làm những điều xuân ngược như hãm hại hay là giết chết người. Bất cứ lúc nào một sinh mệnh mới được ra đời, ta cũng đều hạnh phúc và khiêu vũ dưới khoảng sân trong nhà.”

“Ta, ta hiểu rồi... Nhưng để kích động cảm xúc tiêu cực trong chúng ta, cũng có nghĩa là người sẽ hãm hại bọn ta đúng chứ? Sẽ không có cảm xúc tiêu cực nào nếu cuộc sống của chúng ta hoàn toàn bình yên.”

Hắn ta không hề thể hiện thái độ thù địch, nhưng bởi hắn ta là một tên boss của quân đội ma vương, thì không thể xử lý được hắn chỉ với hai chúng tôi được.

Tốt hơn hết tôi nên diễn theo màn kịch của hắn ta và né tránh việc chiến đấu.

Trong lời hắn nói, một tên boss duy trì những rào chắn...

Ai đó nghe như là Wiz ấy.

Vanir vẫn ngồi kiêu vắt chéo chân và tạo ra những con búp bê một cách khéo léo trong khi nói:

“Đối với cảm xúc tiêu cực, có cả đồng thứ theo mức độ khác nhau. Vị giác của mỗi con quỷ đều khác nhau và cũng có những sở thích riêng biệt. Vài tên thì thích sợ hãi và tuyệt vọng, trong khi số khác thì giống ta, biến mình thành những quý cô xinh đẹp và tiếp cận mấy gã đàn ông, và sau khi gắng sức để mấy tên đó rơi vào lưới tình của ta, ta sẽ hiện nguyên hình và nói “quá nhỏ, đây mới thực sự là ta nè”. Rồi ta sẽ nếm cảm giác khóc ra máu của chúng.”

“Ta bắt đầu nghĩ tới chuyện tốt hơn hết nên xử đẹp ngươi.”

Tôi quăng cái nhìn ngờ vực về phía tên ác quỷ mang chiếc mặt nạ khả nghi.

— Quý vương dường như giao nhiệm vụ cho tên này với công việc thăm dò kẻ đã đánh bại Beldia.

“Cũng giống như việc ta chơi đùa với mấy con quỷ đê và ăn cảm xúc tiêu cực từ chúng... Hắn nài nỉ ta ‘đừng có nằm lười chây thây trong pháo đài và bắt nạt cấp dưới của ta nữa, tự kiếm việc mà làm một lát đi...’ Ta nghĩ đến chuyện viếng thăm người bạn cũ cư trú trong thị trấn này, nên ta nhận làm một công việc. Trên đường đi, ta tìm thấy một Dungeon vô chủ. Ta nhận ra nó hoàn toàn phù hợp với ta cứ như là sinh ra để dành riêng cho ta vậy.”

Thế còn việc của ngươi? Bạn cũ của ngươi? Vô tư gì thì cũng có giới hạn thôi chứ! Tôi muốn vặn lại, nhưng lỡ như hần nói “rồi ta sẽ bắt đầu làm công việc của mình”, thì sẽ rắc rối to đấy.

Xét cho cùng kẻ đã đánh bại Beldia chính là chúng tôi.

— Mặc dù tôi muốn bỏ qua gã này và chuồn thẳng, vẫn còn một số thứ tôi không thể lờ đi được.

“Ngươi nói rằng sẽ khá phiền phức nếu như loài người bị hãm tài, vậy còn mấy con búp bê thì sao? Chúng vẫn tiếp tục tràn ra từ Dungeon và gây ra rất nhiều rắc rối cho người dân thị trấn.”

“...Hmmm? Những thứ này được ta dùng để xử hết mấy con quái vô dụng trong Dungeon. Ta hiểu rồi, vì chúng tự mò ra đường để thoát khỏi Dungeon này, nên cũng có nghĩa là chả còn mấy con quái bên trong Dungeon nữa. Tới lúc để dừng việc sản xuất hàng loạt mấy con búp bê và chuyển sang bước tiếp theo.”

“... Bước tiếp theo? Ngươi đang âm mưu điều gì vậy?”

Nghe tôi nói vậy, Vanir đưa một nửa số búp bê trở về cát bụi và nói: “Khá là lố mãng khi gọi đó là âm mưu đấy, cái đứa buồn như chó cắn và cứ loanh quanh trong nhà cả ngày chỉ vì cô nàng mặc giáp mấy bữa nay chưa về. Ta có một giấc mơ vĩ đại xứng tầm loài quý dữ. Ta tới nơi này để thỏa mãn giấc mơ đó.”

“Ê! Im miệng lại, ngươi nói rằng ngươi là loài ác quỷ có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ, nhưng sao nghe ngươi miêu tả cứ như thể được thấy tận mắt vậy. Còn cô, cô, thôi ngay cái trò vặn vẹo ấy đi!”

Darkness đỏ mặt và cứ thích gây phiền phức bằng cách cố gắng thu hút ánh nhìn của tôi.

Đúng là tôi đã khá lo lắng cho cô ta, nhưng tôi không có đi đi lại lại quanh phòng... Tần suất không đáng kể lắm.

“Giấc mơ của một con quỷ nghe chẳng hay ho là mấy. Dù sao, ta có thể hỏi giấc mơ đó thuộc loại gì không?”

Dưới cái nhìn hằn học của Darkness, Vanir gật đầu...

“Đối với ta – kẻ gần như đã chạm tay đến sự bất tử... Ta vài lần đã phải kiềm chế sự thôi thúc bước ra ngoài cõi đời bởi sự huyền ảo... Và vượt qua bằng sự tỉnh táo sau khi thưởng thức những cảm xúc tiêu cực tuyệt hảo. Ta đã suy nghĩ cả một thời gian dài, ta thậm chí chẳng thể nào nhớ nổi lần đầu mình có suy nghĩ đó vào lúc nào. Ta đã suy nghĩ, ta cần phải làm gì để được dùng bữa bởi những cảm xúc tiêu cực mà ta say mê nhất. Và cuối cùng ta cũng tìm ra được ý tưởng không thể tuyệt vời hơn...”

Ngay lúc đó Vanir mỉm cười, và tôi nín thở chờ đợi.

“Đầu tiên, ta sẽ kiếm một Dungeon. Tiếp theo ta sẽ phái tay sai của mình đến mỗi phòng chờ tại đó, sắp đặt một số cạm bẫy chết chóc ở bên trong! Rồi những nhà thám hiểm mạnh mẽ và đầy kinh nghiệm sẽ tới và tự thử thách bản thân mình! Sau khi vượt qua bao nhiêu thách thức hiểm nguy, cuối cùng cũng sẽ xuất hiện một ai đó tới được nơi sâu nhất trong nơi trú ẩn – Dungeon của ta!”

Vanir ngày càng trở nên hào hứng theo mỗi lời hấn ta tự độc thoại, cử chỉ tay và giọng điệu của hấn lại càng phô trương hơn nữa.

“Và tất nhiên kẻ chờ đợi ở phần sâu nhất bên trong Dungeon, chính là ta! Rồi ta sẽ nói ‘Thật ấn tượng khi các ngươi có thể tìm ra cách để tới tận nơi này, những tên thám hiểm! Tới đi, của cái châu báu đang chờ đợi nếu các ngươi đánh bại được ta...!’ Sau bài phát biểu khai mạc sẽ là trận chiến cuối cùng! Sau một hồi đánh nhau khốc liệt, những nhà thám hiểm cuối cùng cũng đánh bại được ta. Với kết thúc, một chiếc rương châu báu được miêm phong chắc chắn xuất hiện phía sau cơ thể rách nát của ta. Khi ta bắt đầu mất đi ý thức, những nhà thám hiểm đã phải vượt qua bao nhiêu gian lao thử thách, mở ra chiếc rương châu báu ngay trước mắt mình...!”

Darkness và tôi nuốt nước bọt rồi cùng chờ đợi trong im lặng.

“... Bên trong hộp sẽ có một mảnh giấy nhỏ ghi rằng ‘cảm ơn vì đã chiếu cố!’ Những nhà thám hiểm sẽ nhìn vào mảnh giấy này với khuôn mặt trống rỗng, đó chính là cảnh mà ta muốn hướng đến trong chúc thư của mình.”

“Đừng làm thế. Đáng thương quá, gì cũng được ngoại trừ điều đó ra...”

“Này Kazuma, tôi nghĩ chúng ta rốt cuộc cũng nên xử lý thằng cha này.”

Vanir nhẹ nhàng nở nụ cười điểm thú vị với tôi và Darkness và nói:

“Một người bạn của ta đang coi sóc cho một cửa hàng ở gần đây. Kế hoạch ban đầu của ta là làm việc trong cửa hàng của cô ấy để tiết kiệm tiền, và sử dụng quỹ này cùng với sự trợ giúp của bạn ta để tạo nên một Dungeon rộng lớn. Nhưng lúc ta ngang qua Dungeon này, ta chợt nhận ra nó không có chủ sở hữu. Nên ta đã đổi ý và quyết định sử dụng nơi này để thay thế.”

“Ở lại đây với lý do đó có chút... Dù sao thì, ta không biết người đang tính làm cái gì ở đây. Kể từ lúc người không còn tạo ra bất kỳ con búp bê nào, thì không còn gì cần phải bàn thêm nữa. Chúng ta tới đây bởi vì có một số chuyện cần làm trong căn phòng đằng sau người. Cho người biết sự thật luôn, bọn ta tới đó để xóa đi những vòng tròn phép thuật ở bên trong.”

“Hử...! Này, Kazuma, thay vì vòng tròn ma thuật đó, chúng ta chăm sóc cho gã này có phải hơn không! Anh muốn tôi lờ đi tên boss của đội quân Quỷ vương ư? Kẻ thù của nhân loại đang ở ngay trước mắt chúng ta!”

Có thể là như vậy, nhưng Darkness có thể làm được cái gì để chống lại tên boss của đội quân Quỷ vương đây?

Trong lúc tôi thức tỉnh và tính kế chuồn đi sau khi xóa sổ những vòng tròn ma thuật ...

“... Vòng tròn ma thuật? Ồ, có phải mấy vòng tròn ma thuật đã làm phiền ta đôi chút không? Người thật tốt bụng. Ta không biết cái thứ phiền phức đó đã làm gì, nhưng cái vòng tròn ma thuật thích chọc tức ta và duy trì việc ngăn cản ta tiến vào căn phòng đó. Nếu người đã sẵn sàng để xóa bỏ nó, ta sẽ tặng cho người búp bê Vanir thích cười vào giữa đêm được sản xuất bởi chính ta.”

“Thôi khỏi, cảm ơn. Chúng tôi sẽ gặp rắc rối nếu những vòng tròn ma thuật vẫn còn tại đây. Chúng tôi sẽ rời đi sau khi xóa bỏ chúng, xin hãy làm như thể người hài lòng sau việc đó đi.”

Kế hoạch của tôi là phi thẳng ra ngoài sau khi loại bỏ hết đám vòng tròn ma thuật, nên tôi nói theo kiểu thật tình cò.

“Sao sự tồn tại của những vòng tròn ma thuật lại gây hại cho ngươi? Hãy để ta nhìn thấu vào quá khứ...”

Lời nói của tôi kích động trí tò mò của Vanir và hắn vô tư nói.

...Không, đợi đã...!

“.....Fuhahaha!”

Trước khi tôi kịp ngăn chặn hắn ta, Vanir dường như đã quan sát thấy một điều gì đó và lạnh nhạt bật cười.

Cảm thấy một luồng Aura kỳ quái tỏa ra từ Vanir, Darkness đưa người lên trước để bảo vệ tôi.

“Fuhahaha.... Fuhahahahaha! Fuhahahahahahaha! Ta có nên nói rằng đây chính là thứ mà ta mong đợi, hoặc là không nhi?! Vậy là mấy vòng tròn ma thuật phiền phức đó được sắp đặt bởi đồng đội của ngươi? Ngay cả một ác quỷ cấp cao như ta cũng không thể xuyên thủng được nó, để có thể thiết lập được loại vòng tròn ma thuật như vậy, chỉ có thể là Thuật sĩ...!”

Chết tiệt, tôi méo biết chuyện quái quỷ gì đang xảy ra, nhưng tên ác quỷ này đã xuất hiện dấu hiệu của sự kích động!

Vanir từ từ đứng lên, đôi mắt hắn ta nhìn vào tôi tỏa sang một ánh sáng chớp đỏ.

Không giống như tròng mắt đỏ của tộc Hồng Ma, nó cực kỳ trùng khớp với tưởng tượng về loài ác quỷ, vẽ nên nỗi sợ hãi từ bản năng của con người. Đôi mắt đỏ màu máu tươi.

“Ồ... tầm nhìn của ta đã rõ ràng! Trên mặt đất! Trước lối vào Dungeon! Ta thấy một con thuật sĩ đã thiết lập nên mấy vòng tròn ma thuật đang nhàn nhã uống trà và trông có vẻ chán chường.”

Nếu như lời hắc ta nói là sự thật, tôi muốn quay lại mặt đất ngay lập tức và cho cô ta như tử. Tôi muốn chửi cô ta đã khiến cuộc sống của tôi trở nên cực kỳ khó khăn.

Guang mặt dưới mặt nạ của Vanir trông tràn đầy sức sống.

“Đúng rồi. Cô gái đó thực sự không thực sự quan tâm đến ‘những đòi hỏi quá đầ’ sau khi thua cuộc với gã này, không thể lấy được thứ đó ra khỏi tâm trí cô ta, chúng đây sự chờ mong và cứ tiếp tục vụn vụn không ngừng. Gã đàn ông đang nghĩ phải làm cái gì với cô gái đó và đang khao khát làm cái gì. Mở ra một lối đi cho ta! Đừng lo, ‘không giết con người’ là quy luật sắt đá của ta. Đúng vậy, ta sẽ không giết con người... tất cả ‘con người’! Cái cô gái đã gây rất nhiều rắc rối cho ta với mấy cái vòng đó, ta sẽ cho cô ta xem!”

“Không có gì trong tâm trí của tôi, tôi không có mong chờ và tôi không vụn vụn dừng ngay mấy cái lời vớ vẩn đi! Thôi, thôi lộn xộn đi!”

“Cô cô cô gái đó! Tôi không khao khát cái gì cả! Đừng, đừng có nói mấy thứ như thế!”

Sức chịu đựng của chúng tôi gần chur đã chạm ngưỡng bởi những cuộc tấn công tinh thần của Vanir, kẻ có thể thấy được tâm trí trong khi tiến một bước về phía chúng tôi.

Thằng cha này nói rằng hắc ta là ác quỷ có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ, và hắc nhấn mạnh rằng riêng lúc này thì hắc ta không giết ‘con người’.

Tức là hẳn ta chưa biết danh tính thật sự của Aqua?

Đúng lúc đó, Darkness nâng thanh kiếm dài của mình lên và chỉ vào Vanir, kẻ đang ngày càng tiến gần tới chúng tôi hơn.

“Nếu ngươi tính làm hại Aqua, sẽ không đời nào ta chịu khuất phục đâu. Trên danh nghĩa Thập tự quân phụng sự nữ thần Eris, ta thề trên danh dự của mình sẽ không để ngươi vượt qua!”

“Không chỉ sáu múi, ngay cả não ngươi cũng nặng nề và trì trệ, cô gái. Nếu ta nghiêm túc, thì kết thúc tính mạng ngươi cũng dễ dàng thôi. Nhưng ta không lên kế hoạch để giết con người. Xét cho cùng thật khó để phán đoán được người nào sẽ tạo ra một cảm xúc tiêu cực tinh tế. Về nhà và kết thúc ‘những đòi hỏi quá đầ’ của nhau đi. Ác quỷ với đôi mắt nhìn xa trông rộng này đảm bảo rằng nếu giờ các ngươi quay trở lại, không có ai cản đường được các ngươi đâu, mọi thứ chắc chắn sẽ tiến triển y như những gì các ngươi hy vọng.”

Gã, gã này...

“Bơ hẳn ta đi Darkness! Đó chính là tiếng thì thầm của quỷ dữ đấy!”

Đừng để bị cám dỗ bởi mấy lời dễ xiêu lòng của hẳn.

“Tôi, tôi sẽ không bị cám dỗ! Kazuma, hãy nghĩ về thời gian và địa điểm okay?!” Thật kỳ quái! Trái tim tôi bỗng trở nên rung động dữ dội...!

Chuyện gì xảy ra với đôi mắt nhìn xa trông rộng kia vậy?! Hẳn ta khiến tôi nghĩ rằng ‘không thể lấy nó ra khỏi tâm trí cô ta, chúng đầy sự mong chờ và cứ liên tục vắn vẹo không ngừng’ có đúng sự thật không.

...Tôi liếc trộm Darkness và trông thấy má cô hơi đỏ, mũi kiếm đang run rẩy, cho thấy trái tim cô đang rung động như thế nào.

“Fuahahahaha! Cả hai người đều cảm thấy thích người còn lại như hai người khác giới, nhưng rất sợ phải vượt qua ranh giới đó bởi các người là đồng đội! Cứ chạy đi! Hoặc các người có thể nghỉ ngơi ngay trong căn phòng với những vòng tròn ma thuật sau khi ta vượt qua và trước khi ta trở về!” Chúng thực sự là những lời thì thầm ngọt ngào của quỹ dữ!

Không một ai trong những kẻ địch tôi gặp phải lại sắp đặt một loại bẫy đây tội lỗi đến như vậy.

“Này, Kazuma! Anh bị vướng vào cái gì thế! Chúng ta sống trong cùng một nhà, sẽ thật khó xử nếu chúng ta phát triển một mối quan hệ như vậy! Hãy hành động cùng nhau nào!”

“Ahhh! Đúng vậy, đây là Darkness, tôi cần phải hành động cùng lúc! Chỉ là ngoại hình và cơ thể cô ta phù hợp với khẩu vị của mình thôi, nhưng bên trong lại là Darkness, đừng để bị lừa bởi ham muốn trong thoáng chốc!” “Anh, anh... Cứ chờ đến khi chúng ta trở về đi...!” Mấy bà cô sao phức tạp thế này.

“Ohh... người chống lại được sự cám dỗ của ta. Nhưng ta nên đi bằng cách nào đây? Tất cả các skill của ta đều cực kỳ mạnh mẽ, chúng có thể giết người chỉ trong một hit duy nhất. Ví dụ như tia laser chết chóc của ta. Bởi đó là tia laser chết chóc, người là con người sẽ chết sau một hit, người sẽ chết ngay cả khi chưa gây ra được đòn nào cả. Ngoài ra, còn có tia mắt Vanir, nhưng có tác dụng phụ là thiêu đốt mắt ta sau khi sử dụng chiêu đó, nên ta sẽ không thử trước khi...”

“Đủ rồi, đủ rồi! Ta sẽ phát điên nếu người cứ tiếp tục đấy! Ta sẽ

không để người tới chỗ Aqua, người sẽ phải đánh bại ta trước khi tính đến chuyện tới đó!”

Darkness chém vào Vanir sau khi nói vậy.

Phần 5

Vanir nhẹ nhàng tránh những cú đâm của Darkness với nụ cười hạnh phúc.

“Hahaha! Một cô gái mạnh mẽ thế này mà toàn trúng gió không vậy?...Hmmm? Người còn lại đâu rồi? Người con trai có vẻ rất giỏi giao tiếp trong cái ngoại hình rất bình thường ấy, anh ta đi đâu rồi?”

Vanir nhìn xung quanh, tìm kiếm tôi, người đột nhiên biến mất.

Xin lỗi vì sự tầm thường nhé, Tôi chỉ vô tình quá thẳng thắn với bản thân thôi, okey???

“Nhìn gì thế hả!?Đối thủ của mi là ta!”

Khi anh ta nghe Darkness nói vậy...

“Gã trông như tên chủ mưu đã chuồn đi đâu rồi?Nói sao nhỉ, một tên vô lại như thế đương nhiên nguy hiểm hơn một thập tự quân lực lưỡng chứ. Ta có thể cảm thấy hắn ta nhưng không biết ở đâu...?”

Ngay khoảnh khắc Darkness chém tên Vanir, tôi đặt chiếc đèn dầu xuống và bám chặt vào những dãy tường trong bóng tối đồng thời sử dụng thuật “Ẩn thân”.Tôi rón rén tiến ra sau lưng Vanir.

Vâng, dù tôi có là một kẻ mưu mô hay chủ mưu gì đó thì chắc chắn rằng chả ai dại đến nỗi mà mặt đối mặt với boss của quân đội quý vương cả.

“Đừng khinh thường ta, đối mặt với ta đi!”

Darkness vung một đường kiếm. Vanir nhảy về phía sau.

Lưng của anh ta đã ngay trước mặt tôi.

Tôi hiện thân và sử dụng toàn bộ sức nặng của bản thân tung một cước vào thẳng Vanir!

“Ughh! Tên vô lại, hóa ra nguoi rón rén ra sau lưng ta... Ôi không, không!!!”

Vanir loạng choạng bước tới trước và rơi vào ngay tầm đánh của Darkness. Đòn tấn công Darkness rất mạnh nhưng lại thiếu sự chính xác và giờ đây nó chém thẳng vào Vanir.

Cánh tay trái của Vanir bay theo gió, cả phần thân trên hẳn ta nhận phải một đòn chí mạng và hẳn ta gục xuống đất!

“Nghĩ đến việc...Khốn thật, ta quá vô dụng...! Nghĩ đến việc một thiên tài như mi mà lại ẩn danh ở thị trấn tập sự này thì...! Ugh...Đây là cái cách mà ta ra đi sao...”

Sau khi Vanir nói xong, cơ thể Vanir vỡ ra từng mảnh rồi tan thành mây khói cùng với chiếc áo lễ phục hoàng hôn của hẳn, chỉ còn lại mỗi chiếc mặt nạ này đây.

Những chiếc đèn sáng tối mập mờ xung quanh chúng tôi, và chỉ có thể nghe được tiếng thở mạnh của Darkness trong cái Dungeon này.

“Không thể nào...Có phải...Có phải tôi vừa tiêu diệt boss của đội quân quý vương không...?”

Darkness không tin vào mắt mình, nắm chặt thật chặt thanh kiếm dài trên tay. Adrenaline của cô ấy từ trận đấu vẫn được sản sinh ra và cô ấy vẫn còn rất run sợ.

“...Nếu cậu nói những thứ như là” Tôi vừa tiêu diệt tên boss sao?” thì nó gần như chắc chắn là bạn chưa làm được.Nhưng tên đó trông rất ngạc nhiên khi hắn bị chặt ra làm đôi, vì vậy đây chắc là sự thật rồi nhỉ?”

“Người nghĩ người đánh bại được ta sao...”

Một giọng nói vang lên từ đằng sau như để đáp lại lời nói của tôi.

Âm thanh đó bắt nguồn từ cái mặt nạ trên mặt đất kia.

Chiếc mặt nạ hấp thụ lấy đất cát từ dungeon, chậm chậm hình hóa thành một cơ thể.

Sau cùng thì cơ thể đó đang mặc một bộ quần áo và cũng chính là tên boss khi nãy.

“Mi nghĩ mi đã hoàn toàn đánh bại được ta sao? Xin lỗi nha, nằm mơ dữ quá rồi! Fuhahaha! Fuhahahaha! Ara, cái bản mặt tuyệt vọng ấy từ các bạn trông thật ngon quá đi!”

Tôi muốn băm xác tên này ra trăm mảnh!

“Cái cơ thể lở bịch đó là gì thế, người nghĩ người có thể dụ ta bởi những thứ như thế chỉ vì người là boss của quân đội quý vương ?!”

“Hô Hô...Tôi nghĩ tôi thực sự bắt được hắn ta rồi...Tôi nghĩ đã đến lúc để tôi trình diễn rồi, tôi đã mất cơ hội này rất nhiều lần trong những cuộc đi săn hay trận chiến với Pháo đài hủy diệt...”

Darkness lớn giọng trong sự chán nản khi chính cây kiếm của cô ấy cũng đang run rẩy.Vanir cười to:

“Fuhahaha!Cơ thể này chỉ là một món đồ giả được tạo ra bởi ma thuật của ta, cái mặt nạ mới thực sự là ta đấy. Dù ngươi chém ta bao nhiêu lần đi nữa, cơ thể này sẽ trở về cát bụi mà thôi! Cuối cùng thì nơi mà cái cơ thể này tan biến cũng sẽ được bón phân từ đất của một cơ thể tràn đầy ma lực của ta. Những bông hoa sẽ nở rộ và những con bướm xinh...”

“Ta không biết ngươi đang cái củ lạc giòn tan gì nữa! Con đau đầu của ta càng tệ hơn khi mà ngươi nói đấy! Chết tiệt, giờ là gì đây, Darkness? Chúng ta nên rút lui thôi chứ?”

“Tôi không muốn! Bị biến thành một kẻ ngốc như thế này, thật là một sự sỉ nhục đối với một kiếm sĩ như tôi! Tôi phải bắt hắn trả món nợ này...!”

Darkness mạnh miệng tuyên chiến với Vanir.

“Ồ, ta hiểu rồi.Nhưng ta không hứng thú khi chơi đùa với các ngươi như thế này. Đã tới lúc ta phải sử dụng kỹ năng cho những trường hợp như thế này! Ta có một kỹ năng ẩn nhưng không gây hại đến ai và chỉ sử dụng để thu lấy những cảm xúc tuyệt vọng mà thôi, nào!”

Sau khi nói thế, Vanir dùng cánh tay phải cởi chiếc mặt nạ ra...!

“Này Darkness! Có vẻ tệ đây! Rời khỏi đây trước đi!”

“Quá trễ rồi! Hỡi thập tự quân với sức khỏe cường tráng kia, hãy cho ta mượn cơ thể của mi đi!”

Vanir quăng chiếc mặt nạ vào Darkness và la lên...!

Phần 6

“Darkness...? Này...Darkness! Nói gì đi!”

Sau khi trúng chiêu, chiếc mặt nạ dính vào khuôn mặt Darkness. Tay nắm thanh kiếm của cô ấy rơi dần ra và cô ấy vẫn đứng yên trong khi đầu cúi xuống.

Điều này không tốt tí nào.

Theo những gì Vanir nói và tình hình hiện tại thì Vanir chắc chắn đang chiếm lấy cơ thể Darkness.

Và đúng như Vanir nói, cơ thể hắn đang rã ra thành cát bụi khi chiếc mặt nạ không còn trên cơ thể đó nữa.

Darkness người đang đeo chiếc mặt nạ từ từ ngẩng đầu lên...!

“Fuhahaha! Fuhahaha! Nghe đây nhóc! Đây mới là sức mạnh đặc biệt của ta đấy (Tôi nên làm gì đây Kazuma, tôi không kiểm soát cơ thể mình được nữa rồi!) Thế nào đây nhóc, thách ngươi tấn công cô gái này đấy, (Đừng bận tâm! Đừng dừng lại, thông hắn đi! Nhanh lên! Đây là cơ hội tuyệt vời nhất rồi đấy!)”

Những lời nói vô nghĩa của Darkness.

“Cậu đang nói quái gì thế?”

“Sao nó lại thành ra thế này vậy trời, chuyện gì xảy ra với một thiếu nữ xinh đẹp này đây?...CHẾT TIỆTTTT, đừng vòng vo và chống cự nữa! Cô gái này đây rất kiên trì đấy...(Một mode hoàn hảo của Thập tự quân!)...Im đi!”

Ngay bây giờ, một khó khăn thực sự, nhưng nhìn xem con Darkness đó rất bình tĩnh mà còn lẩn chút vui nữa chứ.

“Kháng cự lại ta sao, người có vẻ là một tên rất khá đấy!(Không đến thế đâu-Darkness)...Nhưng chống cự thì bụng bự đấy! Chắc người đau lắm nhỉ khi chống lại ta!(Mi nói cái gì thế?!) Fuhahaha! Xem người chống cự được bao lâu!...What đờ hợi, bị thế này mà sao cô ta vui như tết thế...?”

Nhìn Darkness vô hồn ngay đó, tôi quyết định để cô ấy lại và đi hoàn thành mục tiêu của mình.

Tôi bước vào căn phòng thuộc về tên boss đó để xóa đi tất cả dấu vết của vòng tròn phép của dụng cụ ma thuật mà tôi bị trúng.

Khi tôi đang làm điều đó thì...

“(Tôi...tôi sẽ không lùi bước trước con đau này đâu!) Mi có một sự dũng cảm đáng trân trọng đấy chứ! Nhưng chịu đựng nó lâu hơn nữa sẽ khiến người hóa rồ đấy...!...Đậu, sao lại thế này, cô đang tận hưởng nó sao?”

Tôi nghe Vanir bối rối la lên.

Cuối cùng tôi cũng đã xóa sạch dấu vết của vòng tròn phép thuật và trở lại với hai cái tên đang đấu tranh nội tâm với nhau.

“Được rồi Darkness, nhiệm vụ hoàn thành rồi! Chúng ta chỉ cần trở về mặt đất và...Chính nó! Hãy liên kết với Aqua và bỏ chạy!”

Tôi bước lại gần Darkness thì cô ấy giương thanh kiếm ra trước mặt tôi.

“Đừng bước thêm bước nào nữa, tên kia (Đừng lo lắng Kazuma, cứ bỏ mặc tôi tại đây và chạy đi) Đừng nghĩ mọi thứ sẽ như người mong muốn (...Aaaaa! Tôi cũng định nói thế đấy!) Người có cảm tình với cô gái này và không muốn nhìn cô ta chịu đựng thế này đúng không!? Nếu cô ta cứ kháng cự lại sức mạnh của ta thì...(Kazuma, tên ác quỷ chỉ đang nói vớ vẩn để kích thích anh thôi!) Nếu người không muốn bạn gái mi hóa điên thì hãy dừng cô ta lại đi. (Tôi rất hạnh phúc khi cậu có dành cho tôi một góc trong trái tim. Tôi thực sự rất cảm kích nhưng địa vị chúng ta quá khác biệt hơn nữa lại còn chung một nhóm)...Mi làm ta phát bực rồi đấy!”

“Cả hai người thật là phiền phức!Làm ơn, từng người nói okey?!Tôi không nghe mấy người nói gì cả!”

Nhìn Vanir điên tiết và hét lên, tôi cũng hét lại mặt hấn ta.

“Gruuuuuu! Chọn con nhỏ này quả là một sai lầm khủng khiếp (Này, thật thô lỗ, cơ thể tôi rất xinh đẹp đó!) Im lặng đi! Ta sẽ thoát khỏi cơ thể người, tốt nhất người nên im cái mồm lại thì hơn!”

Dường như Vanir không thể chiếm được cơ thể bằng sắt của Darkness và đã chuẩn bị bỏ cuộc luôn rồi...

Thậm chí một boss của quân đội quý vương mà cũng thất bại thảm hại trước con dâm tà này thì thật là...

Vanir vươn vai trong mệt mỏi và đưa tay gỡ chiếc mặt nạ ra. Đột nhiên, tôi nhớ ra gì đó.

Sẽ nguy hiểm hơn nữa nếu hắn ta trở về hình thái ban đầu của hắn.

Sau cùng thì miễn là nếu chiếc mặt vẫn ổn thì hắn có thể đổi cơ thể và điều đó sẽ khiến hắn nguy hiểm hơn nữa.

Và những tuyệt chiêu như nhất dương chỉ hay kamekameha mà hắn đề cập đến cũng nghe rất ghê gớm.

Hắn ta có thể dùng những tuyệt chiêu đó khi đang ở trong cơ thể Darkness không?

Không chỉ là cơ thể của một người thường mà hắn không quen sử dụng mà Darkness còn đang phá rối hắn nữa.

Nếu hắn mà nghiêm túc thì cả Darkness và mình chắc tan xác trước khi lên mặt đất mất.

Sẽ như thế nào nếu phong ấn hắn vào trong cơ thể Darkness, mang hắn trở về mặt đất và hỏi Aqua cùng những người khác về cách giải quyết hắn. Đúng rồi, bởi vì tên này đang muốn gặp Aqua, ta chỉ cần mang hắn đến đó thôi.

Tôi bước lại gần Vanir.

Sau đó tôi dán lá bùa ấn lên trên mặt nạ của hắn.

“Mi làm cái gì thế tên kiaaaa? Chuyện gì đang diễn ra thế này? Ta không gỡ chiếc mặt nạ được nữa, cái giẻ rách trên mặt nạ ta là sao? Ngón tay ta bị đẩy ra khi chạm vào chiếc mặt nạ. (Yeah, thứ gì đó

đang bay trước mắt của tôi, Thật kích thích làm sao... Khoan đã, Kazuma, đó không phải là...!)”

Cả hai người đó đang cố hết sức gỡ chiếc bùa kia ra nhưng dường như ai bị dính thì không thể gỡ bùa ra được.

“Đây là lá bùa mà Sena đưa tôi. Darkness, bảo vệ nó và trở về mặt đất thôi nào. Giữ Vanir trong người cô đi, sau đó mang anh ta đến gặp Aqua và những người khác thôi. Chúng ta sẽ nhờ Aqua và những người khác thanh tẩy thứ bên trong cô.”

(HYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!)

Phần 7

Gần như tất cả những con thây ma trong dungeon này đã bị dọn sạch sẽ, vì vậy chúng ta rất nhẹ nhàng mà đi khỏi đây thôi.

“Tên khốn! Cô gái này đang chịu đựng những nỗi đau cùng cực khi cô ta chống cự lại ta đấy! Nếu điều này tiếp diễn, cô ta sẽ bị tâm thần! Tốt nhất là mi nên xé lá bùa ra và để ta đi đi! Bằng không thì...(Đúng vậy Kazuma! Tôi đang bị dày vò rất kinh khủng...rất rất kinh khủng đấy...! Aaaaaaaa, đây là lần đầu tôi phải chịu đựng nỗi đau như thế này, hẳn đúng là boss của quân đội quý vương mà! Tôi không thể chịu được nữa đâu...!)

Chắc chắn vì cơn đau đó mà Darkness đã ướt đầm mồ hôi khi bước theo tôi.

Từ những gì tôi thấy thì cô ấy vẫn đang chưa mất quyền kiểm soát cơ thể của mình.

Còn trên đường trở về thì nhà thám hiểm nào cũng bỏ chạy khi thấy Darkness cùng chiếc mặt nạ cả. Và tôi cũng chả muốn tốn thì giờ với họ.

“Cố thêm tí nữa đi, Darkness! Chúng ta gần tới nơi rồi! Tôi sẽ giải thoát bạn khỏi cơn đau đó khi lên mặt đất!”

“Ughhhhhh... Cái tình huống quái lạ này là sao...(Sẽ ổn thôi, cứ bỏ mặc tôi đi.)”

....

“Nói cái quái gì thế hả?!” x2

Vanir và tôi la lên cùng lúc.

...Thành thật thì mang boss của quân đội quý vương lên mặt đất cũng làm tôi cảm thấy khó chịu lắm.

Nhưng hẳn ta đang sử dụng cơ thể đó như một vật dụng trung chuyên.

Nói thẳng ra Darkness vô cùng vụng về.

Thậm chí khi cô ấy vung kiếm mục tiêu ngay trước mắt thì ít nhất 5 lần hụt mới xong.

Tôi rất muốn hỏi sao cô ấy có thể pro dữ thế...

Dù sao, những nhà thám hiểm trên đây cũng quá đủ để khóa chặt Darkness lại rồi.

“Darkness, rất tuyệt khi có thể chịu đựng lâu đến vậy! Hãy để phần còn lại cho Aqua, những nhà thám hiểm khác và tôi sẽ giam giữ cơ thể của cô lại.”

Tôi nói khi tôi thấy ánh sáng ngay cuối đường hầm. Nhưng trước khi tôi đến thì...

“Hahahaha...Hahahaha... Người đang nói ta đây à?”

Giọng nói vang lên rõ ràng và không bị Darkness chen ngang như trước đó nữa.

“Xong rồi! Tên kia, mi đánh giá thấp ta quá rồi đấy! Ta đã phải chịu đựng trước đó rất nhiều! Nếu ta đến gần đồng đội của mi với cơ thể này thì cô ta sẽ chào mừng ta với những vệ sĩ của cô ta thôi hahahaha! Khi ta gặp nữ tế sư, đồng đội của người, ta sẽ chém cô ta ngay lập tức!”

Khi Vanir hét lên như thế, hắn ta phóng vèo lên những bậc thang rất nhanh mà tôi không thể nào theo kịp dù bộ giáp hắn đang mang rất nặng.

SHITTTTTTTTTTTTTT!

Mục tiêu tiếp theo chắc chắn là Aqua. Cô ấy có thể đang đeo một chiếc mặt nạ kì lạ nhưng giờ đây không có ai ngăn cản Darkness lại được cả!

“Tỉnh dậy đi, Darkness! Cậu giỏi hơn thế mà, chẳng lẽ cậu lại chịu thua trước một tên quý hèn mọn sao?!”

“Fuhahaha, vô dụng thôi, bạn tôi ơi! Ta không biết cô gái này đang nghĩ gì nhưng khi nỗi đau này chạm tới một ngưỡng nhất định(Tôi,

tôi không chịu được nữa) thì cô ta cũng sẽ phải bỏ cuộc thôi...Chết tiệt, đừng lộn xộn nữa xem nào!”

Vãi luyện rồi, dâm dâm cô nương không chịu nổi nữa rồi!

Vanir di chuyển cơ thể mà hắn đã hoàn toàn kiểm soát và nói:

“Được thôi, đã tới lúc cho một cuộc hội ngộ xúc cmn động với người đồng đội đã vượt qua được Dungeon hahaha! Đối thủ mà ta căm ghét! Ta muốn xem người sẽ làm gì với người đồng đội mà ta đã hoàn toàn chiếm hữu này hahaha...!”

Cô ấy hét lên rất to và nhảy ra ngoài!

“Thánh Chú Thuật!”

“Ahhhhhhhh!”

Aqua người đang chờ ngay cổng dungeon tung chưởng mà không ngăn ngại, đốt cháy cô ấy trong ngọn lửa trắng sáng.

Phần 8

Vanir đang bị bốc cháy khi vừa thoát khỏi dungeon.Hắn ta không thể né được nó và đã khuy một chân.

“Darknessssssss!”

Và dĩ nhiên, đó là Vanir trong cơ thể Darkness.

Tôi phóng ra khỏi dungeon và chạy nhanh tới chỗ Darkness để xem xét tình hình của cô ấy.Nhưng Darkness dường như không có vẻ gì là bị bỏng cả.

“Fu...fufufu...Hahahaha!Fuhahaha!”

Và không như mong đợi chút nào khi Vanir trông vẫn rất khỏe.

“Này Aqua! Đừng niệm phép vào Darkness đột ngột thế chứ, nó làm thót tim tôi đấy!”

Tôi quả trách Aqua nhưng cô ấy không có vẻ gì là hối lỗi cả.

“Cậu nói gì thế, phép đó không có tác dụng gì với con người cả! Chỉ tại tôi cảm thấy tà khí đang đến nên tôi nghĩ tôi nên đi trước một bước đã...”

(Tôi hiểu rồi...Ồn thôi, tôi chỉ hơi choáng ngợp thôi...Làm ơn ra hiệu cho tôi vào lần sau...)

Đòn tấn công đó chắc chắn khiến Vanir sao nhãng việc kiểm soát khiến Darkness có thể xuất hiện được.

“Này Aqua! Tên boss của quân đội quý vương đang cố gắng chiếm lấy cơ thể của Darkness! Tên này chính là Vanir chứ không phải Darkness đâu! Một con quý thì chắc cô rất giỏi nhỉ!”

“Gì...boss của quân đội quý vương sao!?”

Khi tôi nói thế, Sena người đang quan sát từ xa hét lên trước khi Aqua kịp phản ứng.

Khi cô ấy nghe tôi nói thế, Aqua nhăn mặt lại và bước tới trước mặt Darkness với vẻ mặt khó chịu.

Cô ấy chậm chậm nói.

“Thối thật! Thối chết mất! Đây đúng là cái mùi đặc trưng của bọn quý mà! Sao Darkness có thể bị dính vết nơ này bởi rác rưởi như bọn quý chứ!”

TÌNH
HÌNH
NGÀY
CẶNG
TỒI TỆ
RỒI...

HÔI
THẬT!
ĐÂY
ĐÚNG LÀ
CÁI MÙI
ĐẶC
TRUNG
CỦA BỌN
QUỶ MÃ!

(Hmmmmmmmmmmm!!!Tôi không nghĩ là tôi bốc mùi đâu!)

Những lời nói của Aqua khiến Darkness hiện ra dưới lớp mặt nạ.

“Fufufu...(Kazuma, smell me, Nó thơm phải không?!) Fuhahaha, Fuhahaha! (Thậm chí nếu có thối thì chắc là tại vì tôi vừa vượt dungeon thôi mà.) Im đi! Đây đúng là quang cảnh mà ta nên thể hiện độ cool của mình, không phải lượt cô đâu nên câm mồm!”

Darkness trở nên chán nản khi Vanir thuyết giáo cô.

“Fuhahaha! Chào mừng, nữ tể tư có cái tên mà nghe qua là biết ngay là nữ thủy thần! Ta là Vanir, bá tước quý ở địa ngục đồng thời là một trong những boss của quân đội quý vương!”

Vanir đã điều khiển mọi hành động của cơ thể đó, nhưng Darkness dường như vẫn đang chiếm hữu cơ thể đó. Trong khi Vanir đang diễn một vở kịch hoành tá tràng thì cơ thể anh ta trông rất chán nản cứ như sút cục đá trên đất ấy.

...Dù sao, anh ta vừa nói nữ tể tư này có cái tên giống nữ thủy thần.

Có vẻ như tên này nhận ra danh tính thực sự của Aqua.

“Không tệ, chào mừng tôi với phép trừ tà mà không gượng gạo gì cả! Fuhahaha, Đó là lý do tại sao tên mộ đạo khét tiếng Axis bị tất cả mọi người xa lánh đấy! Có phải mi không biết phép lịch sự thông thường?”

“Thật vớ vẩn...lịch sự với một con quỷ à, người nói gì thế nhỉ?Bọn quý còn tệ hơn cả bọn bất tử, những kẻ không thuận lòng chúa trời. Một vật ký sinh không thể tồn tại nếu không có cảm xúc tuyệt vọng của con người...! Hehhehe!”

Cả hai im lặng một lúc sau khi đấu võ mồm với nhau...

“Thánh Chú Thuật Cấp Cao...!”

“Thật ngây thơ...!”

Aqua niệm phép mà không hề báo trước nhưng Vanir dễ dàng né tránh nó.

“Tại sao cô lại né, Darkness! Mạnh mẽ lên và đứng yên đi!”

(Tôi biết nhưng cơ thể tôi không di chuyển theo ý tôi!)

Khi Aqua và Vanir đã bắt đầu cuộc chiến, Sena và Megumin đến bên cạnh tôi.

“Kazuma, Kazuma! Tình hình gì thế này? Sao Darkness lại mang chiếc nạ kì quái đó...! Chiếc mặt nạ trông quý quá quá, nhưng em thích! Chiếc mặt nạ đó đang kích thích dòng máu của cô gái Hồng ma tộc này đây!”

“Em đang nói điều ngu ngốc gì thế, giờ không phải lúc để đùa giỡn đâu! Cơ thể Darkness đang bị điều khiển bởi boss của quân đội quý vương, cơ thể của hắn chính là chiếc mặt nạ đó! Sao còn muốn không?”

“Satou-san, sao nó lại thành ra thế này? Đó thực sự là boss của quân đội quý vương trong danh sách truy nã, kẻ sở hữu khả năng nhìn thấy tương lai và thấu thị có thể nhìn được tàng hình, con quý của tương lai Vanir. Một con quý như hắn ta sao lại bên trong Darkness được chứ?”

Khuôn mặt Sena trắng bệch và giọng nói của cô giống như thét vậy.

“Tên này đang ở đây để điều tra người đã tiêu diệt Beldia, cũng là một tên boss của quân đội quý vương. Hẳn ta có một nhiệm vụ rắc rối hơn nữa nhưng để nói sau đi đã. Ngay bây giờ, tôi đã phong ấn hẳn bằng cách sử dụng lá bùa mà Sena đưa tôi. Hẳn ta chính là chiếc mặt nạ trên gương mặt Darkness, và hẳn ta đã bị bẫy vào trong Darkness.”

Nghe tôi nói thế, Sena trả lời trong sự hoang mang.

“Bẫy, trong cơ thể Darkness??? Cậu niêm ấn boss của quân đội quý vương vào trong người đồng đội của cậu sao?! Chuyện gì xảy ra với cậu vậy? Cậu nghĩ quái gì thế!”

“Nhưng, tình hình này không tốt. Tên quý đó thậm chí có thể chịu đựng được phép trừ tà của Aqua nữa cơ. Hẳn có thể làm vậy là do hẳn đang ẩn trong cơ thể Darkness. Thập tự quân là những thánh kiếm sĩ, những người kề cận chúa, đó là lý do tại sao Darkness lại có thể kháng phép hệ quang mạnh đến thế. Sẽ tốt hơn nếu tháo chiếc mặt nạ và thả hẳn ra ngay bây giờ đây.”

Sau khi nghe Megumin nói thế, tôi nhìn tên ác quỷ Vanir đang dễ dàng né các ma pháp của Aqua.

Dưới sự kiểm soát điệu nghệ của hẳn, cơ thể vụng về của Darkness không hề bị ảnh hưởng bởi bộ giáp nặng ấy, chơi đùa với Aqua với những bước chân thoăn thoắt.

The helllllll, tôi cứ nghĩ chúng ta sẽ thắng nếu chúng ta nhốt hẳn trong cơ thể Darkness!

Tôi rất ngạc nhiên bởi điểm str của Darkness cao như thế nào.

“Thả tên đó ra ư? Hắn đang bị nhốt trong cơ thể Darkness vì vậy hắn chỉ có thể tấn công chúng ta bằng thanh kiếm dài đó. Nhưng tên quý đó nói hắn có dùng những tuyệt chiêu như nhất dương chỉ, điều đó sẽ khiến hắn mạnh hơn nếu chúng ta thả hắn ra bây giờ.”

Khi tôi nhìn lại lần nữa, những nhà thám hiểm khác cũng đã nhập cuộc. Họ đang hỗ trợ lẫn nhau, cố gắng slow Vanir để Aqua có thể đánh trúng hắn.

“Chà tệ thật, nếu cứ thế này thì...”

“...Mọi thứ trông không khả quan cho lắm.”

Sau cái nhìn chăm chăm của Megumin, tôi thừa nhận tình hình hiện tại.

“Chết tiệt! Darkness đó thực sự quá mạnh!”

“Tôi không thể đánh trúng cô ấy! Cô ấy phản đòn với thanh kiếm dài đó rất dễ dàng! Đòn tấn công của cô ấy cũng rất mạnh và nhanh vô cùng! Chúng tôi còn sống bởi vì cô ấy vẫn còn nhượng bộ...”

“Fuhahaha! Cơ thể này không tệ chút nào! Sức mạnh và thể lực rất tuyệt! Khả năng kháng phép càng khiến nó trở nên có giá trị hơn nữa!(Boohooo... Tôi đang gây rắc rối cho những nhà thám hiểm khác nhưng tôi có tí hạnh phúc khi có thể ở thế thượng phong dù đấu với nhiều tên...!)”

Con nhỏ đó...giờ không phải lúc vui chơi đâu!

“Này Darkness! Đủ rồi, đừng múa nữa! Cô có muốn được cứu không? Hay là...? Hay cô đang cảm thấy tuyệt bởi vì cô đang hạ bệ những kẻ khinh thường cô?”

“(Không, không có đâu!) FUHAHAHA! Chuyện gì xảy ra với những con sên này vậy, tới đây đi! Đừng dừng lại chứ!”

Khi Darkness đang cố gắng biện minh cho bản thân, Vanir tung lời khiêu khích, khiến cho những nhà thám hiểm xung quanh cô nổi máu cá lên.

“Darkness, cô đúng là kẻ khó ưa! Tự phụ chỉ vì đòn tấn công của cô trúng chúng tôi ư!?”

“Tôi cứ nghĩ cô là kẻ mạnh nhất trong nhóm Kazuma! Nhưng tôi đã lầm...!”

“Bao vây cô ta! Bao vây con thập tự quân đó đi!”

(Kẻ khiêu khích không phải là tôi!) FUHAHAHAHA! Mấy con sên này thì bao nhiêu con thì cũng xong thôi, ta sẽ đánh cho bọn người nát cả ass! (AAAAAAAAAAAAA)”

Vanir sử dụng giọng của Darkness để nói.

Còn với những nhà thám hiểm, họ không quan tâm ai là Darkness, ai là Vanir và chính vì thế, Darkness đang gieo rắc sự căm ghét vào đám đông ngày càng nhiều hơn. Và vì lí do nào đó, những người ở đây đang quở trách Darkness chứ thay vì Vanir.

“Cô ấy rõ ràng đang bị điều khiển bởi kẻ địch nhưng mọi người đều đang chửi cô ấy, thật ngớ ngẩn! Chúng ta không thể làm gì sao?”

Megumin kéo áo của tôi và nói.

Thật sự thì Darkness bị quở trách bởi vì cô ấy áp đảo cả đám đông với kĩ năng của cô ấy...!

(Aaaaaaaaaaaaa...Những người thám hiểm đã nói với tôi giờ đây đang nhìn tôi với con mắt khinh miệt nhưng sao tôi cảm thấy rất thích thú...Tại sao như vậy nhỉ?Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?)

....

“Cô ta có vẻ đang rất vui vẻ...”

“Chính điều đó, chính điều đó là lý do để chúng ta bảo vệ cô ấy! Anh không có kế hoạch gì cả sao, Kazuma?”

Thậm chí em nói thế thì Darkness hiện tại vượt quá tầm với của tôi rồi.

Với tình hình này, chúng ta không có bất cứ phương tiện gì để tiêu diệt con ác quỷ kia. Thậm chí Ma pháp của Aqua cũng không hữu dụng, chẳng còn gì để chúng ta có thể tận dụng cả...

“Ngươi thật ồn ào! Sao ngươi khó đối phó đến thế chứ!”

“Đó mới là những gì ta nên nói! Chết tiệt, thật hèn hạ khi tấn công theo đọt! Đừng nghĩ các ngươi có thể làm ta bối rối chỉ bởi vì ta không muốn giết các ngươi thôi, bọn sên kia!”

Trong khi đó, Aqua và Vanir vẫn đang chiến đấu với nhau.

Khi những nhà thám hiểm nhận ra rằng mục tiêu của Vanir là Aqua, họ tạo thành những bức tường để cản đường hắn.

Aqua vẫn niệm phép phía sau bức tường nhưng cả hai bên đều không thể phá được thế trận này của nhau.

Nhưng thế cân bằng đã bị phá vỡ bởi Vanir.

Hắn ta chắc chắn đã quen sử dụng cơ thể của Darkness. Giương song kiếm và vung một cách dễ dàng, hắn ta bắt đầu phá hủy vũ khí của những nhà thám hiểm, từng cái từng cái một.

Với sức mạnh và thể lực của Darkness, cô ấy hơn cả những nhà thám hiểm cộng lại.

Và với kinh nghiệm chiến đấu dày dặn của ác quỷ và tốc độ của hắn, một thập tự quân trung bình như Darkness bỗng dưng quá mạnh đủ để đánh bại cả những nhóm thám hiểm 10 người.

“Tôi nghĩ cô ta chỉ được ban phước một ít hôm nay. Mọi đòn tấn công của cô ta đều bị hắn né được cả rồi...”

“Đừng có nói vớ vẩn nữa, nghĩ gì đi....Ah!”

Cuối cùng, một nhà thám hiểm không thể chống cự trước Vanir nữa và gục xuống trước đòn đánh thường của hắn, hàng phòng thủ tan vỡ.

Megumin la lên khi em ấy thấy vậy.

“Fuhahaha! Đã tới lúc ghi điểm rồi, đối thủ của ta ơi! Chết dưới lưỡi kiếm của người bạn, đúng là được ban phước rồi còn gì!”

“Này này, Darkness! Tôi tin tưởng cô! Cô sẽ không thất bại trước một con quỷ đúng không? Sẽ ổn thôi phải không? Này, Darkness, hãy nghe tôi nói đi!”

Aqua lùi từng bước một khi cô ấy hét lên nhưng Darkness không phản hồi gì cả.

Thế cân bằng giữa Vanir và những nhà thám hiểm đã vỡ tan. Giờ đây chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi Aqua núp sau họ bị tấn công.

“Satou-san, cậu định không chiến đấu sao? Không phải nữ tể tư ấy và thập tự quân bị chiếm hữu kia là đồng đội của cậu sao?! Cậu định bỏ mặc họ ư!?”

Sena hồi thúc tôi, nhưng bây giờ tôi nên làm gì đây?

“Không, cô nên biết tôi chỉ là một nhà thám hiểm. Darkness đó quá mạnh, tôi chỉ là một kẻ thất bại. Tôi không thể thắng dù cho tôi có tham gia vào chiến trường đi chăng nữa.”

“Cậu! Chuyện quái gì xảy ra với cậu vậy!”

Khi gương mặt Sena hiện rõ nét phẫn nộ, những nhà thám hiểm khác đã bị đánh bại từng người từng người một.

“Kazumaaaaaaa! Đây là chuyện lớn đấy! Chuyện khủng khiếp nhất mà tôi từng trải đấy...!”

Aqua đang tuôn trào nước mắt để cầu xin sự giúp đỡ từ phía xa. Megumin cầm lấy cây trượng khi cô ấy nhìn tôi với vẻ khó chịu.

Thậm chí nếu em có nhìn anh như thế thì những kẻ yếu như chúng ta chẳng thể làm gì được nữa cả...!

Thậm chí Sena người tin tưởng vào những nhà thám hiểm khác cũng đã bị dồn ép vào góc tường và nhìn tôi gương mặt tái nhợt.

Tôi thực sự rất muốn cho Sena một tin tốt bây giờ.

Tôi thường không phải là kẻ gây rắc rối mà chỉ toàn dính vào như một nạn nhân.

...Thở dài...

Tôi vẫn tiếp tục dính vào vô vàn rắc rối, may mắn của tôi đâu hết rồi...?

Những người nói tôi rất may mắn chắc đều là lừa dối tôi cả thôi. Tôi phàn nàn trong tâm trí tôi.

“Kazuma-san...! Kazuma-san!!!”

Tôi nghe thấy lời cầu cứu của Aqua

“...Cô thật phiền phức!!!”

Tôi nói với thái độ miệt thì như khi tôi cầu nguyện. Tôi hy vọng rằng nếu may mắn của tôi là thật thì mọi thứ sẽ trở nên tốt đẹp hơn khi tôi rút thanh kiếm của mình ra.

Phần 9

Vanir dường như đã làm chủ được cơ thể Darkness.

“FUHAHAHAHA! FUHAHAHHA! Được thôi, hãy sẵn sàng đi, đối thủ của ta! Thậm chí việc mi đánh bại ta mà năng lực ta còn không thấy được thì rất thú vị! Oh...Người đàn ông mạnh nhất trong giới thám hiểm đang ở đây...Mi đã bị ta nhìn thấu hết rồi, sẵn dịp ta cũng cho mi chứng kiến năng lực tiên đoán của ta hahaha!!!”

Vanir nói khi tôi đang đứng ngay trước mặt Darkness.

“Mi kẻ tìm kiếm sự yên bình hiểu chuyện đấy. Đừng lãng phí sự cố gắng của mi; cứ giả vờ mi không thấy gì đi. Vận may của mi rất lớn,

nhưng nó đã hoàn toàn bị mờ nhạt bởi vận đen của lũ đồng đội của mi. Vì sự an toàn của mi, mi nên tìm đồng đội khác đi...”

Trước khi Vanir nói xong, tôi im lặng chém một phát vào mặt nạ của hắn! Nhưng như dự đoán, Vanir né rất dễ dàng.

“Người đàn ông coi trọng mạng sống hơn tất cả, Điều gì đã làm mi thay đổi vậy? Dù người có làm gì đi nữa thì không giúp được gì nữa đâu. Từ những con búp bê của ta, mi cũng có thể lấy một cái mặt nạ giống ta đây. Cứ lấy và đi đi...!”

“Ta muốn chính cái mặt nạ của người... Dù sao thì chuyện gì đã xảy ra với cô vậy Darkness, tại sao lại để cơ thể cô bị chiếm hữu dễ dàng như vậy? Cô bị chế ngự bởi một con quỷ không biết từ đâu ra ư? Chẳng lẽ cô chỉ là một người con gái ngây dại và dễ dãi sao?”

Tôi tung ra những lời khiêu khích Darkness.

“FUHAHAHA! Vô dụng thôi, bây giờ(tên dâm tặc kia, mi nói ai là con đàn bà ngây thơ, dễ dãi hả?! Hắn không hề chế ngự tôi! Đó chỉ là do con quỷ này làm trái tim tôi vui quá thôi...!) Như người thấy đấy, cô ta không còn nghe thấy mi nữa...Cái ý chí sắt đá gì thế này đến ta cũng không ngờ được.Ta đã sống trên thế giới này rất lâu, và dường như chưa ai là ta chưa chế ngự được.”

Tôi có nên nói điều này nằm trong dự đoán không nhỉ? Con nhỏ thập tự quân đang phê trong cơn đau dữ dội vẫn đang bị chiếm hữu hoàn toàn.

“Darkness, nghe thật kĩ nhé.Trong một khoảnh khắc, lá bùa sẽ bị xé toang ra. Sẽ ổn thôi nếu như ngay lúc đó, cô phải quật lại Vanir giành

quyền kiểm soát cơ thể của mình. Sau đó vứt chiếc mặt nạ đó đi và rời...”

Khi chiếc mặt nạ bị vứt ra khỏi mặt Darkness, Đó sẽ lúc Aqua tỏa sáng.

...Mặc dù có thể hẳn ta đã nhìn thấu kế hoạch của tôi rồi.

“Ừm, một kế hoạch không tệ chút nào, nhưng giờ mới là vấn đề đây. Sao mi có thể phá vỡ được niêm ấn của ta người đang hoàn toàn giải phóng toàn bộ sức mạnh của cô gái này? Sẽ dễ dàng hơn khi ta tiêu diệt kẻ thù ta căm ghét trong cơ thể này. Nếu mi muốn phá vỡ phong ấn, đợi ta xử xong con nhỏ kia đi đã. (Yeah, đừng khinh thường tôi của ngày hôm nay. Tôi không nghĩ tôi sẽ thua bất kì ai bây giờ đâu!)”

Đó là những gì Vanir nói và...

“Cô bị thần kinh à... Cô đổi phe rồi phải không?”

— Những nhà thám hiểm bất tỉnh bởi cán kiếm của Vanir đang nằm ngổn ngang xung quanh đây.

Và Aqua đang trị thương cho họ và núp sau tôi khi cô ấy thấy tôi đang đối mặt với Vanir.

“Kazuma, tôi sẽ hỗ trợ ông từ đằng sau! Sử dụng những kĩ năng buff và thổi bay tên ác quỷ giả mạo anh hùng kia.”

Sau khi Aqua nói những lời vô trách nhiệm kia để tăng ngọn lửa dũng cảm trong tôi lên...

“Fufu, em cũng sẽ giúp anh từ đằng sau.Được rồi Kazuma, đã đến lúc thức tỉnh sức mạnh tiềm ẩn trong anh. Đừng đùa giỡn nữa và giải cứu Darkness khỏi con quỷ đó đi.”

Megumin cũng thản nhiên khiêu khích hấn khi núp sau tôi.

Sức mạnh tiềm ẩn trong tôi, cô đang nói quái gì thế?

Nhưng Aqua và Megumin chắc đang nghĩ tôi sẽ đấu với Vanir và sau đó gỡ tấm bùa ẩn ra.

Vanir đã vào thế chiến đấu khi hấn nghe họ nói thế.

“FUHAHAHA!Mi muốn tiêu diệt ta!?(Nếu mi muốn gỡ tấm bùa ẩn này ra, đến đây nào chàng trai.) Im đi! Đừng giành lấy phần ngẫu nhất của ta!”

“Không phải cả hai người đều ghét bùa phong ẩn à? Và bây giờ người không muốn ta giúp người sao, suy nghĩ lại đi!”

Dù tôi không thể giúp nhưng bù lại, tôi đã ra hiệu cho Aqua chuẩn bị phép thanh tẩy của cô ấy.

“Tên kia, mi chắc hẳn đang có âm mưu nào đó. Tất cả có phải là con nhỏ đang niệm lực cho một ngọn lửa ánh sáng của cô ta và mi đang cố che giấu đi âm mưu của mình. Nhưng mi dường như không định đấu kiếm với ta...Ừm, mi chắc đang định sử dụng kĩ năng gì đó đúng không? (‘Steal’ đấy! Kazuma giỏi nhất là tuyệt chiêu đó!)”

“Con nhỏ ngốc kia! Tại sao cô lại tiết lộ lá bài tẩy của tôi hả!”

Tôi không thể không đáp lại khi tôi nghe thấy Darkness hả hê nói.

Vanir cười ha hả cả lên.

“Kazuma, súng đã lên nòng!”

“Tuyệt, phần còn lại cứ để tôi! Giờ là lúc tôi hành động đây, Darkness! Giống như lần trong võ đường Dojo, cược một ván nào! Nếu tôi thắng, tôi sẽ yêu cầu thứ gì đó thậm chí cao hơn cả những sở thích của tôi. Thắng làm vua thua làm giặc mà!”

“(Aaaa, sử dụng trò điếm thú như thế vào lúc này...!) Chết tiệt, đừng bị quyến rũ bởi những lời dỗ ngọt của hắn ta! Đừng cho hắn thấy cô yếu, sẵn sàng đi! Gia tăng sức mạnh của cô để chống lại ‘Steal’ của hắn...!”

Khi Darkness đang đấu tranh nội tâm, Vanir di chuyển chậm lại và đứng yên.

Ngay lúc đó, tôi nghe Megumin đang niệm phép cầu nổ phía sau lưng tôi.

Tôi hơi choáng vào lúc đó và thấy Megumin đang nhìn chăm chăm vào lối vào dungeon khi tôi quay lại.

Những nhà thám hiểm đang lao ra khỏi dungeon và những con búp bê của Vanir đang đuổi theo họ.

Khi Vanir thấy thế, hai đôi mắt của chiếc mặt nạ bắn ra một tia sáng yếu ớt kì quái và những con búp bê lũ lượt ra khỏi dungeon và bắt đầu lao về phía chúng tôi.

Megumin dường như đang nhắm đến bọn chúng.

“Được rồi, ta đang tới đây Vanir! Darkness, cứ chống cự lại Vanir đi, đừng để hắn di chuyển!”

Tôi nói khi tôi đang lao thẳng tới chiếc mặt nạ...!

“Chỉ với ‘Steal’ từ một tên thám hiểm cùi bắp! Nếu mi nghĩ nó sẽ có tác dụng với ta thì mi lầm rồi đấy! Cứ thử đi rồi biết...!”

“Tinder...!”

Sau tất cả những kế hoạch, tôi không dùng ‘Steal’ mà dùng ngọn lửa ma pháp ‘Tinder’.

Tôi không cần xé hay tước đoạt lá bùa đó.

Tôi chỉ cần đốt nó thôi...!

“...FUHAHAHAHHAHAHA! (Ahhh, thật đáng khinh, Kazuma đúng là một tên vô lại!) Nghĩ đến việc mi lừa được ta, con quý của tương lai, tuyệt lắm!”

Lá bùa trên chiếc mặt nạ đang bốc cháy, ranh giới giữa Vanir và Darkness đã biến mất.

“Này Darkenss, cho tôi thấy sức mạnh nội tâm của cô đi! Cởi chiếc mặt nạ đó và quăng nó đi đi!”

Darkness đặt tay cô ấy lên chiếc mặt nạ khi cô ấy nghe tôi nói thế và...!

“(...Uuu...tôi không lấy nó ra được...!)”

Dưới sự kháng cự mạnh mẽ của Vanir, chiếc mặt nạ vẫn dính chặt vào gương mặt Darkness.

Những con búp bê của Vanir đang vây quanh chúng tôi. Và những nhà thám hiểm thoát khỏi dungeon đang lập thành hàng phòng thủ để chặn chúng.

Mọi người đều cảm thấy rằng chúng tôi đang đối đầu với một con boss và giúp chúng tôi chặn đứng mấy con lính lại.

“Kazuma-san! Tôi nên làm gì đây? Tôi có nên niệm phép không?”

“Không, khoan đã, chiếc mặt nạ vẫn còn trên gương mặt Darkness! Thậm chí có có sử dụng phép thì cũng vô dụng thôi...”

Vào lúc đó...

“(Đừng lo cho tôi, cứ làm đi!)”

Bàn tay cô ấy vẫn đang cố cởi chiếc mặt nạ ra, Darkness lăm bằm.

Thậm chí cô ấy có nói thế thì nó cũng sẽ không hiệu quả đâu

“(Nếu phép của Aqua vô dụng... Vậy thì đừng lo lắng cho tôi và sử dụng phép cầu nổ đi, cứ thổi bay tôi cùng với hắn.)”

Darkness nói...

Này, cô nói gì vậy.

“Đúng là đồ ngốc! Dù cô có mạnh mẽ cứng rắn đến đâu cũng không thể nào kháng được phép cầu nổ đâu!!!”

“(Sao cậu biết tôi không nếu chưa thử!) Chờ đã, đừng liều lĩnh, chúng ta hãy bàn bạc lại đi.”

Khi Darkness nói thế, Vanir người rất bình tĩnh này giờ đang rất lo sợ.

Darkness đã bảo Aqua và Megumin sau tôi những người đã sẵn sàng cho những kĩ năng của họ.

“(Aqua! Niệm phép thanh tẩy khi chiếc mặt nạ rơi ra khỏi cơ thể tôi nhé!) Sẽ như thế nào nếu nói đây là một ván bài nhỉ? (Nếu chiếc mặt nạ này vẫn còn dính trên tôi thì niệm phép cầu nổ của Megumin okey???) Đánh được một ‘ván bài’ với ta, boss của quân đội quý vương và là công tước địa ngục, mi có thể khoe khoang thứ gì đó với người khác rồi!”

“Tôi hiểu rồi Darkness! Tôi sẽ thổi bay thứ phiền phức này cho!”

Aqua chăm chú nhìn chiếc mặt nạ, chuẩn bị niệm phép bất cứ lúc nào.

“Kazuma, Darkness mất trí rồi, thậm chí cả cô ấy cũng không thể sống sót đâu!”

Megumin thì thầm trong nước mắt.

Bỗng nhiên, mọi người, cả những con búp bê xung quanh chúng tôi, Sena và những nhà thám hiểm dừng lại.

Họ cố chạy ra xa khỏi Darkness và không dám hó hé bước nào lại gần.

Trong trường hợp này.

“(...Này Vanir. Không còn thời gian nữa, nhưng ta cũng không quá tệ đối với ngươi. Nên ít nhất, ta sẽ cho mi lựa chọn. Một là ngươi bị thanh tẩy sau khi ra khỏi cơ thể ta, hai là mi sẽ bị thổi bay cùng ta. Mi thích cái nào hơn?)”

Darkness buộc Vanir phải chọn những lựa chọn vô lí.

Cả hai đều là cái chết đối với hẳn ta.

“Ta là ác quỷ...”

Vanir cứng rắn la lên.

“Ta là hiện thân mặt tối của chúa trời, chắc chắn ta không muốn bị thanh tẩy. Fuhahaha...Điều ước về cái chết tan xác của ta đã thành hiện thực trong tình hình không mong đợi này. Tạm biệt, rất vui được chiếm hữu thân xác của mi.”

Hắn ta chọn bị nổ tung...

Nghe hắn nói thế, Darkness mặt nạ bước ra xa khỏi chúng tôi.

“(Làm đi Megumin!)”

Yêu cầu tàn nhẫn của Darkness làm Megumin không dám ra tay. Tôi bước đến bên Sena người đang quan sát mọi chuyện này giờ, tâm trạng tôi trống rỗng và vô vai cô ấy.

“Nếu thứ gì đó không may mắn xảy ra, hãy làm chứng đó là chỉ thị của tôi. Cũng giống như lần trước, tôi sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm.”

Khi cô ấy nghe thế, Sena gật đầu với gương mặt tái xanh và cứng họng.

Thập tự quân đó là niềm tự hào của chúng tôi, cô ấy thật sự rất khỏe và ngoan cố.

...Người khỏe nhất trên khắp Axel.

“Làm đi, Megumin!”

Chỉ một khoảnh khắc sau khi tôi ra lệnh.

Một tiếng nổ lớn diễn ra trước cửa dungeon.

Chương kết

Kết 1 — — Aqua — —

– Cũng đã được một khoảng thời gian tương đối kể từ trận chiến của chúng tôi với con quý kì lạ đó.

Kazuma, tôi và đám còn lại của nhóm đã được triệu tập đến Công hội của những nhà Thám hiểm.

Thiệt tình, Kazuma phiền phức quá đi à.

Tại sao gã đó cứ thích dính vào mấy rắc rối thế nhỏ?

Tôi chẳng muốn oánh nhau với tên boss của Quân đội Quý Vương nữa đâu mà.

Tôi không được có thêm tí bình yên và yên tĩnh nào nữa sao.

Ừ thì tất nhiên, tôi muốn trở về Thiên giới. Từ lúc đến thế giới này tôi chẳng hề gặp được bất cứ thứ gì tốt đẹp cả.

“Wow, cô thực sự bộc lộ ra tài năng về mấy thứ vớ vẩn đấy.”

Kazuma chế nhạo trong lúc tôi đang vẽ nguệch ngoạc trên bàn.

“Tất nhiên, anh nghĩ tôi là ai?”

Đối với Nữ thần của nước thì việc chơi đùa với nước chỉ là việc vặt vãnh thôi.

“Tôi không nghĩ là sẽ có bất kì ai nghi ngờ nếu cô xin xỏ được trở thành nữ thần của những buổi tiệc tùng đâu.”

Tôi thực sự có cảm giác muốn tương cái miệng bản bựa của Kazuma một cú đấm thần thánh.

Nhưng tôi, quý cô khoan dung và độ lượng sẽ không làm những việc như vậy.

Yup, đúng thế, không có sợ gì cả, một tí tí ti cũng không.

Xét cho cùng Megumin là đứa chuyên gây rắc rối cộng với cái con Darkness cứ thích xô ra mấy câu biến thái đã khiến Kazuma bị stress nhiều rồi, nên tôi cần đối xử với anh ta tốt hơn.

Mấy đứa nhóc trong nhóm này không đáng tin cậy chút nào. Là một nữ thần, tôi cần phải trông coi chúng cẩn thận.

“...Này, có phải cô đang nghĩ về mấy thứ kì quái đúng không? Tại sao cô lại nhìn tôi bằng ánh mắt thương hại thế? Tôi cảm thấy phẫn nộ khi cô cứ nhìn chăm chăm vào tôi như thế này đây.”

Khi tôi biểu hiện ra nét người lớn của mình, thì Kazuma lại phun ra mấy lời bậy bạ.

Có lẽ là vì anh ta còn quá trẻ con và thiếu hụt canxi.

Dù gì thì, lý do Công hội yêu cầu chúng tôi—

Kết 2 — — Megumin — —

–Thời gian vừa rồi tôi chẳng làm được gì nhiều cả.

Tôi không tệ như Aqua và Darkness, nhưng thi thoảng khiến Kazuma gặp phải rắc rối, nên lần này tôi nghĩ đến chuyện nên hỗ trợ cho anh ta...

Tôi là người duy nhất bình thường trong nhóm này, nếu tôi không giữ cho bản thân khỏi bị tuột dốc giống như họ...

Con mèo Chomusuke thân quen vẫn đang ngủ trên bàn. Có lẽ là vì đã bị mua chuộc bởi đồ ăn của Kazuma, thế nên nó có vẻ rất yêu quý anh ta.

“...Nhóc này ở cùng với tôi thì vẫn ổn, nhưng nó méo thích Aqua đâu. Thế nên quả đúng là mấy con vật sẽ trở nên gần gũi với những người có trái tim nhân hậu.”

“Tấm lòng nhân hậu đã khiến tôi có những suy nghĩ tốt đẹp hơn về Kazuma khi mà anh đã gặp phải rất nhiều rắc rối bởi mọi người, nhưng tôi vừa nghe được một thứ gì đó thật không thể tin được. Có phải anh ngụ ý rằng (Độc Lép-tôn-stoi :v) một nữ thần như tôi lại không có nhân phẩm tốt đẹp không?”

“Đúng thế đấy, và cố tính làm cái gì?”

Kazuma và Aqua sắp sửa oánh lộn, khiến Chomusuke bị liệng ra khỏi nơi cư ngụ của mình – lưng của tôi ấy mà.

Ở trong một góc của Công hội, con bé Yunyun cùng với tôi lên kế hoạch để chứng minh cho sự vô tội của Kazuma, đang gặm bữa ăn được dọn ra bởi chính mình.

Chỉ cần đừng có cứng đầu nữa và ăn cùng với chúng tôi thôi mà, đừng có khư khư giữ lấy nỗi lo lắng về mối quan hệ ‘Đối thủ’ của chúng ta như vậy.

Kazuma đã xóa được sự nghi ngờ về việc mình là gián điệp của quân đội Quý vương.

Nhưng anh ta vẫn phải cảm ơn tới Yunyun, con bé đã làm việc rất vất vả ở phía sau hậu trường.

“Ughhh... Không thể thêm được nữa...”

Một tiếng rên rỉ nhỏ phát ra từ ghế đối diện của Kazuma.

Darkness đang nằm trên bàn với gương mặt ửng đỏ và đang run rẩy.

Khuôn mặt cô ấy sau mỗi lần một nhà thám hiểm chọc đến lại càng đỏ hơn.

Tiểu thư quý tộc này quá ngây thơ. Cô ta trông có vẻ giống như một người đẹp ngẫu nhiên, nhưng những cảm xúc lại đang dao động mãnh liệt, điều đó khiến cho mấy người khác muốn được bắt nạt.

...Okay.

Tôi đứng dậy và bước về phía Darkness—

Kết 3 — — Darkness — —

Tại sao mọi chuyện lại trở nên như thế này?

Chỉ là tại sao?

“ĐỪNG có gây rắc rối thêm nữa! Như tôi đã nói, bao gồm cả mấy lần phá hoại trong suốt buổi kiện tụng, thì các cô chính là mấy đứa gây ra

nhều rắc rối nhất đấy! Nếu tôi phải xếp top ba người gây rắc rối cho tôi nhất, thì sẽ là các cô! Megumin! Darkness! Nếu hai cô đã nhận ra rồi thì chỉ cần bước lại bức tường đó và đếm xem có bao nhiêu dòng kẻ trên đó!”

“Waahhhh! Kazuma anh đê tiện quá đấy! Tôi không cố ý vướng vào bất kì rắc rối nào cả! Trận lũ với Beldia và những rào cản tại nghĩa trang— Tất cả mọi thứ tôi làm đều vì mọi người!”

“Đợi chút đã, tôi là người gây ra ít rắc rối nhất mới phải chứ!”

Tôi ôm lấy đầu mình và úp phần còn lại của gương mặt xuống bàn, lờ đi cuộc tranh cãi của ba người kia.

Đúng lúc này, ai đó nói với tôi từ phía sau.

“Này Lalatina! Thiệt là một cái tên dễ thương đấy!”

Điều đó khiến tôi run rẩy.

“Lalatina-chan~ Hãy mua những bộ quần áo phù hợp với cái tên dễ thương nó nào! Tôi sẽ chọn một ít cho cô!”

Tôi càng run rẩy hơn nữa.

“Dù sao thì, Lalatina... nghe như là một quý cô nổi tiếng nào đó, thiệt là hùng hồn.”

Tha cho tôi đi mà...!

Sau khi giải quyết được hết những hậu quả của buổi mai mối, một vấn đề mới lại nổi lên—

Tôi ngẩng đầu và ngược đôi mắt đẫm lệ nhìn chăm chăm vào gã đứng sau tất cả chuyện này.

“Oh, chuyện gì vậy Lalatina? Tại sao lại làm cái mặt đáng sợ như thế; nó không phù hợp với cái tên dễ thương cô có đâu.”

“Urghhhh...!”

Ngay cả khi đôi tai tôi đã chuyển sang màu đỏ. Tôi vẫn nghiến răng và chịu đựng những lời nói móc của Kazuma.

Anh ta từng nói sẽ làm bất cứ điều gì khiến tôi phải cầu xin lòng thương xót nếu tôi thua cuộc.

Ahh, thật hèn nhát!

Tôi đang mong chờ điều đó, vậy mà anh ta lại lùi lại đến phút cuối cùng...!

Rốt cuộc, tên Alexei đó không còn đề cập đến bất kì điều gì thêm nữa.

Hắn ta giữ đôi mắt của mình trên người tôi rất lâu, tôi không nghĩ hắn ta sẽ để tôi đi dễ dàng như vậy.

“Ara, giờ thì bắt đầu thôi. Tôi sẽ trở lại sớm thôi, Lalatina.”

Kazuma nói trong khi đứng lên. Tôi cầm lấy chiếc cốc gỗ kế bên tay và ném về phía anh ta.

Kết 4 — — Kazuma — —

“Nhà thám hiểm, Mr. Satou Kazuma!”

Tôi tấm mình trong ánh mắt nồng nàn của những nhà thám hiểm khi đứng trước quày của công hội.

“Trong niềm vinh dự của những của những đóng góp to lớn trong việc đảm bảo sự an toàn của thị trấn, chúng tôi xin gửi đến anh lời cảm ơn. Hơn nữa, chúng tôi muốn xin lỗi vì những cáo buộc sai lầm—

“

Sena cúi đầu thật sâu trong khi nói. Tôi nhận lấy lá thư cảm ơn từ cô ấy.

–Điều này xảy ra một tuần sau trận chiến với Vanir.

Nếu tôi thực sự là gián điệp của Quân đội Quý vương, tôi sẽ không hy sinh nhiều đến như vậy để tiêu diệt tên boss của Quân đội Quý vương. Do đó, mọi sự nghi ngờ đều bị xóa bỏ.

Sena đã chứng kiến toàn bộ trận chiến của tôi với Vanir nên đã giải thoát cho tôi khỏi tội phản quốc. Và cuối cùng tôi được nhận lấy giải thưởng từ việc tiêu diệt Pháo đài di động.

Nhờ vậy, tôi có thể bồi thường cho tòa dinh thự của tên lãnh chúa.

Darkness cũng đã hồi phục hoàn toàn, và nhóm của tôi được triệu tập đến Công Hội—

“Tiếp theo, Dustiness Ford Lalatina! Tinh thần hào hiệp của cô thật đáng ngưỡng mộ. Để tôn vinh cho màn trình diễn xuất sắc dựa trên danh nghĩa nhà Dustiness, và để bồi thường cho những tổn thương cô phải chịu đựng, quý tộc hoàng gia đã gửi đến một lá thư cảm tạ và một bộ giáp hoàn toàn được làm từ một thợ rèn tay nghề cao.”

Sau khi Sena kết thúc, hiệp sĩ kế bên cô trao tặng một bộ giáp mới cho quý cô Darkness vẫn còn đang run lẩy bẩy.

–Phép Explosion của Megumin đã lột được mặt nạ của Vanir.

Sau vụ nổ, Darkness bị nằm trong tâm bán kính chịu thương tổn nguy hiểm đến tính mạng. (Trans: Đoạn này chưa đọc tới nên chẳng biết thế nào chém bừa nhé :v). Và tất nhiên, áo giáp của cô đã bị phá hủy hoàn toàn. Sau đó Aqua chữa lành vết thương cho Darkness và giờ cô ấy vẫn tốt như mới.

“Xin chúc mừng, Lalatina!”

Ai đó hét lên, Darkness đột nhiên rung mình.

“Làm tốt lắm, Lalatina!”

“Quả đúng là Lalatina của chúng ta!”

Những lời cổ vũ của ‘Lalatina’ khiến Darkness phải che mặt trong sự xấu hổ, và dán mặt mình xuống bàn thêm lần nữa.

“Cảm...! Cảm giác sỉ nhục này không phải ‘Nhu cầu quá đà’ mà tôi muốn...!”

Darkness rên rỷ yếu ớt trong khi nằm oẹp xuống mặt bàn .

Một thứ sẽ khiến Darkness phải giàn dựa nước mắt cầu xin lòng thương xót...

Tôi chỉ làm tốt công việc của mình thôi.

“Này Darkness, tôi nghĩ Lalatina là một cái tên rất dễ thương đấy! Tôi sẽ trừng trị Kazuma, kẻ dám lan truyền cái tên này ra ngoài như một trò đùa—Hãy tự tin về cái tên của mình đi, Lalatina!”

Aqua không có ý xấu nào, nhưng lời nói của cô ta như những nhát dao đâm xuyên vào ngực Darkness.

Megumin có chủ ý muốn ngồi cạnh cô, cố gắng ngăn cơn mắ cười của mình trong khi nhẹ nhàng vỗ về đôi vai run rẩy của Darkness.

–Nhu cầu quá đà chính là lan truyền cái tên Lalatina.

Như thế, Darkness ngày nào cũng sẽ bị trêu chọc bởi mấy tên thám hiểm. Nhưng chuyện đó sẽ không kéo dài lâu đâu.

“ –Giờ là lúc chúng ta trao tặng giải thưởng cho Mr.Satou!”

Sena tiếp tục. Công hội đang náo nhiệt bỗng dừng trở nên yên ắng.

“Nhà thám hiểm Satou Kazuam cùng nhóm của mình! Không chỉ đánh bại Cỗ pháo đài hủy diệt di động, các bạn thậm chí còn hạ gục được tên Boss của quân đội quý vương Vanir. Với tài năng xứng đáng được công nhận của các bạn–!”

Lúc này Sena có một thái độ nhẹ nhàng, không còn nhận ra được khuôn mặt nghiêm khắc và lạnh lùng trong thời gian hầu tòa nữa.

“Sau khi trừ đi các khoản nợ của mình và bồi thường cho dinh thự của Lãnh chúa...”

Sena đưa cho tôi một mảnh giấy.

“Tôi trao tặng cho anh phần thưởng trị giá 40 Triệu Eris!”

Sau đó, cô ấy trao cho tôi một cái túi khá nặng.

Trong khoảnh khắc tôi cầm lấy cái túi, tiếng hò reo nổ ra bên trong Công hội.

Những lời chúc tốt đẹp từ những nhà thám hiểm trút xuống như mưa cùng với mấy lời yêu cầu cần phải “rửa”. (Trans: Kiểu như mua xe xong phải khao ấy mà :v)

Trước khi tôi kịp nhận ra, toàn bộ Công hội đã chuyển sang chế độ tiệc tùng.

Tôi rời khỏi sân khấu của Nữ thần Yến tiệc Aqua và Megumin, và rời khỏi công hội cùng với Darkness.

–Mấy khoản nợ đã được trả hết.

Có thể là như vậy, nhưng Darkness và tôi không mấy vui vẻ.

...Chúng tôi có một nơi cần phải tới.

Chúng tôi phải báo cho một người biết rằng Vanir đã bị đánh bại.

Vanir từng nói rằng hắn ta định đến thăm một người bạn ở trị trấn này.

Người bạn này có kĩ năng cực kỳ đặc biệt, càng làm việc bao nhiêu thì càng nghèo khó bấy nhiêu.

Chủ của cửa hàng khốn khó này là Wiz, và cũng là Boss của Quý vương giống như hắn ta.

Nghĩa là chúng tôi đã giết chết người bạn của Wiz.

Hắn ta nhắm vào Aqua, và điều đó đã quá rõ ràng từ lúc chúng tôi bắt đầu cuộc hành trình.

Có thể là như vậy, nhưng chuyện này vẫn làm chúng tôi có cảm giác tội tệ.

Chúng tôi tiến đến một góc của con hẻm vắng vẻ.

Biển hiệu cửa hàng Item ma thuật của Wiz hiện ra trước mắt chúng tôi.

“Kazuma, hãy để tôi nói về sự việc lần này. Thời gian có vẻ ngắn, nhưng tôi đã chia sẻ cơ thể mình và phá hoại khá nhiều cùng với hắn ta. Tôi không thể chấp nhận cái cách hắn đùa giỡn con người như mấy món đồ chơi, nhưng tôi nghĩ bản chất hắn không xấu lắm đâu... Tôi không hiểu vì sao hắn lại ghét Aqua đến như vậy, dù sao... Có vẻ như một Thập tự quân phụng sự Nữ thần Eris không thích hợp để nói câu này nhưng... Tôi thực sự không ghét hắn ta.”

Darkness nói vậy trong khi nhìn về khoảng không phía xa.

Cô ta có nói ‘phá hoại khá nhiều cùng với hắn ta’.

Vậy khoảng thời gian đó cô ta rất vui vẻ.

Nhưng giờ là lúc để tiến tới—

Chúng tôi mở cửa ra và bước vào Shop.

“Chào mừng!”

Sau khi nghe được lời chào nhẹ nhàng từ Wiz, tôi đầu đón tưởng tượng biểu hiện cô ấy sẽ như thế nào sau chuyện này.

—Tôi phát hiện ra một nhân viên mới mặc một chiếc tạp dề bên trong cửa hàng.

Anh ta cao.

Miệng mở rộng cùng với cái nhìn—!

“Hehe Chào mừng! Cô gái có màn độc thoại ngượng ngùng khi nhìn về khoảng không bao la ở trước cánh cửa, ta cũng muốn nói cho người nghe một vài điều. Ta không hề ghét người, nhưng những loài ác quỷ như ta không có giới tính, nên ta không thể chấp nhận được lời thú nhận đáng xấu hổ của người...Ohhh, cảm xúc tiêu cực đầy sự xấu hổ này thật ngon lành! Hmmm, sao người cong người lại như quả bóng vậy, người nghĩ người thực sự đánh bại được ta sao!? Hahahahaha!”

Tên nhân viên cửa hàng đeo mặt nạ đứng một cách đầy ngạo nghễ phía trước chúng tôi.

Tôi vỗ nhẹ vào vai Darkness, cô ấy giờ đang ôm lấy chân và vùi mặt vào đầu gối của mình. Rồi Wiz bước ra sau lời đáp lại đó.

“Ara, chào mừng Kazuma-san! Tôi nghe nói lời buộc tội sai lầm đã bị xóa bỏ sau khi anh đánh bại được Vanir-san! Xin chúc mừng, vấn đề còn lại chỉ là khoản nợ thôi đúng không? Nhưng đừng lo, Vanir-san rất thạo về việc làm ra tiền...!”

Tôi giơ cánh tay để ngắt những lời nói vui vẻ của Wiz.

“Thanh danh của tôi đã trong sạch rồi—Nhưng còn gã này thì sao? Thế éo nào hắn có thể sống nhăn răng sau vụ nổ ma thuật Explosion vậy? Không lẽ đến cả sự tồn tại của bản thân hắn cũng là ăn gian sao? Hắn ta chẳng trầy xước gì cả!”

Vanir trông có vẻ ngạc nhiên.

“Người đang nói gì thế, kể cả ta cũng không thể không dính tí thương tổn nào sau khi chịu đợt tấn công lớn như thế. Nhìn mặt nạ cho kỹ vào.”

Hắn ta chỉ vào phần trán của chiếc mặt nạ.

Nhìn một cách cẩn thận thì, có một dấu ‘II’ bị khắc trên đó.

“Nhờ vụ nổ đó, mà ta đã mất một mạng rồi đấy. Giờ ta là Vanir Mk 2.”

“Muốn oánh nhau phải không thằng này?”

Tôi phẫn nộ gào lên. Wiz chạy tới để ngăn cản cả hai.

“Vanir đã định từ chức theo bản thông cáo Boss của Quý vương. Trùng hợp làm sao, anh ta đã bị ‘đánh bại’, trao cho anh ta cuộc sống mới của một kẻ làm thuê. Vanir-san không còn duy trì rào cản của lâu đài Quý vương nữa, giờ anh ta chỉ là một gã vô hại thôi.”

Wiz mỉm cười hạnh phúc, cô ấy đã rất hài lòng khi gặp lại bạn cũ.

Hắn, hẳn giờ thực sự vô hại ư...?

Có nên gọi Aqua và xử hắn thêm lần nữa cho chắc không?

Khi tôi đang gặp rắc rối bởi chuyện đó.

“Ngươi là kẻ tới từ một nơi rất xa, là một tên yếu ớt và chưa có ý muốn đánh bại Quý vương. Con mắt quý có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ tiên đoán ra trong tương lai gần, ngươi và cái con biến thái rên rỉ này sẽ phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng lớn chưa từng có. Cuộc khủng hoảng sẽ diễn ra rất nghiêm trọng khiến ngươi chỉ có thể hối tiếc trong sự bất lực của bản thân. Ngươi rất có tiền đồ trong lĩnh vực kinh doanh... Có muốn nghe một đề xuất từ ta không?”

Vanir đột ngột hỏi trong khi khước miệng hắn nở ra một nụ cười—

Short story 1: Explosion là nghệ thuật!

Người đàn ông này là một nghệ thuật gia tài năng. Nghe nói rằng, không một người nào trong giới nghệ thuật không biết đến tên tuổi của ông ấy.

Ông ta ban đầu là người con trai thứ 3 trong một gia đình quý tộc nghèo, nhưng một tay ông ta đã khôi phục lại tiền tài và danh vọng cho nhà ông ấy chỉ với tài năng nghệ thuật thiên bẩm. Bây giờ, ông ta có thể được xem như là một nhà quý tộc có sức ảnh hưởng ở đất nước này cũng như là một danh nhân nổi tiếng.

– "Tôi rất vui lòng chấp nhận yêu cầu của ông!"

– "Oh, cảm ơn cô rất nhiều, Megumin-san!"

Và ông ấy đã nói chuyện rất sôi nổi với Megumin và phút trước.

– Megumin đã được triệu tập đến Guild.

Ban đầu tôi cứ tưởng là em ấy đã gây ra rắc rối gì đó và tôi chỉ đi cùng với em ấy để xin lỗi, nhưng hóa ra là một quý tộc nổi tiếng 'Gilbert' có một yêu cầu đặc biệt dành cho em ấy

Và yêu cầu đó là...

– "Explosion là nghệ thuật! Tôi chưa bao giờ nghĩ có ngày mình lại được tận mắt chứng kiến Explosion, những phép thuật đẳng cấp khác mà tôi từng nhìn thấy chỉ là Blast hoặc Detonation thôi!"

– "Ông đúng rồi đấy! Ông hoàn toàn đúng rồi đấy, Sensei! Explosion chính là nghệ thuật! Blast? Hay Detonation? Không, chỉ có Explosion

mới được coi là nghệ thuật thực sự! Tốt lắm, tôi sẽ cho Klein-sensei chứng kiến sự hào nhoáng của ma thuật vĩ đại nhất của tôi!"

... Thì, mọi người cũng hiểu rồi đấy.

Tôi đã nghe nói rằng mấy gã làm nghệ thuật thường rất kỳ quặc, nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ ông ta lại hợp với con bé điên trong nhóm tôi đến vậy.

'Nhà nghệ thuật theo đuổi Explosion' này đã đi một quãng đường dài từ thủ đô cho đến Axel ngay sau khi nghe nói Megumin có thể sử dụng được Explosion.

Từ khi gặp nhau đến giờ, hai bọn họ đã hăng hái bàn luận với nhau về mấy chuyện mà tôi không thể hiểu được.

Tôi muốn về nhà.

Tôi thực sự muốn về nhà, nhưng vì một lý do nào đó mà tôi lại cảm thấy rằng sẽ có chuyện không lành xảy ra nếu không ai dám sát bọn họ.

_"Kazuma, anh còn đợi gì nữa? Mau đi thôi! Em đang cảm thấy rất tốt hôm nay đấy. Nếu như vậy, em chắc chắn sẽ có thể phóng ra một quả Explosion tuyệt vời nhất từ trước đến nay!"

_"Thật tuyệt vời làm sao! Tôi rất mong chờ màn trình diễn của cô đấy, Megumin-san!"

Megumin túm lấy áo tôi và dắt tôi ra khỏi Guild

... Tôi có linh cảm không tốt về chuyện này.

_"- Có một sự khác biệt lớn giữa các tác phẩm của Klein-sensei và những họa sĩ khác. Đặc biệt, tác phẩm 'Người đàn ông nổi ra giữa hoàng hôn rực rỡ' thực sự rất kỳ diệu."

Ý em 'người đàn ông nổi ra' là sao?

Tôi thực sự tôi không muốn nhìn thấy cảnh tượng nào như vậy, nhưng tôi có hơi tò mò rằng thể loại tranh nghệ thuật nào mà lại đi để tên như vậy.

Khi nghe Megumin phấn khích ca ngợi trong khi họ đang đi cùng với nhau, Gilbert nói một cách chân thành.

"Cô không cần phải gọi tôi là Klein-sensei đâu. Gilbert là được rồi, Megumin-san."

Nghĩ lại thì, ông ta không hề hỏi một câu hỏi nào hay bất ngờ khi nghe lời giới thiệu của Megumin.

Ngược lại, ông ta còn nói nó là một cái tên đầy cá tính và độc đáo.

Có vẻ như các nghệ thuật gia là những người có hướng nhìn khác với những người bình thường như chúng ta.

_"À mà nè, Gilbert-san, ông nói rằng ông muốn nhìn thấy Explosion của Megumin, đúng không? Vậy chính xác thì chúng ta đang đi đâu thế?"

_"Gọi tôi là Klein-sensei, Kazuma-san. Kia rồi. Tôi muốn cô hãy sử dụng bộc phá ma pháp lên nó!"

... Cái sự đối xử khác biệt giữa tôi và Megumin này là gì đây? Tôi thực sự muốn tát ông ta một cái vào mặt.

Tôi nhìn sang hướng mà Gilbert chỉ vào...

_"... Chẳng phải đó là nhà thờ Eris sao?"

Nghe câu hỏi của tôi, Gilbert gật đầu một cách hài lòng.

"Đúng vậy, nó là nhà thờ của lũ giáo phái Eris đáng ghét. Tôi là tín đồ thờ phụng giáo phái Axis, cậu thấy đấy. Sự tàn phá của nhà thờ Eris bằng Explosion chắc chắn sẽ trở thành một cảnh tượng mang đầy tính nghệ thuật."

_ "Được thôi, đứng lùi lại nào."

_ "Đừng có làm thế! Đừng niệm phép ngay giữa thị trấn lại ngay! Này, đừng có nghĩ ông muốn làm gì thì làm bởi vì ông là một quý tộc có tiếng! Thôi bay một nhà thờ không phải là một vấn đề nên cười đâu!"

Sau khi bị tôi cản lại, hai người họ trao tôi ánh nhìn thất vọng.

_ "Thôi được rồi, hay là chúng ta nhắm vào cái cửa hàng ma thuật trông có vẻ như đã hết đi vào hoạt động gần đây thì sao?"

_ "Tôi có quen biết người điều hành của cửa hàng đó, nhưng thích thì chiều, vậy đi đến đó nào."

_ "Tôi bảo là không được dùng phép ngay trong thị trấn mà! Đúng là cái cửa hàng đó trông như sắp sập đến nơi rồi, nhưng nó vẫn đang hoạt động! Chỉ là nó không có mấy khách hàng thôi! Người chủ của cửa hàng đó vẫn đang cố gắng làm việc chăm chỉ hằng ngày!"

Và thế là cảnh này cứ tiếp tục tiếp diễn khi bọn họ đi cùng nhau trên đường, bọn họ lựa chọn bất cứ thứ gì họ thấy trên đường làm mục tiêu và tôi phải liên tục cản họ lại.

Chết tiệt, chuyện này đang làm dây thần kinh tôi căng ra. Nhẽ ra tôi nên mặc kệ bọn họ và đi về nhà rồi.

... Không được, nếu tôi làm thế, thì kiểu gì tôi cũng sẽ phải dọn bãi chiến trường mà họ đã gây ra.

Quý tộc cái l*n, có khi tôi nên dắt ông ta ra ngoài ô rồi bỏ mặc ông ta ở đó đi.

Khi tôi mới nghĩ ra cách đó-

– "Tôi đã bảo ngay từ trước khi bắt đầu rồi, không đời nào chúng tôi có thể hoàn thành nó trong một thời gian ngắn cả!"

Tôi nghe thấy một giọng nói quen thuộc.

Đó là giọng nói của ông quản đốc xây dựng mà tôi và Aqua từng làm việc cho họ hồi mới đến thế giới này.

Ông ấy có vẻ như đang tranh cãi một vấn đề gì đó với một gã ăn mặc khá sang trọng

– "Tôi không quan tâm, cậu phải hoàn tất gỡ bỏ nó trong hôm nay! Tôi sẽ không trả tiền nếu như đến cuối này hôm nay cậu vẫn chưa hoàn thành! Hay là, không nhẽ cậu nghĩ rằng cậu sẽ có thể kiếm một công việc khác sau khi chống đối một quý tộc ư? Nếu cậu hiểu rồi thì nhanh mà đi làm việc đi!"

Gã ăn mặc sang trọng trao một tối hậu thư cho ông quản đốc.

– "Đầu tiên là Klein-san và bây giờ là tên này... Không nhẽ quý tộc nào cũng như vậy ư?"

Tôi lăm bằm với một tiếng thở dài, và Gilbert bác bỏ nó một cách kinh bỉ.

– "Xin hãy gọi tôi là Klein-sensei. Và tên đó là nổi nhục nhã với giới quý tộc! Đừng có gộp hấn ta với tôi! Hấn ta có lẽ đã lấy được cái danh hiệu quý tộc đó bằng tiền. Tôi chưa bao giờ thấy hấn trước đây."

Tôi nhìn ông ta một cách nghi ngờ, và cố quyết định xem ông ta có khiêm tốn hay sẽ tiếp tục khoe khoang về sự thượng đẳng của mình.

Sau đó, Gilbert bỗng kêu lên

_ "Niềm cảm hứng đang bùng lên trong tôi, Megumin-san! Tôi đã quyết định đây là chỗ tốt nhất để làm nổi bật Explosion của cô rồi!"

_ "Oh, tôi nghe thấy rồi, Sensei! Để tôi cho ông thấy quả Explosion tối thượng nhất của tôi!"

Nghe thấy những lời của Megumin, Gilbert chỉ tay vào tên quý tộc kia rồi nói.

_ "... Tên mới nổi kia có vẻ muốn biệt thự của hắn bay màu hôm nay đấy. Làm nổ tung cái biệt thự xa xỉ của hắn ngay trước mặt hắn... Cô nghĩ sao? Chẳng phải là nó mang đầy tính nghệ thuật sao?"

_ "Thật vậy! Tôi có cảm giác nó sẽ đáng rất nhiều điểm đây!"

Tôi đã chú ý vào ông quản đốc đến nỗi tôi đã không để ý, và đã quá trễ để ngăn Megumin niệm chú lại.

_ "Này, khoan đã-"

_ "Được rồi, Megumin-san, xin hãy cho tôi thấy đỉnh cao của nghệ thuật đi! Đừng có lo, tôi sẽ nhận hoàn toàn trách nhiệm cho chuyện này. Tôi sẽ xử lý thiệt hại xung quanh, nên cứ thoải mái mà phóng hết sức mạnh của cô ra đi!"

_ "Tốt lắm, Sensei, Explosion~!"

— Một quả Explosion nổ ra ngay trong thị trấn —

Không chỉ mỗi căn biệt thự đó bị vỡ ra thành từng mảnh, mà đến cả cửa kính của các tòa nhà xung quanh cũng bị vỡ tan tác bởi làn sóng xung kích từ vụ nổ. Bị thổi ngã bởi làn sóng, tôi lộn cộm bò dậy và nhìn xung quanh.

_ "Hãy nhìn này! Hãy nhìn cảnh tượng này đi, Megumin-san! Nhìn vào khuôn mặt của tên đó đang trợn mắt lên kia! Vụ nổ đẹp lắm! Đây thực sự là nghệ thuật! Đã được cả thập kỷ rồi tôi chưa có cảm hứng như thế này! Đúng vậy, đây mới thực sự là nghệ thuật!"

Tôi phát hiện ông quản đốc và tên quý tộc mới đến đang nằm bất tỉnh đằng xa.

_ "Đúng thế, đây mới chính là nghệ thuật thực sự, Sensei!
Hahahahaha!"

— Tôi quyết định rồi.

Siết chặt nắm đấm, tôi bước thẳng đến chỗ hai người họ đang cười nói trong khi vẫn đang nằm bất động trên đất.

-END-

Short story 2: Đôi khi làm công việc như một nữ thần!

_"Nè, tôi muốn hỏi cậu truyện này từ lâu rồi Kazuma. Cậu biết rằng tôi thực ra là một nữ thần đúng không?"

Aqua hỏi một cách buồn bã.

Cho dù cô ta có như thế nào đi chăng nữa, thì cô ta thực chất vẫn là một nữ thần.

Thật đáng tiếc làm sao. Tôi biết chuyện đó. Đơn giản là bởi vì tôi biết thôi...

_"Chẳng phải là cô đang làm một việc có ích sao?"

_"Cậu chẳng hiểu gì cả! Cậu chẳng hiểu được một chút nào cả!"

Aqua tức giận khóc lóc trong khi đang đóng vai trò như một túi lọc trà.

_"Này, chẳng phải là gần đây tôi đang bị đối xử tệ hại sao? Nhà máy thanh lọc nước đang bị hỏng, nên trong khi nó đang được sửa thì nước phải được thanh lọc qua một bên khác. Tôi hiểu điều đó, nhưng tại sao tôi lại phải ngâm mình trong cái thứ nước tanh ngòm trong thời tiết lạnh giá này!?"

_"Cô là người chọn nhiệm vụ này vì cô nói rằng cô lâu lâu cũng muốn được làm công việc của một nữ thần, cô nhớ không?"

Tôi ngay lập tức phản hồi lại lời phàn nàn rên rỉ của Aqua.

_"Đúng là tôi có nói thế. Đúng là tôi nói rằng tôi muốn làm nó. Tôi đang sử dụng sức mạnh của một nữ thần đây, nhưng nó hoàn toàn khác với những gì mà tôi tưởng tượng lúc đó!"

Aqua la hét rồi đập mạnh vào mặt nước.

Aqua, người có rất nhiều thời gian rảnh, đã nói rằng, để kết nạp thêm tín đồ cho giáo phái của cô ấy, cô ấy lâu lâu cũng muốn làm điều tuyệt vời như một nữ thần.

_"Chẳng phải điều này cũng rất tuyệt vời sao? Ý tôi là, sẽ có rất nhiều rắc rối xảy ra cho người dân thị trấn nếu họ không thể sử dụng được nước cho đến khi nhà máy được sửa chữa. Không hề có vấn đề gì với chuyện cô sử dụng khả năng đặc biệt của mình, mà cô hiếm khi sử dụng nó trước đây sao?"

_"Ừ tôi hiểu rồi! Tôi muốn làm một điều tuyệt vời nhưng phải hào nhoáng hơn cơ! Tạo ra điều tuyệt vời ở nơi chả có ai thấy thì sao tôi kiếm thêm tín đồ được!?"

Con nhỏ này ích đến mức nào vậy...

_"Cô đã hoàn thành nhiệm vụ cung cấp nước cho đồng bằng vào sáng nay đúng không? Từ khi trời không mưa một chút nào. Không hề xử lý nguồn nước vẫn chưa đủ 'Nữ thần' đối với cô ư? Nếu mà như vậy thì, có lẽ sẽ không ai thờ phụng cô nếu họ không được thứ gì. Thêm nữa, nếu muốn có người xem, thì chẳng phải ông quản lý nhà máy đang quan sát cô còn gì? Như vậy là đủ rồi đúng không?"

_"Không quan trọng cậu nhận thức nó như thế nào, có một người quản lý nhà là khán giả duy nhất với một nữ thần ư? Điều này chưa đủ tuyệt vời! Chưa kể, dù cho những gì tôi đang làm là giải quyết cuộc khủng hoảng nước, nhưng những gì tôi làm chỉ là ngâm mình trong một cái bồn nước thôi!"

Trong khi chúng tôi đang tranh cãi với nhau, thì công cuộc thanh tẩy nguồn nước cũng đã gần xong.

Nữ thần trong đồng phân thì vẫn là nữ thần, tôi nghĩ thế. Cô ấy có thể làm bất cứ công việc gì một cách đàng hoàng nếu như công việc đó liên quan đến nước.

_"Khi chúng ta hoàn thành việc ở đây, hãy đi tìm việc khác hào nhoáng hơn để làm đi. Tôi sẽ giúp cô làm việc gì đó để được công nhận, nên hãy chịu đựng nó lâu hơn một tí đi nhé?"

_"Nếu cậu nói thế. Được thôi, hãy để qua chuyện này đi. Thêm nữa, nếu cậu muốn giúp tôi, thì tôi có một vài ý tưởng tốt đây."

Nói xong, Aqua mức nước lên bằng hay tay là dơ lên như một đài phun nước.

_"Này, dừng lại, nước đang đóng băng kìa! Cô đang định kêu tôi làm gì vậy!?"

_"Tôi muốn cậu chết trên con đường nào có nhiều người qua lại. Trong khi xác cậu đang bị mấy con động vật hoang già hay con gì đó tha đi, tôi sẽ phi đến rồi hồi sinh cậu ngay tại chỗ! Khi cậu hồi sinh lại, tôi muốn cậu lại chết thêm lần nữa. Thường thì, chúng ta chỉ có thể hồi sinh một người một lần bằng ma pháp hồi sinh. Nếu tôi hồi sinh cùng một người nhiều lần, thì tôi nghĩ những người nhìn thấy sẽ nhận ra!"

_"Cô muốn tôi chết chỉ để cô được đối xử như một nữ thần ư!? Thế đ*o nào mà cô lại là nữ thần được!?"

Trong khi chúng tôi đang nói chuyện, công cuộc thanh tẩy nước cuối cùng cũng đã xong.

Aqua, người vừa ngâm mình trong nước, bước ra và vẩy người như một con cún.

_"Agh, trời lạnh đang khủng khiếp đấy! Đây, cô có thể dùng cái khăn này để lau người như bình thường được không?"

Tôi đưa cho Aqua một cái khăn dày, người vừa bất ngờ hoàn thành công việc ngày hôm nay mà không gây ra một chút rắc rối nào.

Ông giám sát viên của nhà máy gọi chúng tôi một cách thích thú.

_"Cảm ơn rất nhiều. Hai người đã giúp đỡ rất nhiều đấy. Nhiều đây nước có lẽ sẽ là đủ xài cho đến khi chúng tôi sửa xong hệ thống rồi. Nhưng dù sao thì, tôi phải nói rằng cô có thể thanh tẩy chỗ nước này chỉ trong một thời gian ngắn là rất ấn tượng đấy."

_"Thì, tôi không phủ nhận điều đó, nhưng lần sau đừng có chú quan bởi vì ông là quản lý nhà máy sau vụ này đấy!"

Aqua bắt đầu lảng lảng sau khi nghe lời khen của ông ấy.

_"Tôi thực sự xấu hổ về điều này. Cả cơ sở vẫn hoạt động tốt vào sáng nay. Nhưng sau khi thấy trời đã không mưa cả gần đây, chúng tôi mở cổng thoát nước để lau chùi, nhưng bỗng nhiên, con sông liên kết với hệ thống bỗng tràn ra. Chúng tôi đóng cánh cổng lại trong hoảng loạn, nhưng điều này đã khiến các bộ phận của nhà máy chúng tôi gặp trục trặc."

Sau khi nghe ông ấy giả thích một cách hồi lỗi, Aqua kinh ngạc đảo mắt đi hướng khác.

_"Này, cô biết gì đó về chuyện này đúng không? Không nhẽ, cô đã làm gì đó liên quan vụ này đúng không?"

_"Không, tôi không có."

Tôi chỉ tay vào Aqua đang tránh ánh mắt của tôi trong tuyệt vọng.

_"Nếu cô không nói sự thật, tôi sẽ niệm 'Freeze' lên cô trong khi cô đang bị ướt sũng đấy."

_"Cậu nhớ lúc sáng tôi được yêu cầu cung cấp nước cho cánh đồng chứ? Tôi đã trở nên phấn khích trước lời khen của những người nông dân, nên tôi đã vô tình tạo ra một cả tấn nước. Tôi rất xin lỗi."

Aqua cúi thấp đầu và xin lỗi.

Tôi chỉ có thể thở ra một hơi dài.

_"Này, đừng có xin lỗi tôi, xin lỗi ông ấy đi."

_"Tôi rất xin lỗi! Tôi chỉ lỡ tay, nên xin hãy tha thứ cho tôi!"

_"Um... không sao đâu, nó ổn mà. Chúng tôi cũng đã chú quan chỉ vì trời đã không mưa được khá lâu nên..."

Người đàn ông tốt bụng này lại xin lỗi một lần nữa.

Tôi kéo Aqua đi —

_"Trời ạ, không nhẽ cô có căn bệnh nào khiến cô không thể làm việc đồng ruộng mà không làm rối tung lên được một lần ư? Đi thôi, chúng ta sẽ đến dòng sông. Nếu chúng ta cứ để nó như thế, nó sẽ gây thêm thiệt hại mà thôi."

_"Hức... Tôi chỉ muốn được tung hô như một 'nữ thần tuyệt vời' một lần thôi mà...! Mặc dù tất cả những gì tôi muốn là biến mình trở thành một cái tên có tiếng thôi mà...!"

Khi tôi đang kéo theo một Aqua đang la hét, một giọng nói vang lên từ đằng sau —

— "Chúng tôi rất biết ơn vì cô đã chấp nhận nhiệm vụ và giúp chúng tôi xử lý vấn đề nước này."

Tôi không thể nghe rõ vì khoảng cách khá xa, nhưng tôi cảm giác như những gì tôi vừa nghe là giọng nói dịu dàng từ một ông già đang bày tỏ lòng biết ơn chân thành của mình.

-END-

3つの素晴らしい世界に祝福を!

この3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を! 3つの素晴らしい世界に、祝福を!

Short story 3: Crusader ngủ trong rừng!

[Đây là một câu truyện lấy cảm hứng từ một truyện thuyết tại Nhật Bản]

_"Kazuma, tôi muốn cậu hãy đánh tôi."

Con biến thái trong nhóm của tôi yêu cầu tôi đánh cô ta ngay giữa ban ngày ban mặt tại Guild.

... Tôi không biết trả lời như thế nào, tôi quay sang Darkness tỏ vẻ nghiêm túc nhất có thể, và tát nhẹ vào mặt cô ấy.

_"Apfft—!? C-,Cậu đang làm gì thế!? Ai bảo cậu đánh ở đó!?"

Darkness, người có khuôn mặt hơi ửng đỏ, nắm lấy bàn tay của tôi và quất vào nó.

Cô ấy bảo tôi đánh cổ thì phải bảo là tôi đánh ở đâu chứ?

_"VẬY cô muốn tôi làm gì đây? Nói cho cô biết, tôi cũng có việc cần làm đấy, nên tôi sẽ không ở đây mà làm mấy cái sở thích đòi trụ của cô đâu, biết chứ? Chiều hôm này, quán ưa thích của tôi đang có giải đấu kéo búa bao cho khách quen của họ. Theo những gì tôi được nghe thì người thắng cuộc sẽ được một vé thử đặc biệt. Tinh đến bây giờ, tôi chưa từng thua trận oản tù tì nào nên tôi chắc chắn sẽ tham gia cuộc thi đó."

_"Cửa hàng ưa thích của cậu...? Vé thử đặc biệt...? Có cửa hàng nào như vậy sao? Nó là cửa hàng gì vậy? Nó có liên quan gì đến chuyên cậu thường xuyên ngủ ở ngoài vào mỗi cuối tuần không?"

_"Kh-kh-kh-, không hẳn là vậy -!? Mấy lần tôi ngủ ở ngoài là do..., oh, đúng rồi, tôi chỉ đi uống với mấy bằng hữu của tôi thôi, cô biết đấy!? Quan trọng hơn, tại sao cô lại yêu cầu tôi đánh cô!?"

Khi tôi cố gắng thay đổi chủ đề một cách luống cuống, Darkness trông như vừa nhận ra điều gì đó.

_"Đúng rồi, bây giờ không phải là lúc cho chuyện này! Kazuma, đi với tôi ra đây một lúc, tôi có chuyện cần nói với cậu!"

...

...

...

_"...Siren?"

_"Đúng vậy. Có một con Siren lạc bầy sống ở khu rừng gần thị trấn. Và bây giờ, tôi dám cá là chúng ta là những người duy nhất biết về chuyện này."

– Darkness kéo tôi sang một góc của Guild và bắt đầu thì thầm vào tai tôi.

_"Nếu là Siren thì, ý cô là cái con quái chuyên dùng giọng hát để làm mê hoặc ư?"

_"Mhm, là loại mà sẽ dẫn dắt những trái tim lạc lối và đưa họ vào giấc ngủ. Ban đầu, chúng là những sinh vật sống ở đại dương, nhưng..."

Khi cô ấy đi vào rừng lúc sáng sớm để tập luyện, dường như cô ấy đã nghe một giọng hát rất hay.

Đi theo hướng tiếng hát đó phát ra, cô ấy phát hiện một con quái vật nữ có nửa dưới là hình dáng của một con chim.

_"Vậy cô đã làm gì sau đó?"

_"Sau đó, khi tôi tiếp tục lắng nghe giọng hát, tôi bị một cơn buồn ngủ ập đến nên cũng không biết sao nữa. Khi tôi tỉnh dậy, tôi thấy mình đang một mình giữa rừng. Nếu là một người phụ nữ nằm ngủ trong khu rừng... nếu có gì sai sai xảy ra, tôi có thể đã rơi vào tay của một tên biến thái nào đó rồi...!"

Mặc kệ con biến thái mặt đỏ ửng đang không ngừng uốn ẹo này qua một bên, tôi xem xét lại tình hình.

Tại sao một tinh linh biến lại xuất hiện trên đất liền chứ?

_"Nếu chúng ta cứ để nó một mình thì có lẽ sẽ có ai đó sẽ bị nó mê hoặc thì sao? Cô sẽ báo cáo chuyện này lên Guild chứ?"

_"Siren là những tinh linh trong sáng. Mặc dù chúng có gây hại cho con người, bản chất của chúng rất thân thiện. Báo cáo lên Guild về chuyện này thì dễ thôi, nhưng nếu chúng bị lạc thì tôi muốn làm gì đó để giúp chúng."

Darkness nói với khuôn mặt khá nghiêm túc...chuyện gì đã xảy ra với con biến thái lúc nãy rồi?

...

...

...

_"Có lẽ nó ở ngay phía trước thôi. Tôi đã nghe chúng hát ở đâu đó quanh đây, nhưng..."

Darkness dẫn tôi vào một khu rừng và chúng tôi đang đi cùng nhau.

Tôi muốn lấy cái vé thử đặc biệt đó bằng mọi giá, nên tôi phải giải quyết xong truyện này trước khi cuộc thi bắt đầu, nhưng sau đó —

— "... Tôi nghe có tiếng hát."

— "Ah, chính là giọng hát đó."

Trong khi chúng tôi đang lần theo giọng hát, chúng tôi tìm thấy một người phụ nữ với nửa dưới là một con chim, hát trong khi đang nhắm mắt.

[Con này nè]

Giọng hát của cô ấy rất đẹp đẽ, nhưng lại có một chút cô đơn.

— "Có lẽ nó đã bị gọi đến đây bởi một ai đó... hẳn phải có lý do nào đó khiến cho tinh linh nước và biển lại đến đây... có lẽ con Siren đã bị gọi đến như kết quả..."

Darkness đang lâm bầm thì — ... Này, nè.

— "... Tôi biết có người với level thần thánh có khả năng nói chuyện với con Siren đó đấy."

Có khi nào, tất cả những chuyện này là lỗi của con nhỏ đó không.

— "Thật sao!? Được rồi, tôi sẽ canh chừng ở đây. Kazuma, nhanh chạy về thị trấn và..."

Sau khi nói thế, da mắt của Darkness bắt đầu chùng xuống...

— "Này, dậy đi! Cô sẽ chết nếu cô ngủ đấy!"

— "Hapa-!? Aah, x-xin lỗi...! Nhưng bị ru ngủ đâu có nghĩa là tôi sẽ chết đâu, nên cậu đâu việc gì mà phải tát tôi mạnh như vậy... Ah, không, thực ra thì có lẽ sẽ tốt hơn nếu cậu tát mạnh hơn đấy...!"

Sau khi dục Darkness thức dậy, tôi cũng bị rơi vào cơn buồn ngủ —

— "Dậy ngay! Nhanh lên, dậy ngay Kazuma!"

— "OWW—!"

Darkness đấm vào mặt tôi để đánh thức tôi dậy... C-con mắt dậy này —!

Và sau đó, chúng tôi liên tục đánh vào nhau trong một lúc... Sau đó, tôi chợt nhớ ra cái lý do củ chuối mà chúng tôi ở đây, và tôi lấy lại sự tỉnh táo.

Không có thời gian cho chuyện này. Tôi nên bắt thủ phạm của vụ này đến đây. 'Thủ phạm' chỉ có thể là Aqua. Ngay lúc đó —

— "...? Cái gì đây? ... Bịt tai ư?"

Darkness, người từ khi nào đã tiếp cận con Siren đó, rồi kéo cái bịt tai ra khỏi con tai của con Siren.

...Thế quái nào mà một con quái vật dùng giọng hát để làm mê hoặc người khác lại đi dùng bịt tai vậy.... Cái này có hơi thực tế nhỉ.

Con Siren, người vị bị kéo cái bịt tai ra khỏi tai, ngay lập tức mở to mắt ra.

Sau đó, nó ngay lập tức nhận ra sự hiện diện của tôi và Darkness, nó mở to mắt và hít một hơi thật sâu —!

...

...

...

... Khi tôi mở mắt ra, mọi thứ xung quanh tôi là một màu đen pha ánh đỏ.

Có vẻ như chúng tôi đã bất ngờ dính phải một bài hát tất sát từ con Siren đó.

Kế bên tôi, là Darkness và con Siren đang nằm ngủ.

Khi con Siren đang ngủ thế này, thì đây là lúc thích hợp nhất để gọi cho Aqua.

Sau đó, khi tôi đang nghĩ vẩn vơ trong đầu, tôi nhận ra... Trời đã xế chiều rồi.

Huh... còn vụ oản tù tì của cửa hàng Succubus thì sao...?"

-END-

YAY! (◡_◡*)

Vol. 3 is out!

MY DESIRE
TO BULLY DARKNESS
GETS WORSE WITH
EVERY VOLUME...

SO HERE'S
A LOVELY
DARKNESS. IT
WAS FUN
DRAWING HER
WITH A TOUCH
OF CLASS.

[Handwritten signature]
2014.03

NEXT

Oh, what a lovely aroma!
We've got the best-quality black tea, Kazuma.

Oh, thanks.

.....

Gosh, you get a little money,
and look what happens...

It is true! Kazuma,
I want to go on a quest...!

You want to raise your
level? Hire some adventurers.
I can't go. My old wound from
General Winter is acting up.

Wha...?!

...Oh! If your wound is hurting,
let's go to Arcanletia, the city
of water and hot springs!

Huh? Arcanletia...? Heh-heh,
fine! I see it's time to show you
just how awesome I really am!

?? Anyway, hot springs? I'm in!

KONOSUBA: GOD'S BLESSING
ON THIS WONDERFUL WORLD **4**
You Good-for-Nothing Quartet

**COMING
SOON!!**